

संगसंगे बाइबल पढौं

तुरुन्तै आवश्यक पदहरु भेटाउन बाइबल हातेपुस्तक

Studying Together

A Ready-reference Bible Handbook

-मार्क फिन्ली

सँगसँगै बाइबल पढौं

तुरन्तै आवश्यक पदहरू भेटाउन बाइबल हातेपुस्तक
(Studying Together: A Ready-reference Bible Handbook)

लेखक

मार्क फिन्ली

(Mark Finley)

वक्ता र निर्देशक

इट इज रिटन इन्टरनेशनल टेलिभिजन मिनिस्त्री
थाउजेन्ड ओकस्, क्यालिफोर्निया, संयुक्त राज्य अमेरिका

अनुवादक

भजुराम तखाछेँ श्रेष्ठ

२०७८ (सन् २०२१)

प्रकाशकः

उमेश कुमार पोखेल

९८४३२२८६०६

भजराम श्रेष्ठ

९८४०२९२७८५

Email: bhajupurna@gmail.com

हिमालयन सेक्सन अभ सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट

२०७८

हार्ट रिसर्च सेन्टरबाट प्रकाशित पुस्तक

कम्प्युटर लेआउट तथा आवरण चित्र

सुजीत कुमार साह

पाठकवर्गहरूमा अनुवादकको विशेष अनुरोधः यसमा
भाषा वा अरू कुनै त्रुटीलाई औल्याइदिनुभए अर्को
संस्करणमा सच्याएर छाप्ने अनुवादकको प्रतिवद्धता
छ।

(आन्तरिक प्रयोजनको निम्तिमात्र)

यस पुस्तकको परिचय

तपाईंको हातमा बाइबलको बारेमा जानकारी दिने सुनको खानी लिइरहनुभएको छ। येशूको अचम्मको प्रेम र यस संसारलाई उद्धार गर्ने उहाँको योजनाको बारे बाइबलबाट सिकाउने यस पुस्तकमा भएको ज्ञानले विश्वका लाखौं मानिसहरूले फाइदा उठाइरहेकाछन्। यसमा बाइबलबाट नयाँ दिव्यज्ञानहरू प्रकट गरिएका छन्।

मार्क फिन्ली विश्वप्रख्यात सुसमाचार प्रचारक हुनुहुन्छ। मानिसहरूलाई येशूको साथी बनाउने उहाँको तिब्र चाहना हो। उत्तर र दक्षिण अमेरिका, युरोप र पहिलेका संयुक्त सोभियतसँगका देशहरूमा सुसमाचार प्रचार गर्नुभएको कामको अनुभवहरूको आधारमा बाइबलको ज्ञानको भोको हुनेहरूको जिज्ञासाहरूलाई समेटेर यो पुस्तक लेखिएको हो।

याद गर्नुहोस्, मानिसहरूको हातमा बाइबलीय ज्ञानमात्र राखिदिँदा त्यो खतरा हुनसक्छ। पाठकको इच्छा वा अनुमतिबिना जबरजस्ती इसाई साहित्य वा पुस्तकहरू थमाइदिँदा वा अनेकन् बादविवाद गरेर परमेश्वरको बारेमा उसको दिमागमा घुसाउन खोज्नु भनेको परमेश्वरको लक्ष्यलाई बिनाशकारी बाटोमा लत्याउनु हो। प्रत्येक मानिसलाई परमेश्वरले आफ्नो तत्व वा स्वरूप राखिदिनुभएको छ, त्यो हो आत्मनिर्णय वा स्वविवेकको स्वतन्त्रता। यो पुस्तक हातमा लिनेको आफ्नै जीवन येशूको सम्मत छैन वा उहाँमा समर्पित भएर उहाँको चाहनाको ढाँचा वा जीवनशैलीमा नचलि अरूलाई "ल पढ, अनि येशूलाई विश्वास गर" भन्दा जनमानसमा "ल, यसले त मलाई जबरजस्ती धर्मपरिवर्तन गर्न खोज्यो" भन्ने मनस्थिति पैदा गर्न सक्छ जसले

गर्दा येशूको लक्ष्यप्रति नकारात्मक प्रभाव पार्न सक्छ। येशूभक्तको लक्ष्य कसैलाई इसाई वा क्रिश्चियन बनाउनु होइन तर उहाँको निम्ति साथी बनाउनु हो। तर यस पुस्तक लिन व्यक्ति आफै येशूको साथी भएर देखाउन सकेको छैन भने यस पुस्तक अरूलाई दिने औकात छैन भन्ने प्रकाशक जिकिर गर्दछ। जब कसैले उसको इच्छा अनुसार यस पुस्तक तपाईंको हातबाट लिन्छ भने उसको जीवन असल हुन जाओस् भनेर उसको निम्ति गहिरो, इमान्दारिताकासाथ प्रार्थना गर्नुहोस् ताकि उसमाथि पवित्र आत्माको ताजा वर्षा खनियोस्। जब पवित्र आत्माले भरिपूर भएर यस पुस्तकको अध्ययन गर्दछ र यस पुस्तक फैलिन्छ तब यसले सारा संसारमा पेन्टिकोस्टको समयभन्दा बढि प्रभाव पार्न सक्दछ। यसले हाम्रो प्रभुको दोस्रो आगमनको निम्ति उहाँका भक्तहरूलाई तयार पार्दछ।

हामी यो प्रार्थना गर्छौं कि येशूको निम्ति साथी बनाउने भित्री चाहनाले तपाईंको जीवनलाई घचेडिरहोस्।

डोनाल्ड एफ. हाउटन

अध्यक्ष

हार्ट रिसर्च सेन्टर

(नेपाली प्रकाशकको थप जानकारी सहित रूपान्तर)

दुई शब्द

वर्तमान युगमा भएका इसाई सम्प्रदायहरूमा हुनुभएका बाइबल धर्मशास्त्रका ज्ञाता एवं प्रचारकमा एल्डर मार्क फिन्ली पनि एक हुनुहुन्छ।

उहाँले बाइबल धर्मशास्त्रको गहन अध्ययन एवं अनुसन्धान एवं आफ्नै अनुभवहरूद्वारा धेरै पुस्तकहरू लेख्नुभएको छ। ती पुस्तकहरूमध्ये "बाइबल सँगसँगै पढौं" पनि एक हो।

यो यस्तो महत्त्वपूर्ण पुस्तक हो जसमा बाइबल धर्म सम्बन्धी जानकारी चाहने सबै मानिसहरूको लागि उपयुक्त छ। यस पुस्तकमा विशेष गरी-इसाई मतमात्रे मानिसहरूको परमेश्वर, उहाँको स्वभाव, बाइबल धर्मशास्त्रको सत्यता, संसारको वर्तमान अवस्था, पाप र त्यसको प्रभाव, त्यसबाट कसरी उम्कने कुराहरूका साथै संसारमा भएका केही प्रमुख इसाई सम्प्रदायहरू र यिनीहरूको बीचको भिन्नता जस्ता महत्त्वपूर्ण कुराहरूलाई पवित्र धर्मशास्त्र बाइबललाई जगको रूपमा लिएर बुझाउने कोसिस गरिएको छ।

सेभेन्थ डे-एडभेन्टिस्ट इसाई र संसारमा भएका अन्य इसाईहरूको बीचमा भिन्नतालाई पाठकहरूको सामु ल्याउनु पनि यस पुस्तकको मुख्य लक्ष्य रहेको छ।

आदरणीय दाजु भजुराम तखाछैं श्रेष्ठले कडा परिश्रम एवं लगनशीलताकासाथ यसलाई नेपाली पाठकहरू सामु नेपाली भाषामा अनुवाद एवं प्रकाशन गर्नुभएकोमा दाजु भजुराम श्रेष्ठप्रति आभार व्यक्त गर्दछु।

परमेश्वरले यस पुस्तकलाई उहाँको महिमाको खातिर प्रयोग गर्नुहुनेछ। जस जसले यो पुस्तक पढ्नुहुनेछ उहाँहरूको जीवनमा परमेश्वरको अगुवाइ होस्। आमेन

प्रभुमा

पा. उमेश कुमार पोखरेल

अध्यक्ष

सेभेन्थ डे-एडभेन्टिस्ट, नेपाल

विषयसूची

अध्याय	पृष्ठ
१. बाइबल	१
२. बाइबलको बारेमा तथ्यहरू	३
३. परमेश्वर (प्रेमको स्वभाव)	५
४. खराब अर्थात् पापको सुरू	७
४. मसीहको बारेमा भविष्यवाणीहरू	१०
५. येशू ख्रीष्टको परमेश्वरीय चरित्र	११
६. येशू ख्रीष्टको परमेश्वरीय चरित्रको...	१३
७. पापबाट मुक्ति	१६
८. मुक्तिको बारेमा प्रायजसो सोधिने प्रश्नहरू	१८
९. पापको स्वीकार र क्षमा	२०
१०. पश्चिमी देश तथा युरोपको भविष्य...	२२
११. येशूको दोस्रो आगमन शैली	२६
१२. येशूको आगमनको बारेमा सोधिने प्रश्नहरू	२९
१३. येशूको दोस्रो आगमन भन्दा पहिले हुने...	३३
१४. न्याय	३५
१५. परमेश्वरका दश आज्ञाहरू	३८
१६. दश आज्ञाहरूको बारेमा प्रायजसो सोधिने...	४१

१७.	हप्ताको सातौँ दिन शनिबार साबथ	४५
१८.	साबथको बारेमा प्रायजसो सोधिने प्रश्नहरू	४८
१९.	नयाँ करारमा हप्ताको पहिलो दिन...	५७
२०.	परमेश्वरको व्यवस्था परिवर्तन...	६१
२१.	साबथ कसरी पालना गर्ने	६२
२२.	विश्वास अर्थात् आस्था	६५
२३.	स्वस्थ जीवनशैली	६७
२४.	स्वास्थ्यको बारेमा प्रायजसो सोधिने प्रश्नहरू	७२
२५.	मानिस मरेपछि के हुन्छ?	८५
२६.	के आत्मा अमर छ?	१०१
२७.	सहस्रवर्ष (१००० वर्षको शान्ति)	१०६
२८.	सहस्रवर्षको बारेमा प्रायजसो सोधिने...	१०९
२९.	स्वर्ग	१११
३०.	पापी तथा दुष्टहरूको	११३
३१.	पापी तथा दुष्टहरूको बिनाशको बारेमा...	११८
३२.	पशुको छाप	१२२
३३.	रोमन क्याथोलिक चर्चको...	१२८
३४.	सत्य वा सही चर्च	१३५
३५.	आत्मिक बेबिलोन (प्रकाश १७)	१३८
३६.	भविष्यवाणी बोल्ने बरदान	१४२

३७.	बप्तिस्मा	१४६
३८.	दशांस वा इसाई संचिताको जिम्मेवारी	१४९
३९.	आदर्श येशूभक्तको चरित्र	१५२
४०.	पवित्र आत्मा	१५६
४१.	पवित्र आत्माको बारेमा सोधिने प्रश्नहरू	१५८
४२.	बाइबलमा उल्लेख गरिएको भविष्यवाणी	१६२
४३.	पशुको समय:	१६४
४४.	बाइबलको शिक्षाको मूल धारमा...	१६६
४५.	इसाई संसारमा धेरै सम्प्रदाय किन?	१७०
४६.	बाइबलमा उल्लेखित अमेरिकाको...	१७३
४७.	व्यवहारिक इसाई मार्ग	१७७
४८.	येशूलाई विश्वास गर्न मैले के गर्नुपर्छ?	१७९
४९.	आफ्नो विश्वासलाई कसरी बढाउने	१८०
५०.	आफूसँग भएको क्रोधलाई कसरी...	१८२
५१.	जीवनमा आउने परिक्षालाई...	१८४
५२.	जो मानिस आफू निच ठहरिरहेको छ	१८५
५३.	त्राससँग सामना	१८६
५४.	एक्लोपना महसुस गर्दा आउने...	१८७
५५.	उदासिनतामाथि विजयी	१८९
५६.	बालककालमा सहनुपरेको चोटलाई...	१९३

५७.	चुरोट पिउन रोकन सात कदमहरू	१९५
५८.	साबथमा काम गर्नुपर्ने समस्याहरूलाई...	१९८
५९.	अरू सम्प्रदायका चर्चहरूको बारेमा ज्ञान	२००
६०.	बप्तिस्ट	२०३
६१.	बाइबलमात्र मात्रै भन्ने चर्चहरू	२११
६२.	बुद्धधर्म	२१७
६३.	क्याथोलिक धर्म	२२०
६४.	क्रिश्चियन साइन्टिस्ट	२२७
६५.	चर्चेस अभ क्राइस्ट	२३१
६६.	इपिस्कोपलियनस्	२३५
६७.	हिन्दुधर्म	२३९
६८.	इस्लाम वा मुसलमान धर्म	२४३
६९.	यहोवाको साक्षी	२४८
७०.	यहूदीहरू	२५७
७०.	लुथरन	२६३
७१.	मेथोडिस्ट	२६८
७३.	नाजरिन	२८८
७४.	पेन्टिकोस्टलस्	२९२
७५.	प्रेसबेटरियन	३००
७६.	रेडियो चर्च अभ गड	३०७

७७.	धर्म निरुपेक्ष वा कुनै धर्म पनि नअङ्गाल्ने	३१२
७८.	भूतपूर्व सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट	३१९
७९.	सेभेन्थ-डे बप्तिस्ट	३२४
८०.	अरूको निमित्त प्रार्थना गर्दा पाउने शक्ति	३२८

परिचय

यस हातेपुस्तक अत्यन्तै प्रभावकारीरूपमा कसरि प्रयोग गर्ने तपाईंका मित्र र छिमेकीहरूसँग सौन्दर्यात्मक खीष्ट केन्द्रविन्दुभएको बाइबलका सत्यहरू अध्ययन गर्न सहयोग होस् भनेर यो हातेपुस्तक विशेष गरेर तयार पारिएको हो। यो तीन मुख्य खण्डहरूमा विभाजित गरिएको छ। यस पुस्तिका तीन खण्डमा विभाजित गरिएको छ।

- १। बाइबलमा भएका विभिन्न विषयहरू श्रृङ्खलावद्धरूपमा समावेश भएको छ। प्रत्येक श्रृङ्खलामा बाइबलको सिद्धान्तको बारेमा प्रायजसो सोधिने महत्त्वपूर्ण प्रश्नहरू र बाइबलबाट उत्तर लेखिएको छ।
- २। दैनिक जीवनमा आइपर्ने समस्याहरूको समाधानको निम्ति बाइबलबाट पाठहरूको श्रृङ्खला
- ३। केही उल्लेखनीय विभिन्न धर्महरू र इसाई सम्प्रदायको चिनारी र येशूको मिजासले तिनीहरूसँग सम्पर्क गर्ने केही उपायहरू।

यदि तपाईंले कसैलाई श्रृङ्खलात्मकरूपमा बाइबल सिकाउन चाहनुहुन्छ भने यस हातेपुस्तकलाई आधार मानेर सिकाउन सक्नुहुन्छ। यदि तपाईंले कसैलाई बाइबल सिकाइरहनुभएको छ भने यस पुस्तकलाई सहयोगकोरूपमा प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ। यहाँ सयौं बाइबलका पदहरू छन्। बाइबलको विषयमा विभिन्न प्रश्नहरूलाई सिधै बाइबलबाट उत्तर दिइएको छ। यसले गर्दा अरूसँग बाइबल अध्ययन गर्दा बाइबलबाट दिइएका उत्तरहरूको ढुकुटीबाट तपाईं फाइदा लिन सक्नुहुन्छ। परमेश्वरको वचनमा

जीवन परिवर्तन गर्ने शक्ति छ। जुन पवित्र आत्माले बाइबल लेखन पवित्र जनहरूलाई प्रेरणा दिए जब तपाईंले अरूलाई यसमा भएका अमूल्य सत्यहरू प्रस्तुत गर्नुहुन्छ त्यही पवित्र आत्मा तपाईंको साथमा हुनुहुनेछ। तपाईंबाट नै अरूको जीवनमा धर्मशास्त्रका सत्यहरू तिनीहरूको जीवनमा उतार्न पवित्र आत्माले काम गर्नुहुनेछ। तपाईं आफूले बाइबल सिकाउन कमजोर ठान्नु होला तर जब तपाईंले अरूको अगाडि बाइबल खोल्नुहुन्छ तब पवित्र आत्माले बाइबल सिकाउन तपाईंलाई सक्षम बनाउनुहुनेछ। बाइबलबारे धेरै ज्ञान नभएको भनेर तपाईं हिचकिचाउनुहोला तर पवित्र आत्माले तपाईंलाई बल दिनुहुनेछ। "जब कसैले आफ्नो स्वार्थलाई पन्छाएर पवित्र आत्मालाई आफ्नो हृदयमा ठाउँ दिन्छ तब त्यो मानिस कतिको उपयोगी हुनसक्छ भन्ने कुरामा सिमा हुँदैन।"-एलेन जी हाइट, डिजाएर अभ एजेज, पृ. २५०बाट रूपान्तरित। अरूसँग बाइबल अध्ययन गर्ने संसारको अत्यन्तै अचम्म काममा जब तपाईं संलग्न हुनेछ तब परमेश्वरको आत्माले तपाईंलाई धेरै संतुष्टि र आनन्द प्रदान गर्नुहुनेछ। तपाईंको सेवाकार्यले गर्दा स्वर्गमा धेरै मानिसहरू प्रवेश गर्न पाउनेछ। सँगसँगै बाइबल पढौं भन्ने यो हाते पुस्तक केवल एउटा मात्र औजार हो। मानिसहरूलाई परमेश्वरतिर आकर्षित गराउन तपाईंनै मुख्य मसला हुनुहुनेछ। परमेश्वरले तपाईंलाई प्रयोग गर्न चाहनुहुन्छ। उहाँको आत्माले तपाईंलाई सामर्थ्य बनाउनुहुनेछ।

खण्ड १

मानिसहरूले प्रायजसो सोधिने प्रश्नहरूलाई आधार बनाएर तपाईंले बाइबलबाट खास उत्तरहरू दिन सक्नुहुन्छ।

यस खण्डमा बाइबलका मुख्य तेतीसवटा सिद्धान्त वा शिक्षाहरू समावेश भएको छ। प्रत्येक अध्ययनमा बाइबल सत्यको एक पक्ष प्रस्तुत गरिएको छ। क्रमवद्धरूपमा बाइबलका पदहरू एक आपसमा जोडिएको छ। सत्यलाई एक पछि अर्को साङ्गलाले होशियारपूर्वक जोडिएको छ। बाइबलमा दिएका प्रत्येक पदहरू पछि संक्षिप्तमा तिनीहरूको बारेमा जानकारी दिइएको छ ताकि पदहरूमा के छ तपाईंले स्पष्टरूपमा बुझ्नुहुनेछ।

यदि बाइबललाई उचितरूपमा बुझ्न सकियो भने यहाँ भएका सिद्धान्त वा शिक्षाहरू स्पष्ट छन्। बाइबल पढ्दा कतिपय प्रश्नहरू आउला तर त्यसको जवाफ सजिलैसँग बुझ्न सक्ने पदहरूबाट दिन सक्नुपर्छ। बाइबलका पदहरू एक आपसमा तालमेल हुनुपर्दछ। एउटै पदलाई आधार मानेर बाइबलको सिद्धान्त ठम्याउनुहुन्न। बाइबलमा भएको सत्यलाई जान्न पूरै बाइबललाई लिएर सिक्नुपर्दछ। बाइबल सम्बन्धि कठिन प्रश्नहरूको सिधै जवाफ प्रायजसो प्रत्येक बाइबल विषय वा सिद्धान्त सिकाएपछि पाउन सकिन्छ।

खण्ड २

मानिसको भित्री आवश्यकता वा समस्याहरूसँग सामना गर्न बाइबलबाट व्यवहारिक जवाफ। जीवनमा कतिपय समयमा कठिन परिस्थितिहरू आउँछन् र के गरूँ के नगरूँ भन्ने अलमलमा मानिस पर्न सक्छ तर परमेश्वरको वचनमा व्यवहारिक उत्तरहरू उसले पाउन सक्छ। हाम्रो दैनिक जीवनमा आइपर्ने कठिन समस्याहरूलाई सम्हाल्न परमेश्वरका जवाफहरू

यस खण्डमा तपाईंले पाउनुहुनेछ। प्रभु येशू ख्रीष्ट तपाईंभन्दा टाढा छैन तर नजिकै हुनुहुन्छ भन्ने आत्मज्ञान यस खण्डमा प्रस्तुत गरिएको छ। तपाईंको जीवनप्रति येशूको चासो छ र दैनिक जीवनमा आइपर्ने समस्याहरू समाधान गर्न उहाँ सक्षम हुनुहुन्छ भनेर तपाईं थाहा पाउनुहुनेछ।

खण्ड ३

अरू धर्म र सम्प्रदायहरू बुझ्न केही जानकारीहरू

यस खण्डमा केही धार्मिक समूहहरूको बारेमा छोटो जानकारी दिइएको छ। तिनीहरूको मुख्य सिद्धान्त वा शिक्षाको बारेमा यस खण्डमा उल्लेख गरिएको छ। तिनीहरूलाई येशूको मिजासमा कसरी पुग्ने भनेर व्यवहारिक सुझावहरू यसमा दिइएको छ। यो पुस्तक केवल हाते पुस्तकमात्र भएकोले यहाँ कुनै समूहको विस्तृतरूपमा छलफल गरिएको छैन, त्यसकारण हामीले जानाजानी तिनीहरूको बारेमा संक्षिप्तरूपमामात्रै प्रस्तुत गरेका छौं। यहाँ उल्लेख गरिएका ती धर्म तथा सम्प्रदायहरूको जानकारी ठोसरूपमा, विशेषरूपमा, व्यावहारिकरूपमा दिइएको छ। यसले गर्दा ती मित्रहरूलाई तपाईंले येशूको बारेमा र बाइबलको सत्यको बारेमा सिकाउन सजिलो हुनेछ। यहाँ लेखिएका प्रत्येक धर्म र सम्प्रदायको मर्म तपाईंले जानोस् भनेर म परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दछु साथै तिनीहरूकहाँ पुग्न उहाँले तपाईंलाई अगुवाइ गरोस्।

मार्क फिन्ली

इट इज रिटन,

अन्तराष्ट्रिय टेलिभिजन कार्यक्रम

तपाईंले दिन सक्ने बाइबल अध्ययन

मानिसहरूले बाइबलको बारेमा प्रायजसो धेरै सोधिने प्रश्नहरूको जवाफसहित

बाइबल

- २ पत्रुस १:२१ पवित्र आत्माले प्रचालित परमेश्वरका पवित्र जनहरूले बोलेर लेखिएको।
- २ तिमोथी ३:१६ बाइबलका सबै धर्मशास्त्र पुस्तकहरू परमेश्वरकै प्रेरणाद्वारा लेखिएको हो।
- भजन ११९:१६० सुरुदेखिनै परमेश्वरको वचन सत्य छ।
- भजन १२:६,७ शताब्दीयौंदेखि परमेश्वरले उहाँको वचनलाई सुरक्षित राख्नुभएको छ।
- मत्ती २४:३५ परमेश्वरको वचन अनन्तसम्म रहिरहन्छ।
- रोमी १५:४ परमेश्वरको वचन धेरै उद्देश्यहरूको निम्ति दिइएको हो। त्यसमध्ये एक उद्देश्यचाहीं हामीलाई आशा दिन हो।
- २ तिमोथी ३:१५ धर्मशास्त्रले हामीलाई मुक्तिको निम्ति बुद्धिमानी बनाउँछ।
- यूहन्ना ५:३९ धर्मशास्त्र बाइबलले येशू ख्रीष्ट हाम्रो मुक्तिदाता हुनुहुन्छ भनेर देखाउँछ।
- २ तिमोथी २:१५ जब हामी बाइबल अध्ययन गर्छौं तब हामीले उचितरूपमा केलाएर पढ्नुपर्छ।
- यूहन्ना १६:१३ हामीलाई सबै सत्यतिर डोन्याउन येशूले पवित्र आत्मा हामीकहाँ पठाउनुभएको छ।
- १ कोरन्थी २:१३ जब हामी पवित्र आत्माको प्रभावले हाम्रा हृदयहरू खोल्दछौं र आत्मिक कुराहरू आत्मिक कुरासँग दाँजेर पढ्छौं तब परमेश्वरले हामीलाई अगुवाई गर्नुहुन्छ।

- यशैया २८:९,१० जब हामी बाइबलको एक सत्यलाई अर्को सत्यसँग तुलना गरेर अध्ययन गर्छौं तब हामीले परमेश्वरले चाहनुभएको सत्यतालाई उहाँले प्रकट गर्नुहुनेछ।
- यूहन्ना १७:१७ परमेश्वरको वचनमा सत्य समावेश भएको छ।
- यूहन्ना ७:१७ जब हामी खुला हृदय वा दिमागले कुनै पूर्वाग्रह नराखी परमेश्वरको वचन पढ्छौं तब उहाँले हामी कुन बाटोमा हिँड्नुपर्छ सो अगुवाई गर्नुहुनेछ।
- प्रकाश २२:१८-२१ "१७ पवित्र आत्मा र दुलही भन्नुहुन्छ, "आउनुहोस्।" जसले सुन्छ त्यसले भनोस्, "आउनुहोस्।" जो तिर्खाउँछ त्यो आओस्, जसले इच्छा गर्छ त्यसले जीवनको पानी सित्तैमा लिओस्। १८ यस पुस्तकको अगमवाणीका वचन सुन्ने हरेक मानिसलाई म चेताउनी दिन्छु: यदि कसैले तिनमा थप्यो भने यस पुस्तकमा लेखिएका विपत्तिहरू परमेश्वरले त्यसमाथि थपिदिनुहुनेछ। १९ अनि कसैले यस अगमवाणीको पुस्तकका वचनबाट केही घटायो भने, यस पुस्तकमा लेखिएका जीवनको वृक्ष र पवित्र सहरबाट त्यसले पाउने हिस्सा परमेश्वरले त्यसबाट खोस्नुहुनेछ। २० यी कुराको गवाही दिनेले भन्नुहुन्छ, निश्चय, म चाँडै आउँदैछु।" आमेन, आउनुहोस्, हे प्रभु येशू (मारानाथा)। २१ प्रभु येशूको अनुग्रह सबै सन्तहरूसँग रहोस्। आमेन।"

बाइबल सम्बन्धी केही तथ्यहरू

बाइबलमा ६६ वटा पुस्तकहरू छन्। यसका लेखकहरू ४४ जना थिए। यी पुस्तकहरू लेखन १५०० वर्ष भन्दा बढि लागेको थियो। बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा लेखिएको हो भन्ने प्रमाणमा देहायहरू छन्:

भविष्यवाणी- देहायका केही भविष्यवाणीहरूको बारेमा हेर्नुहोस्: बेबिलोन अर्थात् आधुनिक इराक (यशैया १३:१९-२२), टायर देश (इजकिएल २६:३-५),सिडोन (इजकिएल २८:२१-२३), साइरस वा कोरेश (यशैया ४४:२८, ४५:१), मिडपर्सिया र ग्रीस (दानिएल ८:२०-२१) र येशूको जन्म हुने ठाउँ (मीका ५:२)।

पुरातत्व-सन- १८६८मा मध्यपूर्व जोर्डनको डिवोन भन्ने ठाउँमा मोआबी शीला ढुङ्गा भेटाइएको थियो। त्यसमा २ राजा १ र २मा मोआबीहरूले इस्राएलमा हमला गरेको विवरण लेखिएको थियो।

लाकिश पत्रहरू, इस्राएलको २४ माइल उत्तरमा रहेको बिरशिवामा सन १९३२-३८मा भेटाइएको थियो। बेबिलोनको सम्राट नेबुक्दनेजारले ई.पू.५८६मा इस्राएलमा हमला गरेको लेखिएको थियो।

मृत सागर मुठ्ठा वा डेड सी स्क्रोल-यी मुठ्ठाहरू सन् १९४८मा मृत सागरको गुफामा भेटाइएको थियो। त्यसमा पुरानो करारका सबै वा केही भागहरू समावेश भएको थियो। एस्थरको पुस्तकमात्र त्यसमा थिएन। यी मुठ्ठाहरूमा ई.पू. १५०-१७०का मितिहरू छन्। यिनीहरूले बाइबलका पुस्तकहरू सत्य भएको प्रमाणित गर्दछ।

साइरस वा कोरेश राजाको सोली वा सिलिन्डरमा लेखिएको विवरणले साइरस वा कोरेश राजाले बेबिलोन राजालाई परास्त्र गरेको लेखिएको छ। युद्धबन्दीमा रहेका यहूदीहरूलाई उनले उद्धार गरेको पनि त्यसमा लेखिएको छ।

रोजेटा स्टोन वा शीलापत्थर सन् १७९९मा इजिप्त वा मिश्रमा फ्रान्सको सम्राट नेपोलियनका वैज्ञानिकहरूले भेट्टाएका थिए। यो तीनवटा पौराणिक भाषाहरूमा लेखिएको थियो। हाइरोग्राफिक वा चित्रहरूद्वारा बुझाउने भाषा, डिमोटिक वा त्यस समयका प्रचलित भाषा र ग्रीक भाषामा लेखिएको थियो। ती भाषाहरूले हाइरोग्राफिक भाषाको रहस्यहरू खुलाएका थिए। हाइरोग्राफिक भाषाले बाइबलको अधिकारिकतालाई अनुमोदन गर्न सहयोग गर्दछ।

बाइबलको एकरूपता-सयौँ वर्ष लगाएर लेखिएको र ४४ जना भन्दा बेसी विभिन्न ठाउँका लेखकहरूले लेखेको बाइबलको एकरूपताले बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा लेखिएको भन्ने प्रमाणित गर्दछ। ३०००भन्दा बढि ठाउँहरूमा बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा लेखिएको भनेर उल्लेख गरिएको छ (२ पत्रुस १:२१)। बाइबलमा भएका विभिन्न विषयहरू एक आपसमा बाइबलमा वा खण्डन गर्दैन। बाइबल कि त परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा लेखिएको हो वा झुठो हो।

बाइबलबारे मध्यम मार्ग सोचन बाइबलले ठाउँ दिँदैन।

बाइबल सही वा त्रुटिरहित-शताब्दियौँदेखि सही वा त्रुटिरहित भएर धरोहर जस्तो खडा भइरहेको बाइबल परमेश्वरबाट प्रेरणा नभएको भए अरू के हुनसक्छ र?

येशू ख्रीष्टलाई प्रकट गर्ने-बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा लेखिएको भन्ने सबभन्दा बलियो सबूद प्रमाण त यसले येशूको बारेमा सुरुदेखि अन्तसम्म बताउँदछ र यो अध्ययन गर्नेको जीवन परिवर्तन गर्नेले हो (यूहन्ना ५:३९, प्रेरित ४:१२, मत्ती ११:२६-२९)।

परमेश्वर (प्रेमको गुणले भरिनुभएको स्वभाव)

भजन ९०:२	परमेश्वर अनन्तदेखि अनन्तसम्म प्रेमिलो।
दानिएल २:२०	सर्वशक्तिमान र सबै ज्ञान र बुद्धीले भरिनुभएको।
यशैया ४६:१०	सुरुदेखि अन्तसम्म जे घोषणा गर्नुपर्छ उहाँले गर्नुहुन्छ।
यशैया ४५:२१	भविष्यको रहस्य केवल उहाँलेमात्र खोलन सक्षम हुनुहुन्छ।
भजन ३३:६,९	सर्वशक्तिमान सृष्टिकर्ता (उत्पत्ति १:१)।
इजकिएल ३४:६,७	धैर्यधारी, अनुग्रहले भरिपूर्ण र करुणामयी।
यर्मिया ३१:३	हामीलाई उहाँको प्रेम र दयाले खिँच्नुहुन्छ।
भजन २४:१	संसारको सबै थोकको मालिक।
भजन १९:१	नक्षत्रहरूले पनि परमेश्वरको महिमा प्रकट गर्दछन्।

- भजन ३४:१-४ उहाँको सराहना र प्रशंसा गर्न उहाँले
हामीलाई आह्वान गर्नुहुन्छ र हामीमा हुने
कुनै पनि त्रास वा डरदेखि उहाँले उद्धार
गर्नुहुन्छ।
- यशैया ४१:१० हामीहरूको सबै कठिन परिस्थितिहरूमा
बल दिन उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ।
- यशैया ४३:१-३ गहिरो पानीमा र जीवनको आगोसरी
दुःखकष्टमा उहाँ हामीसँग रहने प्रतिज्ञा
गर्नुभएको छ।
- हिब्रू १३:५ हामीलाई कहिल्यै पनि नछोड्ने प्रतिज्ञा
उहाँले गर्नुभएको छ।

पाप, दुष्टता वा खराबको सुरुवात

- १ यूहन्ना ४:८ परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ।
मत्ती १३:२४-२९ यस खेतरूपी संसारमा दुष्ट वा खराब सामा परमेश्वर र मानिसको शत्रुले छर्दछ।
- इजिकिएल २८:१२-१७ परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको अत्यन्तै सुन्दर स्वर्गदूत लुशिफर थियो। उसलाई आत्मनिर्णयको अधिकार दिइएको थियो अर्थात् के रोज्ने के नरोज्ने स्वतन्त्रता उसमा थियो। तर उसमा अहंकार चढ्यो र परमेश्वरको विद्रोही बन्न पुग्यो।
- यशैया १४:१२-१७ परमेश्वरको सिंहासनमाथि लुशिफरले आफ्नो राज्य स्थापना गर्न चाहेको थियो। उसले आफ्नै व्यवस्था वा कानुन बनाउन चाहेको थियो र परमेश्वरको व्यवस्थालाई उसले पालन गर्न चाहेन।
- प्रकाश १२:७-९ स्वर्गमा लडाईं भयो। सैतान र उसका स्वर्गदूतहरूले येशू र उहाँका स्वर्गदूतहरूसँग युद्ध गरे।
- लूका १०:१८ सैतानलाई स्वर्गबाट फर्काइयो।
उत्पत्ति १:२७-३१ परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नो स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो र अत्यन्तै रमणिय बगैँचामा उसलाई राखियो।

उत्पत्ति ३:१-७	आदम र हव्वालाई परमेश्वरको वचनमा सैतानले शङ्का गरायो र खुलारूपमा परमेश्वरको आदेशलाई उलङ्घन गरायो।
यशैया ५९:१,२	पापले गर्दा परमेश्वर र मानिसको बीचमा फाटो आयो।
रोमी ६:२३	परमेश्वरको आज्ञा नमान्दा मृत्युको परिणाम मानिसमा आयो।
यर्मिया १७:९	परमेश्वरको आज्ञा नमानेको कारण मानिसको स्वभावमा परिवर्तन आयो जसले गर्दा मानिस स्वभावैमा पापी बन्न पुग्यो।
रोमी ५:१२,६:१६	सारा मानिस जाति पापमा फस्यो। त्यसको फलस्वरूप मानिस दोषी ठहरियो, परमेश्वरको आज्ञा नमान्ने नीति उसले लियो र पाप गर्न रुचायो।
हिब्रू २:१४-१७	येशूले मानिसको स्वभाव लिनुभयो। मानिसले सामना गर्नुपर्ने परिक्षा र प्रलोभन उहाँले सामना गर्नुभयो र बिजयी हुनुभयो (हिब्रू ४:१५)।
रोमी ५:१७-१९	आदमको असफलतालाई येशूले उद्धार गर्नुभयो।
रोमी ३:२४-२५	येशू ख्रीष्टद्वारा हामीलाई उपहारको रूपमा मुक्ति पाएका छौं।

यशैया ४१:१३

आज पनि हामीहरूको सबै दुःखकष्टमा
येशू हामीसँग रहनुहुन्छ। हामीहरूको
सबै पीडामा उहाँले सान्त्वना दिनुहुन्छ।

इजकि. २८:१७,१८

आखिरमा सैतानलाई पूरै ध्वस्त
पारिनेछ।

प्रकाश २१:१-५

हाम्रो परमेश्वरले नयाँ आकाश र नयाँ
पृथ्वी सृष्टि गर्नुहुनेछ।

नेहुम १:९

पापको कुरूपले फेरि कहिल्यै पनि
टाउको उठाउन पाउनेछैन।

येशू मसीहको बारेमा धर्मशास्त्र पुरानो करारमा दिएका

भविष्यवाणीहरू

मीका ५:२	उहाँ जन्मिने ठाउँ-बेथलहेम (लूका २:१-७)।
यशैया ७:१४	कुमारी कन्याबाट उहाँको जन्म (मत्ती १:२३)।
गन्ती २४:१७	यहूदाबाट ताराको उदय हुनेछ (मत्ती २:१,२)।
यशैया ६१:१-३	मसीहको सेवाकार्यको बारेमा पहिलानै गरेको भविष्यवाणी (लूका ४:१६-२१)।
भजन ५५:१२,१३	आफ्नो साथीले गर्ने विश्वासघात -मत्ती २६:४७-५०
जकरिया	३० टुक्रा चाँदीको मोलमा बेचिने।
११:१२,१३	यो पैसाले कुमालेको खेत किनिने (मत्ती २७:३-९)।
यशैया ५३:४-७	बलि दिन लगेको थुमा जस्तै (यूहन्ना १:२९, प्रेरित ८:३२-३५)।
भजन २२:१६	येशूको हात र पाउ छेडिने, ढुङ्गाले हानेर मारिने होइन (लूका २३:३३,२४:३९)।
भजन २२:१८	वस्त्रहरू च्याटिने, सैनिकहरूले उहाँको वस्त्रको निम्ति गोला हाल्ने (मत्ती २७:३५)
भजन २२:१	येशूका अन्तिम चित्कार "मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्यागनुभयो?" (मत्ती २७:४६)।
भजन ३४:२०	एउटा हड्डी पनि नटुकिने (यूहन्ना १९:३६)।

यशैया ५३:९

धनी मानिसको चिहानमा गाडिने -मत्ती
२७:५७-६०

भजन १६:१०

मृत्युबाट पुनरुत्थान (मत्ती २८:२-७)

येशू खीष्टको ईश्वरत्व

मत्ती १:२३

इम्मानुयल "परमेश्वर हामीसँग।"

यूहन्ना १:१

वचन परमेश्वर थियो (पद १४), वचन
(येशू) देह हुनुभयो।

यूहन्ना १७:५,२४

यस संसारको सृष्टि हुनु अघि नै येशू
पितासँग हुनुहुन्थ्यो।

यूहन्ना ८:५८

आफ्नो अस्तित्व सदा सदा थियो भनेर
येशूले दावी गर्नुभएको थियो। आफूलाई
पनि "म हुँ" भनेर उहाँले अब्राहम
हुनुभन्दा अघि हुनुहुन्थ्यो भनेर
बताउनुभएको थियो।

प्रस्थान ३:१४

"म हुँ" परमेश्वरको नाउँ हो।

लूका ५:२०-२४

येशूले पापलाई क्षमा गर्नुभयो। यो
अधिकार केवल परमेश्वरलाई मात्र छ।

यूहन्ना २०:२८

येशू प्रभु र परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर
थोमाले स्वीकार्दछन्।

हिब्रू १:५-९

परमेश्वर पिताले नै पुत्रलाई परमेश्वर
भनेर सम्बोधन गर्नुहुन्छ।

यशैया ९:६

येशू खीष्ट अनन्त र सदा रहिरने परमेश्वर
हुनुहुन्छ।

मीका ५:२

आदिदेखि नै येशू सक्रिय हुनुहुन्थ्यो।

१ तिमोथी ६:१५,१६ येशूमा अमरत्व छ।
प्रकाश १:१८ येशू पहिलो र अन्त वा आदि र अन्त
हुनुहुन्छ र उहाँसँग नर्कको साँचो छ।
फिलिप्पी २:५-१२ हाम्रो मुक्तिदाता हुनलाई उहाँले आफ्नै
स्वइच्छाले परमेश्वरीय स्थान
त्यागनुभएको थियो।

येशू ख्रीष्टको ईश्वरत्व वा परमेश्वरीय स्वभावको बारेमा

साधारणतया सोधने प्रश्नहरू

येशू ख्रीष्ट “पहिले जन्मेको वा जेष्ठ पुत्र” भनेर के बाइबले सिकाउँदैन र? सृष्टिकर्ता परमप्रभु परमेश्वर पिताले सृष्टि गर्नुभएको सबै थोक, जीवित जिवातहरू सृष्टि गर्नुभएको थियो। उहाँले सृष्टि गर्नुभन्दा अघि ती सृष्टिहरूको अस्तित्व पहिले थिएन वा तिनीहरू परमेश्वरसँग सँगसँगै अनन्तकाल देखि थिएन। त्यस परिप्रेक्षमा जब येशू प्रथम पुत्र भनेर सम्बोधन गर्दा के उहाँको अस्तित्व पहिला थिएन भनेर जनाउँदैन र? (समस्त इसाईहरूले उहाँको जन्म दुई हजार वर्ष अघिमात्र भएको थियो भनेर क्रिस्टमस चाड मनाउँदा उहाँको अस्तित्व केवल दुई हजार वर्ष अघिमात्र थियो जब अरू धर्मका प्रवर्तकहरू उहाँभन्दा पुराना र उहाँ नौलो भगवान हुन् भन्ने सन्देश के सबै मानिसहरूलाई दिइदैन त?-अनुवादकको थप प्रश्न)।

येशूको बारेमा त्यस महत्त्वपूर्ण प्रश्न कलस्सी १:१५बाट उब्जिएको हो जसमा लेखिएको छ “नदेखिने परमेश्वरकै देखिने रूप ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। उहाँ सृष्टिभन्दा जेठो हुनुहुन्छ वा सृष्टिमा जेष्ठ)।” येशूको बारेमा व्यक्त गरिएको शब्द ग्रीक भाषामा *प्रोटोटोकोस* (*prototocos*) हो। (नयाँ नियमका पुस्तकहरू पौराणिक ग्रीक भाषामा लेखिएको थियो। त्यो भाषा ग्रीक देशका अलेक्जान्दर महानको विजयहरू पछि (ई.पू. ३३५-३२३) त्यस समय सर्वसाधारणहरूले गर्ने बोलिचालीको सर्वमान्या भाषा थियो। यो भाषा ई.सन् ६०० तिर सर्वमान्य भाषा हुन गएको थियो-अनुवादकको टिप्पणी)।

त्यस प्रोटोकोसको अर्थ शब्दकोषको अनुसार “सर्वश्रेष्ठ, विशिष्ट, प्रधान, श्रेष्ठ, अग्रगम्य” भनेर परिभाषित गरेको छ। परमेश्वरका विशेषाधिकार, सहूलियत, सौभाग्य र परमाधिकार जुन परमेश्वरमा थियो त्यो येशूमा थियो भनेर त्यस शब्दले जनाउँछ। येशू ख्रीष्ट सृष्टिमा जेठो भन्नुको अर्थ उहाँ समयलाई नदेखाएर उहाँको विशेषाधिकार, परमाधिकार, सर्वोच्चता र उहाँले परमेश्वरले जस्तै सहूलियत पाउने ईश्वरीय व्यक्तित्व हुनुहुन्छ भनेर देखाउन खोजेको हो। सबभन्दा पहिलो जन्मिने व्यक्तिले पाउने सबै सहूलियतहरू उहाँको हो। दाउद जेसीको आठौँ वा कान्छा छोरा थिए। तैपनि उनलाई पहिला जन्मेका वा जेष्ठ सुपुत्र भनेर सम्बोधन गरिएको छ (भजन ८९:२०,२७)। (युशूफको छोरा एफ्रेम कान्छो भएतापनि उनलाई जेष्ठ भनेर सम्बोधन गरिएको थियो (उत्पत्ति ४९:५१,५२, यर्मिया ३१:९)-अनुवादकको थप)। “म हुँ” भनेर येशूले आफूलाई सम्बोधन गर्नुभएको थियो (यूहन्ना ८:५८)। त्यसको अर्थ स्व-अस्तित्व भएको जनाउँछ। उहाँले भन्नुभयो, “अब्राहमको जन्म हुनुभन्दा अघि म थिएँ।” उहाँलाई अनन्तको पिता भनेर यशैयाले यसरी सम्बोधन गर्दछन् “हाम्रा निमित्त एउटा बालक जन्मेका छन्! हामीलाई एउटा पुत्र दिइएको छ! उनले हामीमाथि राज्य गर्नेछन्। उनको नाम “उदेकका सल्लाहकार”, “पराक्रमी परमेश्वर”, “सनातनका पिता”, “शान्तिका राजकुमार” हुनेछ। (यशैया ९:६)। उहाँ समयसँग नबाधिँएको र सदा अस्तित्व, नजिन्मिने आफैमा जीवन भएको भनेर अगमवत्ता मीकाले उहाँको बारेमा यसरी उल्लेख गर्दछन्, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “बेथलेहेम एप्राता, यहूदाका सानोभन्दा सानो सहरहरूमध्ये तँ पनि एक होस्

तर तँबाट म इस्राएलको निम्ति एउटा शासक ल्याउनेछु, जसको वंश प्राचीन कालदेखि नै सुरू भएको हो।" (मीका ५:२)। येशूका चेला यूहन्नाले उहाँको बारेमा यसरी ठोकुवा गरेर भन्छन्, "१ सृष्टि हुनुभन्दा अघि नै वचन हुनुहुन्थ्यो। वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो र वचन परमेश्वर नै हुनुहुन्थ्यो। २ उहाँ सृष्टि हुनुभन्दा अघि परमेश्वरसँगै हुनुहुन्थ्यो। ३ वचनद्वारा नै परमेश्वरले सबै थोक सृष्टि गर्नुभयो। सृष्टि भएका कुनै थोक पनि उहाँबिना बनिएन। ४ उहाँमा जीवन थियो र त्यही जीवन नै मानिसहरूको उज्यालो थियो।" (यूहन्ना १:१-४)। परमेश्वरमा हुने परमाधिकार, सहूलियत, सर्वोच्चता र आदिअनादीकालदेखि भएको अस्तित्व उहाँमा थियो। तर जब उहाँ मानव अवतार लिनुभयो तब मानिस भएको नाताले उहाँले परमेश्वरसँग प्रतिस्पर्धा गर्न चाहनुभएन र आफू परमेश्वरको बराबरीमा छु भनेर मानिसको अगाडि आफ्नो भाऊ देखाउन चाहनुभएन। संसार पापको नाशमा लागि रहेको र मानिसहरू पापमै हराइरहेको परिप्रेक्षमा परमेश्वरको शक्ति वा परमाधिकार देखाउने काम उहाँको होइन भनेर उहाँले सोच्नुभएको थियो। त्यसकारण उहाँले आफ्नै स्वइच्छाले सबै ईस्वरीय अधिकारहरू स्वर्गमै थन्काउनुभयो र उहाँ सर्वसाधारण मानिसको रूप धारण गर्नुभयो। उहाँ मानवीय भौतिक शरीरमै रहनुभयो, मानिसले भोग्ने सबै परिक्षा, लोभप्रलोभन र आरोपपत्यारोप सहनुभयो र तिनीहरूसँग मुकाबिला गर्नुभयो र हाम्रो निम्ति उहाँ बिजयी जीवन जिउनुभयो (फिलिप्पी २:५-११, हिब्रू २:१४,१७)।

मुक्ति अर्थात् पापबाट उद्धार

- १ यूहन्ना ४:८,९ परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ। प्रेमले नै उहाँलाई घचेटिएर हामीलाई उद्धार गर्न कदम चाल्नुभयो।
- उत्पत्ति १:२७ परमेश्वरकै स्वरूपमा मानव जातिलाई उहाँले सृष्टि गर्नुभयो।
- उत्पत्ति ३:८ पापले गर्दा हाम्रो सङ्गति र सम्बन्ध परमेश्वरसँग तोडियो जसले गर्दा हामी उहाँको उपस्थितिबाट भागिभागि हिँड्ने चरित्रमा फस्न पुग्यौं (यशैया ५९:१,२)।
- रोमी ६:२३ परमेश्वरसँग हामी छुटिएकोले हामी अनन्त जीवनको निम्ति जिउने अवसर गुमाएका छौं अर्थात् सदाको निम्ति मर्न वा अस्तित्वविहिन हुन पुगेकाछौं।
- रोमी ३:२३ समस्त मानव प्राणी स्वःत पापमय स्वभाव धारण गरेको छ र अनन्त मृत्युको निम्ति दण्ड वा श्राप पाएको छ।
- रोमी ५:१८,१९ पहिलो मानव आदमले यस संसारमा मृत्यु ल्याए र येशूले जीवन ल्याउनुभयो।
- गलाती ३:१३ हामीले पाएको श्राप वा दण्ड येशूले भोग्नुभयो।

हिब्रू २:८,९	हाम्रो निम्ति मृत्युको अनुभव येशूले खप्नुभयो।
२ कोरन्थी ५:२१	येशू हाम्रो निम्ति पाप हुनुभयो अर्थात् हाम्रो निम्ति पापको दण्ड उहाँले भोग्नुभयो।
प्रेरित ३:१९	यदि हामी पश्चाताप गर्नुभन्ने उहाँले हामीलाई क्षमा दिनुहुन्छ।
१ यूहन्ना १:९	जब हामी पापी छौं भनेर हामीले हाम्रो पाप स्वीकारौं तब उहाँले हामीलाई माफी दिनुहुन्छ।
रोमी ८:१	जब हामी येशूलाई ग्रहण गर्छौं तब हामी पापको दोषबाट मुक्त हुन्छौं।
एफिसी २:८	विश्वासबाट पाएको अनुग्रहले हामी उद्धार पाउँछौं।
यूहन्ना १:१२	जब उहाँमाथि विश्वास र आस्था राखेर उहाँको बाटोमा हिँड्छौं तब हामी परमेश्वरका छोराछोरी हुन योग्य हुन्छौं।
१ यूहन्ना ५:११-१३	उहाँलाई विश्वास गर्दा हामीले मुक्ति वा अनन्त जीवनको उपहार पाउँछौं।
यूहन्ना ३:१६	मुक्तिको अनुभव भनेको मरेपछि होइन अहिले नै गर्ने हो। जसले उहाँलाई विश्वास गर्छ ती सबैलाई उपलब्ध गराइएको मुक्तिको बरदान र शक्तिको अनुभव अहिले नै गर्न सकिन्छ।

मुक्तिको बारेमा साधारणतया सोधिने प्रश्नहरू

जब एक फेरा तपाईं येशूकहाँ आउनुहुन्छ तब तपाईंले मुक्ति कहिल्यै पनि गुमाउनुहुन्न भनेर बाइबलले स्पष्टरूपमा के सिकाउँदैन र? येशूले यूहन्ना १०:२८मा यसरी व्यक्त गर्नुभएको थियो "तिनीहरूलाई म अनन्त जीवन दिन्छु, र तिनीहरू कहिल्यै नष्ट हुनेछैनन्, र कसैले तिनीहरूलाई मेरो हातबाट खोसी लैजानेछैन।"

हो, येशूकहाँ आएर, विश्वासद्वारा उहाँको क्षमालाई स्वीकार गरेर, उहाँको अनुग्रह स्वीकार गरेर हामीले अनन्त जीवनको उपहार पाउँदछौं (एफिसी २:८, रोमी ३:२२-२५)। मुक्ति भनेको सित्तैमा पाइने हो। दानदक्षिणा दिएर, परोपकार र धर्मकर्म गरेर र उहाँका नीतिनिर्देशन वा आज्ञाहरू पालन गरेर हामीले मुक्ति आर्जन गर्दैनौं। हामीले गरेको विश्वासलाई अनुग्रहले छोप्दछ अनि हामीले मुक्ति पाउँछौं अर्थात् विश्वासद्वारा अनुग्रहले हामी मुक्ति पाउँछौं। जब पावललाई थुनेका फिलिप्पीको इयालखानाको हाकिमले पावलले सोधे "मुक्ति पाउन मैले के गर्नुपर्छ?" पावलको स्पष्ट जवाफ थियो, "येशू खीष्टलाई विश्वास गर्नुहोस् अनि तपाईंले मुक्ति पाउनुहुन्छ" (प्रेरित १६:३०,३१)। विश्वास भनेको इच्छालाई सक्रिय बनाउनु हो अर्थात् आत्मनिर्णयको काम हो। त्यही दिमाग जसले विश्वास गर्छ त्यसले विश्वास नगर्न पनि निर्णय गर्न सक्छ र विश्वास नगर्दा मानिसलाई आत्मिक मृत्युतिर डोर्न्याउँछ (हिब्रू ३:१२-१४)। जब हामीले विश्वासद्वारा परमेश्वरलाई अन्तसम्म पकडि राख्दैनौं वा हामीले गरेको प्रतिवद्धतालाई वेवास्ता गरेर चल्छौं भने हामीले उहाँलाई विश्वास नगर्ने मनस्थिति पैदा गर्दछौं। यस

मामिलामा येशूले स्पष्टरूपमा भन्नु भएको छ "जसले अन्तसम्म स्थिर रहन्छ उसले मुक्ति पाउँछ" (मत्ती २४:१३)। जब हामीले सिकेका आत्मज्ञानहरूलाई दिमागमा राखि छोड्छौं र सिकेको अनुसार विश्वासको जीवन बिताइरहन्छौं तबमात्र हामी मुक्ति पाउँछौं (१ कोरन्थी १५:१,२ "१ भाइ हो, मैले तिमीहरूलाई प्रचार गरेको सुसमाचार म तिमीहरूलाई याद दिलाउन चाहन्छु, जुन सुसमाचार तिमीहरूले ग्रहण गर्नु, र जसमा तिमीहरू स्थिर रहन्छौं। २ यस सुसमाचारद्वारा तिमीहरूको उद्धार भएको छ, यदि त्यसमा तिमीहरू अटल रह्यौ भने, नत्रता तिमीहरूले व्यर्थैमा विश्वास गर्नु")। येशूलाई विश्वास गर्नु भनेर बपतिस्मा नै लिएतापनि पछि गएर त्यसबाट हटेर पुरानै जीवनमा फर्किन जहिले पनि सम्भव हुन्छ। जब हामी येशूलाई विश्वास गर्छौं तब हाम्रो नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको हुन्छ तर विश्वासबाट हटेपछि त्यो नाउँ त्यस पुस्तकबाट हटाइन सक्छ र अनि हामी सदाको निमित्त अनन्त जीवन गुमाउन सक्छौं (२ पत्रुस २:१९-२२, प्रकाश ३:५, विशेष गरेर १ कोरन्थी ९:२७मा लेखिएको छ "तर म आफ्नो शरीरलाई कठोरतासाथ सधाउँछु, र यसलाई वशमा राख्छु, नत्रता अरूहरूलाई प्रचार गरेपछि म आफैँचाहिँ अयोग्य ठहरिनेछु वा इन्कार गरिनेछ")। अरू अनुवादमा "मलाई फ्याँकिनेछ वा इन्कार गरिनेछ" भनेर प्रयोग गरिएको छ। यर्मिया ६:३०मा त्यही शब्द प्रयोग गरिएको छ "२७ तिमीले तिनीहरूका चाल जाँचन र हेर्न भनी मैले तिमीलाई धातु जाँच गर्ने र तिनीहरूलाई चाहिँ नपगालेको कच्चा धातुझैँ बनाएँ। २८ तिनीहरू सबै अपवाद गर्दै यताउता हिँड्ने कठोर बागीहरू हुन्।

तिनीहरू काँसा र फलाम भइगएका छन्। तिनीहरू सबै भ्रष्ट चालको काम गर्दछन्। २९ आगोले भस्म हुने पदार्थलाई भस्म पार्न खलाँती खुब जोरसित फुकिन्छ। तर सफा गर्ने काम व्यर्थमा भइरहन्छ। दुष्टहरूको छनोट भएको छैन। ३० तिनीहरूलाई खोट लागेका चाँदी भनिन्छ, किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई इन्कार गर्नुभएको छ") अर्थात् तिनीहरू जलाइनेछ र सदाको निम्ति नाश हुनेछ वा अनन्त जीवन गुमाउनेछ। जब हामी येशूकहाँ आउँछौं तब हामी अनन्त जीवन पाउँछौं भनेर येशूले यूहन्ना ६:२८मा भनेको छ। जसरी हामी उहाँकहाँ हृदयदेखिनै विश्वास गरेर आउँदा हामी अनन्त जीवन पाउँछौं त्यसरी नै हामीले उहाँलाई विश्वास गर्न छोड्यौं भने हामीले आत्मिक मृत्युलाई निम्त्याएका हुन्छौं। हामी फेरि पछुताव गरेर मुक्ति पाउँदैनौं भनेको होइन तर त्यसो नगर्दा हामी अनन्त जीवनचाहीं गुमाउँछौं। यथार्थमा जब हामी आफ्नै निर्णयले उहाँको छत्रछायाँमा रहन्छौं र मुक्तिको बाटोमा लागि रहन्छौं तब कसैले पनि हामीलाई उहाँको हातबाट चुँडालेर लान सक्दैन।

पापको स्वीकार र क्षमा

- मीका ७:१८,१९ परमेश्वरले स्वइच्छाले मानिसलाई क्षमा दिनुहुन्छ।
- हिब्रू ८:१२ हाम्रो पाप परमेश्वरले क्षमा दिनुभएपछि उहाँले हाम्रा पापहरू सम्झनुहुन्न।
- प्रेरित ३:१९ परमेश्वरको वचन अनुसार हामी चलेनौं भने हामीले उहाँका आज्ञाहरू उल्लङ्घन गरेका हुन्छौं र पापी ठहरिन्छौं। उहाँलाई

	ग्रहण गर्दा उहाँले हाम्रा सबै पापहरूलाई मेटिदिनुहुन्छ।
१ यूहन्ना १:९	उहाँले सितैँमा हामीलाई क्षमा दिनुहुन्छ।
यशैया ४४:२२	हामीहरूका पापहरू जतिसुकै कालो बादल जस्तो भएतापनि उहाँले तिनीहरूलाई मेटिदिनुहुन्छ।
यशैया ४३:२५	परमेश्वरले हाम्रा पापहरू सम्झनुहुनेछैन।
भजन ३२:१	जब हामी क्षमा पाउँछौँ तब हामी खुशी हुन्छौँ।
यशैया ५५:७	परमेश्वरले प्रसस्तमात्रामा क्षमा दिनुहुन्छ।
नेहमिया ९:१७	हामी परमेश्वरको विरुद्धमा जतिसुकै गएतापनि उहाँले हामीलाई क्षमा दिन सधैं तत्पर हुनुहुन्छ।
कलस्सी १:१४	क्षमा दिने नीति परमेश्वरको चरित्रमै जरा गाडिएको छ।
भजन १०३:३	परमेश्वरको क्षमा पूर्ण क्षमा हो। हामीहरूका सबै पाप, अधर्म, दुष्टता र खराबहरू उहाँले क्षमा दिनुहुन्छ।
लूका ७:४७	हामीहरूका धेरै पापहरू उहाँले क्षमा दिनुहुन्छ।
एफिसी ४:३२	परमेश्वरले हामीलाई क्षमा दिनुभएकै कारणले हामीले एक आफसलाई क्षमा दिन्छौँ।
२ कोरन्थी २:७,९	येशू खीष्ट जस्तो हुनु भनेकै क्षमाशील हुनु हो।

बाइबलले युरोपका देशहरू (वा विश्वका राष्ट्रहरू)को भविष्य

प्रकट गर्दछ

- दानिएल २:१ वेबिलोनका सम्राट् नेबुदकदनेजरले एक रात उल्लेखनीय र चकित पार्ने सपना देख्छन् जुन उनले सम्झन सक्दैनन्।
- दानिएल २:२-११ उनले तत्कालिन विश्वविख्यात वेबिलोन सभ्यताका गन्यमान्य, बुद्धिजिवी, बुद्धिमानी, विद्वान, ज्योतिषी विज्ञानमा निपुण र तन्त्रमन्त्र गर्ने मानिसहरूलाई आफूले देखेको सपना भन्न र त्यसको अर्थ खुलाउन आग्रह गर्दछन्।
- दानिएल २:१६ सपनाको बारेमा भन्न दानिएलले प्रार्थना गर्न समय सम्राटसँग माग्छन्।
- दानिएल २:२१-२३ राजाले देखेको सपना परमेश्वरले दानिएललाई देखाउनुहुन्छ।
- दानिएल २:२८ परमेश्वरका रहस्यहरू स्वर्गका उहाँ परमेश्वरले नै प्रकट गर्नुहुन्छ।
- दानिएल २:२९,३० भविष्यको विश्व र विश्वका राष्ट्रहरूको परिस्थितिको बारेमा सपनाद्वारा प्रकट गर्दछ।

सपना प्रकट गरिन्छ

दानिएल २:३१ ठूलो मूर्ती
दानिएल २:३२-३६ त्यस मूर्तीको टाउको सुनको, छाटी र पाखुराहरू चाँदीको, कम्मर ढलौतको, खुट्टाहरू फलामको र पाइटालाहरू फलाम र माटोले मिसिएको। अनि आकाशबाट ठूलो चट्टान वा पिण्ड आएर त्यस मूर्तीलाई ढालेर चक्नाचुर पार्दछ र पृथ्वीलाई पिण्ड वा चट्टानले ढाक्दछ।

सपनाको अर्थ खोलिन्छ

दानिएल २:३६ परमेश्वर र दानिएल मिलेर "हामी" सपनाको अर्थ खोल्दछौं भनेर सम्राटलाई दानिएलले सुनाउँछन्।
दानिएल २:३८ नेबुक्दनेजर "तपाईं सुनको टाउको हुनुहुन्छ।" बेबिलोन साम्राज्य र सभ्यताले ई.पू. ६०५देखि ५३९सम्म राज्य गरेको थियो।
दानिएल २:३९ उनी पछि अर्को कमसल राज्यको उदय हुनेछ र बेबिलोनमाथि राज गर्नेछ।
दानिएल ५:२८, ३०-३१ मादी र फारिसी अर्थात् मिड र पर्सियाले बेबिलोन साम्राज्यलाई पतन गराउँछ।
यशैया मीडपर्सियाका सेनापति साइरस वा
४४:२७,२८, ४५:१ कोरेशले बेबिलोनमा हमला गरेर त्यस राज्यमाथि विजय गर्नेछन् र परमेश्वरका

जनहरू स्वतन्त्र हुनेछन् भन्ने अचम्मको भविष्यवाणी (यो घटना हुनुभन्दा १०० वर्ष पहिले त्यो भविष्यवाणी गरिएको थियो)।

दानिएल २:३९

अर्को ढलौतको राज्यको उदय हुनेछ।

दानिएल ८:२०,२१

ग्रीसको अलेक्जान्दर महानले मीडपर्सियामाथि आक्रमण गरेर जित्दछन् (यो भविष्यवाणी २०० वर्ष पहिले नै गरिएको थियो)। मीड र पर्सिया अर्थात् माडी र फारसी साम्राज्यले ई.पू. ५३९देखि ३३१सम्म राज्य गरेको थियो। ग्रीसले ई.पू. ३३१देखि ई.पू. १६८सम्म राज्य गरेको थियो।

दानिएल २:४०

फलाम जस्तै बलियो चौथो राज्य रोम राज्यलाई औँल्याउँछ रोम साम्राज्य ई.पू. १६८देखि सन् ३५१सम्म राज्य गरेको थियो।

दानिएल २:४१

यो फलामको राज्य अन्तमा आएर विभाजित हुनेछ। रोमको साम्राज्यको शक्ति त्यस राज्यको विभाजन भएपछि अन्त्य भयो। अनि पाइटालाचाहिँ फलाम र माटोले मिसिएको हुन्छ जसको अर्थ केही भाग बलियो र केही

- भाग कमजोर वा टुक्रिएको राज्य हुनेछ।
- दानिएल २:४३ युरोप देशहरूका राजा र महारानीहरूले युरोपलाई विवाहवारीबाट र राजनैतिक गठबन्धन वा युद्धले एकता वा एउटै साम्राज्यमा ल्याउन प्रयत्न गरिनेछ।
- दानिएल २:४४ आखिरमा परमेश्वरले यस संसारमा आफ्नो राज्यको स्थापना गर्नुहुनेछ।
- दानिएल २:४५ आकाशबाट विना हातले कुँधिएको चट्टान वा पिण्ड आएर संसारका सबै राष्ट्रहरूलाई ध्वस्त पारिनेछ र त्यस चट्टानको राज्य विश्वभरी फैलिनेछ। त्यो हो येशू ख्रीष्टको दोस्रो आगमनपछि हुने उहाँको राज्य।
- भजन २:८,९ अन्य जातिहरू वा परमेश्वरलाई नमान्ने राष्ट्र तथा मानिसहरू टुक्राटुक्रा हुनेछ।
- तितस २:११-१३ येशूको महिमित आगमन र धन्यको आशा।

येशूको दोस्रो आगमनको शैली

- यूहन्ना १४:१-३ आफू फर्केर आउने प्रतिज्ञा येशूले गर्नुभएको थियो।
- प्रेरित १:९-११ स्वर्गदूतहरूले उहाँको आगमनको बारेमा पुष्टि गर्छन् र त्यसको विश्वनीयताको गवाही दिन्छन्।
- यहूदा १४ आदमको सातौँ पुष्टा हनोकले येशूको आगमनको भविष्यवाणी गरेका थिए।
- भजन ५०:३ "हाम्रो प्रभु आउनुहुनेछ" भनेर राजा दाउदले घोषणा गरेका थिए। बाइबलभरी येशूको आगमनको बारेमा कमसेकम १५०० भविष्यवाणीहरू लेखिएका छन्। पुरानो करारमा उहाँको प्रथम आगमनको प्रत्येक भविष्यवाणीमा आठवटा भविष्यवाणी उहाँको दोस्रो आगमनको बारेमा उल्लेख गरिएको छ। नयाँ करारमा प्रत्येक २५ पदहरूमा एक पद उहाँको दोस्रो आगमनको बारेमा उल्लेख गरिएको छ।
- प्रकाश १:७ जब येशू यस संसारमा फर्कनुहुनेछ तब प्रत्येक आँखाले देख्नेछ।
- मत्ती २४:२७ आकाशमा बिजुली चम्केको जस्तै गरेर सबैले देख्नेगरि येशू आउनुहुनेछ।

१ थेस्सोलिनिकी
४:१६,१७

उहाँ आउनुहुँदा सबैले सुत्रेछन्
अर्थात् चुपचाप गोप्यरूपमा उहाँ
आउनुहुनेछैन। मरेका धर्मीहरू बोरि
उठ्नेछन् र जीवित धर्मीहरूसँगै
तिनीहरू माथि आकाशमा उड्नेछन्।

१कोरन्थी
१५:५१-५४
मत्ती १६:२७

अमरत्व जीवन दिनुभएर परमेश्वरले
धर्मीहरूलाई स्वागत गर्नुहुनेछ।
उहाँको आगमन यशस्वीमय, तेजस्वीमय
र महिमित हुनेछ। उहाँसँग धर्मीहरूको
इनाम हुनेछ।

प्रकाश ६:१४-१७

येशूको दोस्रो आगमनमा अधर्मी, दुष्ट,
पापी र अत्याचारीहरू त्राही त्राही
हुनेछन् र पहाडका ढुङ्गाहरू
तिनीहरूमाथि खसियोस् भनेर
चिच्याउनेछन्।

मत्ती १३:३७-४३

उहाँको राज्यमा दुष्ट र पापलाई
आगोद्वारा सफा गरिनेछ र मुक्ति पाएका
धर्मीहरू अनन्त कालसम्म राज
गर्नेछन्।

यशैया २५:९

धर्मीहरू उहाँको आगमनमा अत्यन्तै
हर्षित र उल्लासमय हुनेछन्। अत्यन्तै
आनन्दले भावविभोर भएर तिनीहरू
चिच्याउने छन् "ओहो, यो त हाम्रो प्रभु
हो..."

प्रकाश १९:११-१६ राजाहरूका राजाले स्वर्गका सेनाहरूलाई
नेतृत्व गर्नुहुँदै यस संसारमा फर्कनुहुनेछ
र उहाँ विजयी प्रभु भएर आउनुहुनेछ।

तितस २:१३ यस संसारमा आशारहित जीवन बिताएर
भौतारिएर मुक्ति नपाएर बसेका
मानिसहरूको निम्ति उहाँको आगमन
"धन्यको आशा" हुनेछ।

प्रकाश २२:११,१२,१७-२० उहाँको दोस्रो आगमनको निम्ति तयार
हुन येशूको अन्तिम आह्वान्।

येशूको दोस्रो आगमनको बारेमा साधारणतया सोधिने प्रश्नहरू

के येशूको आगमन रहस्यमय र गोप्य तरिकाले आउनुहुने होइन र? के बाइबलमा येशूले भन्नुभएन र "दुई जना खेतमा हुनेछन् र एक जनालाई लिएर जाने छ र अर्कोलाई छोडिनेछ? (मत्ती २४:४०)?

येशूको दोस्रो आगमनको शैली गोप्य वा कसैले नदेखिने गरि हुँदैन भनेर बाइबलले प्रसस्तमात्रामा स्पष्टरूपमा लेखिएको छ (प्रकाश १:७, भजन ५०:३, १ थेसोलोनिकी ४:१६, १७, मत्ती २४:२७)। जब एक जनालाई लिएर जानेछ अर्कोलाई छोडिनेछ भनेर बाइबलले बताउँदा छोडिएको मानिस जिउँदै हुनेछ भनेर भनिएको छैन। लूका १७:२६-३७मा त्यसको बारेमा विस्तृत रूपमा लेखिएको छ। नोहाको दिनमा दुई खालका मानिसहरू थिए "एक जनालाई लिएर गयो वा उद्धार गरियो अर्कोलाई छोडियो अर्थात् जलप्रलयले नाश गरेको थियो" (लूका १७:२७)। लुटको दिनमा पनि दुई खालका मानिसहरू थिए। एक खालकालाई सहरबाट बाहिर निकालियो र उद्धार गरियो र अर्कोलाई सहरमै छोडियो र आगोले भष्म पार्यो। जब येशू आउनुहुनेछ त्यही खालको वातावरण हुनेछ (लूका १७:३०-३७)। जब येशू आउनुहुनेछ एक खालका मानिसहरूलाई उहाँसँग स्वर्गमा लगिनेछ भने अर्को खालका मानिसहरूलाई नाश गरिनेछ। लूका १७:३७मा एउटा प्रश्न उठाइएको छ, "कहाँ प्रभु? ती मानिसहरू कहाँ छोडिएका छन्?" बाइबलले स्पष्टरूपमा जवाफ दिन्छ, "जहाँ सिनो वा मूर्दा छ त्यहाँ गिद्धहरू जम्मा हुनेछन्।"

प्रकाश १९:११, १८ले यो विषयलाई स्पष्ट पारेको छ। जब येशू आउनुहुनेछ दुष्ट, पापी र अधर्मीहरू नाश हुनेछन् (हेर्नुहोस्, २ थेसोलोनिकी १:७-९, २:८)।

के कसैले थाहा नपाउने गरेर चोर जस्तै येशू आउनुहुनेछ भनेर
बाइबलले सिकाउँदैन र (१ थेस्सोलिनिकी ५:२) ?

जब बाइबलमा येशूको आगमन चोर जस्तो हुनेछ भनेर उल्लेख गरिन्छ तब उहाँ मानिसले अपेक्षा नगरेको समयमा आउनुहुन्छ भनेर बुझाउँछ तर उहाँ कसरी आउनुहुन्छ भनेर होइन। उहाँ अपर्झत चोर जस्तो मानिसले नचिताएको बेलामा आउनुहुनेछ। तर उहाँ चोर जस्तो लुकिछिपी आउनुहुन्न तर सबैले देख्ने गरेर महिमितरूपमा विजयको स्वर घन्काउँदै आउनुहुनेछ (हेर्नुहोस्, मत्ती २४:४२-४४, १ थेस्सोलिनिकी ५:१-५, मत्ती २४:२७)।

के परमेश्वरका जनहरू यस संसारमा हुने महाकष्टको दिनहरूमा
सहेर बस्नुपर्नेछ कि त्यो भन्दा पहिले गोप्यरूपमा स्वर्गमा जानेछन्
जसलाई अङ्ग्रेजीमा सिक्नेट राफ्ट्चर भन्दछ?

जुन अनुभव परमेश्वरले पौराणिक इस्राएलीहरूलाई दिनुभएको थियो त्यही अनुभवका उदाहरणहरू अन्तिम दिनमा बाँचिरहेका परमेश्वरका जनहरूको हुनेछ। जसरी इस्राएलीहरूलाई इजिप्टमा महामारीहरूबाट सुरक्षित राखिएको थियो त्यही सुरक्षा परमेश्वरको चर्चलाई अन्तिम दिनमा आइपर्ने महान् विपद र दमनमा दिइनेछ (१ कोरन्थी १०:११, भजन ९१:४६)। आफूहरू आगोबाट बच्नेछन् वा बच्ने छैनन् त्यसको पर्वाह नगरि शत्रु, मिशोक र अवदनेगो दनदन बलिरहेको आगोको भट्टीमा जान तयार भएका थिए किनभने राजा नबुक्दनेजरले सबै मानिसहरू उनको मूर्तिको सामु ढोग्ने विशेष आदेशलाई पालन गर्न तिनीहरू अस्वीकार गरेका थिए। त्यस

भट्टीबाट तिनीहरूलाई परमेश्वरले अचम्म तरिकाले उद्धार गर्नुभएको थियो। मृत्युलाई पनि चुनौति दिने तिनीहरूको विश्वास र आस्थाको प्रतिफल तिनीहरूले पाएका थिए (दानिएल ३:१६-२८)। युगको अन्तमा हुने महामारी वा महान् विपदपछि येशू चोर जस्तै कसैलाई थाहै नदिइकन आउनुहुनेछ (प्रकाश १६:१५)। जब उहाँ महामारी वा विपदभन्दा अघि नै उहाँ चोर जस्तो आइसक्नुहुनेभए उहाँले यो भन्नुको अर्थ के हुन्छ र "हेर, छ महामारी वा विपद खन्याइसकेपछि म चोर जस्तो गरि आउनेछु।" प्रकाश १५:८ मा यो जिकिर गरेर घोषणा गर्दछ "जबसम्म महामारी वा विपदहरूले पूरा रूप लिन्दैनन् तबसम्म कोही मानिस पनि स्वर्गको मन्दिरमा पस्न सक्दैनन्। येशू आउनुहुने अघि खीष्ट विरोधी तत्वहरू वा मै खीष्ट हुँ भनेर नक्कली मसीह, स्वामी, जगतगुरु भनेर दावी गर्ने धर्मगुरुहरू आएर परमेश्वरका जनहरूलाई धोका दिनेछन् र जब येशू आउनुहुन्छ तब उहाँको रापले तिनीहरूलाई भष्म पारिनेछ भनेर २ थेस्सोलोनिकी २:१-३, ८मा स्पष्टरूपमा किटानी गरेर लेखिएको छ।

के सातवर्षको महामारी वा महान् विपद सुरुहुनुभन्दा पहिले परमेश्वरका जनहरूलाई गोप्यरूप वा सिन्क्रेट राफ्ट्चरको माध्यमद्वारा स्वर्ग लानेछन् र विधर्मी, पापी र दुष्टहरू सात वर्षको महामारी वा महान् विपदपछि नाश गर्नेछन् भनेर बाइबलले सिकाउँदैन र?

येशू खीष्टको दोस्रो आगमन परमेश्वरको निर्णायक घटना हुनेछन् भनेर येशू खीष्टले स्पष्ट पार्नुभएको छ। त्यसबेला मानिसहरू कि त उद्धार पाउनेछन् कि त नाश हुनेछन्। सात

वर्षसम्म सोच्ने समय हामीलाई दिइने छैन। वर्तमान समयमा नै मुक्तिको निमित्त हामीले निर्णय गर्ने कि नगर्ने अवसर दिइएको छ (२ कोरन्थी ६:२)। जबसम्म कटानी हुँदैन वा येशूको दोस्रो आगमन हुँदैन तबसम्म दुवै गहुँ र सामा (धर्मी र अधर्मी) संगसंगै उम्रिनेछ भनेर येशूले अर्तिकथाद्वारा मत्ती १३:३०मा सिकाउनुभएको थियो। अविश्वासी वा आफूलाई जिम्मा दिएका कामहरू सम्पन्न नगरिरहने नोकरलाई दोस्रो अवसर दिइएको थिएन। जब घरको मालिक उसले नचिताएको समयमा आएका थिए तब उनले लेखाजोखा गर्दा विश्वासघात गर्ने नोकरलाई दण्ड दिइएको थियो (मत्ती २४:४४-५१)। भैंडा र बाखाको अर्तिकथामा येशू आउनुभएपछि पुरुष र स्त्री कि त उद्धार पाउँनेछन् कि त सदाको निमित्त अस्तित्वविहिन हुन नाश हुनेछन् (मत्ती २५:३१-४६)।

दोस्रो आगमनमा हुने चिन्ह वा शङ्केटहरू

- मत्ती २४:९ "तपाईंको आगमनको र यस संसारको अन्तको चिन्ह कहिले हुनेछ भनेर येशूका चेलाहरूले उहाँलाई सोध्छन्।
- मत्ती २४:४,५,११,२४ झुठा अर्थात् धर्मको खोल लगाएर मानिसहरूलाई झुक्याउन वा भ्रममा पार्न झुटो वा नक्कली अध्यात्मिक गुरुहरूको विगिविगी
- मत्ती २४:६,७ युद्ध र युद्धका हल्लाहरूले मानिसहरूलाई त्राही त्राही बनाउँछन्।
- प्रकाश ११:१८ जब राष्ट्रहरू वा यस संसारका राज्यहरू एक आपस रिसमा आगो हुन्छन् र अनेकौं प्रविधिहरूद्वारा यस पृथ्वीलाई नाश गर्छन् तब परमेश्वरले तिनीहरूलाई ध्वस्त पार्नुहुनेछ।
- लूका २१:६ अनेकौं आतङ्क आदिले मानिसहरूको हृदय त्रासले छियाछिया हुन्छन्।
- १ थेस्सोलोनिकी ५:२,३ शान्ति र शान्तिको निम्ति गरिने अनेकौं सम्झौताहरू भङ्ग हुन्छन्।
- मत्ती २४:७ प्राकृतिक वा दैविक प्रकोपहरू अचाक्लिरूपमा बढ्छन्, जस्तै भूकम्प, अनिकाल, महामारी रोगहरू आदि।

मत्ती २४:१२	हत्या, हिंसा, अपराध र दुष्टताहरू अत्याधुनिकरूपमा बढ्नेछन्।
२ तिमोथी ३:१-४	असुरक्षा, नैतिक पतन।
मत्ती २४:३७-३९	क्षणिक मोजमज्जा र रमाइलो रमझममामात्र लाग्ने र नैतिक तथा मौलिक आचरणमा भ्रष्ट हुने प्रवृत्तिहरूको यस संसारमा बाहुल्यता।
याकूब ५:१-६	आर्थिक तनाव, गिरावत र कठिन परिस्थितिहरूको सृजना।
लूका २१:३४	धनसम्पत्ति थुपार्ने र यस संसारका आकर्षित बस्तुहरूतिरमात्रै डुब्न चाहने मानिसहरूमा प्रतिस्पर्धा।
मत्ती २४:१४	सारा संसारमा सुसमाचारको प्रचार (प्रकाश १४:६,७ पनि पढ्नुहोस्।
२ पत्रुस ३:८-९	सारा मानव जातले मुक्ति पाउन् भन्ने परमेश्वरको चाहना।
मत्ती २४:४८	दुष्ट वा खराब नोकर वा धर्मका अगुवाहरूले "मेरा प्रभुको आगमन छिट्टै हुँदैन" भनेर मानिसहरूलाई झुलाएर राख्दछन्।
मत्ती २४:४२-४४	"तयार भएर बस्नु" भन्ने परमेश्वरको सल्लाह।

न्याय वा परमेश्वरले मानव जातिको निम्ति गरिने फैसला

- प्रकाश १४:६,७ मानिस जातिको निम्ति परमेश्वरले दिनुभएको अन्तिम सन्देशमा न्यायको चित्रण गरिएको छ।
- प्रकाश २२:१२ जब येशू आउनुहुनेछ त्यसबेला कसले मुक्ति पाउँछन् र कसले मुक्ति पाउँदैनन् भन्ने फैसला भइसकेको हुन्छ। त्यसकारण उहाँ आउनुभन्दा अघि मानव जातिको न्याय भइरहेको हुनुपर्छ।
- मत्ती १२:३६ न्याय भनेको भविष्यमा हुने कुरा येशूले चित्रण गर्नुभएको थियो।
- प्रेरित २४:२५ बडा हाकिम फेलिक्सको सामु पावलले न्यायको बारेमा तर्क दिएका थिए।
- दानिएल ७:९,१० जगतको सर्वोच्च अदालतको दृष्य परमेश्वरले दानिएललाई देखाउनु भएको थियो। त्यसबेला न्यायको अदालत बसेको देखाइएको थियो।
- उपदेशक १२:१३,१४ मानिसले सोचेको वा भित्री हृदयको गोप्य नियतहरू परमेश्वरले न्यायको बेलामा प्रस्तुत गरिनेछ।
- हिब्रू ४:१३ परमेश्वरको सामु कुनै कुरो पनि लुकिएको हुँदैन। हाम्रा सारा काम र सोचबिचारहरू उहाँको अघाडि खुला भइरहेको हुन्छ।

२ कोरन्थी ५:१०	हामी सबै जना येशू ख्रीष्टको न्यायको आसनको अगाडि उभिनै पर्दछ।
रोमी १४:१२	हामीले गरेका सबै क्रियाकलापहरू र सोचबिचार वा नियतहरूको लेखाजोखा परमेश्वरको अगाडि प्रस्तुत गर्नुपर्दछ।
भजन ८७:६	जब न्याय हुन्छ तब हामी कहाँ जन्मेका हुन्छौं त्यसमा उहाँले बिचार गर्नुहुनेछ।
यर्मिया २:२२	हामीले गरेका सबै पाप, अधर्म र दुष्ट कामहरू परमेश्वरले लेखा राख्नुहुन्छ।
मलाकी ३:१६	येशू ख्रीष्टको अनुग्रहद्वारा हामीले निश्चार्थी मनले गरेका असल वा धार्मिक कामहरू परमेश्वरको सामु लेखा राखिएको हुन्छ।
प्रकाश २०:१२	स्वर्गको लेखामा राखिएका हामीहरूको जीवन नै हामीलाई गर्ने न्यायको आधार हुन्छ।
प्रेरित ३:१९	यदि पश्चाताप गरेर पापबाट हामी फर्किन्छौं भने अन्तिम न्यायमा गरिने न्यायको अगाडि प्रस्तुत गरिने लेखाहरू उहाँले मेटिदिनुहुनेछ।
प्रकाश ३:५	यदि हामी निरन्तररूपमा पाप गछौं, दुष्ट कामलाई पोषाइ रहन्छौं वा रमाइ रहन्छौं र खुलारूपमा

- परमेश्वरको विरुद्धमा जान्छौं भने
जीवनको पुस्तकबाट परमेश्वरले
हाम्रा नाउँहरू मेटिदिनुहुनेछ ।
- रोमी ८:१ केवल येशूलाई हाम्रो मुक्तिदाता भनेर
स्वीकार गरेर उहाँको चाहना अनुसार
जीवन बितायौं भनेमात्र न्यायको
दिनमा दोषी ठहर्न्याउने निर्णयबाट
हामी निर्दोष ठहरिन सक्दछौं ।
- हिब्रू ७:२४,२५ हामी जतिसुकै अपराधी वा पापी
भएतापनि स्वर्गमा रहनुहुने हाम्रो मूल
पुजारीद्वारा हामी परमेश्वरकहाँ
आउँछौं भने हामी निरपराध
ठहरिनेछौं र हामीले उद्धार
पाउनेछौं ।
- यूहन्ना १४:२६ असल बाटोमा रहन चाहिने
मार्गनिर्देशनहरू पवित्र आत्माले
दिनुहुन्छ किनभने उहाँ हाम्रो गुरु
हुनुहुन्छ ।
- मत्ती १२:३१,३२ जब हाम्रो चेतनामा निरन्तररूपले
बोल्ने आवाजलाई वेवास्ता गरिरह्यौं,
परमेश्वरतिर फर्कन अश्वीकार
गरिरह्यौं र पवित्र आत्माको
आवाजलाई निभाइ रह्यौं भने हामीले
कहिल्यै पनि क्षमा नहुने पाप
गरिरहेका हुन्छौं ।

परमेश्वरको व्यवस्था विशेष गरेर दश आज्ञाहरू

- भजन १११:७,८ परमेश्वरका दश आज्ञाहरू स्वर्गको अनन्तको आदर्श नीतिहरू हुन्। तिनीहरू सदाको निमित्त अटल भएर कार्यान्वयन भइरहन्छ।
- रोमी ३:२० परमेश्वरको व्यवस्थाले हामी पापी हौं भनेर देखाउँदछ र हामीलाई दोषी ठहर्‍याउँछ। त्यसले हामीलाई येशूको आवश्यकतातिर धकेल्छ।
- भजन १९:७ हाम्रो जीवनलाई आत्मपरिवर्तन गर्ने साधन नै परमेश्वरको व्यवस्था हो।
- भजन १९:११ परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई आत्मसात् गरेर चल्दा मानिसलाई ठूलो इनाम मिल्दछ।
- रोमी ६:१४ हामी सबै परमेश्वरको व्यवस्थाको मुनि छैनौं र त्यसलाई पालना गरेर हामीले मुक्ति पाउँदैनौं। मुक्ति पूरैमात्रामा आउँछ तर मानिसको धर्मकर्म वा व्यवस्था पालन गरेर होइन बरु परमेश्वरको अनुग्रहबाट हो (एफिसी २:८)।
- रोमी ६:१५ हामी व्यवस्थाको मुनि वा आज्ञा पालन गरेर मुक्ति पाउँदैनौं भन्दैमा परमेश्वरको व्यवस्था वा दश

- आज्ञाहरूलाई तोड्ने छुटकारा
हामीलाई दिइएको छैन।
- १ यूहन्ना ३:४ परमेश्वरको व्यवस्थालाई उलङ्घन
गर्नु, तोड्नु वा वेवास्ता गर्नु नै पापको
परिभाषा हो।
- यशैया ५९:१,२ पाप वा परमेश्वरको व्यवस्थालाई
तोड्दा हामीलाई परमेश्वरबाट अलग
राख्दछ र त्यसले हामीलाई अनन्त
जीवनबाट बंचित गराउँछ (रोमी
६:२३)।
- रोमी ३:२८-३१ जब हामी विश्वासद्वारा मुक्ति पाउँछौं
तब परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्न
इच्छुक हुन्छौं (हिब्रू १०:७, यूहन्ना
८:२९)।
- यूहन्ना १४:१५ प्रेमले हामीलाई सधैं आज्ञा पालन
गर्नतिर डोऱ्याउँछ। कसैलाई हामी
माया गर्छौं भने उसको कुरा मात्र
हामी फुर्तिलो हुन्छौं। येशूले भन्नु
भयो "यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम
गर्छौं भने मेरा आज्ञाहरू पालन
गर।"
- १ यूहन्ना २:४,५ जसले म इसाई हुँ भन्छ तर
परमेश्वरको आज्ञालाई पालन गर्दैन
वा वेवास्ता गर्छ भने त्यो फताहा
हो। येशूलाई विश्वास गर्छु त भन्ने

	तर उहाँका आज्ञाहरू नमात्रे मानिसमा सत्य हुँदैन।
हिब्रू ८:१०	नयाँ करारमा येशूले उहाँका आज्ञाहरू हाम्रा हृदयहरूमा लेख्नुहुन्छ।
भजन ४०:८	उहाँको इच्छा पालन गर्ने चाहना उहाँले हाम्रो हृदयमा आफैले राख्नुहुन्छ।
प्रकाश १४:१२	युगको अन्तमा रहने परमेश्वरका जनहरूले विश्वासद्वारा उहाँका आज्ञाहरू कायम राख्दछन्।
प्रकाश १२:१७	युगौँ युगहरूमा परमेश्वरको निष्ठामा रहने थोरै भएतापनि परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गरेका हुन्छन्।

परमेश्वरका आज्ञाहरू वा व्यवस्थाको बारेमा साधरणतया सोधिने

प्रश्नहरू

के येशूले दश आज्ञाहरूलाई निलम्बन गर्न र नयाँ प्रेमको करार स्थापना गर्न आउनुभएको होइन र? मत्ती २२:३७-४०को बारेमा हामीले के भन्ने जसमा लेखिएको छ "परमेश्वरलाई सारा हृदयले प्रेम गर्नु र आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नु?" के परमेश्वरलाई गर्नुपर्ने प्रेम र छिमेकीलाई गर्नुपर्ने प्रेममात्र येशूले हामीबाट चाहनुभएको होइन र? यिनीहरू हामीलाई दिनुभएका के येशूका नयाँ आज्ञाहरू होइनन् र?

पुरानो करारमै दिइएको व्यवस्थालाई येशूले संक्षिप्तमा भन्नुभएको थियो भन्ने कुरालाई तपाईं अचम्म होला। व्यवस्था ६:५मा यही भनिएको छ "तिम्रो सारा हृदयले परमेश्वरलाई प्रेम गर।"

अनि लेवी १९:१८मा यो थप्छन् "तिम्रो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नु।" पुरानो करारको परमेश्वर अनन्त प्रेम गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्छ (यर्मिया ३१:३)। मत्ती २२:४०मा येशूले यो घोषणा गर्नुहुन्छ "यी दुई आज्ञाहरूमा (परमेश्वर र छिमेकीलाई प्रेम गर्ने) सबै व्यवस्थाहरू र अगमवक्ताहरूका वचनहरू झुण्डिएका छन्। प्रथम् चार आज्ञाहरूले मानिस जातिले व्यवहारिक र ठोसरूपमा तिनीहरूको परमेश्वरलाई कसरी प्रेम गर्ने भनेर प्रकट गर्छ। अन्तिम छ आज्ञाहरूले आफ्ना छिमेकी वा अरू मानिसलाई कसरी प्रेम देखाउने भनेर सिकाउँछ। येशूले परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई निलम्बन गर्न वा खारेज गर्न आउनुभएको होइन तर पूरा गर्न वा कसरी पालन गर्ने भनेर

देखाउन आउनुभएको हो (मत्ती ५:१७)। हृदयदेखि परमेश्वरप्रति श्रद्धा राखेर उहाँका आज्ञाहरू कसरी पालन गर्ने भनेर उहाँले आफ्नै जीवनबाट प्रकट गर्नुभएको थियो। परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूको अर्थलाई स्पष्ट पार्न येशू आउनुभएको थियो (यशैया ४२:२१)। प्रेम गर्नु नै व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूलाई पालन गर्नु कसरी हो भनेर येशूले देखाउनुभएको थियो (रोमी १३:१०)। अनि उहाँले यो थप्नुहुन्छ "यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्छौं भने तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर।" (यूहन्ना १४:१५)।

के पावलले इसाईहरू विश्वासबाटमात्र मुक्ति पाउँछ तर परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गरेर होइन भनेर सिकाउँदैन र?

तर यो कुरा थाहा पाउनु होस कि हाम्रो विश्वासबाट होइन तर अनुग्रहद्वारा मुक्ति पाउँछौं र त्यो अनुग्रह हामीले विश्वासद्वारा पाउँछौं। येशूले सित्तैमा दिनुभएको मुक्तिलाई हामीले विश्वासको हात बढाएर पाउँछौं। विश्वासले अनाज्ञाकारिका वा परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई फालिनतिर अग्रसर गराउँदैन तर उहाँका आज्ञाहरूलाई हर्षित हृदयले पालन गर्न लगाउँछ। पावलले स्पष्टरूपमा आफ्नो भनाइ यसरी राख्दछन् "के हामीमा विश्वास भयो भन्दैमा परमेश्वरको व्यवस्थालाई फाल्ने त, यो कदापी नहोस्" (रोमी ३:३१ रूपान्तरित)। अनि रोमी ६:१,१४,१५मा उनले थप्दछन्,"के अनुग्रह धेरै हुन्छ भन्दैमा हामीले पाप गरौं त वा उहाँका आज्ञाहरू तौडौं त? यो कदापी नहोस!" के पुराना करारमा वा येशू आउनु हुँदा अघि मानिसहरू

व्यवस्था पालन गरेर मुक्ति पाउँथ्यो भने येशू आउनुभएपछि नयाँ करारमा अनुग्रहद्वारा मुक्ति पाउँछ?

दुवै पुरानो र नयाँ करारमा मुक्ति भनेको अनुग्रहद्वारा पाइने बरदान हो। परमेश्वरसँग मुक्तिको निमित्त दुई तरिकाहरू अपनाउनुभएको छैन। तीतस २:११मा पावलले यसरी जिकिर गर्दछन् "मुक्ति ल्याउने परमेश्वरको अनुग्रह सबै मानिसहरूकहाँ देखा परेको छ।" पुरानो करारमा आउनेवाला येशूले नै मानिसहरूलाई मुक्ति दिनुहुन्थ्यो। प्रत्येक पल्ट जब मानिसले पाठोलाई बलि दिइन्थ्यो तब त्यसले आउनेवाला मसीहलाई औँल्याउँथ्यो (उत्पत्ति ३:२१, उत्पत्ति २२:९-१३)। नयाँ करारमा जो कोही येशूकहाँ आउँछ उसलाई येशूले मुक्ति दिनु हुन्छ। एकै छिनमा विश्वासले क्रुसतिर देखाउँछ भने अर्को क्षणमा विश्वासले क्रुसको पछाडितिर देखाउँछ। केवल येशूलेमात्र हामीले मुक्ति पाउँछौं (प्रेरित ४:१२)।

अब हामी नयाँ करारमा भएको कारणले के परमेश्वरको दश आज्ञा पालन गर्नु जरुरत छ र?

नयाँ करार साँच्चिकै भन्ने हो भने पुरानो करारभन्दा पुरानो छ। यो करार परमेश्वर आफैले अदनको बगैँचामा दिनुभएको थियो। मसीह आउनुभएर मानिसमाथि भएको सैतानको भयानक पकडलाई तोड्नुहुनेछ भनेर उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। येशू ख्रीष्टद्वारा हामीलाई पापबाट उद्धार गर्नुहुन्छ भनेर नयाँ करारको प्रतिज्ञामा समावेश भएको छ। हो, उहाँले हामीलाई उद्धार गर्नुहुन्छ! परमेश्वरको व्यवस्था अर्थात् दश आज्ञाका आदर्श नीतिहरू उहाँले नै हाम्रो हृदयमा लेख्नुहुन्छ। परमेश्वरको आज्ञा मान्न घचड्ने उर्जा नै उहाँलाई हामीले गर्ने

प्रेम हो। जब हामीले येशूलाई हाम्रो मुक्तिदाता भनेर स्वीकार्दछौं तब हामीले हाम्रो जीवनमा नयाँ शक्ति पाउँछौं (हिब्रू ८:१०, इजकिएल ३६:२६, भजन ४०:८)। पुरानो करारमा इस्राएलीहरूले परमेश्वरका आज्ञाहरू आफ्नै बलले मात्र प्रतिज्ञा गरेका थिए। तिनीहरूले यो घोषणा गरे "परमेश्वरले जे भन्नुभयो हामी पालन गर्नेछौं" (प्रस्थान १९:८, २४:३,७)। हामीले हाम्रै बाहुबलले धर्मकर्म गरेर परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्न थाल्यौं भने त्यसको नतिजा शून्य हुन्छ वा हामीले हार खानेछौं। हामीहरूको बाहुबलले पालन गर्न नसक्ने व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूले हामी पापी हौं भनेर दोष लगाउँछ (रोमी ३:२३, ६:२३)। नयाँ करारमा हामी नयाँ स्वामीको अधिनमा छौं-त्यो हो येशू ख्रीष्ट। (हाम्रो स्वामी हामी आफै होइनौं)। हामीसँग नयाँ हृदय छ र परमेश्वरको अगाडि निडर भएर नयाँ गरि उभिन्छौं (यूहन्ना १:१२, २ कोरन्थी ५:१७, रोमी ८:१)।

साबथ

प्रकाश १४:६,७

सारा मानव जगतको निम्ति परमेश्वरले अन्तिम सन्देश दिनुभएको छ। त्यो हो, "सृष्टिकर्ता सनातन परमप्रभु परमेश्वरको आराधना गर।"

प्रकाश ४:११

परमेश्वरको आराधना गर्नुपर्ने मूल आधार नै उहाँ सृष्टिकर्ता हुनु भएकोले हो।

एफिसी ३:९

सृष्टिको समयमा येशू सक्रिय हुनुहुन्थ्यो। त्यसैले गर्दा प्रकाशको पुस्तकमा गरिएको अन्तिम आह्वानमा सृष्टिकर्ताको आराधना गर्नु भनेकै येशूलाई सम्मान दिनु हो।

प्रस्थान २०:८-११

उहाँको साबथलाई पालन गरेर नै परमेश्वर सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर उहाँको आराधना गर्नुपर्छ।

उत्पत्ति २:१-३

सृष्टिको समयमा नै साबथलाई अलग गरिएको थियो। परमेश्वरले सातौँ दिनमा विश्राम लिनुभयो। त्यस दिनलाई उहाँले आशिष दिनुभयो र पवित्र बनाउनुभयो।

मर्कूस २:२७,२८

यहूदी जातिको अस्तित्व वा उदय हुनुभन्दा २३०० वर्ष अघि नै साबथ दिएको थियो। सबै मानिसको निम्ति साबथ सृष्टिको स्मारक वा सम्झनाको निम्ति दिएको थियो।

- इजकिएल २०:१२,२० परमेश्वर र मानव जातिको बीचमा हुने चिनारीको रूपमा साबथ स्थापना गरिएको थियो।
- लूका ४:१६ मानव अवतार लिएर आउनुभएको येशू पनि नियमितरूपमा साबथ पालन गर्नुहुन्थ्यो।
- मत्ती २४:२० येशू खीष्टको मृत्युपछि सन् ७०मा यरुशलैमको ध्वस्त हुने समयमा पनि साबथ पालना कायमै हुनेछ भनेर येशूले भन्नुभएको थियो। यो उहाँको मृत्युको ३५ वर्षपछि हुने घटना थियो।
- प्रेरित १३:४२-४४ पावलले आफैले पनि साबथलाई पालन गर्थे। यहूदी र अन्य जातिहरूसँग मिलेर पूरै सहरका विश्वासीहरूले गर्ने आराधना कार्यक्रममा पावल समावेश भएका थिए। यो साबथको दिनमा थियो।
- प्रेरित १६:१३ फिलिप्पीको गाउँमा साबथ दिनमा जम्मा भएका विश्वासीहरूसँग पावलले आराधना गरेका थिए। त्यसवेला कुनै पनि इसाई चर्चको स्थापना भएको थिएन।
- प्रकाश १:१० प्रथम शताब्दीको अन्तमा पनि परमेश्वरले विशेष दिन भनेर उल्लेख गरिएको थियो। प्रकाश १:१०मा कुन दिन परमेश्वरको दिन भनेर उल्लेख नगरिएतापनि मत्ती १२:८, मर्कूस २:२७,२८ र लूका ६:५

अनुसार कुन दिन प्रभुको दिन भनेर उल्लेख गरिएको छ।

मत्ती १२:८

मानिसको पुत्र साबथको पनि प्रभु हो। यदि मानिसको पुत्र साबथको प्रभु हुनुहुन्छ भने साबथ नै प्रभुको दिन हुनुपर्दछ।

लूका

२३:५४-५६, २४:१

यी अंशहरूमा तीन क्रमिक दिनहरूको बारेमा उल्लेख गरिएको छ। येशू मर्नुभएको दिन-तयारीको दिन अर्थात् शुक्रवार। चिहानमा येशू विश्राम लिनुभएको दिन साबथ वा शनिवार। येशू पुनरुत्थान हुनुभएको दिन-हप्ताको पहिलो दिन वा आइतवार। यसले गर्दा साबथ शनिवार नै हो भनेर ठोकुवा गर्न सकिन्छ किनकि यो हप्ताको सातौँ दिन हो।

हिब्रू १३:८

येशू ख्रीष्ट हिजो, आज र सधैंभरि समान हुनुहुन्छ।

यशैया ६६:२२, २३

नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वीमा हामीले प्रत्येक हप्तामा साबथ पालन गर्नेछौँ।

बाइबलीय साबथको बारेमा साधारणतया सोधिने प्रश्नहरू

कलस्सी २:१६,१७मा पावलले कसैले कसैलाई साबथको मामिलालाई लिएर न्याय नगर्नु भनिएको छ। त्यसले गर्दा साबथको गरिमालाई मात्र आवश्यक छैन भनेको होइन र?

बाइबलमा धेरै पद वा अंशहरू छन् जुन मानिसहरूले गलत प्रकारले व्याख्या गर्दछन्। तिनीहरूमा कलसी २:१६,१७ पनि एक हो। जब बाइबल बुझ्न प्रयास गरिन्छ एउटा नीतिचाहीं मनमा राख्नु अत्यन्तै जरुरी छ। बाइबलमा धेरै अंशहरू छन् जुन सबैले अहिले नै बुझ्न सकिन्छ भन्ने छैन न त बुझ्न आवश्यक नै छ भन्ने छ। अझ कतिपय समयमा त अगमवक्ता आफैले पाएको सन्देश पनि बुझेका थिएन। जसरी दानिएलले पाएका कतिपय भविष्यवाणीहरूको अर्थ उनले बुझ्न सकेका थिएनन्। त्यसकारण हामीलाई अस्पष्ट नभएका कुराहरूले गर्दा हामीले बुझेका कुराहरूलाई बाधा दिनुहुन्न। साबथको बारेमा बाइबल स्पष्ट छ। यो सृष्टिकै बेलामा दिइएको थियो (उत्पत्ति २:१-३)। येशूले आफ्नो जीवनकालभरि नै साबथ पालन गर्नुभएको थियो (लूका ४:१६)। पावलले पनि साबथलाई पालना गरेका थिए (प्रेरित १३:४२-४४)। नयाँ पृथ्वी र नयाँ स्वर्गमा पनि साबथ पालना गर्नेछ भनेर बाइबलले स्पष्ट गरेको छ (यशैया ६६:२२,२३)। यो कुरा बुझ्नु जरुरी छ कि बाइबलमा दुई थरीको साबथ उल्लेख गरिएको छ। सातौं दिनको साबथ र वार्षिक साबथहरू। हप्ताको सातदिनको एक फेरा आउने साबथ पाप आउनुभन्दा अघि वा पापलाई समाधानको निमित्त दिइएको विधिविधान दिनुभन्दा पहिले नै स्थापना गरिएको थियो। यस साबथले प्रेमिलो, सर्वशक्तिमान सृष्टिकर्ताको बारेमा याद दिलाउँछ। वार्षिक साबथ विशेष गरेर इस्रायल जातिको

इतिहाससँग सम्बन्धित छ। कलस्सी २:१६,१७लाई स्पष्टरूपमा बुझ्नु जरुरी छ। त्यसमा भनिएको छ "कसैले कसैलाई साबथ दिनहरूको बारेमा न्याय नगरियुन् किनभने आउनेवाला वस्तुहरूको छायाँ हुन्।" हप्ताको सातौँ दिन साबथ सृष्टिको सम्झनाको निम्ति स्थापना भएको हो, यो कुनै आउनेवाला थोकको छायाँ होइन। हिब्रू १०:१मा व्यवस्था वा विधिहरूलाई छायाँको रूपमा उल्लेख गरिएको छ, त्यो हो पशु बलि। इजकिएल ४५:१७मा त्यही कुरो कलस्सी २:१६,१७कै क्रमिकरूपमा व्यक्त गरिएको छ। यो इस्राएल जातिलाई दिइएको रितिरिवाज प्रणालीसँग जोडिएको छ। त्यसमा विभिन्न चाडपर्व र बलि तथा भेटीहरू समावेश भएका छन्। तिनीहरूमा विभिन्न पशु तथा पंक्षीको बलि, पेय पदार्थका भेटीहरू, भोजहरू, औँसीहरू र रितिरिवाजसँग जोडिएका साबथहरू। ती साबथहरू इस्राएली घरानाहरूसङ्ग मेलमिलाप गराउन चलाइन्थ्यो। लेवी २३:३मा सातौँ दिन साबथको बारेमा छलफल गर्छ भने लेवी २३:५-३२मा विधिविधान वा रितिरिवाजका साबथहरूको बारेमा उल्लेख गरिएको छ। यहाँ लेखिएका साबथहरूमा हप्ताको सातौँ दिनमा पर्छ भन्ने छैन। पद ५ मा निस्तार चाडको साबथ, पद ६मा अखमिरी रोटीको साबथ, पद १०मा उब्जनीको बिटा, पद १७मा अगौँटे फल, पद २४मा तुरही फुकिने र पद २७-३२मा प्रायश्चित्तको दिन (पद ३२)। ती सबैलाई साबथ नै भनेर उल्लेख गरिएको छ। वार्षिक साबथले येशूको मृत्यु र उहाँको दोस्रो आगमनलाई देखाउने घटनाहरूसँग नजिकै जोडिएको छ। ती सबै साबथहरूले मसीहको आगमनलाई औँल्याउन परमेश्वरले नै तर्जुमा गर्नुभएको थियो। लेवी २३:३७मा पावलले कलस्सी २:१६,१७मा प्रयोग गरिएको लवज उल्लेख गरिएको छ। त्यहाँ

उल्लेख गरिएका साबथहरू रितिरिवाजका साबथहरू थिए। लेबी २३:३८मा रितिरिवाजको साबथ हप्ताको सातौँ दिनबाट छुट्याउन यसरी व्यक्त गरिएको छ, "परमप्रभुको साबथ।" जब येशू ख्रीष्ट आउनुभयो तब रितिरिवाजका साबथहरू जसले येशूलाई औँल्याउँथे ती सबै तरिसकेका थिए वा येशूमा पूरा भइसकेको थियो। ती साबथहरू आउनेवालाको छायाँ थिए। सातौँ दिनको साबथले निरन्तररूपमा हामीलाई सृष्टि गर्नुहुने सृष्टिकर्ता परमेश्वरतिर औँल्याइरहन्छ। यो साबथलाई पालना गरेर देखाउने सम्बन्धले परमेश्वरका जनहरू उहाँका विशेष जनहरू हुन भनेर देखाउँछ (प्रकाश १४:१२, इजकिएल २०:१२, २०)।

रोमी १४:५,६लाई कसरी व्याख्या गर्ने त? यसमा लेखिएको छ, " ५ कुनै मानिसले एउटा दिनलाई अर्को दिनभन्दा बढी महत्त्वको मान्छ, अर्को मानिसले सबै दिनलाई समान ठान्छ। हरेक मानिस आफ्नै मनमा पूर्ण रूपले निश्चित हुनुपर्छ। ६ जुन व्यक्तिले कुनै दिनलाई विशेष रूपले पालन गर्छ, त्यसले प्रभुको आदरको निमित्त पालन गर्छ। जुन व्यक्तिले खान्छ, त्यसले प्रभुको निमित्त खान्छ, किनकि त्यसले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छ। जुन व्यक्तिले खाँदैन, त्यसले परमेश्वरको आदरको निमित्त खाँदैन र परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छ।" पावलको भनाइ अनुसार जुनसुकै दिन मानेपनि के भयो त?

कहिलेकाहीं बाइबलमा उल्लेख गरिएका पद वा पदहरूले के भन्न खोजिरहेको छ वा छैन भनेर केलाएर पढ्नु असल हुन्छ। माथिका पदहरूमा न त आराधनाको बारेमा न त साबथको बारेमा उल्लेख गरेको छ। यसमा केवल दिनको बारेमामात्र उल्लेख गरिएको छ। यसमा लेखिएको दिनलाई

साबथ दिनलाई औँल्याएको हो भन्नु बाइबलले नै नऔँल्याइएको कुरालाई अनुमान गर्न दिनु हो। पावलले रोमी १४:५,६ उल्लेख गर्नुपरेको पृष्ठभूमि रोमी १४:१ले दिँदछ। यहाँ शङ्कास्पद मत वा धारणामा वादविवादको बारेमा छलफल गरिएको छ। के सृष्टिको समयमा नै परमेश्वरले स्थापना गर्नुभएको र अलग गरिएको साबथ (उत्पत्ति २:१-३) र परमेश्वरले दिनुभएको नैतिक नीति वा दश आज्ञाको मुटुमै उल्लेख गरिएको साबथ (प्रस्थान २०:८-११) वादविवाद वा शङ्कास्पद विषय हो त? कदापि होइन! रोमी १४ को ५ लाई बुझ्न पद ५लाई हेर्नुपर्छ " जुन व्यक्तिले कुनै दिनलाई विशेष रूपले पालन गर्छ, त्यसले प्रभुको आदरको निमित्त पालन गर्छ। जुन व्यक्तिले खान्छ, त्यसले प्रभुको निमित्त खान्छ, किनकि त्यसले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छ। जुन व्यक्तिले खाँदैन, त्यसले परमेश्वरको आदरको निमित्त खाँदैन र परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छ।" यहाँ त उपवास बस्ने दिनको बारेमा पो भनिरहेको छ साबथको बारेमा होइन। कुनै विशेष दिनमा उपवास बस्दा त्यसको धर्म हुन्छ भनेर कतिपय यहूदी इसाईहरूले विश्वास गर्दथे। तिनीहरूले अरूहरूलाई आफ्नै स्वभाव वा धारणा अनुसार न्याय गर्दथे। फरिसीहरू कमसेकम हप्ताको दुई दिन उपवास बस्दथे। आफूहरूले गरेको उपवासप्रति तिनीहरू गौरव गर्दथे वा फूर्ति लगाउँथे (लूका १८:१२)। कुन दिनमा उपवास बस्ने वा नबस्ने भन्ने कुरा व्यक्तिगत धारणा वा विवेकको कुरा हो। तर यसमा परमेश्वरको आदेश छैन।

प्रेरित २०:७ अनुसार के येशूका चेलाहरूले हप्ताको पहिलो दिनमा जम्मा हुँदैनथे त?

यस पदलाई पनि नियालेर हेर्नु जरुरी छ। कुन अवसरमा चेलाहरू जम्मा भएका थिए भनेर यसरी उल्लेख गरिएको छ " ७ हप्ताको पहिलो दिनमा जब हामी रोटी भाँचनलाई जम्मा भयौं, तब पावलले चाहिँ भोलिपल्ट जाने इच्छा गरेका हुनाले, तिनीहरूसँग मध्यरातसम्म बातचित गरिरहे। ८ हामी भेला भएको माथिल्लो तलाको कोठामा धेरै बत्तीहरू थिए।" भोलिपल्ट आफू जानु परेकोले चेलाहरूसँग विदाइ गर्न हप्ताको पहिलो दिन जम्मा भएका थिए। हप्ताको पहिलो दिनको रातमा तिनीहरू जम्मा भएका थिए। तिनीहरू रातभर पावलका वचनहरू सुनिरहेका थिए र त्यसबैला वचन सुनिरहेको युटिकसलाई निन्द्रा लागेको थियो र झ्यालबाट खसेर मरेको थियो। अनि पावलले उनलाई बोरिउठाएर अचम्मको काम गरेका थिए। बाइबलमा अन्धकारको दिन उज्यालो दिनपछि आउँछ भनिएको छ (उत्पत्ति १:५)। शुक्रवार घाम अस्ताएपछि शनिवार घाम नअस्ताउँज्जेल साबथ पालन गरिन्थ्यो (लेवी २३:३२, मर्कूस १:३२)। यदि पावलले यो भेट हप्ताको पहिलो दिनको रात भनेपछि यो शनिवार राति हुनसक्छ। साबथ दिनभरि पावलले चेलाहरूसँग सङ्गति गरेका थिए र उनी अर्को दिन अर्थात् आइतबार आफ्नो यात्रामा जानेभएका थिए। त्यसकारण उनी शनिवार रातभरि चेलाहरूसँग भेटेका थिए। अर्को दिन अर्थात् आइतबारको दिन पावल हिँडेर नै आसोस सहरमा गएका थिए र अनि मिटिलिनमा उनी जहाजबाट गएका थिए। प्रेरित २०:७को बारेमा नयाँ अङ्ग्रेजी बाइबलले पनि त्यो भेट शनिवार राती भनेर पुष्टि गरेको छ किनभने भोलिपल्ट आइतबार उनी यात्रा गर्नुपरेको थियो। यदि आइतबार येशूको पुनरुत्थानको निम्ति

मनाइने पवित्र दिन भएको भए त्यो दिनमा आराधना नगरि पावलले आइतबार दिनभरि किन यात्रा गर्दथे होला? पावलले साबथलाई नियमितरूपमा पालन गर्थे भनेर बाइबलमा स्पष्टरूपमा उल्लेख गरिएको छ (प्रेरित १३:४२-४४, १७:२, १६:१२,१३, १८:४)।

कुन दिन साबथ भनेर के हामीले ठम्याउन सक्छौं र?

सातौं दिन शनिवार नै साबथ हो भनेर ठम्याउन चारवटा उपायहरू छन्।

१. बाइबलले स्पष्टरूपमा उल्लेख गर्दछ कि येशू तयारीको दिन अर्थात् शुक्रवार क्रुसमा टाँगिनुभएको थियो (लूका २३:५४)। उहाँका घनिष्ठ अनुयायीहरू आज्ञा गरिएको अनुसार साबथमा विश्राम गरेका थिए (लूका २४:५५,५६)। येशू हप्ताको पहिलो दिनमा मृत्युबाट पुनरुत्थान हुनुभएको थियो (लूका २४:१, मर्कूस १६:९)। प्रायजसो सबै इसाईहरूले येशूलाई तयारी दिन अर्थात् शुक्रवारको दिन मर्नुभएको, अर्को दिनमा विश्राम लिनुभयो र हप्ताको पहिलो दिन अर्थात् आइतबार बोरी उठ्नुभयो भनेर समर्थन गर्दछन्। साबथ भनेको शुक्रवार र आइतबारको बीचमा आउँछ जुन शनिवार हो।
२. भाषा: विश्वको १४० भाषाहरूभन्दा बढि सातौं दिनको शनिवारलाई साबथ भनेर उल्लेख गरिएको छ। भाषाकै आधारमा भन्ने हो भने साबथको अवधारणा शताब्दीयौं देखि सुरक्षित राखिएको छ।

३. खगोल वा नक्षत्र विज्ञान (सूर्य, चन्द्रमा, तारा, ग्रह र नक्षत्रहरूको बारेमा अध्ययन गर्ने विज्ञान): विश्वका अग्रज खगोल शास्त्रीहरूले गवाही दिन्छन् कि साप्ताहिक चक्र कहिल्यै पनि परिवर्तन भएको छैन। अमेरिकाको -वायल नेभी अबजभेटरी र बिलायतको -वायल ग्रिनविच अबजरभेटरीले साप्ताहिक चक्र नियमितरूपमा युगौंदेखि चलिरहेको छ भनेर ठम्याएका छन्। ती दुवै संस्थाहरू नक्षत्र विज्ञानका अग्रज हुन्।
४. इतिहास: शताब्दीयौंदेखि यहूदीहरूले साबथको बारेमा सही लेखा राखेका छन्। ५००० वर्ष अघिदेखि नै तिनीहरूले शनिबारलाई नै साबथ मानिरहेका छन्।

म त आइतबारलाई येशूको पुनरुत्थान दिन भनेर मानेर पालन गर्दछु। त्यसमा गल्ती के छ र? के येशू आइतबारको दिन मृत्युवाट बौरि उठ्नुभएन त?

हो, येशू आइतबार बौरि उठ्नुभयो भन्ने कुरामा कुनै विवाद छैन। तर उहाँको पुनरुत्थानको सम्मानमा त्यो दिनलाई आदर गर भनेर उहाँले कहिल्यै पनि आदेश दिनुभएको थिएन। प्रभु भोजको विधि उहाँको मृत्युको सम्झनाको प्रतिक हो (१ कोरन्थी ११:२४,२६) भने बप्तिस्मा उहाँको पुनरुत्थानको प्रतिक हो (रोमी ६:१-६)। आइतबार अर्थात् सूर्यको दिनलाई येशूको पुनरुत्थानको प्रतिक भन्दै त्यस दिनलाई साबथ भनेर आराधना गर्न बाइबलमा अनुमोदन गरिएको छैन। यो मूर्ति पूजा गर्ने रोमले मानेको सूर्यको पूजा गर्ने दिनलाई इसाई जगतमा मिसाइएको हो। तर बप्तिस्माको विधि त्यो सुन्दर विधि हो

जसले मानिसलाई नयाँ जीवनमा पसिएको भन्ने याद दिलाउँछ। बप्तिस्मा लिने व्यक्तिले पवित्र आत्माको काम आफ्नो जीवनमा अचम्म तरिकाले काम गर्नुभएको र उसको जीवनलाई आमूल परिवर्तन गरिएको भनेर देखाउँदछ। पानीरूपी चिहानमा उसको पुरानो जीवन शाङ्केतिकरूपमा मरिएको र गाडिएको देखाउँछ भने पानीबाट निस्केपछि उसको नयाँ जीवन पुनरुत्थान हुनुभएको येशू ख्रीष्टसँग गाभिएको देखाउँछ।

के सात दिनमा कुनै पनि एक दिनलाई साबथ भनेर मान्नु ठीक छैन र? किन हप्ताको सातौँ दिनलाई नै साबथ भनेर जिकिर गरिन्छ?

यो विषयबस्तु केवल दिनसँगमात्र सरोकार भएको होइन। यसले हाम्रो स्वामी को हुनुहुन्छ भनेर पुष्टि गर्दछ। अत्यन्तै चलाखीपूर्ण कार्यले सैतानले पतित भएकै इसाई क्षेत्रबाट परमेश्वरको आज्ञालाई तोडमोड गरेको छ (दानिएल ७:२५)। उसले सत्यलाई भुईँमा फ्याँकेको छ (दानिएल ८:१२)। उसले परमेश्वरको सत्यताको पर्खाललाई फोडेको छ। उसले फोरेको पर्खाललाई निर्माण उहाँको साबथलाई पालन गरेर देखाऊ भनेर हामीलाई भन्नुभएको छ (यशैया ५८:१२, १३)। हामीले मानिस र अन्धकारको शक्ति जुन धर्मकै नाउँमा किन नहोस् त्यसलाई भन्दा परमेश्वरलाई मान्नुपर्दछ (प्रेरित ५:२९)। सातौँ दिनमा परमेश्वरको विशेष आराधना गर्नु भनेको उहाँ हाम्रो सृष्टिकर्ता परमेश्वर हुनुहुन्छ र उहाँ हाम्रो स्वामी वा प्रभु हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार्नु हो। उहाँले नै यस दिनलाई पालन गर्नु भनेर आदेश दिनुभएको छ (प्रस्थान २०:८-११)। जानाजानी नक्कली दिनलाई साबथ भनेर स्वीकार गर्नुको अर्थ बाइबलको सत्यबाट

अलगिएको र मिथ वा मूर्तिपूजा गर्ने धर्म मान्ने मानिसले सुरु गरेको र स्थापना गरेको दिनलाई मान्नु हो। वास्तविक प्रश्न त यो हुन आउँछ- हामी कसको अधिनमा छौं- परमेश्वरको कि मानिसको? (रोमी ६:१६)। मेरै जन्म दिन पछि वा अघि गरिने जुनसुकै समारोहले मेरो जन्मदिनको मितिलाई बदल्दैन। संसारको जन्मदिन बाइबलीय साबथ हो। यो हाम्रो प्रिय सृष्टिकर्ताको सम्झनामा मान्ने हो। अरू कुनै दिनले त्यो दिन मानिन्दैन।

(कुनै पनि धर्मको सुरुवात हुनुभन्दा अघि, पाप आउनु भन्दा अघि, आदम र हव्वा अदनको बगैँचाबाट निकालिनुभन्दा अघि, पापले प्राकृतिक पृथ्वी र मानिसहरूलाई बिथोल्नुभन्दा अघि, दम्पती, विभिन्न देवीदेवताहरूको उपज हुनुभन्दा अघि, परमेश्वर र मानिसको बीचमा छुट्टिनु अघि, पापले गर्दा छ दिन काम गरेर पसिना बगाउनु भन्ने आदेश दिनुभन्दा अघि जस्ता विविध कारणहरू हुनुभन्दा अघि साबथको गरिमामय आदेश परमेश्वरले दिनुभएको थियो। यसलाई परमेश्वरसँग हुनुपर्ने सम्बन्धलाई सुदृढ बनाइ राख्न र प्राकृतिक संसारको सराहना गर्दै, सिक्दै त्यसको सृष्टिकर्ता परमेश्वर नै हुनुहुन्छ भन्ने मनस्थितिले जागरूक नभइ केवल धर्मको निम्ति उपयोग गरिन्छ वा मानिन्छ भने सुरुमा परमेश्वरले स्थापना गर्नुभएको साबथको लक्ष्यबाट बिचलित हुनु हो भनेर यस अनुवादकको व्यक्तिगत धारणा छ)।

बाइबलका पदहरूमा उल्लेख गरिएको हप्ताको पहिलो दिन

- प्रस्थान ३१:१७,१८ परमेश्वर र उहाँका जनहरूको बीचमा सम्बन्धको चिनो वा सम्झौताको लालमोहरको छाप भनेकै साबथ हो।
- इजकिएल २०:१२ परमेश्वरले मानिसलाई शुद्ध पार्नुहुन्छ भनेर देखाउने प्रतिक नै साबथ हो।
- हिब्रू ४:४-६,९ हाम्रो मुक्तिको निमित्त येशूमै भरपछ्यौं भनेर देखाउने प्रतिक साबथ हो।
- लूका २३:५६ येशूलाई चिहानमा राखिएपछि उहाँका नजिकका चेलाहरूले उहाँको शरीरलाई सुगन्धित अत्तरको लेप लगाएका थिएनन् किनकि उहाँको शरीरलाई घाम अस्ताएपछि चिहानमा राखिएको थियो। कतिपय इसाईहरूले नै साबथलाई क्रुसमा टाँगिदियो भनेर सिकाउँदछन् तर यस घटनाबाट थाहा पाउँछौं कि साबथलाई क्रुसमा टाँगिएको थिएन किनभने उहाँका चेलाहरूले उहाँको मृत्यु पश्चात पनि साबथको पालना गरेका थिए।
- लूका २४:१ हप्ताको पहिलो दिनमा उहाँका चेलाहरू उहाँको शरीरमा सुगन्धित अत्तरको लेप लगाउन फर्केका थिए।
- मत्ती २८:१, मर्कूस १६:२ येशूका महिला चेलाहरू हप्ताको पहिलो दिनमा चिहानमा आएका थिए।

- मर्कूस १६:९ हप्ताको पहिलो दिनमा येशूको पुनरुत्थान भएको थियो।
- यूहन्ना २०:१ घाम उदाउनुभन्दा अघि नै बिहानै मेरी चिहानमा गएकी थिइन्।
- (यो थाहा पाउनु होस् कि मेरी आइतबार अन्धयारोमा नै येशूको चिहानमा गइन् भन्दैमा चेलाहरूले त्यो दिनलाई पवित्र पारे भन्न मिल्दैन किनकि येशू त्यही दिन बौरि उठ्नुभयो भन्ने जानकारी सुरुमा चेलाहरूलाई थिएन)।
- रोमी ६:३-५ प्रभु येशू खीष्ट बौरि उठ्नुभयो भनेर मानिने चिन्न वा प्रतिक बप्तिस्मा हो, आइतबारमा आराधना गर्ने होइन।
- प्रेरित २०:७ शनिबार राती (नयाँ अङ्ग्रेजी बाइबल संस्करण) जसलाई हप्ताको पहिलो दिनको राती पावलले मध्य रातसम्म प्रचार गर्छन्। भोलिपल्ट वा आइतबारको दिन हिँडेर ट्रोआसमा यात्रा गर्छन् जहाँ उनले जहाज चढ्छन्। पावलले आइतबारलाई पवित्र भनेर मनाए भन्ने यसले प्रमाणित गर्दैन।
- यूहन्ना २०:१९ येशूका चेलाहरू हप्ताको पहिलो दिनमा एकै ठाउँमा भेला हुन्छन् परमेश्वरको आराधना गर्न होइन तर तिनीहरू यहूदीहरूदेखि डराएर भूमिगत हुन्छन्।

१ कोरन्थी १६:२-४ "२ प्रत्येक हप्ताको पहिलो दिन तिमीहरू हरेकले आफ्नो कमाइअनुसार केही धन छुट्ट्याएर जम्मा गर्दै राख्नु ताकि म आउँदा भेटी सङ्कलन गर्नु नपरोस्। ३ अनि म आएपछि तिमीहरूले चाहेका मानिसहरूलाई परिचयपत्र दिएर तिमीहरूका भेटी लिई यरूशलेम पठाउनेछु। ४ तर म पनि जान ठीक देखियो भने तिनीहरू मसँग जानेछन्।" यसले चर्चमा होइन आआफ्नो घरमा भन्ने आभास् दिन्छ। आफ्नो हिसाबकिताब ठीक पारिराख्नु भन्ने सुरुको भाषाले भन्दछ। साबथ बितिसकिएको थियो र हप्ताको पहिलो दिनमा हिसाबकिताब ठीक पारिराख्ने उचित समय थियो। परमेश्वरको कामको निम्ति पावललाई दिन विश्वासीहरूले भेटीहरू ठीक पारिराख्न उनले अन्हाएका थिए। पावल आउँदा भेटीहरू सङ्कलन गर्ने काम नहोस् भन्ने उनको चाहना थियो।

उत्पत्ति २:१-३

सृष्टिमै परमेश्वरले हप्ताको पहिलो दिनलाई आशिष दिनु भएको थियो र शुद्ध पार्नुभएको थियो।

रोमी १३:१०

परमेश्वरप्रति हाम्रो प्रेमले गर्दा उहाँको वचनहरू पालन गर्न हामी तत्पर हुन्छौं।

मत्ती ५:१७

रोमी ८:४

बफादारी सेवकहरूले जस्तै उहाँको आज्ञा हामी पालन गर्दछौं।

येशूले व्यवस्थालाई भङ्ग गर्न आउनुभएन तर पूरा गर्न आउनुभएको थियो।

जब पवित्र आत्माद्वारा हामी उहाँकहाँ आउँछौं तब उहाँकै शक्तिले हामीले उहाँको आज्ञा पालन गर्नेभएका हुन्छौं।

परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञालाई परिवर्तन गर्ने सरासर

दुष्प्रयास

यूहन्ना १७:१७

हितोपदेश २३:२३

हिब्रू १३:८

भजन ८९:३४

प्रस्थान ३१:१८

मत्ती ५:१७,१८

उत्पत्ति २:१-३

लूका ४:१६

प्रेरित १३:४२-४४

प्रेरित २०:२८-३१

दानिएल ८:१२

परमेश्वरको वचन नै सत्य हो।

सत्यलाई किन तर नबेच।

येशू ख्रीष्ट हिजो, आज, सधैंभरि समान छन्।

मेरो करार वा व्यवस्था म तोड्नेछैन।

परमेश्वरले आफ्नै हातले दश आज्ञाहरू लेख्नुभएको थियो।

येशू ख्रीष्ट व्यवस्थालाई पूरा गर्न आउनुभएको थियो त्यसलाई निलम्बन वा परिवर्तन गर्न होइन।

अदनको बगैँचामा नै साबथलाई पवित्र पारिएको थियो, शुद्ध पारिएको थियो र आशिष दिइएको थियो।

येशूले साबथलाई नियमितरूपमा पालन गर्नुहुन्थ्यो।

पावलले साबथलाई पालना गरेका थिए।

सुरुकै चर्चमा बाइबलका शुद्ध शिक्षादीक्षालाई प्रदुषण गर्ने तत्व वा बँग्याउने दर्शनहरू आउनेछ भनेर पावलले भविष्यवाणी गरेका थिए।

सत्यलाई भुईँमा फ्याकिनेछ।

दानिएल ७:२५

परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञालाई परिवर्तन गर्न प्रयास गरिनेछ।

यशैया ८:१६

व्यवस्थालाई लालमोहर लगाऊ।

प्रस्थान २०:८-११

परमेश्वरको साबथको आज्ञामा शाही लालमोहरका तीन तत्वहरू कुँधिएको छ: परमेश्वरको नाउँ, उहाँको पद, र उहाँको क्षेत्र।

प्रकाश ७:१-३

युगको अन्त्य हुनुभन्दा अघि परमेश्वरका जनहरूले साबथको लालमोहरको छाप पाउनेछन्।

प्रकाश १४:७,१२

युगको अन्तमा परमेश्वरको अन्तिम सन्देशमा परमेश्वर सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ र उहाँका आज्ञाहरू पालन गरि आराधना गर भनेर हामीलाई आह्वान गर्नुहुन्छ।

साबथलाई पालन गर्नु

यशैया ५६:२

साबथलाई पालना गर्नेहरूलाई परमेश्वरले विशेष आशिष दिनुहुन्छ।

व्यवस्था २८:१,२,१५

उहाँका आज्ञाहरू मान्नेहरूलाई परमेश्वरले आशिष दिने कबूल गर्नुभएको छ।

प्रस्थान २०:८-११

हप्ताको सात दिनहरूबाट सातौँ दिनलाई अलग गरेर साबथलाई शुद्ध र पवित्र गरिएको छ।

- लेबी २३:३ साबथलाई पवित्र भेला वा परमेश्वरका जनहरूको जमघट भनिएको छ। यो विशेष दिनमा परमेश्वरको आराधना गर्न उहाँका भक्तहरू जम्मा हुन्छन्।
- लूका ४:१६ येशूले प्रत्येक साबथमा परमेश्वरको आराधना गर्नुभएको थियो। पावलले पनि त्यसै गरेका थिए (प्रेरित १८:४)।
- लेबी २३:३२ शुक्रवारमा घाम अस्ताएपछि साबथ सुरु हुन्छ भने शनिवार घाम अस्ताएपछि त्यसको अन्त्य हुन्छ (मर्कस १:३२)।
- प्रस्थान २०:८-१० साबथमा अरू दिन जस्तो बन्दव्यापार वा पैसा कमाउन परिश्रम गर्ने दिन होइन।
- यशैया ५८:१३,१४ साबथ दिन परमेश्वरसँग रमाउने दिन हो। यो आफ्नो व्यक्तिगत रमाइलो वा रमझम गर्ने दिन होइन। टेलिभिजन हेर्ने, मनोरञ्जन गर्ने, खेलहरू खेल्ने वा हेर्ने मन बहलाउने क्रियाकलाप गर्ने दिन होइन।
- नेहमिया १३:१५-२२ साधारणतया सांसारिक क्रियाकलाप जस्तै बन्दव्यापार वा किनबेच र हाँसिठट्टा गरेर बिताउने दिन साबथ होइन। त्यसो गर्दा साबथलाई बिटुलो पार्दछ।

मत्ती १२:११-१३

साबथमा असल काम गर्नु उचित छ भनेर आफ्नो जीवनबाट मानिसहरूमा हुनुपर्ने आनन्दको चित्रण येशूले गर्नुभएको थियो।

मर्कुस २:२३-३८

साबथमा आफ्ना चेलाहरूको भौतिक आवश्यकतालाई पुन्याउनुभएको थियो। हाम्रा आवश्यकताहरू परमेश्वरले पुन्याउनुहुन्छ भनेर साबथले देखाउँछ।

प्रस्थान १६:२८-३०

जब केही इस्राएलीहरूले साबथको दिनमा मन्ना जम्मा गर्न बाहिर गए तब परमेश्वरले तिनीहरूलाई हप्काउनुभएको थियो। तयारीको दिन अर्थात् शुक्रबारको दिनमा नै शनिबारको निम्ति दोबर मन्ना जम्मा गर्नुपर्थ्यो।

मत्ती ११:२८-३०

येशूकहाँ आएर विश्राम लिने परमेश्वरले आह्वान गर्नुहुन्छ। प्रत्येक साबथमा परमेश्वरप्रति हाम्रो समर्पणलाई ताजा बनाउने अवसर दिँदछ।

विशेष जानकारी

बाइबलले तोकिएको शनिबार साबथबाट आइतबारमा सारिएको जानकारी... पानामा उल्लेख गरिएको छ।

विश्वास अर्थात् परमेश्वरप्रति निष्ठा र आस्था

- हिब्रू ११:६ विश्वासबिना परमेश्वरलाई खुशी पार्न असम्भव छ (न त कसैलाई-अनुवादक)।
- रोमी १२:३ मानिसको क्षमता अनुसार परमेश्वरले उसलाई विश्वासको मात्रा दिनुहुन्छ।
- मर्कूस ११:२२-२४ यदि हामीमा भएको विश्वासलाई सक्रिय गर्नुभन्दा भने समस्याका धेरै पहाडहरू हटिनेछ।
- रोमी १०:१७ जब हामी परमेश्वरको वचन सुन्छौं तब हाम्रो विश्वास बढ्छ।
- हिब्रू ११:१ हाम्रो सबै इसाई अनुभवको जगको जग नै विश्वास वा परमेश्वरप्रतिको आस्था हो। विश्वासले हाम्रो आस्थाको अनुभवलाई सम्हाल्छ।
- हिब्रू ४:२ जब परमेश्वरको वचनलाई हाम्रो जीवनमा प्रयोग गर्छौं तब हामीलाई धेरै फाइदा हुन्छ।
- १ यूहन्ना ५:१४ विश्वासले परमेश्वरमाथि भरोसा राख्दछ जसले गर्दा उहाँको इच्छालाई पालन गर्न अग्रसर गराउँछ।
- लूका ५:२० विश्वासलाई मानिसले देख्न सक्छ। कामद्वारा विश्वास देखाउँछ।

मत्ती १७:२०	रायोको दाना जस्तो सानो विश्वास वढ्न सक्दछ।
एफिसी २:८	विश्वासद्वारा पाइएको अनुग्रहले हामीलाई मुक्ति दिन्छ।
रोमी १:५	विश्वास गरेर आज्ञा पालन गर्न अनुग्रहले अग्रसर गराउँछ।
गलाती २:२०	येशूका सत्य भक्तजन विश्वासबाट जिउँदछ।
हिब्रू ६:१२	विश्वासैद्वारा हामीले परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू पाउँछौं।
याकूब २:१७	काम बिनाको विश्वास मूर्दा विश्वास हो।
१ यूहन्ना ५:४	विश्वासैद्वारा हामी संसारलाई जित्दछौं।

हामी स्वस्थ वा निरोगी होस् भन्ने परमेश्वरको चाहना

- ३ यूहन्ना १:२ हामी स्वस्थ, निरोगी र समृद्धि होस् भन्ने परमेश्वरको चाहना ।
- १ थेस्स. ५:२३ शुद्ध वा चोखो भएर बस्नु भनेको हामीहरूको आत्मिक जीवनमात्र होइन, शारीरिक, मानसिक र भावनाहरूलाई पनि शुद्ध पारिराख्नुपर्छ ।
- रोमी १२:१,२ परमेश्वरको सामु तपाईंको शरीर जिउँदो बलिको रूपमा सुम्पनुहोस् ।
- १ कोरन्थी ६:१९,२० तपाईंको शरीर परमेश्वरको मन्दिर हो ।
- १ कोरन्थी १०:३१ तपाईंले जे खानुहुन्छ र पिउनुहुन्छ त्यो परमेश्वरको निम्ति गर्नुहोस् वा परमेश्वरको महिमालाई दिमागमा राख्नुहोस् ।
- हितोपदेश २०:१ दाखमद्य उपहास गर्ने हो, र मदिराचाहिँ कचिङ्गल मच्चाउने हो, यी कुराहरूको लतमा रुमलिनेहरू बुद्धिमान् हुँदैनन् ।
- हितोपदेश २३:२९-३५ २९ कष्ट कसलाई हुन्छ, शोक कसलाई हुन्छ, कलह कसलाई हुन्छ, गुनासो कसलाई हुन्छ, कसलाई अनावश्यक चोटपटक लाग्छ, कसका आँखाहरू रगतजस्ता राता हुन्छन्, ३० तिनीहरूकै जो मद्यमै भुलिरहन्छन्, जुनहरू मिश्रित मद्यको प्याला चख्नु

जान्छन्। ३१ रातो रक्सी वा दाखमघमा एकटक लगाएर नहेरू जब त्यो कचौरामा राख्दा फीँज उठ्छ, जब त्यो सहजै उँधो जान्छ! ३२ अन्त्यमा त्यसले सर्पझैँ डस्छ, र गोमनले झैँ विष हालिदिन्छ। ३३ तिम्रा आँखाले अनौठा दृश्यहरू देख्नेछन्, र तिम्रो मनले अलमल्याउने कुराहरू विचार गर्नेछ। ३४ महासमुद्रमा सुतिरहेझैँ तिमीलाई हुनेछ, मस्तूलका डोरीको मास्तिर झुण्डिरहेझैँ तिमी हुनेछौ। ३५ तिमीले भन्नेछौ, तिनीहरूले मलाई हिकाँउँछन्, तर मलाई चोट लाग्दैन! तिनीहरू मलाई पिट्छन्, तर मलाई थाहै हुँदैन! म कहिले ब्यँझु र म अझ पिउन सक्नेछु ।

यशैया ५:११

जो मानिस रक्सी लिएर मातिन्छ त्यो मानिसलाई धिक्कार होस्।

हितोपदेश ४:१७

धेरै जाँड रक्सीले मानिसलाई हिँसा गर्न उक्साउँछ।

हितोपदेश ३१:४,५

राजा, राजकुमार वा शासकवर्गहरूले रक्सी पिउनुहुन्न किनभने यसले मानिसको न्याय वा फैसला गर्ने दिमागलाई बिगाउँछ।

प्रकाश १:६, ५:१०

हामी परमेश्वरको निमित्त राजा, राजकुमारहरू, पुरोहित र शासकहरू भएको हुनाले हाम्रो दिमाग स्वच्छ हुनुपर्दछ।

उत्पत्ति १:२९

परमेश्वरले दिनुभएको सुरुको खाना शाकाहारी वा सागसब्जी हुन्।

उत्पत्ति ७:२

शुद्ध पशु र अशुद्ध पशुको बीचमा फरक भएको नोहालाई थाहा थियो। जल प्रलयपछि परमेश्वरले मानिसहरूलाई शुद्ध पशुको मासु खान अनुमति दिनुभएको थियो। शुद्ध जनावरहरू सात सात जोडी जहाजमा जोगाएका थिए भने अशुद्ध जनावरहरू दुई दुई जोडीमात्र।

लेबी ११:१-१२

शुद्ध पशुको खुट्टा फाटेको हुनुपर्छ र तिनीहरूले उब्राउनुपर्छ। सुङ्गुर जस्ता अशुद्ध पशुहरूमा माथिको वर्णन जस्तो हुँदैन। समुद्रका शुद्ध जनावरहरूमा पनि पखेटा र कत्लाहरू हुनुपर्छ।

यशैया ६५:१-५

जो परमेश्वरले दिनुभएको खानपिनका नियमहरू तोड्छन् तिनीहरू उहाँको राज्यमा पस्न सक्दैनन्।

यशैया ६५:१-५

अशुद्ध वा अस्वस्थ खाना खानु भनेको परमेश्वरको अगाडि मूर्तिपूजा गर्नु जस्तै हो।

प्रेरित १०:९-१६

पत्रुसले आफ्नो साथीको छानामा गएर सायद प्रार्थना गर्दै सुतेका होलान्। त्यसबेला उनलाई परमेश्वरले विशेष स्वप्नदर्शन दिनुभएको थियो। सबै खालका अशुद्ध जनावरहरूले भरिएको तन्ना आकाशबाट ओ-लेको थियो। त्यसमा मुसाहरू, गोही जस्ता अशुद्ध पशुहरू थिए। पत्रुसलाई उठ र मारेर खाउ भनेर परमेश्वरले अ-हाउनुभयो। पत्रुस आश्चर्यचकित भए। यसको अर्थ के होला भनेर उनले सोचन थाले। पद १७मा यसको बारेमा पत्रुस स्पष्ट नभएको उल्लेख गरिएको छ।

प्रेरित १०:२८

आफूले पाएको दर्शनको बारेमा व्याख्या गर्दै पत्रुसले सुनाउँदछन् कि त्यो दर्शन पशुहरूको बारेमा नभएर यहूदी बाहेक अरू जातिहरूलाई अशुद्ध नठान भनेर परमेश्वरले दिनुभएको सन्देश थियो। परमेश्वरले जाति, वर्ण र राष्ट्रहरूको बीचमा भएको पर्खालले फुटाउनुभएको थियो। पत्रुस पूर्वाग्रह भएर सुसमाचार केवल यहूदीको लागि मात्र हो भनेर जिकिर गरेका थिए। अब त्यस दर्शनले त्यस पूर्वाग्रहलाई तोडेको थियो। क्रुसले मानिस मानिसको बीचमा भएको

जातिय भेदभावको तगारोलाई हटाइदिएको थियो। यसले संसारका सबै मानिसहरू परमेश्वरको सामु समान छन् र उहाँका भक्तजनहरूले पनि त्यही स्वीकार्नुपर्छ भनेर पत्रुसको दर्शनको मूल अर्थ हो।

फिलिप्पी ४:१३

हामीमा भएका शारीरिक नराम्रा बानीहरूलाई येशू खीष्टले उहाँको आत्मिक शक्तिद्वारा हटाउन बल दिनुहुन्छ।

हिब्रू ४:१५,१६

हामीले जस्तै येशूले पनि खानपिनको परिक्षामा पर्नुभएको थियो। उहाँ ४० दिनसम्म उपवास बस्नुभयो र त्यस परिक्षालाई जित्नुभयो। हामीले पनि उहाँको शक्ति पाएर हामीले सामना गर्नुपर्ने शारीरिक परिक्षालाई जित्न सक्छौं।

स्वास्थ्यको बारेमा साधारणतया सोधिने प्रश्नहरू

के येशूले यो भन्नुभएन र, "मानिसको मुखभित्र जे पस्छ त्यसले मानिसलाई विगार गर्दैन वा अपवित्र पादैन तर मुखबाट जे निस्कन्छ त्यसले अपवित्र पार्छ? त्यसले गर्दा भौतिक शरीरको स्याहार वा रक्षाको निम्ति हामीले किन धेरै चासो देखाउने? हामीले जे खाएतापनि त्यसले हाम्रो आत्मिक जीवनमा के फरक पार्दछ र?

यो अंश मर्कूस ७:१४-२०मा यसरी उल्लेख गरिएको छ: "१४ उहाँले मानिसहरूलाई फेरि आफूकहाँ बोलाएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, तिमीहरू सबैले मेरा कुरा सुन र बुझ। १५ यस्तो केही कुरा छैन जो बाहिरबाट मानिसभित्र पसेर त्यसलाई अशुद्ध पार्न सक्छ, तर मानिसबाट बाहिर निस्कने कुराहरूले नै मानिसलाई अशुद्ध पार्छ। १६ जसको सुन्ने कान छ त्यसले सुनोस्। १७ मानिसहरूलाई छोडेर घरभित्र पसेपछि उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई यस दृष्टान्तको विषयमा सोधे। १८ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "के तिमीहरू पनि अझै अबुझ छौ? जे बाहिरबाट मानिसभित्र पस्छ त्यसले उसलाई अशुद्ध पार्न सक्दैन भनेर तिमीहरू जान्दैनौ? १९ किनकि त्यो उसको हृदयमा होइन, तर पेटभित्र पस्छ, र बाहिर निस्किएर छ। (यसरी उहाँले सबै भोजन शुद्ध हो भनी बताइदिनुभयो)। २० उहाँले भन्नुभयो, मानिसबाट जे बाहिर निस्कन्छ त्यसैले मानिसलाई अशुद्ध पार्छ।" यहाँ छलफल गरिएका विषयवस्तुहरू के हुन्? नयाँ करारले स्पष्टरूपमा उल्लेख गर्दछ, "१९ तिमीहरूको शरीर पवित्र आत्माको मन्दिर हो, जुन पवित्र आत्मा तिमीहरूले परमेश्वरबाट पाएका छौ, र उहाँ तिमीहरूभित्र वास गर्नुहुन्छ भन्ने के

तिमीहरूलाई थाहा छैन रू तिमीहरू स्वयम् आफ्नै होइनौ। २० तिमीहरू मोल तिरेर किनिएका हौ। यसकारण तिमीहरूका शरीरमा परमेश्वरको महिमा गर।" (१ कोरिन्थी ६:१९-२०)।

"१६ के तिमीहरूलाई थाहा छैन, तिमीहरू परमेश्वरका मन्दिर हौ, र परमेश्वरका पवित्र आत्मा मीहरूमा वास गर्नुहुन्छ, १७ कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई नष्ट गर्छ भने परमेश्वरले त्यसलाई नष्ट गर्नुहुनेछ। किनकि परमेश्वरको मन्दिर पवित्र हुन्छ, र त्यो मन्दिर तिमीहरू नै हौ।" (१ कोरिन्थी ३:१६-१७)।

"यसकारण चाहे तिमीहरू खाओ, अथवा पिओ, वा तिमीहरू जेसुकै गर, सबै परमेश्वरका महिमाको निमित्त गर।" (१ कोरिन्थी १०:३१)। परमेश्वरको वचन एक आफसमा बाझिन्दैन वा एकरूपता छ। एक ठाउँमा हामीले जे खाएपनि जे पिए पनि होशियार हो भनेर हामीलाई भन्छ, भने अर्को ठाउँमा हामीले जे खाएपनि पिएपनि त्यसको पर्वाह छैन भन्छ। मर्कूस ७मा के भन्न खोजिएको हो त्यसको संक्षिप्तमा हेरौं। इस्राएली धर्मगुरु फरिसीहरूको बीचमा औपचारिक वा रितिपूर्वक शुद्ध वा सफा गर्ने काममा कडा नियम वा रितहरू थिए। बजारमा अन्यजाति वा अयहूदीलाई छुनुसमेत तिनीहरू आफूहरूलाई अशुद्ध भएको ठान्दथे। सबै पकाउने भाँडाकुँडा, थालहरू, कपहरू आदि एकदम सफासँग धुनुपर्छ किनभने कुनै अन्य जातिले त्यसलाई छोएर अशुद्ध पारेको होला भनेर तिनीहरूले ठान्दथे ("१ यरूशलेमबाट आएका फरिसीहरू र शास्त्रीहरू येशूका चारैतिर भेला भए। २ येशूका कतिपय चेलाहरूले अशुद्ध हात, अर्थात् नधोएको हातले खाएका तिनीहरूले देखे। ३ फरिसीहरू र सबै यहूदीहरू तिनीहरूका पुर्खाहरूले दिएका परम्पराअनुसार हात

नधोई भोजन खाँदैनु। ४ बजारबाट आएपछि स्नान गरेर शुद्ध नभई तिनीहरू खाँदैनु। यति मात्र होइन, तिनीहरूले यस्ता धेरै अरू परम्परा मान्दछन्, अर्थात् कचौराहरू, भाँडाहरू र काँसोका भाँडाहरू धुने परम्परा। ५ तब फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले उहाँलाई सोधे, तपाईंका चेलाहरू पितापुर्खाले राखिदिएका परम्परामा किन चल्दैनन्, तर अशुद्ध हातले खान्छन् (मर्कूस ७:१-५)। यहाँ छलफल गरिएको विषयवस्तु लेवीको पुस्तकमा (लेवी ११) लेखिएको स्वास्थ्यको नियमसँग सरोकार थिएन किनभने ती नियमहरू प्रेमिलो परमेश्वरले आफ्ना जनहरूको स्वास्थ्यलाई सुरक्षित राख्न र खेलबाड नगरोस् भनेर दिनुभएको थियो। तर मर्कूस ७:५मा परमेश्वरका नियमहरू होइन "पितापुर्खा वा एल्डरहरूले अपनाएको परम्परा"लाई लिएर विवाद भएको थियो। यदि औपचारिकरूपमा वा रिति अनुसार हातमा पानी छर्केर धोएर खाएन भने अन्यजातिहरूको अशुद्धतामा आफूहरू सहभागी भएका ती फरिसीहरूले ठान्दथे। यहाँ के खाने भन्ने कुरामा विवाद भएको होइन तर कसरी खाने भन्ने विषयमा विवाद भएको थियो। परमेश्वर आफैले दिनुभएको स्वास्थ्यका नियमहरूलाई पन्छाउने कुरामा यहाँ विवाद भएको होइन बरू परम्परा वा यहूदी धर्मगुरुहरूले बनाएका अन्य जातिलाई छोयो भन्ने अशुद्ध हुन्छ, भन्ने औपचारिक वा रितिको नियमलाई त्यागिएको भन्ने विवाद भएको थियो। यस सन्दर्भमा बाहिरबाट जे आउँछ त्यसले मानिसलाई अशुद्ध पाउँदैन वा पाप हुन्छ। सबै पापहरूको सृजना दिमाग वा हृदयबाट हुन्छ। यहूदीहरूले आफ्नो परम्परा थामि राख्न परमेश्वरले दिनुभएका आज्ञाहरूलाई वेवास्ता गरेका थिए (मर्कूस ७:९)। किङ्ग

जेम्समा उल्लेख गरिएको "सबै मासु" भन्नाले सबै खानेकुराहरू वा आहारा भन्दा उचित देखिन्छ। (उत्पत्ति १:२९लाई किङ्ग जेम्सले "मित" अर्थात मासु भन्ने बुझाउँछ भने त्यसको ठीक अनुवाद आहारा हो किनभने परमेश्वरले मासु खाने अनुमति जलप्रलयपछि मात्र दिनुभएको थियो)। सबै भोजन शुद्ध हो भनेर ग्रीक भाषामा प्रयोग गरिएको शब्द bromia ब्रोमा हो। त्यसको अर्थ कुनै पनि खाना रिति अनुसार अशुद्ध छैन भनिएको हो। खानेकुरा आफैमा पाप बोकिन्दैन तर भित्री हृदयबाट आउने कुरा पाप हो भनेर येशूले ठम्याउनुभएको थियो। अशुद्ध जनावरहरू खानाको निमित्त उचित छ भनेर येशूले अनुमोदन गर्नुभएको छैन। फोहर कुरा खाने जनावरहरू जस्तै सुङ्गुरको मासु कहिल्यै पनि खानु हुँदैन। मर्कस ७मा छलफल गरिएको अशुद्ध मासु खानुहुन्न भनेर स्वास्थ्यको नियमको बारे होइन तर अन्यजाति वा अछुत जातिलाई छोएर खाँदा तिनीहरूको अशुद्धता यहूदीमा सर्ने भन्ने विषयमा विवाद भएको थियो।

के पावलले यो भनेका थिएनन् र? "तर खानेकुराले हामीलाई परमेश्वरको दृष्टिमा बढी ग्रहणयोग्य बनाउँदैन। नखाँदैमा कुनै हानि छैन र खाँदैमा कुनै लाभ छैन।" (१ कोरिन्थी ८:८)। फेरि पावलले यो नै भनेनन् र "खानेकुरा वा मासु पसलहरूमा के बेचिन्छ, विवेकको खातिर केही सोध्नु नगरी त्यो खाओ।" (१ कोरिन्थी १०:२५)?

माथिका ती सोचनीय प्रश्नहरूको पृष्ठभूमि बुझ्न १ कोरिन्थी ८:१ पढ्नुपर्छ। पावलले आफ्नो छलफल यसरी सुरु गर्छन् "अब मूर्तिहरूलाई चढाएको खानेकुरा बारे हेरौं: (१ कोरिन्थी ८:१)। के कुरामा उनले जोड दिइरहेका थिए भनेर

बुझन पद ४ पनि हेर्नुहोस् " यसकारण मूर्तिहरूलाई चढाएका खानेकुरा खाने विषयमा चाहिँ हामी जान्दछौं, कि मूर्तिको कुनै अस्तित्व नै छैन, र एक परमेश्वरबाहेक अरू छैन।" (१ कोरिन्थी ८:४)। आफ्नो छलफलको अन्त्यमा १ कोरन्थी १०:२८मा पावलले मासु वा प्रसाद जुन् "तर कोही मानिसले तिमीलाई त्यो त बलि गरेको वा मूर्तिलाई चढाएको हो- भन्यो भने, बताइदिनेको खातिर र विवेकको खातिर, त्यो नखाओ।" कोरिन्थको मन्दिरहरूमा देवताहरूलाई बलिदिएका पशुहरूका कतिपय भागहरू बजारमा बेचिन्थे। त्यसले गर्दा कतिपय कष्टर यहूदीहरू शाकाहारी बन्न पुगेका थिए ("१ विश्वासमा कमजोर हुने मानिसलाई ग्रहण गर, तर उसको मतसम्बन्धी कुरामा वाद-विवाद गर्नलाई होइन। २ कसैले सबै थोक खान हुन्छ भनी विश्वास गर्छ, तर विश्वासमा कमजोर हुनेले चाहिँ सागसब्जी मात्र खान्छ। ३ खानेले नखाने मानिसलाई तुच्छ नठानोस्, र नखानेले खानेलाई दोष नलगाओस्। किनभने परमेश्वरले त्यसलाई ग्रहण गर्नुभएको छ। ४ अर्काको चाकरलाई इन्साफ गर्ने तिमी को हो? त्यो त आफ्नै मालिकको सामु खडा हुन्छ वा पतित हुन्छ। त्यो खडा गराइनेछ, किनभने, त्यसका मालिकले त्यसलाई खडा गराउन सक्छ।" (रोमी १४:१-४)। यहाँ मूर्ति वा देवीदेवताहरूलाई चढाएको मासु वा प्रसाद येशूलाई विश्वास गरेपछि खानु नैतिक हो कि होइन भन्ने विषयमा पावलले छलफल गरेका थिए। मानिसको हातले बनाएको मूर्ति खासमा केही पनि होइन भनेर पावलले जिकिर गर्दछन् (१ कोरन्थी ८:४ "यसकारण मूर्तिहरूलाई चढाएका खानेकुरा खाने विषयमा चाहिँ हामी जान्दछौं, कि मूर्तिको कुनै अस्तित्व नै छैन, र एक

परमेश्वरबाहेक अरू छैन")। मूर्ति वा देवीदेवतालाई चढाएको प्रसाद वा खानेकुरो खायो भने येशूको विश्वासीले पनि ती देवीदेवताहरूलाई पूजा गरेको सरह हो त भन्ने विषयमा विश्वासीहरूको बीचमा बादबिवाद चलेको थियो। तर पावलले हामीले खायो भने खराब वा नखाएमा असल भनेर भन्दैन। तर यदि तपाईंले मन्दिर वा देवीदेवताहरूलाई चढाएको मासु वा प्रसाद खान्दा कुनै कमजोर विश्वासीको चेतनामा धक्का दिन्छ भने त्यसलाई नखानु भनेर पावलले भन्दछन् ("११ अनि तिम्रो ज्ञानले गर्दा त्यो दुर्बल भाइ नष्ट हुन्छ, जसको निम्ति खीष्ट मर्नुभयो। १२ अब यसरी आफ्ना भाइहरूका विरुद्धमा पाप गर्दा र तिनीहरूका दुर्बल विवेकलाई चोट लाउँदा तिमीहरू खीष्टको विरुद्धमा पाप गर्दछौ। १३ यसकारण यदि खानेकुरा मेरो भाइकै पतनको कारण बन्छ भने म कहिले पनि मासु खान्छैनँ, नत्रता मैले मेरो भाइको पतन गराउनेछु।" १ कोरिन्थी ८:११-१३)। यहाँ शुद्ध वा अशुद्ध मासु वा खानेकुराहरूको बारेमा प्रश्न उठेको होइन तर मूर्ति वा देवीदेवताहरूलाई चढाएका प्रसादहरू चाहे मासु नै किन नहोस् त्यसको बारेमा वहस भएको थियो। येशूले सुङ्गरहरूलाई सफा गर्न वा शुद्ध गर्न आउनुभएन। उहाँले पापी मानिसहरूका हृदयहरूलाई सफा गर्न आउनुभएको थियो। अशुद्ध जनावरहरू जुन पुरानो करारमा अस्वस्थकर थिए भने नयाँमा पनि अस्वस्थकर नै भइरहेको छ। हाम्रो भलाइको निम्ति परमेश्वरले कुनै असल कुरालाई लुकाउनुहुन्न भने अशुद्ध जनावरहरू खानलाई पनि असल हुँदैन ("किनकि परमप्रभु परमेश्वर सूर्य र ढाल हुनुहुन्छ, परमप्रभुले निगाह र इज्जत प्रदान गर्नुहुन्छ। सत्य

मार्गमा हिँड्नेहरूलाई परमप्रभुले कुनै भलो थोकबाट वञ्चित राख्नुहुन्न।" भजनसंग्रह ८४:११)।

के येशू क्रुसमा मर्नुभएपछि पुरानो करारमा यहूदीहरूलाई दिएको स्वास्थ्यका नियम वा विधिहरू पनि खारेज भएन त?

जब येशू मर्नुभयो तब मानिस जातिलाई उद्धार गर्न आफ्नो जीवन दिनुभएको थियो। उहाँको मृत्युले स्वस्थकर खाना वा अस्वस्थर खाना वा शुद्ध खाना वा अशुद्ध खानालाई असर पार्नुभएको थिएन अर्थात् मानिसको खानेकुराको निम्ति उहाँ मर्नुभएको थिएन। सुङ्गर क्रुसमा येशू मर्नुभन्दा पहिले पनि फोहर खाने जनावर भएकोले अशुद्ध वा अस्वस्थ थियो भने क्रुसपछि पनि उसले फोहरै खाएर जिउँछ त्यसकारण सुङ्गर अझै अस्वस्थ वा अशुद्ध छ। कतिपय मानिसहरूले राम्रोसँग अध्ययन नगर्दा बाइबलमा दिएका स्वास्थ्यका नियमहरू केवल यहूदीहरूलाई मात्र भनेर सिकाउँछन्। जब नोहा जहाजभित्र गए तब उनलाई शुद्ध जनावरहरू सात जोडि र अशुद्ध जनावरहरू दुई जोडिमात्र भित्राउन अन्हाइएको थियो। यहूदीहरूलाई लेवी ११ दिनुभन्दा अघि नै परमेश्वरका जनहरूलाई के शुद्ध वा अशुद्ध भनेर औँल्याइएको थियो। के नोहा यहूदी हो त? जलप्रलयभएको लगत्तैपछि बोटबिरुवा आदि नभएको कारणले शुद्ध जनावरहरूलाई खान अनुमति दिन तिनीहरूको मात्रा अशुद्धभन्दा बढि जहाजमा भित्राइएको थियो। लेवी ११मा शुद्ध र अशुद्ध जनावरहरूको बीचमा भिन्नता गरिएको केवल यहूदीहरूलाईमात्र नभएर समस्त मानव जातिको निम्ति थियो। यशैया ६५:२-७ मा परमेश्वरले अत्यन्त भावुक भएर आफ्नो मार्मिक गुनासो "जसले" भनेर कुनै पनि मानिस चाहे यहूदी होस् वा अयहूदी होस् उहाँको

विरोधमा उत्रनेलाई मूर्तिपूजा गर्ने र सुङ्गुरको मासु खाने जस्तै हो भनेर यसरी व्यक्त गर्नुहुन्छ "१ मलाई नसोध्नेहरूलाई मैले स्वयम् प्रकट गर्ने। जसले मलाई खोजेनन्, तिनीहरूले मलाई भेट्दाए। मेरो नाम नै नलिने जातिलाई मैले भनें, म यहाँ छु। म यहाँ छु। २ मैले मेरो हात दिनभरि नै एउटा अटेरी प्रजाको अगि फैलाएँ, जो आफ्नै कल्पनामा यस्तो बाटोमा हिँड्छन् जो असल छैन- ३ एउटा यस्ता प्रजा, जसले निरन्तर मेरै सामुन्ने मलाई रीस उठाउँछन्, बगैँचाहरूमा बलिदान चढाउँछन्, र ईटाले बनाएका वेदीमा धूप बाल्छन्, ४ जो चिहानहरूमा बस्छन्, र गुप्त ठाउँहरूमा कुरेर रात बिताउँछन्, जसले सुँगुरको मासु खान्छन्, र जसका भाँडामा घिनलाग्दा कुराहरूको झोल हुन्छ, ५ जसले भन्छन्, पर जा, मेरो नजिक नआइज, किनकि म तेरो निमित्त अति पवित्र छु। यस्ता मानिसहरू त मेरा नाकमा धूवाँ, र दिनभरि बलिरहने आगो हुन्। ६ हेर, मेरो सामुन्ने यस्तो लेखिएको छ, म चूप रहनेछैनँ, तर पूरै साटो लिनेछु। निश्चय नै म तिनीहरूकै काखमा साटो लिनेछु- ७ तिमीहरूका र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका पापको साटो म लिनेछु परमप्रभु भन्नुहुन्छ। किनभने तिनीहरूले पर्वतहरूमा बलिदान जलाए, र डाँडाहरूमा मेरो विरोध गरे। म तिनीहरूका पहिलेका कामको बदला तिनीहरूकै काखमा पूरा भरिदिनेछु।" परमेश्वरको विद्रोह गर्ने जोसुकै पनि सुँगुरको मासु खाने मानिस सरह नाश गरिनेछ भनेर अगमवक्ता यशैयाको पुस्तकमा लेखिएको छ। हाम्रो शरीरलाई के धेरै असल छ त्यो परमेश्वरलाई थाहा छ। हामीहरू स्वस्थ भएको उहाँ चाहनुहुन्छ। उहाँको मन्दिररूपी हाम्रो शरीरलाई बिगाने कुनै पनि

तत्व वा खानेकुराहरूलाई छोड्न उहाँले हामीलाई आह्वान गर्नुहुन्छ।

परमेश्वरले नोहालाई भन्नुभएको थियो "जीवित-जीवात सबै तिमीहरूका निमित्त आहारा हुनेछन्। मैले हरिया वनस्पति तिमीहरूलाई दिएझैं सबै थोक म तिमीहरूलाई दिन्छु।" (उत्पत्ति ९:३)। त्यसको अर्थ हामीलाई जे मनपर्छ त्यही खाए हुन्छ भनेको होइन र?

के परमेश्वरले नोहालाई सर्प, मुसा, छेपारो, गोही, किराहरू र साङ्गलोहरू पनि खाउ" भन्नुभएको होला? निश्चयनै होइन। शुद्ध र अशुद्ध जनावरको बीचमा भिन्नता नोहालाई पहिले नै थाहा थियो (उत्पत्ति ७:९)। परमेश्वरले नोहालाई केवल यो भन्नुभएको थियो, "नोहा अब तिमीलाई मासु खान अनुमति छ।" आफ्ना जन वा सृष्टिका जीवहरू खुशीसाथ खाएको उहाँ चाहनुहुन्छ किनभने उहाँले नै सबै थोक सृष्टि गर्नुभएको थियो। यहाँ कुन शुद्ध खाना र अशुद्ध खानाको विषयसँग सरोकार देखाएको छैन। तर मानिस भएर यस भौतिक संसारमा खाएर बाँच्नुपर्छ तर साधु, जोगी वा भिक्षु भएर धर्म कमाउनको नाउँमा भोकै बसेको परमेश्वरको चाहना नभएको देखाउँछ। पावलले भन्छन्, अहँ, परमेश्वरको सृष्टि असल छ।

हामीले चाहे खाऔं पिऔं, त्यसले हामीलाई के असर पार्दछ र? के परमेश्वर हाम्रो आत्मिक वा आध्यात्मिक जीवनसँगमात्र सरोकार राख्नुभएको होइन र?

मानव जीवन शारीरिक, आत्मिक र मानसिक प्राणी हो। त्यसकारण मानिस ती तीन समूह मिलिएको जीव हो। यदि शरीरलाई केहि भयो भने अरू भाग वा मानसिक र आत्मिक

भागहरूलाई पनि असर पार्दछ। हामीहरूको स्वस्थ जीवनशैली वा खानपिनको बानीले उत्पादन गरेको गुणस्तर रगत हामीहरूको मगजमा पस्दछ। जब हामी अस्वस्थ खाना खान्छौं र अस्वस्थ रगत हाम्रो दिमागमा पठाउँछौं तब हाम्रो दिमागले आत्मिक सत्यलाई बुझ्न कम असक्षम हुन्छ। मानिसको तिनै आयामलाई समेटेर पावलले भन्दछन् "शान्तिका परमेश्वर आफैले सम्पूर्ण रूपले तिमीहरूलाई चोखा तुल्याऊन्, र तिमीहरूका समस्त आत्मा, प्राण (मानसिक) र शरीर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमनमा निष्कलङ्क रहून्।" १ थेसलोनिकी ५:२३। रोमी १२:१,२मा उनले यो अनुरोध गर्दछन् "१ यसकारण भाइ हो, परमेश्वरको कृपालाई ध्यानमा राखी म तिमीहरूलाई अनुरोध गर्दछु, कि तिमीहरूको आत्मिक उपासनाको रूपमा आ-आफ्ना शरीरलाई पवित्र र परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य हुने जिउँदो बलिको रूपमा अर्पण गर। २ यस संसारको ढाँचामा नचल, तर आफ्नो मनमा नयाँ भई पूर्ण रूपले परिवर्तित होओ, र परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के हो, त्यो तिमीहरूले जाँचन सक।" यसमा यूहन्नाले थप्दछन् "प्रिय मित्र, म प्रार्थना गर्दछु, कि सबै कुरामा तिम्रो भलो होस्, र तिम्रो स्वास्थ्य ठीक रहोस्। तिम्रो आत्मिक जीवन ठीक छ भन्ने म जान्दछु। ३ कति जना भाइहरू आएर तिम्रो जीवनका सत्यताको गवाही दिँदा म साँहै आनन्दित भएँ। तिमी साँच्ची नै सत्यताको अनुसरण गर्दछौ।" ३ यूहन्ना २-३। परमेश्वरको वचनले स्पष्टसँग भन्दछ कि हामीले जे खान्छौं पिउँछौं वा शरीरलाई पोष्छौं त्यसले हाम्रो जीवनमा असर पार्दछ।

के पावलले तिमोथीलाई "तिम्रो पेटको निम्ति अलिकति रक्सी खाए हुन्छ" भनेको होइन र (१ तिमोथी ५:२३)?

यहाँ भोजभतेर वा सामाजिक चहलपहलमा रक्सी खान भनेर पावलले यस पदमा उक्साइरहेको होइन। उनले अगाडि त्यही पदमा भनेका थिए "पानीमात्र नखानु।" मध्यपूर्वको यात्रामा जानेहरूलाई शुद्ध र सफा पिउने पानी पाउन मुश्किल भएको सबैलाई थाहा छ। त्यसकारण तिमोथीको पेट बराबर दुख्ने भएकोले सायद सफा पानी नपाएर होला उनले दुखाइबाट राहत पाउन अलिकति रक्सी खाऊ भनेको हो। कस्तो खालको रक्सी वा दाखमद्य वा जुस भनेको होला त्यसको केही विवाद छैन। (यस मामिलामा अङ्ग्रेजीमा दाखको जुसलाई वाइन वा दाखमद्य भनेर अनुवाद गरिएको सोच्नुपर्छ। उत्पत्ति ४०:११मा सपना देखेले युशुफलाई भनेका थियो "अनि फाराओको कचौरा मेरो हातमा थियो, अनि मैले अङ्गुरहरू टिपेर तिनलाई फाराओको कचौरामा निचोरें, अनि त्यो कचौरा फाराओको हातमा दिएँ।" पुरानो अङ्ग्रेजीमा फलफूलको रस वा जुस भन्ने शब्द नभएकोले सबै खालको रस चाहे रक्सी नै किन नहोस् त्यसलाई वाइन वा रक्सी अर्थात् दाखमद्य भनेर उल्लेख गरिएको सोचनिय छ)।

त्यसकारण पावलले तिमोथीलाई मद्यपान गर भन्दा औषधीको रूपमा प्रयोग गर भनेका थिए तर सामाजिक मोजमज्जाको निम्ति होइन। कस्तो खालको दाखमद्य पावलले पिऊ भनिरहेका थिए त? के जब हितोपदेश २३:३१मा "रातो रक्सीलाई नहेर" भनेको छ भने, हितोपदेश २३:२९,३०मा "२९ कष्ट कसलाई हुन्छ, शोक कसलाई हुन्छ, कलह कसलाई हुन्छ गुनासो कसलाई हुन्छ, कसलाई अनावश्यक चोटपटक

लागछ, कसका आँखाहरू रगतजस्ता राता हुन्छन्, ३० तिनीहरूकै जो मद्यमै भुलिरहन्छन्, जुनहरू मिश्रित मद्यको प्याला चाखन जान्छन्।", हितोपदेश २०:१मा "१ दाखमद्य उपहास गर्ने हो, र मदिराचाहिँ कचिङ्गल मच्चाउने यी कुराहरूको लतमा रुमलिनेहरू बुद्धिमान् हुँदैनन्।" र हितोपदेश २३:३२,३३मा "३२ अन्त्यमा त्यसले सर्पझैँ डस्छ, र गोमनले झैँ विष हालिदिन्छ। ३३ तेरा आँखाले अनौठा दृश्यहरू देख्नेछन्, र तेरो मनले अलमल्याउने कुराहरू विचार गर्नेछ।"मा भन्दा भन्दै पावलले तिमोथीलाई रक्सी खाऊ भनेको हो त? बाइबलमा दाखमद्य भन्दा अन्न कुहाएर बनाएको रक्सी र दाख वा फलफूलको जुसलाई प्रयोग गर्दछ। यशैया ६५:८मा उल्लेख गरिएको छ "परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, जसरी दाखको झुप्पामा नयाँ रस पाएर, मानिसहरूले भन्छन्, त्यसलाई नविगार, किनकि त्यसमा अझै राम्रो रस होला, त्यसरी नै म मेरा सेवकहरूको पक्षमा गर्नेछु, म तिनीहरू सबैलाई नष्ट गर्नेछैनँ।" अङ्ग्रेजीमा न्यु वाइन new wine भनिएको छ। यो अन्न कुहाएर वा दाखलाई कुहाएर बनाइएको रम होइन तर दाखको ताजा रस वा जुस हो। प्रभुभोजमा सामेल हुँदै येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभएको थियो "२७ तब कचौरा पनि लिएर धन्यवाद दिई उहाँले तिनीहरूलाई यसो भनेर दिनुभयो,तिमीहरू सबैले यसबाट पिओ। २८ किनभने यो नयाँ करारको मेरो रगत हो, जो धेरैका निम्ति पापको प्रायश्चित्तको लागि बहाइन्छ। २९ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि दाखको यस फलबाट म तबसम्म पिउनेछैनँ, जबसम्म आफ्ना पिताको राज्यमा तिमीहरूसँग नयाँ गरी पिउँदिनँ। मत्ती २६:२७-२९। (अङ्ग्रेजीमा दाखको सट्टामा न्यु वा नयाँ भनेर उल्लेख गरिएको छ)। प्रभुभोजमा खाने रस

शुद्ध, ताजा रस हो जुन अङ्ग्रेजीमा दाखमद्य भनिन्छ। यसले येशूको शुद्ध रगतलाई औँल्याउँछ किनभने कहाइएको वस्तुले पापको प्रतिकलाई औँल्याउँछ। त्यसकारण १ तिमोथी ५:२३मा पावलले तिमोथीलाई उनको पेटलाई सफा गर्न अलिकति दाखमद्य वा दाखको रस वा जुस पिऊ भनेर सल्लाह दिन्छन्। ताजा दाख वा अङ्गुरको जुस शरीको स्वास्थ्यको निम्ति फाइदाजनक छ। ताजा अङ्गुरको रस खान्दा कसलाई आफू ताजा भएको महसुस गर्दैन र?

(उत्पत्ति ४०:११मा सपना देखेले युशुफललाई भनेका थियो "अनि फाराओको कचौरा मेरो हातमा थियो, अनि मैले अङ्गुरहरू टिपेर तिनलाई फाराओको कचौरामा निचोरें, अनि त्यो कचौरा फाराओको हातमा दिएँ।" हुनसक्छ पुरानो अङ्ग्रेजीमा फलफूलको रस वा जुस भन्ने शब्द नभएकोले सबै खालको रस चाहे रक्सी नै किन नहोस् त्यसलाई वाइन वा रक्सी अर्थात् दाखमद्य भनेर उल्लेख गरिएको सोचनिय छ)।

मानिसको मृत्यु भएपछि उसको अवस्था के हुन्छ

- यूहन्ना ११:११-१४ मृत्युसँग येशूले निन्द्रालाई तुलना गर्नुभएको छ। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलले ५० पल्ट उल्लेख गर्दछ।
- १ थेस्सोलोनीकी ४:१५, १६ जो मानिसहरू येशूमा सुत्दछन् तिनीहरू येशूको दोस्रो आगमनमा पुनरुत्थान हुनेछ।
- यूहन्ना ५:२८, २९ दुई पुनरुत्थानहरू हुनेछन् (अनन्त जीवनको निम्ति र मरिन)।
- उत्पत्ति २:७ परमेश्वरले मानिसलाई जमिनको धुलोबाट सृष्टि गर्नुभयो अनि उसको नाकमा जीवनको सास फुकिदिनुभयो। अनि मानिस जीवित प्राणी भयो। तर प्रचलित धारणा अनुसार परमेश्वरले आत्मालाई मानिसमा राख्नुभएन।
- उपदेशक १२:७ मानिस मरेपछि शरीर माटैमा मिल्छ र प्राण परमेश्वरतिर फर्किन्छ। बाइबलले मानिसको आत्मा परमेश्वरतिर फर्किन्छ भनेको छैन तर उसले फेर्ने सास जसलाई आत्मा पनि भनिन्छ उहाँतिर फर्किन्छ।
- अय्यूब २७:३ प्राण भनेको परमेश्वरको जीवनको सास हो। यो उहाँको शक्ति हो।

भजन १४६:३,४

जब सास, प्राण जसलाई आत्मापनि भनिन्छ, त्यो परमेश्वरतिर जान्छ तब मानिसको सबै सोचबिचार बिलाएर जान्छ।

१ तिमोथी ६:१६

मानिससँग स्वतः अमरत्व छैन केवल परमेश्वरमात्र अमर हुनुहुन्छ।

रोमी २:७

हो, हामी अमरत्व चाहन्छौं। बाइबलले सास वा प्राण जसलाई आत्मा वा अङ्ग्रेजीमा सोल क्यर्ग भनिन्छ १६०० पटक उल्लेख गरिएको छ तर आत्मा अमर छ भनेर एक पटक पनि उल्लेख गरिएको छैन।

१ कोरन्थी

१५:५१-५४

जब येशू यस संसारमा दोस्रो पल्ट आफ्नो महिमामा आउनुहुन्छ तबमात्र मानिसले अमरत्व प्राप्त गर्दछ।

भजन ११५:१७

मरेपछि मानिसले परमेश्वरको प्रशंसा गर्दैन अर्थात् उसको चेतना पनि मर्दछ।

प्रेरित २:३४

राजा दाउद मरेपछि स्वर्गमा गएनन् तर चिहानमै गाडिए र येशूको आमगनमा प्रथम पुनरुत्थानको निम्ति पर्खाइराखिएको छ।

भजन ६:५

चिहानमा वा अन्त्यष्टिमा परमेश्वरको सम्झना हुँदैन।

उपदेशक ९:५

मरेको मानिसले केही थाहा हुँदैन। ऊसँग कुनै सम्झिने शक्ति हुँदैन।

अय्यूब १९:२५,२६	युगको अन्तमा धर्मीहरू परमेश्वरलाई हेर्न पुनरुत्थान हुनेछ।
इजकिएल १८:४	जो मानिस, प्राण जसलाई प्रचलित भाषामा आत्मा भनिन्छ, पाप गर्छ, त्यो मर्नेछ।
रोमी ६:२३	पापको ज्याला मृत्यु हो। मर्नु भनकै जीवनको अनुपस्थित हो वा जीवन वा ज्यान नहुनु हो। तर परमेश्वरको बरदान अनन्त जीवन हो।
२ तिमोथी ४:७,८	प्रेरित पावल आफै पनि येशूको दोस्रो आगमनमा अनन्त जीवनको उपहारको निम्ति पखिनेछु भनेका थिए।

मृत्युको बारेमा साधाणतया सोधिने प्रश्नहरू

२ कोरन्थी ५:६-९मा पावलले भन्न खोजेको अर्थ के हो? "६ यसकारण हामीलाई सम्पूर्ण भरोसा छ। हामी जान्दछौं, कि हामी जबसम्म शरीरमा रहन्छौं, तबसम्म प्रभुबाट अलग हुन्छौं। ७ किनकि हामी विश्वासद्वारा हिँड्छौं, देखिने कुराको आधारमा होइन। ८ हामीमा पूर्ण भरोसा छ, बरु शरीरबाट अलग भएर प्रभुसँग रहन हामी चाहन्छौं। ९ यसैकारण चाहे हामी शरीरमै होऔं, चाहे अलग रहौं, उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउनु नै हाम्रो लक्ष्य हुन्छ। १० किनकि हामी सबै खीष्टका न्याय-आसनको सामुने खडा हुनुपर्छ, यसरी शरीरमा हुँदा आफूले गरेबमोजिम हरेकले असल वा खराब प्रतिफल पाउनेछ।

१ कोरन्थी ५:१-११ राम्रोसँग पढियो भने पावलले दुई थरिका शरीरको बारेमा चर्चा गरेको पाउँछौं। यो संसारको हाम्रो भौतिक शरीर जुन रोगव्याधी, बिमार र मृत्युको चपेटामा छ तर त्यसको विपरित परमेश्वरले हाम्रो निमित्त महिमित, अनन्तको र अमर शरीर स्वर्गमा हाम्रो निमित्त तयार पार्नुभएको छ भनेर उनले उल्लेख गर्दछन्। "शरीरबाट अलग हुनु" भनेको अर्थ यस संसारमा भएको कमजोरीहरू बोकेका हाम्रो मर्ने चोलाबाट अलग हुनु हो। जब येशू आउनुहुन्छ तब उहाँले दिनुहुने महिमित अमर चोलाको शरीरको बारेमा यो भावनाले यो देखाउँदछ। २ कोरन्थी ५:४ ले हाम्रो नश्वर वा मरणशील शरीर जीवित अमर शरीरले निल्नेछ भनेर पावलले औँल्याउँछ। पावलले यहाँ व्यक्त गरिएको भावना १ कोरन्थी १५:५०-५४ मा अगाडि भनेकोलाई प्रतिबिम्ब गर्दछ जसमा लेखिएको छ "५० अब भाइ हो, म तिमीहरूलाई यो भन्दछु, मासु र रगत स्वर्गका राज्यको हकदार हुन सक्दैन, न त विनाश अविनाशको हकदार

हुन सकछ। ५१ हेर, म तिमीहरूलाई एउटा रहस्य भन्दछु, हामी सबै सुत्दैनाँ, तर हामी सबैको परिवर्तन हुनेछ, ५२ एकै क्षणमा, आँखाको एक निमेषमा, तुरहीको आखिरी आवाजमा। किनभने, तुरही बज्नेछ, र मृतकहरू अविनाशी भएर जीवित हुनेछन्। अनि हाम्रोचाहिँ परिवर्तन हुनेछ। ५३ किनकि यस विनाशी स्वभावले अविनाशी, र यस मरणशील शरीरले अमरत्व धारण गर्नुपर्छ। ५४ जब विनाशीले अविनाशी र मरणशीलले अमरत्व धारण गर्छ, तब लेखिएको त्यो वचन पूरा हुनेछ, "मृत्यु विजयमा निलिएको छ।" ५५ "ए मृत्यु, तेरो विजय कहाँ? ए मृत्यु, तेरो खील कहाँ?" २ कोरन्थी ५मा र १ कोरन्थी १५मा येशू खीष्ट दोस्रो पटक आउनुहुन्दा यो मरणशील शरीरबाट उद्धार गरेर अमर शरीर दिउने कुरामा पावलको तिब्र चाहना भएको देखाउँछ (२ तिमोथी ४:६-८मा पनि उनले यही चाहना व्यक्त गर्दछन् "६ किनभने, म त बलिको रूपमा अर्पण हुन लागेको छु, र मेरो बिदाइको बेला आएको छ। ७ मैले उत्तम लडाइँ लडेको छु। मैले दौड सिध्याएको छु। मैले विश्वासलाई बचाइराखेको छु। ८ अब उप्रान्त मेरो निमित्त धार्मिकताको मुकुट राखिएको छ, जो धार्मिकताका न्यायाधीश प्रभुले त्यस दिन मलाई दिनुहुनेछ, र मलाई मात्र होइन, तर उहाँको पुनरागमन प्रिय मान्नेहरू सबैलाई दिनुहुनेछ।"

यदि मरेकाहरू सुतिरहेको हुन्छन र तिनीहरूमा कुनै पनि सम्झना वा चेतना हुँदैन भने राजा सावलको अनुरोधमा बोक्सी तथा तन्त्रमन्त्र गर्ने इन्डोरको महिलाले मरिसकेको शमूएललाई सावलसँगै कुराकानी गर्न कसरी व्युँताएत? (१ शमूएल २८:१५)।

यस कथामा तिनवटा महत्त्वपूर्ण तथ्यहरू सोच्नु जरुरी छः

१. पुरानो करारभरि परमेश्वरले तन्त्रमन्त्र गर्ने, भूतप्रेत जगाउने भनेर दावी गर्ने बोकसी वा झाँक्रिहरूलाई इस्राएलको राज्यबाट परै हटाउनुपर्छ र तिनीहरूलाई बाँचन दिनुहुन्न भन्ने आदेश परमेश्वरको थियो। सबै खालका तन्त्रमन्त्र, भूतप्रेत जगाउन दावी गर्ने संस्कार, तुनामुना गर्ने, मानिसहरूमा देवी वा देवताहरू आउने, जादुगरहरू, ज्योतिषी, जोखना हेर्ने आदि बाइबलले अनुमोदन नगरेको पारलौकिक वा अध्यात्मक शक्तिहरू सैतानका कामहरू हुन् वा सैतानका शक्ति वा उसका पतित स्वर्गदूतहरूको काम हुन् भनेर बाइबलले भन्डाफोर गर्दछ। हेर्नुहोस्, व्यवस्था १८:९-१५ "९ परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुहुने देशमा तिमीहरू आइपुगेपछि त्यहाँ बस्ने जातिहरूका घृणित रीतिरिवाजहरू देखासिकी नगर्नु। १० आफ्नो छोरा वा छोरीलाई आगोमा बलि गर्ने, शकूनअपशकून बताउने, जोखना हेर्ने, जादूगरी गर्ने, ११ टुनामुना गर्ने, मृतसँग सल्लाह लिने बिजुवा वा झाँक्री तिमीहरूका बीचमा कोही नहोस्। १२ यस्तो काम गर्ने व्यक्ति परमप्रभुको अगि घृणित हो। यी घृणित रीतिथितिहरूको कारणले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती जातिहरूलाई तिमीहरूका सामुबाट निकालिदिनुहुनेछ। १३ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामुन्ने तिमीहरू निर्दोष हुनुपर्छ। १४ तिमीहरूले अधिकार गर्ने जातिहरू जोखना हेर्ने र जादूगरी गर्नेहरूका कुरा सुन्छन्। तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई चाहिँ यसो गर्न निषेध गर्नुभएको छ। १५ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका आफ्नै दाजुभाइमध्येबाट मजस्तै एक

जना अगमवक्ता तिमीहरूका निम्ति खडा गर्नुहुनेछ। तिमीहरूले तिनको कुरा सुन्नू।" र यशैया ४७:१३,१४ "१३ तैले पाएका सबै सल्लाहबाट तँ थकित भएकी छस्! ज्योतिषीहरू, ग्रह हेरेर महिना-महिनामा भविष्य बताउनेहरू आऊन्, र तँमाथि आइपर्ने कुराहरूबाट तँलाई बचाऊन्। १४ निश्चय नै तिनीहरू ठुटाजस्तै छन्। आगोले तिनीहरूलाई जलाउनेछ। आगोका ज्वालाको शक्तिबाट तिनीहरू आफैलाई बचाउन सक्दैनन्। यहाँ कसैलाई आगो ताप्ने भुङ्गो हुँदैन, न यहाँ बसेर तापनलाई आगो हुनेछ।"

२. अगमवक्ता शमूएलको सल्लाह राजा सावलले अस्वीकार गरिसकेका थिए। उनले परमेश्वरसँग सल्लाह मागेका थिए तर त्यसको जवाफ उनले पाएका थिएन (१ शमूएल २८:६)। परमेश्वरबाट जवाफ नपाएकोले नै सावलले विशेष गरेर इन्डोरको तुनामुना गर्ने स्त्रीसँग सल्लाह मागेका थिए। यो पनि ख्याल गर्नुहोस्, सावलले जे देखे त्यो शमूएल थिएन। बाइबलले भन्दछ कि तन्त्रमन्त्र गर्ने त्यस स्त्रीले सोधिन् "राजाले त्यसलाई भने, नडराऊ। तिमी के देख्दैछ्यौ?" त्यस स्त्रीले जवाफ दिई, "जमिनबाट निस्केर आइरहेको एउटा प्रेत म देख्दैछु।" (१ शमूएल २८:१३ नेपाली अनुवादमामात्र- यस अनुवादक स्पष्ट गर्न चाहन्छ कि किङ्ग जेम्स संस्करण अर प्रायजसो अरू अङ्ग्रेजी बाइबलहरूमा "प्रेत" नभनी "देवताहरू वा भगवान" भनेर उल्लेख गरिएको छ। नेपाली संस्कारमा प्रेत भन्ने वित्तिकै मरेका मानिसहरूको भुत आत्मा वा पितृ भनेर बुझाउँछ। यसले गर्दा नेपाली अनुवाद परम्परागत बाइबलको शब्दसँग बाझिएको देखाउँछ)। अनि १४ पदमा यसरी दिएको छ

"१४ उनले सोधे, त्यो कस्तो छ?" त्यसले भनी, खास्टो ओढेको एउटा वृद्ध मानिस माथि निस्कंदैछ।" तब तिनी शमूएल नै हुन् भनी शाऊललाई थाहा भयो। अनि उनले घोप्टो परेर साष्टाङ्ग दण्डवत् गरे।" १ शमूएल २८:१४। (यसमा पनि किङ्ग जेम्स समेत कतिपय अङ्ग्रेजी अनुवादहरूमा "शमूएल नै हुन् भनी शाऊललाई थाहा भयो" भनेर ठम्याएको सट्टा "शमूएलले नै हुन् भनेर ठाने" भनेर लेखिएको छ। ठान्नु, ठाने र थाहा भयो भन्ने कुरा फरक छ। यसमा पनि नेपाली अनुवाद फरक ढङ्गले प्रस्तुत गरेको देखाउँछ- अनुवादक)। यो स्पष्ट छ कि मरेको मानिसलाई केही थाहा हुँदैन भनेर भन्दा भन्दै पनि यहाँ शाऊललाई शमूएलको रूप कसरी देखाइयो? यो कुनै नभएर सैतान आफै छद्मभेषी वा बहाना बनाएर शमूएल भएर देखा परेको थियो। मरेका मानिसहरूका आवाजहरू र रूपको नक्कल गरि मानिसहरूलाई धोखा दिन सैतान शिपालु छ ("तिनीहरू चमत्कार देखाउने दुष्टात्माहरू हुन्। तिनीहरू समस्त संसारका राजाहरूकहाँ जाँदछन्, र सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको महान् दिनमा युद्ध गर्नलाई तिनीहरूलाई भेला गर्छन्।" प्रकाश १६:१४)।

३. शाऊलको भेट तुनामुना गर्नेसँग पश्चातापको हृदय लिएर गएका थिएनन् न त आफ्नो जीवन र पापको स्वीकार गर्न तर हताश, निराश भएकोले र आफ्नो मृत्युदेखि डराएर गएका थिए (१ शमूएल २८:१६, २०, २१ र ३१:३, ४, ९, १०)। सैतानको धोखामा परेर उनले आफ्नो आत्मा वा जीवनलाई सैतानको हातमा सुम्पेका थिए।

फिलिप्पी १:२१ अनुसार पावलले भनेको " २१ किनकि मेरो निमित्त जिउनु खीष्ट हो, र मर्नु लाभ हो। २२ यदि शरीरमा नै जिउनु हो भने मेरो निमित्त त्यो फलदायी परिश्रम हुनेछ। तर पनि मैले कुनचाहिँ चुन्नुपर्ने हो, त्यो म भन्न सकिदैन। २३ म त दोधारमा परेको छु। बरु विदा भएर खीष्टको साथमा हुने इच्छा छ, किनभने यो धेरै नै असल छ।", कोही विश्वासी मन्यो भने तुरन्तै स्वर्ग जान्छ भन्ने आभास् दिँदैन र?

यसमा यकिन हुनुहोस् कि बाइबलले बाइबलको वचनलाई खण्डन गर्दैन। पावलले एक ठाउँमा एउटा र अर्को ठाउँमा अर्कै भन्दैन। पावलले जे भन्छ त्यो आफू स्पष्टभएर बोल्दछ। जब येशू दोस्रो पल्ट आफ्नो महिमामा आउनुहुन्छ तब मरेका धर्मीहरू पुनरुत्थान हुन्छ र अमर जीवनको इनाम पाउँछन् (१ थेस्सोलोनिकी ४:१६,१७, १ कोरन्थी १५:५१-५४)। फिलिप्पी ३:२०,२१मा आफ्नो स्पष्ट धारणा यसरी व्यक्त गर्दछन्, "२० तर हाम्रो नागरिकता स्वर्गमा छ। त्यहाँबाट आउनुहुने मुक्तिदाता, अर्थात् प्रभु येशू खीष्टको प्रतीक्षा हामी गर्दछौं। २१ उहाँले, जुन शक्तिद्वारा सबै कुरालाई उहाँको अधीनमा ल्याउन सक्नुहुन्छ, हाम्रा हीन शरीरलाई आफ्नै महिमाको शरीरजस्तै हुनलाई परिवर्तन गरिदिनुहुनेछ।" (याद गर्नुहोस् "गरिदिनुहुनेछ" अहिले नै "गर्नुहुन्छ" भनेको छैन)। यहाँ पनि येशूको दोस्रो महिमित आगमनको तिब्र चाहना उनले प्रकट गर्दछ। आफू रोमको इयालखानामा कैदी भएर बसेको बेलामा आफ्नो मित्र तिमोथीलाई यसरी पत्र लेख्दछन् "६ किनभने, म त बलिको रूपमा अर्पण हुन लागेको छु, र मेरो विदाइको बेला आएको छ। ७ मैले उत्तम लडाइँ लडेको छु।

मैले दौड सिद्ध्याएको छु। मैले विश्वासलाई बचाइराखेको छु। ८ अब उप्रान्त मेरो निम्ति धार्मिकताको मुकुट राखिएको छ, जो धार्मिकताका न्यायाधीश प्रभुले त्यस दिन मलाई दिनुहुनेछ, र मलाई मात्र होइन, तर उहाँको पुनरागमन प्रिय मान्नेहरू सबैलाई दिनुहुनेछ।" (२ तिमोथी ४:६-८)। येशू खीष्टलाई मुखामुख भेटेर उहाँसँग स्वर्ग जान पावलले उग्र चाहना गर्दछन्। हो, मर्नु फाइदा हो! पावलको निम्ति मृत्यु भनेको शरीरमा खेपिरहेको पिडाबाट मुक्त हुनु हो, रोमको झ्यालखानामा हथकडी लगाएर बस्नुबाट स्वतन्त्र हुनु हो र सैतानको चालबाजीबाट सुरक्षित हुनु हो। पावलको निम्ति मृत्यु भनेको निन्द्रा हो जसमा कुनै समयको ख्याल हुँदैन। मरेको समयमा आफ्नो आँखा चिम्लेपछि उनको पुनरुत्थानको अनुभव मृत्युको क्षणिक समयबाट पार हुनु हो। त्यसैलाई अर्थ लगाएर पावलले भन्दछ "यस संसारबाट पार भएपछि येशूसँग हुनेछु" भनेर बुझाउन खोजिएको छ। मानिस मरेदेखी येशूको दोस्रो आगमन नहुञ्जेल मानिसको कुनै चेतना नहुने भएको हुनाले पावलको निम्ति मृत्यु आँखा चिम्लनु हो र येशूको आगमनमा जन्मकाजुरुक उठ्नु हो।

मानिस मरेपछि सिधै स्वर्ग वा नरक जान्छ भन्ने आभास दिने येशूको एउटा अतीकथा बुझ्न सबैलाई जटिल भएको देखिन्छ। त्यो हो, धनी मानिस र लाजरस। त्यसमा दुवै मरेपछि धनी मानिस तुरन्तै नरकमा जान्छ र गरिब लाजरसचाहीं सिधै स्वर्गमा अब्राहमको काखमा जान्छ रे। यदि मरेकाहरू सुतिरहेकाछन् भने यो अतीकथा वा दृष्टान्तलाई कसरि व्याख्या गर्ने (लूका १६:१९-३१)?

यो कथा यथार्थ नभएर अतीकथा, दृष्टान्त वा नैतिक वा अध्यात्मिक कुरो बुझाउन येशूले प्रस्तुत गर्नुभएको हो। लूका १५ र १६को बीचमा येशूले श्रृङ्खलावद्धरूपमा भन्नुभएको कथाहरूमा यो पाँचौँ थियो (लूका १५मा हराएको भैंडा, हराएको सिक्का, उडन्ता वा हराएको छोरा छ भने लूका १६:१-११मा भ्रष्ट खजाँचीको बारेमा छ)। अतीकथा, दृष्टान्त वा नीतिकथाहरू नैतिक वा आदर्शका पाठहरू सिकाउन प्रयोग गरिन्छ। येशूले यहाँ जे जे कथाहरू भन्नुभयो त्यो उहाँले आफैले देखेर वा वास्तविकरूपमै घटेर भन्नुभएको होइन। त्यसकारण ती कथाहरू अक्षरस वा वास्तविकै भएको हो भनिठान्नुहुँदैन। हराएको भैंडा भनेर हामीहरूलाई इङ्गित गर्दा हामी सबैमा भैंडाहरूजस्तै चारवटा खुट्टाहरूले टेक्ने वा ऊलले ढाकेका हुँदैनौं। हामीहरू चाँदीको सिक्का जस्ता धातु होइन्ौं। महान् नैतिक पाठहरू ती सबै अतीकथाहरूले के सिकाउँछ त्यो हामीले बुझ्नु जरुरी छ। यदि हामीले ती सबै कथाहरूलाई अक्षरसरूप वा वास्तविकरूपनै हो भनेर केलाउन खोज्यौं भने येशूले हामीलाई के सिकाउन खोज्नुभएको हो सोबाट हामी विचलित हुनेछौं। मानौं धनी मानिस र गरिब मानिसको अतीकथा साँच्चिकै हो रे? के स्वर्ग र नर्कमा भइरहेका मानिसहरूको बीचमा साँच्चिकै कुराकानी हुन्छ र? के स्वर्गमा भएका मानिसहरूले नरकमा भएका मानिसहरू दनदन आगोको ज्वालामा जलिरहेको देख्न सक्छन् र? (यदि आफ्नो प्रियजन त्यसरी जलिरहेको देख्यो भने स्वर्गका मानिसहरूको निमित्त स्वर्ग स्वर्ग हुन्छ र? जसरी कुनै धनी मानिसको छोरालाई कसैले किडनाप गर्‍यो भने त्यो धनी मानिसलाई आफ्नो घरमा आराम हुन्छ र?)। के स्वर्गमा भएका

मानिसहरूले नर्कमा रहेका मानिसहरूको चित्कार सुन्छन् र? के अतीकथामा भनेको अनुसार मरेका आत्माहरूको साँच्चै हात वा औंलाहरू हुन्छन् र? अब्राहमको काख साँच्चिकै अत्यन्त ठूलो हुनुपर्छ यदि मरेका मानिसहरू स्वर्गमा गइयो भने (उनको चिहान अझै पनि पृथ्वीमै छ। यदि अब्राहम स्वर्गमा गयो भने आफ्नो मरेको शरीर हेरिरहनुपर्ने भने कस्तो होला? फेरि उनको पत्नी सारा पनि उनकै चिहानको छेऊमा गाडिएको छ। स्वर्गमा सारा कहाँ छ त?)। यदि अतीकथा वा नीति कथालाई वास्तविकरूपमा लिइयो भने हामीहरूको सोचबिचारमा भाँडभैलो हुन जान्छ। आफ्ना प्रियजन वा मित्रहरू नरकमा कष्ट पाइरहेका छन् भनेर देखियो भने स्वर्ग अत्यन्त आतङ्कित ठाउँ हुनेछ। येशूले यो कथा किन प्रयोग गर्नुभयो? उहाँले हामीलाई के पाठ सिकाउन चाहनुहुन्छ? यहूदीहरूको बीचमा मृत्यु भनेको अन्धकारको उपत्यकाबाट पार हुने र सुरक्षाको निम्ति अब्राहमको काखमा जाने हो र पापीहरू अनन्त नरकमा जान्छ भन्ने धारणा लोककथामा छ। येशूले यस कथालाई तीनवटा पाठहरू सिकाउन प्रयोग गर्नुभएको थियो। पहिलो त, यहूदीहरूको बीचमा यो विश्वास थियो कि धनसम्पत्तिले मानिसहरूको पक्षमा परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर देखाउँछ र गरिब हुनु भनेको परमेश्वरको श्राप वा अभिशाप हो अर्थात् परमेश्वरले त्यस मानिसलाई मन नपराएको हुनाले उहाँले नै उसलाई दरिद्रको स्थितिमा जाकिदिनुभयो। कथामा यहूदीहरूले धनी मानिस जसलाई परमेश्वरले आशिष दिनुभएको थियो भनि ठानेको मानिस नर्कमा गयो भने स्वर्गबाट श्रापित दरिद्रचाहीं स्वर्गमा गयो। बनाइको अर्थ येशूले यहूदीहरूको धारणालाई उल्ट्याइ दिनुभएको थियो।

१. धनी हुनु अभिशाप होइन। अय्यूब असाध्यै धनी मानिस थियो। तर भ्रष्टाचार गरेर, बेइमानसँग, गरिबहरूलाई मारेर र शोषण गरेर कमाएको वा थुपारेको धनले धनीलाई परमेश्वरको आशिष भएको मिल्दैन। परमेश्वर त्यस खालका धनीको पक्षमा हुनुहुन्छ भनेर बाइबलले अनुमोदन गर्दैन।
२. येशूले भन्नुभएको अतीकथामा दुईवटा तत्वहरूको बीचमा ठूलो खाडी छ भनेर स्पष्ट देखाउँछ। त्यो हो मृत्युपछि दोस्रो अवसर पाउँदैन। कसैले मुक्ति पाउँछ कि पाउँदैन भन्ने विषयमा परमेश्वरले त्यस मानिसकै जीवनमा निर्धारण गरिसकेको हुन्छ। मानिस मरेपछि कसैको प्रयासले वा आफ्नै प्रयासले मुक्ति पाउन सक्छ भनेर येशूले यहाँ जोड दिन चाहनुभएको थियो।
३. मुक्तिको बारेमा फरिसीहरूले परमेश्वरको वचनको स्पष्ट धारणा वा विद्यालाई ठाडो अस्वीकार गरेका थिए भनेर येशूले औँल्याउनुभएको थियो। यदि कुनै शक्तिशाली, शानदार आश्चर्यद्वारा कोही मानिस मरेकोबाट बिउँतियो भने पनि फरिसीहरूले विश्वास गर्ने छैन भनेर येशूले तिनीहरूको मनस्थितिलाई उदाङ्ग पार्नुभएको थियो। येशूलाई यहूदीहरूले जहिले पनि चिन्ह वा चमत्कार काम देखाउन उक्साउन खोजेका थिए। उहाँले तिनीहरूले रोजेकै जस्तै अत्यन्तै महान् चमत्कार काम वा चिन्ह देखाउनुभएको थियो। त्यो थियो उहाँले लाजरसलाई मरेकोबाट बिउँताउनुभएको (यूहन्ना ११:११-१४, ४३, ४४)। त्यसको परिणामस्वरूप यहूदीहरूले लाजरसलाई धम्किएर मार्न खोजेका थिए (यूहन्ना १२:१०)। तिनीहरू येशूदेखि असाध्यै रिसाए र उहाँलाई

मार्न षडयन्त्र पनि गरेका थिए। तिनीहरूले बाइबल त पढे तर पढ्दा तिनीहरूको आँखामा पर्दा राखिएको थियो (२ कोरन्थी ३:१४-१६)। धर्मशास्त्र बाइबलले येशूलाई नै आँल्याउँछ भन्ने कुरालाई विश्वास गर्न तिनीहरू असफल भएका थिए (यूहन्ना ५:३९)। जब येशूले लाजरसलाई बिँउताउनुभयो तिनीहरूले उहाँलाई विश्वास गरेनन्। येशूले तिनीहरूको दिमागलाई बुझेर नै यो भविष्यवाणी गर्नुभएको थियो: "यदि तिमीहरूले मोशा र अगवक्ताहरूलाई विश्वास गरेनौं भने मरेकोबाट कोही बिँउतियो भने पनि तिमीहरूले विश्वास गर्ने छैनौं" (लूका १६:३१)। येशूले के भन्न खोजिरहनुभएको थियो? कस्तो महत्त्वपूर्ण चेतावनी! लोककथा वा धारणामा नै आधारित कथा भन्नुभएर हाम्रो सबै शिक्षादीक्षा वा विश्वासको आधार पवित्र धर्मशास्त्र नै हुनु भनेर उहाँले प्रभावकारी सत्यलाई ती यहूदीहरू समक्ष प्रस्तुत गर्नुभएको थियो। बाइबल पूरै एक आपसमा तालमेल छ भन्ने कुरामा हामी कहिल्यै पनि शङ्का गर्नुहुँदैन वा विवाद गर्नुहुन्न।

प्रकाश ६:९-११मा परमेश्वरको बेदीमुनि कराइरहेको आत्माको बारेमा के भन्ने? हेर्नुहोस् "९ जब उहाँले पाँचौं मोहोर तोड्नुभयो, तब बेदीमुन्तिर मैले तिनीहरूका आत्माहरू देखें, जो परमेश्वरका वचनको निमित्त र तिनीहरूले दिएका गवाहीको कारण मारिएका थिए। १० अनि तिनीहरूले यसो भनेर चर्को सोरले कराए, "हे सर्वशक्तिमान् पवित्र र सत्य प्रभु, अझै कहिलेसम्म तपाईंले पृथ्वीमा रहनेहरूको इन्साफ गर्नुहुन्न र हाम्रो रगतको बदला

लिनुहुन्न?" ११ तिनीहरू प्रत्येकलाई एउटा सेतो पोशाक दिइयो, र तिनीहरूका सहकर्मी र भाइहरू पनि तिनीहरूजस्तै मारिएर संख्यामा पूरा नभएसम्म केही बेर विश्राम गर्नु भनी तिनीहरूलाई भनियो। "

शाङ्केतिक भाषामा परिस्थितिलाई बुझाउन मानवीकरण वा मानिसको प्रतिकलाई उभ्याउनु बाइबलको साधारण कार्यशैली हो। जब कैयनले हावेललाई मान्यो तब परमेश्वरले कैयनलाई सोध्नुभयो, "तिम्रो भाइको रगतले जमिनबाट मलाई पुकारीरहेको छ" (उत्पत्ति ४:१०)। के हावेलको रगतले साँच्चिकै पुकारीरहेको छ त? अहाँ! अक्षरस वा वास्तविकरूपमा रगत चिच्याइरहेको थिएन। यहाँ त्यस्तो मार्मिक भाषा प्रयोग गरिएको छ कि मारिएको हाविलप्रति परमेश्वरको विश्वासीलो, मायालु र कोमल चासो कस्तो थियो र कैयनले आफ्नो पापको लेखाजोखा दिनुपर्ने माग वर्णन गरिएको थियो। हिब्रू १२:२४मा अझ यो भनिएको छ "हावेलको रगतभन्दा येशूको रगतले अझ राम्रोसँग बोल्दछ" (रूपान्तरित)। यसले परमेश्वरको क्षमा, दया, अनुग्रह, करुणा र मुक्तिको बारेमा सन्देश दिन्छ। येशूको रगतले साँच्चिकै मानिसले जस्तो बोलिरहेको थिएन। जुन भाषा प्रयोग गरेर परमेश्वरले सन्देश दिन चाहनुहुन्छ त्यो भाषाले उहाँले उपलब्ध गराउनुभएको मुक्तिको बारेमा बताउँछ। शताब्दीयौँदेखि अनगिनतियौँ भक्तजनहरू उहाँको नाउँमा जीवन बलिदान दिनेहरूलाई परमेश्वरले विर्सनुभएको छैन भनेर प्रकाश ६को भाषाले स्पष्टरूपमा सन्देश दिँदछ। शाङ्केतिक भाषामा तिनीहरूको रगतले तिनीहरूलाई अन्याय गर्ने अत्याचारीहरूको न्याय होस् र उहाँका आस्थावान तथा निष्ठावान भक्तहरूले अनन्त जीवनको

इनाम पाउन् भनेर पुकारिरहेका थिए। बाइबलमा आत्मा प्रायजसो "प्राण, व्यक्ति वा मानिसहरू"लाई सम्बोधन गर्दछ। हेर्नुहोस् रोमी १३:१, इजिएल १८:४, प्रेरित २७:३७। अङ्ग्रेजीमा "सोल" (soul) भनेर प्रयोग गरिएको छ भने हरेक व्यक्ति, प्राण वा व्यक्तिहरूको समूहको अर्थलाई बुझाउँछ। यसको अर्थ जीवन, ज्यान वा प्राण अर्थात् सास भएको व्यक्ति पनि हो (हिब्रू १३:१७,१ पत्रुस ४:१९, मत्ती १०:२८)। त्यसकारण यस परिवेशमा प्रकाश ६:९लाई यसरी पढ्न सकिन्छ "येशू ख्रीष्टको निमित्त जीवन बलिदान दिनेहरूको रगत वा आवाज शाङ्केतिक भाषामा हावेलको रगतले जस्तो, जमिनबाट न्यायको निमित्त पुकारिरहेका छन्। अन्तिम न्याय हुनेछ र परमेश्वर आफैले सबै कुरा ठीक पार्नुहुनेछ।

के आत्मा (soul) अमर छ त?

बाइबलमा "आत्मा" भन्ने शब्द कमसेकम १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर कहिल्यै पनि अमर छ भनेर भनिएको छैन अर्थात् एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेर उल्लेख गरिएको छैन। मरणशीलको अर्थ मृत्युमा सहभागी हो। अमरको अर्थ मृत्युमा सहभागी हुँदैन (अङ्ग्रेजीमा मोर्टल mortal मृत्युमा सहभागी र इमोर्टल (immortal) मृत्युमा सहभागी नहुने भनेर प्रयोग गरिएको छ)। इजकिएल १८:४मा भनिएको छ "जुन प्राणले पाप गर्छ, त्यही मर्छ।" (यहाँ अङ्ग्रेजीमा प्राणलाई सोल वा क्यर्ण भनेर उल्लेख गरिएको छ)। नरकको आगोको कुण्डमा दुवै प्राण र शरीर नाश हुनेछ भनेर येशूले भन्नुभएको थियो (मत्ती १०:२८)। अमरत्व केवल परमेश्वरकोमात्र स्वभाव, गुण वा विशेषता हो। परमेश्वरमात्र स्वभाविकैरूपमा अमर हुनुहुन्छ (१ तिमोथी ६:१५,१६)। अदनको बगैँचामा सैतानले सबभन्दा उल्लेखनीय झुठ बोलेको थियो। त्यो झुठ मृत्युसँग गाँसिएको छ। दुष्ट सैतानले हव्वालाई यस्तो छलमा पार्‍यो कि यदि हव्वाले परमेश्वरको आज्ञा उलङ्घन गर्‍यो भने उनी सधैं जीवित हुन्छिन्। सैतानले सिधै भन्‍यो "तिमी मर्नेछैनौ" (उत्पत्ति ३:४)। परमेश्वरको वचनले भन्छ पापको ज्याला मृत्यु हो (रोमी ६:२३)। मृत्यु भनेको जीवन, ज्यान वा प्राणको अनुपस्थिति हो। पापले न त स्वर्गमा न त नरकमा अनन्त जीवन ल्याउँछ। पापी मानिस मरेपछि नरकमा जलिरहन्छ वा कष्ट भोगिरहन्छ भन्ने धारणा वा विश्वासले उसलाई नरकमा अमरत्व दिएको बुझाउँछ। यो बाइबलीय धारणा होइन। दुष्ट र पापी मानिस परमेश्वरको उपस्थितिबाट पूरै हटिएर सदाको निम्ति

अग्नीकुण्डमा होमिनु हो। बाइबल स्पष्ट छ। मानिस मरणशील छ (अय्यूब ४:१७)। हो, हामी अमरत्व खोज्दछौं वा चाहन्छौं (रोमी २:७)। येशू ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमामात्रै धर्मीहरूले अनन्त जीवनको उपहार पाउँनेछन् (१ कोरन्थी १५:५१-५४)। पापीहरूले पनि तिनीहरूको इनाम पाउनेछ। "जब पापीले पाप गर्छ तब त्यसले मृत्यु ल्याउँछ (याकूब १:१५)। त्यसको अर्थ प्रत्येक मानिसले गर्नु पर्ने निर्णय त यो हो कि उसले कि त अनन्त जीवन रोज्नुपर्छ कि त अनन्त मृत्यु अर्थात् उसको अस्तित्व सदाको निम्ति अन्त्य।

पत्रुसको यो भनाइको तात्पर्य के हो? "१९ यसै आत्मामा उहाँ जानुभयो र कैदमा परेका आत्माहरूलाई पनि प्रचार गर्नुभयो। २० ती आत्माहरूले प्राचीनकालमा आज्ञापालन गरेनन् जब नोआको समयमा जहाज बनाउँदा परमेश्वरले धैर्य धारण गरी पर्खिनुभएको थियो। त्यस जहाजमा थोरै, अर्थात् आठ जना मात्र पानीद्वारा बचाइए।" (१ पत्रुस ३:१९-२०)।

यो बुझ्न केवल ती दुई पदहरूमात्र होइन पुरै अंश पढ्नु जरुरी छ। हेर्नुहोस्, "१८ किनभने हामीलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउन ख्रीष्ट पनि पापहरूका निम्ति सदाको लागि एक चोटि मर्नुभयो। उहाँ शरीरमा मारिनुभयो- धर्मी जन अधर्मीहरूका निम्ति- तर आत्माद्वारा जीवित पारिनुभयो। १९ यसै आत्मामा उहाँ जानुभयो र कैदमा परेका आत्माहरूलाई पनि प्रचार गर्नुभयो। २० ती आत्माहरूले प्राचीनकालमा आज्ञापालन गरेनन् जब नोआको समयमा जहाज बनाउँदा परमेश्वरले धैर्य धारण गरी पर्खिनुभएको थियो। त्यस जहाजमा थोरै, अर्थात् आठ जना मात्र पानीद्वारा बचाइए। २१ यही पानी बप्तिस्माको एउटा रूप हो,

जसले तिमीहरूलाई बचाउँछ। यो शरीरको मैला हटाएजस्तो होइन, तर शुद्ध विवेकको निम्ति परमेश्वरतर्फको एउटा प्रतिज्ञा हो। यसले मृतकबाट भएको येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा तिमीहरूलाई बचाउँदछ। २२ उहाँ स्वर्गमा जानुभयो र स्वर्गदूतहरू, अधिकारहरू र शक्तिहरूलाई वशमा पारी परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि विराजमान हुनुहुन्छ।" (१ पत्रुस ३:१८-२२)।

परमेश्वरको ईस्वरीय पुत्र येशूलाई हाम्रो पापको निम्ति मारिनुभएको थियो र पवित्र आत्माको शक्तिले उहाँ जीवित हुनुभएको थियो भनेर पद १८ले प्रकट गर्दछ। पद १९मा गएर त्यही पवित्र आत्माद्वारा कैदमा भएका आत्माहरूलाई बोल्नुभयो भनेर लेखिएको छ। कैदमा भएका आत्माहरूलाई येशूले कहिले प्रचार गर्नुभयो त? कैदमा भएका आत्माहरू को हुन त? पद २०ले खुलासा गराउँछ। नोहाको समयमा मानिसहरूको दिमाग वा नियत केवल दुष्ट तथा खराबी आविश्कारहरूलेमात्र निरन्तररूपमा मात्तिएका थिए। ती मानिसहरू दुष्ट आत्माहरूको कैदमा थिए। त्यही पवित्र आत्मा जसले येशूलाई मृत्युबाट बिउँताउनुभयो उहाँले नै नोहाको समयमा आत्मिकरूपमा मरेकाहरूको अध्यात्मिक जीवन बिउँताउन खोज्नुभएको थियो। आत्मिकरूपमा बन्धक बनाइएर आत्मिक कैदमा रहेका नर र नारीहरूलाई येशू ख्रीष्टको आत्माले अगमवक्ताहरूद्वारा सुसमाचार सुनाइएको थियो (१ पत्रुस १:१०-१२ "१० तिमीहरूका निम्ति हुन आउने अनुग्रहको विषयमा अगमवाणी बोल्ने अगमवक्ताहरूले यही मुक्तिको खोजी र तलाश गरेका थिए। ११ तिनीहरूभित्र हुनुभएका ख्रीष्टको आत्माले ख्रीष्टका कष्टहरू र त्यसपछि

आउने महिमाको भविष्यवाणी गर्नुहुँदा देखाउनुभएको समय र परिस्थितिको बारेमा तिनीहरूले खोजी गरेका थिए। १२ तिनीहरूलाई यो प्रकट गरिएको थियो, कि तिनीहरूले आफना होइन, तर तिमीहरूका सेवा गरिरहेका थिए। यी कुरा स्वर्गबाट पठाइनुभएका पवित्र आत्माबाट तिमीहरूलाई प्रचार भएको सुसमाचार सुनाउनेहरूद्वारा अहिले तिमीहरूलाई घोषणा भएको छ। स्वर्गदूतहरू पनि यी कुरा हेर्न अति उत्सुक छन्। शक्तिशाली पवित्र आत्माको शक्तिले पापको बन्धकमा रहेका मानिसहरूलाई कैदको ढोका खोलिदिनुहुन्छ, र कैदीहरूलाई छुटकारा दिइन्छ ("१ परमप्रभु परमेश्वरका आत्मा ममाथि छ, किनभने गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाउनका निम्ति परमप्रभुले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ। मन भाँचिएकाहरूको हृदयलाई बाँध्न, कैदमा परेकाहरूलाई स्वतन्त्रता दिन र बन्धनमा परेकाहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न उहाँले मलाई पठाउनुभएको छ।" यशैया ६१:१)। १ पत्रुस ३:२१ले त यो चित्रण झन स्पष्ट पारेको छ। जलप्रलयको अनुभव बप्तिस्मा जस्तै हो। जसरी पवित्र आत्माले येशूलाई मृत्युबाट उठाउनुभयो र जीवन दिनुभयो, जसरी पवित्र आत्माले नोहाको परिवारलाई जीवन दिन र मृत्युबाट सुरक्षा दिन जहाजमा भित्राउनुभयो त्यसरी नै पवित्र आत्माले मानिसहरूको आत्मिक जीवनलाई उठाउन सक्रिय हुनुहुन्छ। मानिसहरूलाई आफ्नो पापको कुकृत्यलाई देखाउनुभएर तिनीहरूले चाहेको खण्डमा परिवर्तन हुन पवित्र आत्माले शक्ति दिनुहुन्छ। तिनीहरू पापको जीवनबाट मुक्त भयो भनेर देखाउने प्रतिक पानीमा लिने बप्तिस्मा हो। नोहाको समयमा त्यही पवित्र आत्माले अनन्त जीवन चाहने

मानिसहरूलाई मृत्युबाट पार गराएर जीवन दिनुभएको थियो। आज पनि नर र नारीलाई आत्मिक बन्धन वा कैदबाट छुटकारा दिएर मृत्युबाट जीवनमा अगुवाइ गर्नुहुन्छ। ती सबै हुन सकेको छ किनभने पुनरुत्थान हुनुभएको येशू ख्रीष्टको कारणले।

विभिन्न धर्मदर्शनहरूले मानिस मरेपछि उसको पुनर्जन्म वा अर्कै अवतार हुन्छ भनेर सिकाउँछ। मानिस मरेपछि उसले अर्कै चोला लिन्छ भनेर भनेर सिकाउनेको बारेमा बाइबलले के भन्छ?

पुनर्जन्म वा नयाँ अवतार लिने धारणा दुई कथनहरूमा आधारित छन् जुन बाइबलको अनुसार सत्य होइन। पहिले त मानिस जातिले विभिन्न धर्मकर्म गरेर आफूलाई शुद्ध वा शिद्ध बनाउँछ अर्थात् आफ्नै धार्मिक क्रियाकलापबाट ऊ धर्मी ठहर्‍याउँछ। दोस्रोमा, मानिस मरेपछि उसको अमर आत्मा छ जो शरीरबाट बाहिर निस्कन्छ र अन्तै जीवित भएर बस्छ। मुक्ति भनेको येशू ख्रीष्टमा विश्वास गरेरमात्र पाउँछ भनेर बाइबलले सिकाउँछ (एफिसी २:८, रोमी ३:२४-३१)। मृत्यु भनेको केवल निन्द्रामात्र हो। त्यो निन्द्रा त्यसबेलासम्म हुन्छ जब येशूको दोस्रो आगमनमा पुनरुत्थान हुँदैन (१ थेस्सोलोनिकी ४:१५, १६, १ कोरन्थी १५:५१, ५४)। मानिस मरेपछि दोस्रो मौका पाउँदैन (हिब्रू ९:२७)। अहिले नै मुक्तिको समय हो।

सहस्र वर्ष वा एक हजार वर्षको शान्ति

- यूहन्ना १४:१-३ आफू फर्किनेछु भनेर येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।
- प्रेरित १:९-११ पुनरुत्थान हुनुभएपछि प्रत्यक्षरूपमा देखिनुभएको येशू आकाशमा उक्लिनुभएको थियो। जसरी उहाँ उक्लिनुभयो त्यसरी नै उहाँ ओर्लिनु हुनेछ।
- १ थेस्सोलिनिकी ४:१६,१७ मरेका धर्मीहरूको पुनरुत्थान हुनेछ र जीवित धर्मीहरूको नाशवान शरीर परिवर्तन भएर अमर शरीर धारण गरेर येशूलाई आकाशमा भेट्न जानेछन्।
- यूहन्ना ५:२८,२९ दुई खालका पुनरुत्थानहरू हुने छन्: अनन्त जीवनको निम्ति र अस्तित्वविहिन हुनको निम्ति।
- २ थेस्सोलिनिकी १:८ जब येशू यस संसारमा फर्किनुहुन्छ तब दुष्ट, पापी तथा अत्याचारीहरू नाश हुनेछ।
- प्रकाश १९:११-२१ स्वर्गका सेनाहरूको साथ युद्धमा बिजयी हुनुभएको राजा जस्तो आफ्ना जनहरूलाई उद्धार गर्नुहुनेछ। अधर्मी, दुष्ट, पापमै रमाउने र अत्याचारीहरू येशूको आगमनको महिमित चमकले नाश हुनेछ।

- प्रकाश २०:१,२ सैतानलाई १००० वर्षसम्म यस पृथ्वीमा बाँधिराख्नेछ अर्थात् नजरबन्दमा राखिनेछ।
- २ पत्रुस २:४ सैतानलाई बाँधिनु भन्नुको अर्थ यस संसार अन्धकार हुनेछ र उसले छल वा धोखा दिन कोही पनि जीव यस विश्वमा हुनेछैन। यो पृथ्वीको वातावरण उजाड हुनेछ।
- प्रकाश २०:१ अतल कुण्ड भन्ने शब्द ग्रीक भाषामा कुनै आकार नभएको र शुन्य हो (उत्पत्ति १:२मा वर्णन गरिएको जस्तै "२ पृथ्वी आकारविनाको र शून्य थियो")।
- यर्मिया ४:२३-२७ पृथ्वी उजाड हुनेछ, आकार बिनाको र शुन्य। यहाँ सैतानबाहेक अरु कोही जीव पनि हुनेछैन।
- यर्मिया २५:३३ परमेश्वरका जनहरू यस पृथ्वीमा गाडिएर बसिन्दैन।
- प्रकाश २०:४ धर्मीहरू स्वर्गमा परमेश्वरसँग एक हजार वर्षसम्म रहनेछन्। तिनीहरू सिहाँसनमा बसेर न्यायको मामिलामा भाग लिनेछन्।
- १ कोरन्थी ६:२ सन्तहरूले संसारको न्याय गर्नेछन्।

प्रकाश २०:५

जब अधर्मी, पापी, अत्याचारीहरूको न्याय गरिनेछ तब एक हजार वर्षपछि तिनीहरूले अन्तिम दण्ड पाउनेछन्।

प्रकाश २०:७

एक हजार वर्षपछि सैतान उसको बन्धकबाट छुट्नेछ र पुनरुत्थान भएका विद्रोही, पापी अधर्मीहरूसँग मिलेर परमेश्वर र उहाँको मन्दिरलाई आक्रमण गर्न प्रयास गर्नेछ।

प्रकाश २०:९

सैतान र उसका सबै दुष्ट मतियारहरू अन्तमा स्वर्गबाट आगो वर्षेर सदाको निम्ति नाश गरिनेछ।

प्रकाश २१:१-३

अनि परमेश्वरले नयाँ आकाश र सौन्दर्य नयाँ पृथ्वी सृजना गर्नुहुनेछ।

सहस्रवर्षको बारेमा साधारणतया सोधिने प्रश्नहरू

जब येशू यस संसारमा आउनुहुनेछ के उहाँले यस पृथ्वीमै १००० वर्षसम्म आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुहुनेछैन र? हजार वर्षको शान्तिको समयमा यस पृथ्वीमा जीवित धर्मीहरू हुनेछन् भनेर मैले सिकेको थिएँ।

यूहन्ना १४:१-३मा येशूले स्पष्टसँग भन्नुभएको छ कि उहाँ हाम्रो निम्ति ठाउँ तयार पाउँ हुनुहुन्छ र उहाँ जहाँ हुन्छ त्यहाँ हामी पनि हुन उहाँ आउनुहुनेछ। १ थेस्सोलोनिकी ४:१६,१७मा उहाँलाई आकाशमा भेट्न हामी जानेछौँ भनेर प्रकट गरिएको छ। येशू खीष्ट स्वतहरूसँग महिमामा आउनुहुनेछ र उहाँका जनहरूलाई अनन्त जीवनको इनाम दिनुहुनेछ भनेर मत्ती १६:२७मा खुलासा गरिएको छ। जब येशू आउनु हुनेछ तब उहाँ आगो भएर विद्रोहीलाई बदला लिन आउनुहुनेछ र दुष्ट, अधर्मी र पापीहरूलाई नाश गर्नुहुनेछ भनेर २ थेस्सोलोनिकी १:७,८मा थप्दछ। परमेश्वरका निम्ति मारिएकाहरू पृथ्वीको एक कुनादेखि अर्को कुनामा हुनेछ र तिनीहरूलाई गाडिने छैन भनेर यर्मिया २५:३३मा उल्लेख गरिएको छ। हजार वर्षको दौरानमा यस पृथ्वीमा कोही पनि मानव प्राणी हुनेछैन भनेर यर्मिया ४:२३-२७मा उल्लेख गरिएको छ। सैतान अत्तल कुण्ड वा उजाड स्थानमा परिस्थितिले उसलाई बाँधिने छ भनेर प्रकाश २०:१,२ले भन्दछ। सैतान रहने यस पृथ्वीको अवस्था ग्रीक भाषामा अबुसोस abussos हो। हिब्रू भाषामामा पनि त्यसलाई कुनै आकार नभएको र शुन्य भनेर अनुवाद गरिएको छ। उत्पत्ति १:२मा परमेश्वरले यस पृथ्वीको अस्तित्वलाई आफ्नो वचनद्वारा ल्याउनुभयो। त्यस समय यो पृथ्वीको कुनै आकार

थिएन, शुन्य थियो, अन्धकार, उजाड र नाप्न नसकिने गहिरो अन्धकार खाल्डो थियो। तर उहाँले तुरन्तै पानी र जमिन अलग गर्नुभयो अनि यस पृथ्वीलाई नयाँ गरेर भरिपूर्ण भएको जीव जिवातहरू सृष्टि गर्नुभयो। फेरि यही पृथ्वी पहिलेको जस्तै अवस्थामा फर्किनेछ अर्थात् अन्धकार र शुन्यमा झारिनेछ। सदाको निम्ति पापलाई ध्वस्त पारिनेछ। यस पृथ्वीमा पापलाई पोषाउने वा पाप उत्पादन हुने नयाँ युग कहिल्यै हुनेछैन। पुरानो अत्तल कुण्डलाई परमेश्वरले आगो पठाएर भष्म पार्नुहुनेछ र त्यसबाट अत्यन्त अचम्भित पार्ने सौन्द्रमय नयाँ पृथ्वी सृष्टि गर्नुहुनेछ (२ पत्रुस ३:१३, प्रकाश २१:१-५)।

स्वर्ग

यूहन्ना १४:१-३

स्वर्ग कुनै अनुमानित वा मनगढन्ते स्थान होइन तर वास्तविक हो। यो केवल अवधारणा वा मनलाई हलुका पार्न कठित विश्वास होइन। यदि हामीले येशूलाई विश्वास गर्छौं भने उहाँले भन्नुभएको वास्तविक स्वर्गमा विश्वास गर्नेपछि।

२ पत्रुस ३:१०-१३

नयाँ पृथ्वी र नयाँ स्वर्ग सृष्टि गर्नुहुनेछ भनेर हाम्रो प्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।

मत्ती ५:५

नम्र हुनेहरूले स्वर्ग प्राप्त गर्नेछन्।

प्रकाश २१:१-५

पवित्र सहर वा नयाँ यरुशलेम स्वर्गबाट परमेश्वरले ओ-हाल्नुहुनेछ।

यशैया ४५:१८

परमेश्वरले पृथ्वीलाई यसकारणले सृष्टि गर्नुभयो कि त्यहाँ मानिसहरूले बसोबास गरुन्।

मीका ४:८

मानव जगतले अदनको बगैँचामा गुमाइएको अधिकार पुनर्स्थापित हुनेछ।

फिलिप्पी ३:२१

परमेश्वरले हामीलाई महिमित अमर शरीरहरू दिनुहुनेछ।

यशैया ३५:३-६

हामीमा भएका विग्रिएका सबै शारीरिक अवस्थाहरू निको हुनेछन्। अन्धाहरूका आँखाहरू खोलिनेछन्, बहिराहरूका कानहरू सुनिनेछन्, असक्तहरू निको हुनेछन्।

यशैया ६५:१७	परमेश्वरले नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वी सृष्टि गर्नुहुनेछ।
यशैया ६५:२१-२३	"तिनीहरूले घरहरू बनाउनेछन् र त्यहाँ बसोबास गर्नेछन्। तिनीहरूले खेतबारीमा काम गर्नेछन् र त्यसका फलहरू खानेछन्।
यशैया ६५:२५	ब्वाँसा र पाठाहरू सँगै खेल्नेछन्। परमेश्वरले स्थापना गर्नुहुने नयाँ पृथ्वीमा परम शान्तले बास गर्नेछ।
मत्ती ८:११	हामी अब्राहम, इसाहक, याकूब र युगौँ युगदेखिका महान् बौद्धिक व्यक्तित्वहरूसँग आदानप्रदान गर्नेछौँ।
प्रकाश २१:३	परमेश्वर आफैँ हामीसँग हुनुहुनेछ र उहाँ हाम्रो परमेश्वर हुनुहुनेछ।
प्रकाश २२:२,३	हामीले परमेश्वरलाई माया गरेर अनन्तकालसम्म सेवा गर्नेछौँ। उहाँसँग निकट रहेर हामी सङ्गति गर्नेछौँ।
प्रकाश २१:१६,१७	परमेश्वरको नयाँ सहर १५०० माइल वर्गाकार छ। त्यहाँका पर्खालहरू २१६ फिट अल्लो छ।
प्रकाश २१:१८-२१	त्यस गजबको सहरका पर्खालहरूका जगहरू अमूल्य पत्थरहरूका हुन्, सडकहरू सुनको र ढोकाहरू मोतीका हुन्।
प्रकाश २१:७,८	त्यस सहरमा पस्न को को योग्य छन् भनेर त्यसको सूची यहाँ प्रस्तुत गरेको छ।
प्रकाश २२:१७	पवित्र आत्मा र दुलहीले भन्छन् "आउनुहोस्।"

दुष्टहरूको बिनाश

यर्मिया ३१:३

२ पत्रुस ३:९

हिब्रू १२:२९

मलाकी ४:१-३

भजन ३७:१०

भजन ३७:२०

भजन ३७:३६

मत्ती २५:४६

परमेश्वरको स्वभावै प्रेम हो।

यस संसारमा जन्मिने कोही पनि व्यक्ति नाश होस् भन्ने परमेश्वरको चाहना कदापी होइन।

हाम्रो परमेश्वर भष्म गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्छ। पाप र जो जो पापमा रमाउन चाहन्छ, दुष्ट, दुराचारी, अत्याचारी छ तिनीहरूको निम्ति परमेश्वर आगो हुनुहुन्छ।

पापी वा अधर्मीहरू अन्तमा गएर भष्म हुनेछन् वा खरानी हुनेछन् तिनीहरूको अस्तित्व सदाको निम्ति बिलाएर जानेछ।

दुष्टहरू फेरि कहिल्यै हुनेछैन।

दुष्ट र पापी नाश हुनेछन्। तिनीहरूलाई भष्म पारिनेछ।

दुष्टहरूको अस्तित्व फेरि हुनेछैन।

पापहरूको दण्ड सदाको निम्ति हुनेछ तर याद गर्नुहोस् सदासदा पापीहरू दण्ड पाइरहनेछन् भनिएको छैन। यो एकल दण्ड वा एक पल्टमात्र हुने दण्ड हो जसको असर सदाको निम्ति हुनेछ।

यहूदा ७

चलनचलतीको भाषामा अनन्त दण्ड
भनेको के हो भनेर बुझ्न सोडोम र
गमोरालाई ज्वलन्त उदाहरणको
रूपमा लिन सकिन्छ। ती सहरहरू
आज मृत सागरको मुनि छ। ती
जलिरहेका छैनन्। यहाँ भनिएको छ
"७ जसरी सदोम र गमोरा र तिनका
आसपासका सहरहरू, जुनहरू
व्यभिचार गरेर अस्वाभाविक
कामवासनामा फसेका थिए, तिनीहरू
अनन्त अग्निको दण्ड भोगेर उदाहरण
बनेका छन्।" यहाँ अनन्त अग्नीको
दण्ड भनिएको छ तर ती सहरहरू
अब्राहमकै पालामा भष्म भइसकेको
थियो।

२ पत्रुस २:६

सोडोम र गमोराका सहरहरू
खरानीमा परिवर्तन भएको थियो।

मत्ती ३:११,१२

जबसम्म पापलाई पूरैरूपमा नाश
गरिन्दैन तबसम्म आगो निभ्ने
छैन। आगोले यसको काम पूर्णरूपले
यस जगतबाट अन्त्य गरिनेछ।

यर्मिया १७:१९-२७

"२७ तर शबाथ पवित्र राख्नलाई र
शबाथ-दिनमा भारी बोकेर
यरूशलेमका मूल ढोकाहरूबाट भित्र
पस्न छोड्नलाई मेरो कुरा मानेनौं

भनेदेखि त म यरूशलेमका मूल
ढोकाहरूमा ननिभने आगो
लगाइदिनेछु, र त्यसले त्यसका
किल्लाहरू स्वाहा पार्नेछु।”
यरूशलेमलाई नाश गरेको थियो।
शत्रुको आक्रमणले यो पूर्णरूपमा
आगोले ध्वस्त भएको थियो तर यो
सहर अहिले जलिरहेको छैन।

प्रकाश २०:१०

दुष्टहरू सदाको निम्ति ध्वस्त
पारिनेछ। सदाको निम्तिको अर्थ
यसको अस्तित्व भङ्गरहने भनेको
होइन। तर अक्षरसरूपमा अनुवाद
गर्दा युगको अन्तसम्म भनिन्छ।

प्रस्थान २१:६

दासले उसको मालिकको सधैं सेवा
गर्नेछ भनाइको अर्थ दास बाँचुञ्जेल।
(अङ्ग्रेजीमा फर इभर forever भनेको
छ र नेपाली बाइबलमा त्यसलाई
"आजिवन" भनेर अनुवाद गरिएको
छ)।

१ शमूएल १:२२,२३

हन्नाले शमूएललाई अनन्त सम्म
परमेश्वरलाई सुम्पिएकी थिइन्। यो
पनि आजिवन भनेर नै बुझाउँछ।
(यहाँ पनि अङ्ग्रेजीमा फर इभर
forever भनेको छ र नेपाली

बाइबलमा त्यसलाई "सधैँभरि" भनेर अनुवाद गरिएको छ)।

२ पत्रुस २:४

"स्वर्गदूतहरूले पाप गर्दा परमेश्वरले तिनीहरूलाई बाँकी राख्नुभएन, तर तिनीहरूलाई नरकमा फालिदिनुभयो, र न्यायका दिनसम्मको निमित्त पातालको अन्धकारमा सुरक्षित राख्नुभएको छ। "दुष्ट स्वर्गदूतहरू र दुष्ट मानिसहरू न्यायको दिनसम्म आरक्षित गरिएको छ। तर अहिले नरक जलिरहेको छैन।

प्रकाश २०:९

आकाशबाट आगो आउँछ र सैतान, उसका मतियार दुष्टहरू भष्म हुनेछन्। तिनीहरूलाई पूरै भष्म पारिनेछ वा नाश गरिनेछ।

इजकिएल २८:१७,१८

"...१८ तेरा धेरै पापहरू र बेईमान व्यापारद्वारा तैले तेरा पवित्रस्थानहरूलाई बिटुलो पारेको छस्। यसैले गर्दा मैले तँबाटै एउटा आगो निकालिदिँँ, र त्यसले नै तँलाई भस्म पार्नो। तँलाई नियालेर हेर्नेहरू सबैका दृष्टिमा मैले तँलाई जमिनमा खरानी तुल्याइदिँँ।" अहिले सैतान जिवितै छ। सैतान येशूलाई फसाउन

यशैया ४७:१४

खोजेको थियो। तर समय आउनेछ
त्यो खरानीमा परिणत हुनेछ।

"निश्चय नै तिनीहरू ठुटाजस्तै छन्।
आगोले तिनीहरूलाई जलाउनेछ।
आगोका ज्वालाको शक्तिबाट तिनीहरू
आफैलाई बचाउन सक्दैनन्। यहाँ
कसैलाई आगो ताप्ने भुङ्ग्रो हुँदैन, न
यहाँ बसेर ताप्नलाई आगो हुनेछ।"
अर्थात् जब आकाशबाट आगो वर्षिन्छ
तब सैतान र उसका मतियारहरूलाई
यस्तरी जलाएर निभिन्छ कि त्यहाँ
आगोको कुनै राप पनि हुनेछैन।

ओब्दाया १६

"जसरी तैले मेरो पवित्र डाँडामा
पिइस्, त्यसरी नै सबै जाति-जातिहरूले
पनि सधैंभरि पिउनेछन्। तिनीहरूले
पिइरहनेछन्, र कहिल्यै नभएजस्तै
हुनेछन्।" (अङ्ग्रेजीमा यहाँ
contiually अर्थात् निरन्तर भनेर
अनुवाद गरिएको छ। तर
तिनीहरूको अस्तित्व यस्तो हुनेछन्
कि कहिल्यै पनि नभएको जस्तो
हुनेछ)।

२ पत्रुस ३:१२,१३

पुरानो पृथ्वी आगोले बिलाउनेछ र
परमेश्वरले नयाँ स्वर्गहरू र नयाँ
पृथ्वी सृजनु हुनेछ।

साधारणतया दुष्टहरूको नाशको बारेमा सोधिने प्रश्नहरू

यस पृथ्वीको बीचको सतहमुनी गहिरो खाल्डोमा अहिले पनि आगो जलिरहेको छ। के त्यो नर्क होइन र?

बाइबलको अनुसार अन्तमा दुष्टहरूको अन्त्य युगको अन्त्यमा हुनेछ भनेर दावी गरिएको छ। दुष्टहरू अहिले नै नाश भएको छैन तर न्यायको दिनसम्म आरक्षित गरिएको छ (२ पत्रुस २:४)। जहाँ जहाँ पाप छ त्यहाँ हाम्रो परमेश्वर भष्म गर्ने आगो हुनुहुन्छ (हिब्रू १२:२९)। नरकको आगो युगको अन्तमा आकाशबाट आउँछ पृथ्वीको कुनै अग्नी वा ज्वालामूखिबाट आउँदैन (प्रकाश २०:९)। दुष्टहरू पूरै भष्म हुनेछन्। तिनीहरू पृथ्वीबाट सदाको निम्ति बिलाइर जानेछन् (हितोपदेश १०:२५ "जब आँधीवेहरी मडारिएर आउँछ, दुष्टहरू रहँदैनन्, तर धर्मात्माचाहिँ अनन्तसम्मै स्थिर रहन्छन्।", भजन ३७ "१० अलिक बेरपछि दुष्टहरू रहनेछैनन्, तिमीले तिनीहरूलाई खोजे तापनि तिनीहरू पाइनेछैनन्। ११ तर नम्रहरूले देश अधिकार गर्नेछन्, र महान् शान्ति उपभोग गर्नेछन्... २० तर दुष्टहरू त नष्ट हुनेछन्, परमप्रभुका शत्रुहरूचाहिँ चउरको हरियालीजस्तै छन्, तिनीहरू लोप भइजानेछन्, धूवाँजस्तै तिनीहरू लोप हुनेछन्... ३४ परमप्रभुको प्रतीक्षा गर र उहाँकै मार्गमा हिँड। प्रतिज्ञाको देश अधिकार गर्न उहाँले तिमीलाई उचाल्नुहुनेछ। दुष्टको विनाश तिम्रै आँखाले देख्नेछ")। तर खरानी हुनेछन् (मलाकी ४:१,३)। दुष्टहरूको यो अन्तिम र निर्णायक विनाशको अन्त्य सहस्रवर्ष पछि हुनेछ (प्रकाश २०:५)। तर तिनीहरूको भष्म सहस्रवर्षपछि तिनीहरूलाई पुनरुत्थान गराइएर हुनेछ (यूहन्ना ५:२८,२९)।

दुष्टहरू सदाको निम्ति जलिरहनेछ भन्ने प्रकाश २०:१०को पदलाई कसरी व्याख्या गर्ने? के यहाँ त्यो स्पष्ट धारणा यसरी उल्लेख गरिएको छैन न "तिनीहरूलाई बहकाउने त्यो दियाबलस आगो र गन्धकको कुण्डमा फालियो, जहाँ त्यो पशु र झूटो अगमवक्ता पनि थिए। त्यहाँ तिनीहरूले दिनरात सदासर्वदै यातना भोग्नेछन्?"

बाइबलमा "सदासर्वदा" भन्ने शब्द अक्षरसरूपमा "युगको अन्तमा" वा "जीवनभरि वा उसको सास वा ज्यान रहेसम्म" भनेर अनुवाद गर्न सकिन्छ। मलाकी ४:१,३ले स्पष्टसँग भन्छ दुष्टहरू भष्म हुनेछन्, जलाइनेछन् र खरानीमा परिणत गरिनेछ। पाप र मृत्युले राज गरेको यस पृथ्वी सदाको निम्ति अन्त्य गरिनेछ। परमेश्वरले नयाँ युगको सृष्टि गर्नुहुनेछ (प्रकाश २१:१-४)। जब परमेश्वरले नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी सृष्टि गर्नुहुनेछ तब त्यहाँ कोही पनि रुनेछैन वा बिलाप गर्नेछैन, मृत्यु हुनेछैन, बिमार र महामारी आदि हुनेछैन पीडा हुनेछैन। पुरानो करारमा दासहरू आफ्ना मालिकको सदासर्वदा सेवा गर्नुपर्छ भनिएको छ (प्रस्थान २१:६)। हन्नाले आफ्नो छोरो शमूएललाई मन्दिरमा सेवाकार्य गर्न सदासर्वदाको निम्ति ल्याएकी थिइन् (१ शमूएल १:२८)। दुवै मामिलामा तोकिएको समय भनेको तिनीहरू बाँचुञ्जेल हो। १ शमूएल १:२८मा स्पष्टरूपमा उल्लेख गरिएको छ "अब यसलाई परमप्रभुहाँ नै म अर्पण गर्दछु। त्यसको जीवनभरीनै त्यो परमप्रभुमा अर्पण गरिएको हुनेछ।" आफू ठूलो माछाको पेटमा रहँदा सदाको निम्ति थुन्नुभयो भनेर योनाले गुनासो गर्दछन् ("म त डाँडाहरूका फेदीसम्मै तल डुबें, पृथ्वीले मलाई सदाको निम्ति थुनदियो। तर हे परमप्रभु मेरा

परमेश्वर, तपाईंले मेरो ज्यानलाई खाल्डोबाट उठाएर ल्याउनुभयो" योना २:६)। प्रायजसो चलनचल्तीको भाषामा सदासदा वा सधैंभरि भन्ने व्यक्त गरिएको समय सिमित समय हो त्यसको अर्थ कहिल्यै अन्त्य नहुने समयलाई जनाउँदैन। योना त्यस आतङ्कित परिस्थितिबाट नगुञ्जिसम्म उसले पीडा भोगिनैरहनेछ। मती २५:४६ तब यिनीहरू अनन्त दण्डको भागी हुनेछन्, तर धर्मी जनहरू अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्नेछन्।" अर्थात् तिनीहरूलाई भष्म पारिनेछ। तिनीहरू फेरि टाउको उठाउने समय पाउनेछैन किनकि तिनीहरू रहनेछैन। तिनीहरू खरानी हुनेछन् र सदाको निमित्त खतम हुनेछन्। येशूलाई विश्वास गर्नेमात्र अनन्तसम्म जीवित हुनेछन् तर दुष्टहरू कुनै प्रकारले पीडामा वा सधैं जलिरहने अग्नी कुण्डकोको आगोमा सास्ती पाएर जीवित भएर बस्नेछन् भन्ने बाइबलभन्दा बाहिरको धर्मदर्शन वा धारणा हो। यदि यो सत्य हो भने परमेश्वर जगतको राक्षस भन्ने धारणालाई पोषिन्छ। आफूले सृष्टि गर्नुभएका जीवहरूलाई नाश गर्न रुचाउनुहुन्छ भन्ने परमेश्वरप्रतिको नकारात्मक धारणाले धेरै मानिसहरू उहाँलाई विश्वास गर्नबाट हटेका छन्। उहाँ प्रेमिलो परमेश्वर हुनुभएकोले यस ग्रह वा जगतबाट पाप सदाको निमित्त हटाउनु जरुरी छ नत्र भने सारा जगतनै सदाको निमित्त प्रदुषित हुनेछ र नाश हुनेछ। जसरि क्यान्सरको कुनै डाक्टरले बिरामीको क्यान्सर अङ्गलाई जतिसुकै दुखेपनि निकालिदिन्छ त्यसरी नै पापजस्तो क्यान्सरभन्दा महारोगलाई परमेश्वरले आगोको शल्यक्रियाद्वारा नाश गर्नेपर्छ।

"अनन्तको आगो" जस्तो भनाइलाई के भन्ने त?

अब्राहमको समयमा सोडोम र गोमोरा पुरानो सहरहरू थिए। ती सहरका बासिन्दाहरू पापी, निष्ठुर, दुष्ट र अत्यन्तै अधर्मी थिए। तिनीहरूको पाप अति ज्यादा हुँदा व्याध्यताले परमेश्वरले ती सहरहरूलाई आकाशबाट आगो वर्षाएर ध्वस्त पार्नुभएको थियो। "जसरी सदोम र गमोरा र तिनका आसपासका सहरहरू, जुनहरू व्यभिचार गरेर अस्वाभाविक कामवासनामा फसेका थिए, तिनीहरू अनन्त अग्निको दण्ड भोगेर उदाहरण बनेका छन्।" (यहूदा ७) भनेर ती सहरहरूको बारेमा वयान गरिएको छ। आज ती सहरहरू जलिरहेका छैनन्। ती सहरहरू भग्नावेशभएर इस्राएलकै मृत सागरले पुरिएको छ। २ पत्रुस २:६ अनुसार तिनीहरू खरानीमा परिणत भएका थिए भनेर उल्लेख गरिएको छ। अनन्त आगो भनेकै अनन्तसम्म असर पार्ने आगो हो। त्यो सदासर्वदा अस्तित्वहिन भएर भष्म हुन्छ।

के बाइबलमा कहिल्यै निम्न नसक्ने आगो भनेर उल्लेख गरिएको छैन र "४३ यदि तिम्रो हातले तिम्रीलाई बाधा दिन्छ भने त्यसलाई काटिदेऊ। दुई हात भएर नरकको ननिम्ने आगोमा जानुभन्दा दुँडो भएर जीवनमा पस्नु तिम्रो निम्ति असल हो। [४४ नरकमा त न कीराहरू मर्दछन्, न आगो नै निम्दछ।] ...४६ नरकमा न कीराहरू मर्दछन्, न आगो नै निम्दछ।] ४७ यदि तिम्रो आँखाले तिम्रीलाई बाधा दिन्छ भने त्यसलाई झिकेर फालिदेऊ। दुई आँखा भएर नरकमा फालिनुभन्दा त एक आँखा भएर परमेश्वरको राज्यमा पस्नु तिम्रो निम्ति असल हो।" मर्कूस ९:४३,४६-४७?

जुन आगो निभिन्दै भन्नुको अर्थ कुनै पनि मानिसको प्रयासले त्यो आगो निभाउन सकिँदैन। यो पूर्णरूपले परमेश्वरकै हातबाट सखाप पार्नु हो। ई.पू ५८६मा बेबिलोन वा आधुनिक इराकको सम्राट् नेबुक्दनेजारले यरूशलेम सहरलाई नाश गरेका थिए। कसैले पनि निभाउन नसक्ने आगोले त्यसलाई जलाइएको थियो। यसको बारेमा यर्मियाले भविष्यवाणी गरेको यर्मिया १७:२७मा यसरी पाइन्छ "तर शबाथ पवित्र राखनलाई र शबाथ-दिनमा भारी बोकेर यरूशलेमका मूल ढोकाहरूबाट भित्र पस्न छोड्नलाई मेरो कुरा मानेनौं भनेदेखि त म यरूशलेमका मूल ढोकाहरूमा ननिभने आगो लगाइदिनेछु, र त्यसले त्यसका किल्लाहरू स्वाहा पार्नेछु।" यद्यपि आज यरूशलेम जलिरहेको छैन। तैपनि त्यसबेला आगोले आफ्नो काम पूरा गरेको थियो।

पशुको छाप

- प्रकाश १३:१,२ सिंह, भालु, चितुवा र अजिङ्गर जस्तो पशु समुद्रबाट निस्कन्छ।
- दानिएल ७:१७ पशुले राजा, राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। यो धार्मिक र राजनैतिक अर्थात् नागरिक शक्तिको प्रतिक हो।
- प्रकाश १७:१५ समुद्र वा पानीको अर्थ मानिसहरू, राष्ट्रहरू वा भाषाभाषीहरू भन्ने बुझाउँछ।
- दानिएल ७:१-९ सिंह, भालु, चितुवा र भयानक पशु वा अजिङ्गर देहायका राष्ट्र वा विश्वसाम्राज्यहरूको प्रतिक हुन्:

- बेबिलोन, मिडपर्सिया वा फारसी र
माडी, ग्रीस र रोम।
- प्रकाश १३:२ अजिङ्गर वा मूर्तीपूजा गर्ने रोमी
साम्राज्यले आफ्नो शक्ति वा नयाँ उदय
भएको शक्तिलाई दिन्छ। त्यो हो
पोपिय रोम जसले राजनैतिक र
मूर्तीपूजा गर्ने रोमले अख्तियार वा
अरूलाई शासन गर्ने अधिकार दिन्छ।
- प्रकाश १३:५ पशुले ईस्वर निन्दा अर्थात् सर्वोच्च
परमेश्वरको अपमान गर्छन्।
- लूका ५:२१ यदि कुनै मानिसले आफूसँग क्षमा दिने
अधिकार छ भनेर दावी गर्छ भने उसले
ईश्वर निन्दा गरेको ठहर्छ।
- यूहन्ना १०:३३ जब कुनै मानिसले आफूलाई
परमेश्वरको तहमा राख्दछन् वा
आफूलाई भगवान, जगतगुरु, शिद्धगुरु,
स्वामी, प्रभु वा पवित्र पिता भनेर दावी
गर्छ त्यसले परमेश्वरको निन्दा गरेको
ठहर्छ। पोपले स्वर्ग, पृथ्वी र नरकको
स्वामी वा भगवान भनेर दावी गर्दछन्।
- प्रकाश १३:५ पशुले ४२ महिनासम्म सबभन्दा
शक्तिशाली भएर शासन गर्दछ।
- प्रकाश १२:६,१४ समय, समय र आधा समय १२६०
दिनहरू वा ४२ महिना हो।

यस समय परमेश्वरका जनहरू त्राही त्राही भएर जङ्गलमा गएर लुक्न जान्छन्।

इजकिएल ४:६

तोकिएको दिनलाई एक दिनको अर्थ एक वर्ष भन्ने तिमीलाई मैले जानकारी दिएको छु।

गन्ती १४:३४

भविष्यवाणीमा एक दिनको अर्थ एक वर्ष हो (उत्पत्ति २९:२७)।

दानिएल ७:२५

परमेश्वरको व्यवस्थालाई परिवर्तन गर्ने (शनिवारमा परमेश्वरको आराधना गर्नुको सट्टा आइतबारलाई मात्र जाहेर गर्ने) पोपिय तन्त्रको विगिविगी १२६० भविष्यवाणीका दिनहरूसम्म चल्दछन् वा १२६० अक्षरस वा वास्तविक वर्षहरू। सन ५९८मा मूर्तीपूजा गर्ने राजनैतिक र नागरिक शक्तिले पोपलाई नागरिक र धार्मिक शासन गर्न अधिकार दिन्छ। त्यो अधिकार रोमले कब्जा गरेको सबै देशहरूमा लाड्दछ। ठ्याक्कै १२६० वर्षपछि वा सन १७९८मा फ्रान्सको सम्राट् नेपोलियनको हुकुम अनुसार उनको सेनापति बर्थिएरले पोपलाई बन्धक बनाउँछन्।

"बुद्धिमत्ता यसैमा छः जसको समझ छ, त्यसले त्यस पशुको संख्या जोडोस्, किनकि त्यो कुनै मानिसको संख्या हो, र यो संख्याचाहिँ छ सय छयसटी हो।" पशु वा धार्मिक शक्तिलाई जनाउने व्यक्तिको नाउँ ६६६ हो। बाइबलमा ६लाई शकुनको नम्बर मान्दैन व असिद्ध नम्बर भनेर मानिन्छ जव ७लाई पूर्ण वा सिद्धलाई औँल्याउँछ। तिन वटा ६६६को अर्थ महान् तीन शक्तिलाई बुझाउँछ जुन परमेश्वरलाई हवाला दिन्छ वा असिद्ध वा अपसकुन नम्बरहरू हुन्। ती शक्तिहरू हुन् अजिङ्गर, पशु र झुठा वा मानिसहरूलाई भ्रममा पार्ने शिक्षादिने अगमवक्ताहरू। यहाँ सैतानको त्रीपक्षिय गठबन्धन एक जनामा पारिएको पहिचान छ। ६६६ भन्ने नम्बर पोपको उच्च दर्जालाई मानिन्छ। यो उनले बहन गरेको पद हो। यसलाई भिकारियस फिली डेइ (Vicarius Filli Dei) भनिन्छ जसको अर्थ परमेश्वरको प्रतिनिधि गर्ने परमेश्वरको पुत्र। यसलाई रोमन अझरमा यसरी बुझाइन्छः V-१०० I-१ C-१०० A-० R-० I-१ U-५ S-०

जम्मा ११२, F-० I-१ L-५० 50

I-१ I-१ जम्मा ५३, D-५०० E-

० I-१ जम्मा ५०१। ११२५३

५०१.६६६।

दानिएल ३:१

बेबिलोनको सम्राट् नेबुकदनेजारले आफूले सपनामा देखेको विभिन्न धातुहरूको मूर्तिलाई सुनै सुनको मूर्ति बनाउर टुँडिखेलमा उभ्याइएको थियो। भनिएको छ "राजा नबूकदनेसरले तीस मिटर अग्लो र तीन मिटर चौडा भएको सुनको एक मूर्ति बनाए र त्यसलाई बेबिलोनको प्रदेशमास्थित दूरा नाम गरेको मैदानमा स्थापना गरे।" परमेश्वरले दर्शनमा देखाउनुभएको मूर्तिको नक्कल थियो। त्यसको लम्बाइ ६० फिटको र चौडाइ ६ फिटको थियो।

दानिएल ३:३,४

आफ्नो राज्यको सारा जनताहरूलाई उनले स्थापना गरेको मूर्तिलाई ढोगन आदेश दिइएको थियो।

दानिएल ३:१४

परमेश्वरका जनहरूलाई त्राही त्राही बनाउने समयको मुख्य केन्द्रविन्दु वा कारण सत्य परमेश्वरको वाणीलाई मान्नेकि असत्य बाणी वा धर्मलाई मान्ने हुनेछ। परमेश्वरका जनहरूले उहाँलाई

सही रूपमा उपासना गर्दा भयानक
सास्ती दिइनेछ।

प्रकाश १३:१३-१७

नक्कली मूर्ती वा आराधना गर्न
संस्थागत स्थापना गरिनेछ।
परमेश्वरको वचनलाई लत्याएर
मानिसको दर्शन जबरजस्ती लाढेर झुठो
धार्मिक आराधना गर्न जनमानसलाई
आदेश दिइनेछ। त्यसलाई सत्य भनेर
बाइबलको सत्यलाई लुकाइनेछ।
परमेश्वरको आज्ञाको पालन गर्ने कि
पोपले लाडेको नक्कली साबथ
आइतबारलाई नै साबथ भनेर मान्ने हो
भन्ने मामिला इसाई धर्मको केन्द्रविन्दु
हुनेछ। परमेश्वरको आज्ञा पालन
गर्नेहरूलाई आर्थिकरूपमा बहिस्कार
गरिनेछ र तिनीहरूको बिरुद्धमा
मृत्युदण्डको घोषणा गरिनेछ।

प्रकाश १४:७

परमेश्वरले शनिबार साबथलाई पालना
 गरेर उहाँ नै सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर
स्वीकार्दै उहाँको आराधना गर्न उहाँले
आह्वान गर्नुहुन्छ।

प्रकाश १४:९-११

आइतबारलाई साबथ भनेर मान्नु
नक्कली साबथ भएकोले त्यसलाई
नमान्न आह्वान।

प्रकाश १४:१२

परमेश्वरप्रति हामी बफादारी छौं भनेर प्रमाणित गर्न उहाँका दश आज्ञाहरूलाई पालन गर्न आह्वान गरिएको छ।

रोमी ६:१६

यथार्थमा कुन दिनमा परमेश्वरको आराधना गर्ने भन्ने विवादभन्दा पनि हामी कसको स्वामित्वमा रहेर आराधना गर्ने हो। हामीहरूको भक्ति, निष्ठा र आस्था कसमाथि छ त्यो चुनौतिपूर्ण छ।

मर्कस ७:९

मानिसले निर्धारण गरेका आज्ञाहरूलाई मान्ने कि परमेश्वरले आदेश गर्नुभएका आज्ञाहरूलाई मान्ने। यो विषय प्रत्येक मानव जातको निम्ति निर्णायक विषय हो।

यूहन्ना १४:१५

येशूका आज्ञाहरू बलजफती होइन उहाँलाई प्रेम गरेर मात्र उहाँले आह्वान गर्नुहुन्छ।

भजन ९१

कठिन, सतावत र कष्टको समयमा परमेश्वरले हामीलाई आश्रय दिन्छु भनेर कबुल गर्नुभएको छ।

क्याथोलिक धर्मको बारेमा साधारणतया सोधिने प्रश्नहरू

के पत्रुस पहिलो पोप होइन र? रोमन क्याथोलिक चर्चले त्यसको स्थापनादेखि नै पत्रुसलाई पोप वा इसाईहरूको सर्वोच्च गुरु मानि आएको छ। येशूले पत्रुसलाई यो भन्नुको अर्थ के हो "यस पत्थरमाथि मेरो चर्च स्थापना गर्नेछु" (मत्ती १६:१३-१९)?

तत्कालिन ग्रीक सभ्यता र दर्शनको निम्ति सिजरिया फिलिपाइ केन्द्रविन्दु थियो। त्यहाँ रोमीहरूको दर्शन, विभिन्न तर्कहरू र यहूदी परम्पराको बारेमा बहस चल्यो। जब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई "मानिसहरूले मेरो बारेमा के भन्छ?" भनेर सोध्नुभएको पृष्ठभूमिमा उहाँसँग असहमत हुने विश्वका महान् दर्शन, संस्कृति, संस्कार, विद्या, धर्म र परम्परा थिए।

ती चेलाहरूले येशूको बारेमा अरूको धारणा प्रस्तुत गर्दै भने "कसैले तपाईंलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्ना, कसैले एलिया र कसैले यर्मिया भन्ने ठान्छन्," अरूहरूले येशूको बारेमा जे धारणा भएतापनि "तिमीहरूलेचाहीं मेरो बारेमा के भन्छौं?" भनेर चेलाहरूको मनस्थिति बुझ्न सोध्नुभएको थियो। तिनीहरूको विश्वास गहिरो होस् भनेर येशूले चाहनुभएको थियो।

बाइबलले भविष्यवाणी गरेकै अनुसार येशू खीष्ट मसीह हुन् भन्ने आत्मज्ञान चेलाहरूमा होस् भन्ने उहाँको चाहना थियो। पत्रुसले तुरन्तै जवाफ दिए "तपाईं खीष्ट हुनुहुन्छ, जो परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ।" यो सोच केवल पवित्र आत्माको प्रेरणाद्वारामात्र आएको हुनुपर्छ। पत्रुसको विश्वासलाई समर्थन जनाउँदै येशूले भन्नुभयो, "तिमी पेत्रास (चल्ने पत्थर) तर यस पत्थर (जुन नहल्लिने पत्थर वा जग जो म खीष्ट हुँ) मेरो चर्च स्थापना गर्नेछु र नरकको ढोकाले पनि यसलाई हल्लाउन सक्नेछैन वा नरकको

विरोधले पनि यसलाई भत्काउन सक्नेछैन।" यसबारे पत्रुसकै यस्तो धारणा छ "चर्च येशूको जगमा निर्माण गरिएको छ। निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरेको कुनाको ढुंगा उहाँ नै हुनुहुन्छ" (१ पत्रुस २:४-८)। चर्च कुन पत्थरमा निर्माण गरिएको हो सो पत्रुसलाई स्पष्ट थियो। यस मामिलामा पावलले झन स्पष्ट रूपमा "त्यो चट्टान येशू हुनुहुन्छ" भनेर १ कोरन्थी १०:४मा घोषणा गर्दछन्। दाउदले यसरी पुकारा गर्दछन् "१ मेरो क्रन्दन सुन्नुहोस्, हे परमेश्वर, मेरो प्रार्थनामा ध्यान दिनुहोस्। २ जब मेरो हृदय व्याकुल हुन्छ, पृथ्वीको पल्लो छेउबाट म तपाईंको पुकार गर्छु, मलाई त्यो चट्टानमा लैजानुहोस् जो मभन्दा अग्लो छ।" (भजनसंग्रह ६१:१-२)। येशू खीष्टबाहेक अरू कुनै जग छैन भनेर पावलले १ कोरन्थी ३:११मा जिकिर गर्दछन्। सारा नरक वा सैतानको शक्तिले उहाँको चर्चमाथि विजय गर्नेछैन। पत्रुसले येशूलाई तिन पल्ट अस्वीकार गरेका थिए। येशू यरुशलेममा नजाओस् भनेर पत्रुसले प्रयास गरेका थिए। तर त्यस साहसिलो चेलाले येशूको लक्ष्यलाई गलत सम्झेका थिए। उहाँले भन्नुभयो "ए सैतान, मेरो पछाडि भाग।" त्यसको अर्थ पत्रुस मार्फत सैतानले येशूको लक्ष्यलाई हस्तक्षेप गरेको थियो। पत्रुसको कमजोरीपनामा चर्च बसालिएको होइन तर येशूको बलमा। यो अचम्मको सत्य पत्रुस आफैले पत्ता लगाएका थिए। येशू खीष्ट पत्रुसको निमित्त शक्तिको स्रोत, उनको जीवनको केन्द्रविन्दु र उनी उभिएको जग येशू नै हुनुहुन्थ्यो।

पत्रुस र बाँकि चेलाहरूलाई येशूले दिनुभएको "राज्यका साँचोहरू" के हुन त? (मत्ती १६:१९)?

साँचोहरूको काम खोल्ने र बन्द गर्ने हो। येशूले भन्नुभयो "ढोका मै हुँ। कोही पनि मद्वारा बाहेक पिताकहाँ आउन सक्दैन" (यूहन्ना १४:६)। स्वर्गमुनि मानिसको बीचमा कुनै मानिस पनि छैन जसले मानिसलाई मुक्ति दिन सक्छ (प्रेरित ४:१२)। सबै धर्मशास्त्रले येशूको बारेमा गवाही दिन्छ (यूहन्ना ५:३९)। यहूदी धर्मका पण्डित, धर्मगुरु, शास्त्री र फरिसीहरूले मसीहको बारेमा पाएको आत्मज्ञानलाई पन्छाइदिए (लूका ११:५२)।

तिनीहरू आफूमात्र पस्न अरूको निम्ति स्वर्गको ढोका बन्द गरिदिए। जुन साँचोहरू पत्रुसलाई येशूले दिनुभएको थियो त्यो उहाँको वचन थियो, उहाँको आफ्नै शिक्षादीक्षा थियो र नर र नारीले पापबाट क्षमा कसरी पाउँछ भन्ने आत्मज्ञान थियो। त्यसले गर्दा तिनीहरू दोषी हुनुबाट मुक्त हुन्छन् र कल्भरीको क्रुसमा टाँगिएको येशू र उहाँको रगतले पापीहरूले शान्ति पाउनेछन्। प्रतिज्ञा गरिएको मसीह येशूको ज्ञानले स्वर्गको ढोका खोल्दछ (यशैया २२:२२)।

के सैतानले अनेकौं अचम्म वा आश्चर्य कामहरू गर्नु सक्दछ र ती कामहरूद्वारा मानिसहरूलाई मुग्ध बनाउन सक्छ?

हो, सक्छ! प्रकाश १३:१४मा यूहन्नाले स्पष्टरूपमा भन्दछन् "पहिलो पशुको उपस्थितिमा जुन चमत्कार देखाउने शक्ति त्यसलाई दिइएको थियो, त्यहीद्वारा त्यसले पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई बहकायो।" प्रकाश १६:१४ र प्रकाश १९:२० अनुसार हजारौं मानिसहरूले पशुको छाप पाउनेछन् किनभने तिनीहरूले सैतानको भ्रमात्मक चमात्कारी कामहरूलाई विश्वास गरेका थिए। २ थेस्सोलोनिकी २:९-१२मा सैतानले

के के गर्नेछन् भनेर पावलले हामीलाई यसरी सजग गराउँछन् "९ सैतानको कामकाज बमोजिम पापको मानिस सारा शक्ति र छलपूर्ण चिन्हहरू र चमत्कारसहित, १० र नाश हुनेहरूलाई छलमा पार्ने समस्त दुष्टतासहित आउनेछ, किनकि तिनीहरूले सत्यलाई प्रेम गर्न र त्यसरी बाँच्न इन्कार गरे। ११ यसैकारण तिनीहरूले झूटा कुरामा विश्वास गरून् भनेर परमेश्वरले तिनीहरूमाथि एक शक्तिशाली भ्रम पठाउनुहुन्छ, १२ ताकि सत्यमाथि विश्वास नगर्ने, तर अधार्मिकतामा आनन्द मनाउने सबै जना दोषी ठहरिऊन्।" मानिसहरू किन धोकामा पर्छन् वा सैतानको छलमा सजिलैसँग पर्छन् "किनभने तिनीहरूले सत्यलाई प्रेमपूर्वक ग्रहण गरेनन्" भनेर पावलले रहस्य खुलाउँछन्। कुनै पनि चमत्कार्य, आश्चर्यचकित पार्ने गतिविधिबाट सैतानको पासोमा नपर्न केवल येशूमात्र हाम्रो सुरक्षित स्थान हुनुहुन्छ। उहाँले नै लेख्नुभएको सत्यलाई जान्न सक्नुनै सैतानको छलबाट सुरक्षित हुनु हो। यशैयाले हामीलाई यो शुत्र दिएका छन् "२० व्यवस्था र गवाहीकहाँ जाओ! यदि तिनीहरू यस वचनअनुसार बोलेनन् भने तिनीहरूसित बिहानको मिरमिरे उज्यालो पनि छैन (अर्थात् तिनीहरूमा सत्य आत्मज्ञान छैन)।" (यशैया ८:२०)। अनेकौं आश्चर्य वा अचम्मका कामहरू गरेर धेरै मानिसहरू आफू (भगवान, स्वामी, सिद्ध वा) मसीह भनेर आउनेछन् र तिनीहरूलाई सत्यबाट बहकाउनेछन् भनेर येशूले मत्ती ७:२१मा खुलाउनुभएको छ। मुक्तिदाताले त्यसबेला भन्नुहुनेछ "मैले तिमीहरूलाई कहिल्यै पनि चिनेको छैन (तिनीहरूले उहाँकै नाउँमा अनेकौं आश्चर्यकर्म वा चङ्गाइका कामहरू गरेपनि)। ए दुष्ट काम गर्नेहरू मबाट हटेर जाऊ। "दुष्ट काम" भन्ने शब्द १

यूहन्ना ३:४मा पनि यहून्नाले उल्लेख गरेका छन् "पाप परमेश्वरको आज्ञाको उलङ्घन गर्नु हो वा अवैध काम गर्नु हो।" यदि अचम्म वा आश्चर्य कामहरू देखाएर स्वास्थका नियमहरू उलङ्घन गर्न लगाउँछ भने र परमेश्वरको नैतिक आदर्श दश आज्ञाहरू पालन गर्न वेवास्ता गराउँछ भने ती काम गर्ने शक्ति परमेश्वरबाट होइन अर्कै शक्तिबाट हो किनकि परमेश्वर चाहनुहुन्छ उहाँले रचनुभएको शरीर स्वस्थ रहोस् मानिसहरूले उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेर चरित्रवान बनून्।

कुमारीको बारेमा बाइबलले के सिकाउँछ?

कुमारीको गर्भबाट परमेश्वरको पुत्र जन्मिएको सत्य घटनाहरूमा एक महान् घटना हो। येशू जन्मिनुभन्दा ६०० वर्ष पहिले अगमवक्ता यशैयाले यो हुने घटनाको भविष्यवाणी गरेका थिए (यशैया ७:१४)। मेरी गर्भवती हुने खबरको महत्त्वपूर्ण सन्देश स्वर्गदूत गाब्रिएलले युशूफलाई सपनामा दिएका थिए। उनी किन गर्भवती भइन् भनेर स्वर्गदूतले युशूफलाई सूचित गरेका थिए। स्वर्गदूतले नै यो आदेश दिए "तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख्नु। उहाँले उहाँका जनहरूलाई तिनीहरूको पापबाट मुक्त पार्नुहुनेछ" (मत्ती १:२१ रूपान्तरित)।

"उनको गर्भमा हुने बालक पवित्र आत्माद्वारा हुनेछ" (मत्ती १:२० रूपान्तरित)। त्यसकारण पावलले लेखेका वचन सत्य थियो, "हामी स्वीकार गर्दछौं, कि हाम्रो विश्वासको रहस्य अति महान् छ: उहाँ स्वयम् शरीरमा प्रकट हुनुभयो, पवित्र आत्माद्वारा धर्मी ठहरिनुभयो, स्वर्गदूतहरूबाट देखिनुभयो, जाति-जातिहरूका माझमा प्रचारिनुभयो, संसारमा विश्वास गरिनुभयो, महिमामा माथि उचालिनुभयो" (१ तिमोथी ३:१६)। मरियम पापरहित भनेर बाइबलले सिकाउँदैन (रोमी ३:२३)। तर उनी धर्मी नारी र ईश्वरभक्त भनेर सिकाउँदछन्। उनी कुनै भगवान, सिद्ध, पुजनीय नारी वा उनको परमेश्वरसरह आराधना गर्नुपर्छ भनेर बाइबलले सिकाउँदैन। केवल परमेश्वरमात्र आराधना वा उपासनाको योग्य हुनुहुन्छ (प्रकाश १४:७)। जब स्वर्गदूत देखिएपछि, यूहन्ना उनको पाऊमा घोप्टो परेका थिए तब स्वर्गदूतले उनलाई त्यसो नगर भन्नुभएको थियो र स्पष्टसँग यो प्रस्ताव राखेका थिए "केवल परमेश्वरमात्र पूजनीय हुनुहुन्छ"

(प्रकाश १९:१० रूपान्तरित)। यदि कसैले मरियमलाई सम्मान गर्न चाहन्छ भने उनले अन्हाएकी आदेश नै उच्चतम मानेर उनलाई सम्मान गर्न सकिन्छ "उहाँले (येशूले) जे जे भन्नुहुन्छ त्यही गर्नु" (यूहन्ना २:५)। येशूप्रति बफादारी भएर र उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेर हामी मरियमलाई सम्मान दिन्छौं।

सत्य चर्च

- प्रकाश १४:६-१२ अन्तिम युगको निमित्त परमेश्वरको सत्य चर्चको निमित्त सन्देश।
- प्रकाश १४:६ (पहिलो भाग) परमेश्वरको सत्य चर्चले सुसमाचार प्रचार गर्छ (एफिसी २:८, १ यूहन्ना १:७, यूहन्ना १:१२)।
- प्रकाश १४:६ (अन्तिम भाग) परमेश्वरको सत्य चर्च विश्वव्यापी हो, यो अन्तराष्ट्रिय र विभिन्न लक्ष्यहरू बोकेर अभियानमा लाग्दछ (मत्ती २८:१९,२०, मर्कूस १६:१५)।
- प्रकाश १४:७ (प्रथम भाग) परमेश्वरको सत्य चर्चले विश्वासी पुरुष र स्त्रीहरूले आफ्नो जीवन शैलीबाट परमेश्वरको महिमा दिन आह्वान गरिएको छ (१ कोरन्थी ६:१९,२०, १०:३० पनि हेर्नुहोस्)।
- प्रकाश १४:७ (मध्य भाग) परमेश्वरको सत्य चर्चले "इन्साफको घडी आएको छ" भनेर घोषणा गर्दछ (मत्ती १२:३३,३७, प्रेरित २४:२५, दानिएल ७:९-१४)।

- प्रकाश १४:७ (अन्तिम भाग) परमेश्वरको सत्य चर्चले सारा मानव जातिले सृष्टिकर्ता परमेश्वरको आराधना गर्न आह्वान गर्दछ।
- प्रकाश ४:११ हाम्रो आराधनाको आधार नै परमेश्वरले हामीलाई सृष्टि गर्नुभएको कारणले हो।
- प्रस्थान २०:८-११ सनातन परमपिता सृष्टिकर्ता परमेश्वरले यस संसार सृष्टि गर्नुभएको हो भन्ने प्रमाण साबथ हो।
- उत्पत्ति २:१-३ परमेश्वरको सत्य चर्चले मानिसहरूलाई अदनको बगैँचाको जीवन उपभोग गर्न आह्वान गर्दछ। त्यो उपभोग परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गरेर अनुभव गर्न सकिन्छ।
- प्रकाश १४:१२ परमेश्वरको सत्य चर्चले मानिसहरूलाई येशूमा विश्वास वा येशूको विश्वास हुन र उहाँको व्यवस्थालाई पालन गर्न अगुवाइ गर्दछ।
- प्रकाश १४:८ परमेश्वरको चर्चले भ्रामक शिक्षादीक्षाहरूको विरुद्धमा चैतावनी दिन्छ र आत्मिक बेबिलोनले सिकाएको दर्शन वा धार्मिक शिक्षाको गलतलाई औँल्याउँछ र आफ्ना जनहरूलाई त्यसतिर नलाग्न आह्वान गर्दछ।

प्रकाश १४:९-११

परमेश्वरको सत्य चर्चले मृत्युको बारेमा सही शिक्षा सिकाउँछ (हेर्नुहोस् यूहन्ना ११:११-१४, उपदेशक ९:५, भजन १४६:३,४)।

यूहन्ना १०:१६

हाम्रो एकमात्र सत्य गोठालो येशूले मानिसहरूलाई उहाँको पछि लाग्न आह्वान गर्नुहुन्छ र परमेश्वरको प्रेमको प्रवाह गर्ने अभियानमा संलग्न हुन सबै मानिसहरूलाई उहाँले आग्रह गर्नुहुन्छ।

प्रकाश २२:१७

पवित्र आत्मा र दुलहीले भन्छन् "आउनुहोस्।" परमेश्वरको शक्तिशाली पवित्र आत्मा र उहाँको खीष्ट केन्द्रित सत्य खोज्ने शिक्षादीक्षाले हामी सबैलाई उहाँका जनहरू हुन आह्वान गर्दछ।

आत्मिक बेबिलोन र प्रकाश १७

- प्रकाश १७:१-५ आत्मिकरूपमा भ्रष्ट भएको धार्मिक प्रणालीमा सत्य पनि मिसाइएको हुन्छ भनेर परमेश्वरले वर्णन गर्नुभएको छ।
- दानिएल ८:१२ त्यस्ता शक्ति चाहे इसाई धर्म भनेर दावी गर्ने नै किन नहुन् सत्यलाई धुलोमा फ्याँकिदिन्छ।
- एफिसी ५:३१-३३ येशूको दुलही भनेको उहाँको चर्चले प्रतिनिधित्व गर्छ।
- यर्मिया ६:२ सियोनका छोरीहरू सुन्दरी स्त्रीहरू जस्तै छिन्।
- यशैया ५१:१६ सियोन, तिमीहरू मेरा जनहरू हो।
- प्रकाश १२:१-३ आकाशमा एक सुन्दरी स्त्री देखा परेको अर्थ नयाँ करारमा इसाई चर्चले प्रतिनिधित्व गर्छ वा त्यो स्त्री इसाई चर्चको प्रतिक हो।
- प्रकाश १७:१,२ प्रकाश १७मा उल्लेख गरिएको पति इसाई चर्चलाई जनाउँछ।
- प्रकाश १७:४ पतित चर्च वा इसाई भनेर दावी गरेतापनि परमेश्वरको अधिनमा रहन नचाहने चर्चको प्रणालीको रङ्ग बैजनी वा प्याजी र रातो। रोमन क्याथोलिक चर्चको रङ्ग ती नै हुन्। उनको मूख्यालय सातवटा थुम्काहरूमा वा रोममा अवस्थित छ।

- प्रकाश १७:५ पतित धार्मिक प्रणाली भनेको पुरानो करारमा उल्लेख गरिएको बेबिलोनलाई पुनर्जागरण गर्नु हो।
- उत्पत्ति ११:९ बेबिलोनको अर्थ अलमल वा अन्यौलता हो। यहाँ परमेश्वरले मानिसहरूको भाषामा अलमल पार्नु भएको थियो। आत्मिक बेबिलोन भनेको धार्मिक अलमल वा उपद्रव हो।
- दानिएल ४:३० बेबिलोनीय धर्म भनेको मानिसहरूको परम्परा र उपलब्धीहरूलाई उचाल्ने प्रणाली हो। यसमा परमेश्वर होइन मानिसले सृजना गरेका भगवानहरूलाई मान्दछ (यशैया ४५:२२)।
- यशैया ५१:४७ पौराणिक बेबिलोन अर्थात् आधुनिक इराकका मन्दिरहरूमा मूर्ति नै मूर्तिहरूले भरिएको थियो। त्यसरी नै पतित बेबिलोनी आत्मिक धर्मको आराधना स्थलहरूमा पनि मूर्ति नै मूर्तिहरूले भरिएको हुन्छ।
- प्रस्थान २०:४,५ कुनै पनि मूर्ति बनाउन र त्यसको आराधना गर्न परमेश्वरको दश आज्ञाले निषेध गरिएको छ।
- इजकिएल ८:१४ बालीनालीको देवतालाई स्त्रीहरूले हँदै ढोगेका थिए। पितापुर्खा वा मरेका मानिसहरूको आत्मा जिउँदै छन् भनेर

- तिनीहरूको पूजा गर्ने र इसाई सन्तहरू भगवान हुन् भनेर पूजा वा आराधना वा उपासना गर्ने चलन आत्मिक बेबिलोनमा साधारणतया गरिन्छ।
- उपदेशक ९:५ मरेकाहरूले केही पनि थाहा पाउँदैन।
- भजन ११५:१७ मरेकाहरूले परमेश्वरको स्तुति गर्दैन (भने के तिनीहरूले मानिसहरूको प्रार्थना सुन्छन् त?)
- इजकिएल ८:१६ सूर्यलाई पूजा गर्ने धार्मिक परम्परा परमेश्वरको मन्दिरमा पनि भित्रिन्छ। आइतबार सूर्यको पूजा गर्ने दिन वा सूर्यको दिन हो।
- इजकिएल २०:१२,२० साबथले परमेश्वरको को हो भने चिनाउँछ वा यो परमेश्वरको अस्तित्व र शक्तिको चिन्ह।
- प्रकाश १७:१२-१४ आत्मिक बेबिलोनले पृथ्वीका राज्यशक्तिहरूसँग मिलेर सबैले मान्य दिनलाई परमेश्वरको दिन हो भनेर मानिसहरूलाई एकत्रित पार्न खोज्छ।
- प्रकाश १८:१ आत्मिक सङ्कटको समयमा परमेश्वरको महिमा यस संसारमा चम्किनेछ।
- प्रकाश १८:२-४ परमेश्वरका जनहरूलाई बेबिलोनबाट निस्केर आउन परमेश्वरको अन्तिम आह्वान।

१ यूहन्ना ३:४

परमेश्वरको व्यवस्थालाई उल्लङ्घन गर्नु नै पाप हो। विभिन्न चर्चहरूमा भएका परमेश्वरका जनहरूलाई परमेश्वरको आज्ञाहरूलाई उल्लङ्घन गर्ने चर्चबाट निस्केर आउन र उहाँको साबथ पालन गर्ने जनहरूसँग समावेश हुन परमेश्वरको अन्तिम आह्वान।

प्रकाश १४:१२

"परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूमाथि विश्वास राख्ने वा येशूको विश्वास हुने सन्तहरूको धैर्य धारण यसैमा छ।"

भविष्यवाणी बोल्ने बरदान

- आमोस ३:७ परमेश्वरले आफ्ना रहस्यहरू उहाँका अगमवक्ताहरूमाफत प्रकट गर्नुहुन्छ।
- गन्ती १२:६ स्वप्न दर्शन र सपनाहरूद्वारा परमेश्वरले उहाँको इच्छा सञ्चार गर्नुहुन्छ।
- प्रकाश १२:१७ परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूको गवाही हुने बचेखुचेका परमेश्वरका सन्तानहरूसँग अजिङ्गरले आक्रमण गर्दछ।
- प्रकाश १९:१० येशूको गवाही भनेको भविष्यवाणी बोल्ने बरदान हो।
- प्रकाश २२:६,९ जुन स्वर्गदूत यूहन्नाकहाँ देखा परे त्यो स्वर्गदूत भविष्यवाणीको स्वर्गदूत थिए। त्यही स्वर्गदूत अन्तिम दिनहरूमा देखा पर्छन्।
- एफिसी ४:८,११-१५ येशूले दिनुहुने बरदानहरूमा भविष्यवाणी बोल्ने पनि एक बरदान हो। यो बरदान युगको अन्तसम्म चर्चमा रहिरहन्छ।
- १ कोरन्थी १:४-७ येशूको दोस्रो आगमनको निम्ति पखिरेहेको चर्चमा कुनै पनि बरदानको अभाव हुँदैन।
- १ यूहन्ना ४:१ आत्माहरूलाई जाँचन बाइबलले हामीलाई आह्वान गर्दछ। यदि कसैले भविष्यवाणी बोल्छ भने उसलाई बाइबलले नै निर्धारण गरेको जाँचद्वारा हेरिनुपर्दछ (मत्ती २४:५, ११,२४)।

सत्य अगमवक्ता अर्थात् परमेश्वरको सन्देश दिने व्यक्तिलाई गरिने

जाँच

- व्यवस्था १३:१-४ सत्य वा सही अगमवक्ता वा परमेश्वरको सन्देशवाहकले जहिले पनि मानिसहरूलाई परमेश्वरको इच्छालाई पालन गर्न अग्रसर गराउँछ।
- यर्मिया २८:८,९ यदि सर्तीबिनाको भविष्यवाणी बोलिएको छ भने त्यो पूरा हुनै पर्छ।
- यशैया ८:१९,२० "१९ जब मानिसहरूले तिमीहरूलाई भूतप्रेत खेलाउने र तन्त्रमन्त्र गर्ने धामीझाँक्रीसँग सल्लाह लेओ भनी भन्लान्, तब के मानिसहरूले आफ्ना परमेश्वरकहाँ गएर सोध्नुपर्दैन र? जीवितहरूका विषयमा मरेकाहरूलाई किन सोध्ने? २० व्यवस्था र गवाहीकहाँ जाओ! यदि तिनीहरू यस वचनअनुसार बोलेनन् भने तिनीहरूसित बिहानको मिरमिरे उज्यालो पनि छैन (वा परमेश्वरको दिव्यज्ञान वा उहाँको सन्देश तिनीहरूमा छैन भनेर थाहा पाउनुपर्छ)।"
- इजकिएल ७:२६ जब परमेश्वरबाट दर्शन पाएको व्यक्तिले उहाँको व्यवस्था पालन गर्दैन भने परमेश्वरले उसबाट दर्शन हटाइ दिनुहुन्छ।

१ यूहन्ना ४:१-३

सत्य, सही वा सक्कली अगमवक्ताको सन्देशमा येशू खीष्टलाई केन्द्रविन्दु बनाएको हुन्छ।

दानिएल १०:१७

जब सत्य वा सक्कली अगमवक्ताले दर्शन देख्छ त्यसबेला उसको सास रोकेको हुन्छ।

मत्ती ७:१५-१६

अगमवक्ता वा परमेश्वरको सन्देश बक्ने मानिसले उहाँको सन्देश बकेको छ भनेर देखाउन उसको जीवन शैलीले प्रकट गर्दछ।

२ इतिहास २०:२०

यदि उहाँका अगमवक्ताहरूलाई विश्वास गरियो भने विश्वासीहरू फलिफाप हुन्छन्।

१ कोरन्थी

१२:२७,२८

सङ्कटको समयमा परमेश्वरले उहाँको सत्य अगमवक्ता चर्चमा पठाउनुहुन्छ र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्न अगुवाइ गर्छन्। जसरी परमेश्वरले येशूको पहिलो आगमनमा तयारी हुन बप्तिस्मा दिने यूहन्नालाई पठाउनुभएको थियो त्यसरी नै अन्तिम युगमा परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने चर्चमा भविष्यवाणी बोल्ने बरदान दिने मानिसद्वारा उहाँले आशिष दिनुहुनेछ।

परमेश्वरको भविष्यवाणी दिने बरदान एलेन जी हाइटद्वारा उहाँले दिनुभएको छ भनेर सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट विश्वास गर्दछ। उनको लेखहरूद्वारा परमेश्वरका सन्देशहरू प्रकट गरिएका छन्। उहाँका लेखहरू बाइबलको सरह र बाइबलको सट्टामा कहिल्यै पनि लिइनुहुँदैन।

उहाँका लेखहरूले प्रकाश १२:१७लाई पूरा गरेको छ भनेर देखाउँछ। परमेश्वरका अन्तिम युगको चर्चलाई भविष्यवाणी दिने बरदान दिइनेछ भनेर उक्त पदले जनाउँछ। उहाँको जीवन र लेखहरूले बाइबलले निर्धारण गरेको परिक्षामा सफल भएको देखाइएको छ।

बप्तिस्मा

मत्ती २८:१८-२०

"१८ तब येशू तिनीहरूकहाँ आएर भन्नुभयो, "स्वर्ग र पृथ्वीमा समस्त अधिकार मलाई दिइएको छ। १९ यसकारण जाओ, र सबै देशका जातिहरूलाई चेला बनाओ, पिता र पुत्र र पवित्र आत्माको नाउँमा तिनीहरूलाई बप्तिस्मा देओ, २० मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाओ। हेर, म युगको अन्त्यसम्म सधैं तिमीहरूका साथमा छु।"

मर्कूस १६:१६

जसले विश्वास गर्छ र बप्तिस्मा लिन्छ उसले मुक्ति पाउँछ।

यूहन्ना ३:५

जबसम्म मानिस पानी र आत्माद्वारा जन्म हुँदैन तबसम्म उसले परमेश्वरको राज्यलाई देख्न सक्दैन।

एफिसी ४:५

एउटा प्रभु, एउटा विश्वास, एउटा बप्तिस्मा।

मत्ती ३:१३-१७

जब येशू वयस्क वा जवान (जात्रे सुन्ने भएपछि) हुनुभयो तब उहाँले बप्तिस्मा लिनुभयो।

प्रेरित ८:३५

दुवै फिलिप र नपुंशक पानीमा पसे। फिलिपले नपुंशकलाई पानीमा डुवाएर बप्तिस्मा दिए।

कलस्सी २:१२

बप्तिस्माको विधिले येशूलाई विश्वास गर्नेले उहाँसँग गाडिएको र पुनरुत्थान भएको देखाउँछ।

रोमी ६:३-६

विश्वासीले पुनरुत्थान हासिल गरेको, पुरानो जीवन मरिएको र गाडिएको अनि येशूमा नयाँ जीवन पाएर निस्किएको देखाउने चिन्ह, पहिचान वा प्रतिक बप्तिस्मा हो।

प्रेरित २:३८

"पश्चाताप गर र बप्तिस्मा लेऊ"

मर्कूस १६:१६

जसले येशूलाई विश्वास गरेर बप्तिस्मा लिन्छ उसले अनन्त जीवन पाउँछ।

प्रेरित २:४१,४२

"४१ तब जस-जसले उनको (पत्रुस) कुरा ग्रहण गरे तिनीहरूले बप्तिस्मा लिए, र त्यसै दिन प्रायः तीन हजार मानिसहरू तिनीहरूको संख्यामा थपिए। ४२ तिनीहरू प्रेरितहरूका शिक्षा, सङ्गति र रोटी भाँचन र प्रार्थनामा भक्तिसाथ लागि रहन्थे।"

१ कोरन्थी

"१२ किनकि जस्तो शरीर एक छ, र त्यसका धेरै अङ्गहरू हुन्छन्, र शरीरका सम्पूर्ण अङ्गहरू धेरै भए तापनि शरीरचाहिँ एउटै हुन्छ, खीष्ट पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ। १३ किनकि एउटै पवित्र आत्माद्वारा हामी सबैले एउटै शरीरमा बप्तिस्मा पाएका छौं- यहूदी वा ग्रीक, कमारो वा फुक्का, हामी सबैलाई एउटै पवित्र

१२:१२-१३

आत्माबाट पिउन दिइयो।" र प्रेरित २:४६,४७ "४६ तिनीहरू एकै मनका भई मन्दिरमा एकसाथ उपस्थित हुन्थे, र घर-घरमा रोटी भाँच्थे, र तिनीहरू खुशी र शुद्ध हृदयले मिलीजुली खान्थे, ४७ र परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै, र सबै मानिसहरूबाट शुभेच्छा पाउँदै बस्थे। उद्धार पाउनेहरूलाई प्रभुले दिनदिनै तिनीहरूको संख्यामा थपिदिनुहुन्थ्यो।" बपतिस्माद्वारा येशूको शरीर वा चर्च अर्थात् विश्वासीहरूको समूह वा सङ्गतिमा सामेल हुन्छौं।

मत्ती २८:१९,२०

येशूले केवल उहाँका चेलाहरूलाई मात्र बपतिस्मा दिन अधिकार दिनुभयो। येशूले तिनीहरूलाई सत्यको प्रत्येक पक्ष सिकाउनुभएको थियो। उहाँले सिकाउनुभएको सत्य वचनलाई सिकाएर बपतिस्मा दिन चेलाहरूलाई आदेश दिनुभएको थियो। जब पवित्र आत्माले कसैलाई बपतिस्मा दिन प्रभाव पार्नुहुन्छ भने उसले येशूका सावथसमेत आज्ञाहरू पालन गर्ने चर्चबाट बपतिस्मा लिनुपर्दछ। उठ र बपतिस्मा लेऊ अनि तिम्रो पाप पखाल।

प्रेरित २२:१६

दशांश वा येशूभक्तले अपनाउनु पर्ने आर्थिक अर्थात् आफ्नो

सम्मन्त्रतीप्रति जिम्मेवारी

व्यवस्था ८:१८

धनसम्पत्ति कमाउन वा फलिफाप हुने सामर्थ्यपना प्रत्येकलाई परमेश्वरले नै दिनुहुन्छ।

भजन २४:१

सारा पृथ्वी र यसमा भएका यावत थोकहरू परमेश्वरकै हो।

हगगै २:८

सुन र चाँदी परमेश्वरकै हो।

मलाकी ३:६-१२

"६ म परमप्रभु कहिल्यै परिवर्तित हुँदिनँ। यसैले हे याकूबका सन्तान हो, तिमीहरू नष्ट भएका छैनौ। ७ तिमीहरूका पिता-पुर्खाको समयदेखि नै तिमीहरू मेरा उर्दीहरूदेखि तर्केर गएका छौ, र ती तिमीहरूले पालन गरेका छैनौ। मतिर फर्क, र म तिमीहरूतिर फर्कनेछु," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर तिमीहरू त सोध्छौ, 'हामी कसरी फर्कौं?' ८ "के कुनै मानिसले परमेश्वरलाई लुट्छ र? तापनि तिमीहरू मलाई लुट्दछौ। "तर तिमीहरू सोध्छौ, 'कसरी हामीले तपाईंलाई लुट्यौं र?' "दशांशको भेटीमा। ९ सराप परेर तिमीहरू श्रापित भयौ, किनकि तिमीहरूले मलाई लुटिरहेछौ- तिमीहरू सम्पूर्ण जातिले। १० सम्पूर्ण दशांश ढुकुटीमा ल्याओ, ताकि मेरो घरमा भोजन रहोस्। यसमा मलाई जाँचेर हेर," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "म

स्वर्गका ढोकाहरू उघारेर पर्याप्त ठाउँ पनि नहुनेसम्मका आशिष् तिमीहरूमाथि बर्साउँछु वा बर्साउँदिनँ," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। ११ "म तिमीहरूका अन्नबाली स्वाहा पार्ने रोग निको पारिदिनेछु, र तिमीहरूका बारीमा भएका दाखका बोटका फलहरू झर्नेछैनन्," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। १२ "तब सारा जाति-जातिहरूले तिमीहरूलाई धन्य भन्नेछन्, किनकि तिमीहरूको देश एक अति खुशी देश हुनेछ," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ।"

हितोपदेश ३:९,१०

यदि हामीले परमेश्वरलाई पहिले सम्मान वा आदर गछौं भने उहाँले स्वर्गबाट आशिषको खजाना बर्षाउनुहुन्छ।

मती ६:३३

परमेश्वरको राज्य र उहाँको धार्मिकता पहिले खोजि गर अनि सबै थोक तिमीलाई थपिनेछ।

उत्पत्ति १४:२०

"सर्वोच्च परमेश्वर धन्यका होऊन्, जसले तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा हातमा सुम्पिदिनुभयो।" अनि अब्रामले उनलाई सबै कुराको दशांश दिए।" यरुशलेमको पुजाहारी मेलकिजेदक येशूको प्रतिक थिए।

लेबी २७:३२

दशांश भनेको दश भागको एक भाग हो।

मती २३:२३

दशांशको बारेमा चर्चा गर्दै येशूले स्पष्ट भन्नुभयो "तिमीहरूले यो गर्नुपर्थ्यो" तर

- तिनीहरूले दया, माया, न्याय र करुणालाई त्यागेकोमा उहाँ रुष्ट हुनुभएको थियो। (अचम्मको कुरो त यो छ, पुरानो करारमै निर्देशन गरिएको दशांश सबै इसाईहरूले मान्दछन् तर दश आज्ञाचाहीं पुरानो करारको भनेर त्यसलाई शिरोपर गर्न तयार छैनन्-अनुवादक)।
- २ कोरन्थी ९:७ दिल खुलाएर दिनेलाई परमेश्वरले माया गर्नुहुन्छ।
- १ कोरन्थी ९:१३,१४ जसले सुसमाचारको कामको निम्ति समर्पित हुन्छ उसले सुसमाचारबाटै आएको आम्दानी अर्थात् दशांशभेटीबाट जीउनु पर्दछ।
- १ तिमोथी ५:१८ परिश्रम गर्नेहरू वा श्रमजीविहरूलाई ज्याला दिनु उचित छ।
- हितोपदेश ११:२४,२५ जुन खुला हृदयले दिँदछ उसलाई परमेश्वरले पनि धेरै आशिष दिनुहुन्छ।
- व्यवस्था १४:२२ दशांश दिने निर्देशन केवल पौराणिक इस्राएलीहरूलाईमात्र होइन येशूलाई विश्वास गर्ने प्रत्येक भक्तको निम्ति पनि हो।
- यूहन्ना १३:१७ यदि तिमीहरूले यी कुराहरू थाहा पायौं तर त्यस अनुसका चल्थौं भने तिमीहरू धन्यका हो। तिमीहरू खुशी हुनेछौं।

येशूभक्तको आदर्श चरित्र वा अनुकरणीय जीवनपद्धती

- २ कोरन्थी ५:२० येशूका राजदूतहरू वा प्रतिनिधिहरू।
यशैया ६२:१० मानिसहरूको सामु आदर्शलाई उचाल वा कुन नैतिक जीवन बिताउनुपर्ने हो सो देखाऊ।
- १ यूहन्ना २:१५-१७ बितिजाने संसारको मोहमा नफस "१५ संसारलाई वा संसारमा भएका कुनै पनि थोकलाई प्रेम नगर। यदि कुनै मानिसले संसारलाई प्रेम गर्दछ भने पिताको प्रेम त्यसमा हुँदैन। १६ किनकि संसारमा भएका सबै थोक, अर्थात् शरीरको अभिलाषा, आँखाको अभिलाषा, जीवनको शेखी पिताबाट आएका होइनन् तर संसारबाट आएका हुन्। १७ संसार बितिजान्छ र त्यसको अभिलाषा पनि बितिजान्छ, तर परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्नेचाहिँ सधैंको निमित्त रहन्छ।"
- रोमी १२:१,२ संसारको मायामोहले तिमीलाई ननिचोरियोस्। संसारको देखासिक गर्ने नहोऊ वा संसारसँग प्रतिस्पर्धा गर्न नखोज बरू भित्री दिमागैदेखि परिवर्तन भएर नयाँ होऊ।
- फिलिप्पी ३:७,८ जुन कुरो शुद्ध, चोखो, निष्खोट, प्रिय, इमान्दारी, न्यायी र असल कुरो छ

- त्यसको बारेमा सोच वा तिनीहरूलाई ध्यान देऊ।
- २ कोरन्थी ३:१८ जसलाई हामी हेरिरहन्छौं हामी पनि त्यस्तै हुन्छौं।
- भजन ११:५ जसले हिंसालाई मनपराउँछ वा जो हिंसात्मक हुन्छ त्यसलाई परमेश्वरले मन पराउनुहुन्न।
- भजन ११९:३७ व्यर्थका कुराहरू तिर हेर्ने मेरो आँखाबाट मलाई फर्काउनुहोस्।
- फिलिप्पी २:५ येशूको दिमागमा जे छ त्यो तिमीहरूमा पनि होस्।
- १ तिमोथी २:९,१० स्त्रीले सभ्य र उपयुक्त लुगाहरू लगाउनुपर्छ। अरूलाई आकर्षित गर्न महङ्गो सुनचाँदी, मोतीको गहना लगाएर र तडकभडक देखिने पोशाक लगाएर होइन तर असल कामले सुसजित हुनुपर्छ।
- १ पत्रुस ३:२-५ सत्य गहना भनेको सबैलाई आकर्षित गर्ने बाहिर लगाउने गहनाहरू होइन बरू हृदयमा हुनुपर्छ।
- उत्पत्ति २५:२-४ बेथेलमा याकूबलाई परमेश्वरले भेटनुहुन्छ। अनि आफ्ना घरका जहानहरूलाई सुधार्न तिनीहरूले लगाएका गहनाहरू फुकाल्न र मूर्तीहरू फुटाल्न याकूबले आदेश दिन्छन्।

- प्रस्थान ३३:३-६ जब इस्राएलीहरू प्रतिज्ञा गरिएको देशमा पस्छन् तब तिनीहरूमा भएका गहनाहरू फुकाल्छन्।
- यशैया ३:१६-२४ जब परमेश्वरका जनहरू देखावटीरूपमा सिङ्गारपटार गरेर आफू कतिको धनी छु भनेर फुर्ति लगाउँछन् तब परमेश्वर अप्रसन्न हुनुहुन्छ किनकि तिनीहरूमा चरित्रको सौन्दर्यता थिएन।
- होशे २:१३ गहनाहरू मूर्तीपूजासँग जोडिएको छ र परमेश्वरलाई विर्सिदिने तत्व भनेर बाइबलले प्रकट गर्दछ।
- प्रकाश १७:१-५ झुठो वा परमेश्वरको सत्यलाई प्रतिनिधित्व नगर्ने नक्कली चर्च सुनचाँदी वा गहनाहरूले सजिएको चर्च हो। उनले येशूप्रतिको सच्चा प्रेमलाई त्यागेको हुन्छ।
- यशैया ६१:१-३ हामीलाई चाहिने सत्य सौन्दर्यता येशूले नै दिनुहुन्छ। उहाँले हामीलाई मुक्तिको पोशाक लगाइ दिनुहुन्छ। शान्ति, आनन्द, क्षमा र दोषबाट मुक्त हुने स्वतन्त्रताको गहनाले हामीलाई सजाउनुहुन्छ। त्यसले गर्दा हामी भित्री हृदयदेखि खुशी र संतुष्ट हुन्छौं। ("म परमप्रभुमा साह्रै आनन्दित हुन्छु। मेरो प्राणले मेरा परमेश्वरमा आनन्द

मनाउँनेछ। किनकि उहाँले मलाई
उद्धारको पोशाक लगाइदिनुभएको छ, र
उहाँले मलाई धार्मिकताको वस्त्रले
ढाक्नुभएको छ- जसरी दुलहाले आफ्नो
शिर पूजाहारीले सिँगारेझैँ सिँगार्छन्, र
दुलहीले आफैँलाई रत्नहरूले आभूषित
गर्छिन्।" यशैया ६१:१०)।

यूहन्ना ८:२९

जुन कुरो परमेश्वर पिताले मन
पराउनुहुन्छ त्यो सधैँ गर्न म खोज्छु।

यूहन्ना १३:१७

परमेश्वरको इच्छा जानेर पालन गर्दा
खुशी, आनन्द र संतुष्टि आउँछ।

भजन ४०:८

हे मेरा प्रभु म तपाईँको इच्छा पालन गर्न
मनपराउँछु।

पवित्र आत्मा

यूहन्ना १६:७

पवित्र आत्मा ईश्वरीय व्यक्ति हुनुहुन्छ भनेर येशूले खुलासा गर्नु भएको छ। येशूले पवित्र आत्मालाई "उहाँ" भनेर सम्मानजनक सम्बोधन गर्नु भएको थियो। उहाँ कुनै व्यक्तित्वविहिन हावा जस्तो हुनुहुन्न। पवित्र आत्माको बारेमा येशूले सम्बोधन गर्नुहुँदा अजिब वस्तुको रूपमा गर्नुभएको थिएन।

यूहन्ना १६:८

मानिसको पापलाई पवित्र आत्माले औँल्याउनुहुन्छ र उसले आफू पापी हुँ भनेर पवित्र आत्माले नै स्वीकार गराउन लगाउनुहुन्छ।

मत्ती २८:१९,२०

त्री-एक परमेश्वरमा पवित्र आत्मा पनि एक हुनुहुन्छ।

एफिसी ४:३०

पवित्र आत्माको चित्तलाई दुखाउन सकिन्छ।

उत्पत्ति ६:३

उचित काम गराउन पवित्र आत्माले हामीलाई जोर वा प्रयास गर्नुहुन्छ।

रोमी ८:२६

हाम्रोतर्फबाट पवित्र आत्मा बोल्नुहुन्छ। हाम्रो निम्ति उहाँ समन्वय गर्नुहुन्छ।

रोमी ८:२७

पवित्र आत्माको दिमाग वा सोच्ने शक्ति छ।

रोमी ८:१६

पवित्र आत्माद्वारा नै हामी परमेश्वरका छोराछोरीहरू हौं भनेर गवाही दिनुहुन्छ।

गलाती ५:२२-२६

हाम्रो जीवनमा असल फल वा चरित्रको उत्पादन पवित्र आत्माले नै गर्नुहुन्छ।

इजकिएल ३६:२६,२७	मानिसहरूको चरित्रलाई आमूल परिवर्तन गर्न पवित्र आत्माले काम गर्नुहुन्छ। उहाँले हामीलाई नयाँ हृदय दिनुहुन्छ।
उत्पत्ति १:२	सृष्टिमा सनातन परमेश्वर पिता र पुत्र येशूसँग पवित्र आत्मा पनि सहभागी हुनुभएको थियो। हाम्रो जीवनलाई नयाँ बनाउन वा पुनर्जीवन दिन पनि उहाँ पिता र पुत्रसँग सहभागी हुनु भएको हुन्छ।
रोमी ८:११	हामी येशूको निम्ति मृत्युदेखि डराउनुहुन्न किनभने पवित्र आत्माको शक्तिले उहाँका भक्तजनहरूको पुनरुत्थान गरिनेछ।
यूहन्ना १६:१३,१४	सबै आत्मज्ञान र सत्यहरूतिर पवित्र आत्माले नै हामीलाई अगुवाइ गर्नुहुन्छ।
यूहन्ना १४:२६	हामीलाई सिकाउन परमेश्वरले पवित्र आत्मालाई पठाउनुहुन्छ वा हाम्रो गुरु पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ।
मत्ती १२:३१,३२	जब मानिसको विवेक वा चेतनामा पवित्र आत्मा उचित काम गर्न, जीवन परिवर्तन गर्न र परमेश्वरतिर फर्कन घचघच्याइ रहनुहुन्छ तर त्यस मानिसले पवित्र आत्माको आवाजलाई मिचाइरह्यो वा दबाइ राख्यो वा वास्ता गरेन भने उसले कहिल्यै पनि क्षमा नपाउने पाप गरेको हुन्छ।
रोमी ८:१४	जब हामीले हामीलाई अगुवाइ गर्न पवित्र आत्मालाई अनुमति दिन्छौं तब हामी परमेश्वरका छोराछोरीहरू हुन जान्छौं।

पवित्र आत्माको बारेमा साधरणतया सोधिने प्रश्नहरू

अन्य भाषा वा चर्चमा कसैले नबुझ्ने भाषा उच्चारण गर्दा पवित्र आत्मा उसमाथि आएको भनेर कतिपय इसाईहरूले दावी गर्छन्। बाइबलमा यस मामिलामा के सिकाउँछ?

अन्य भाषाको बरदानको बारेमा देहायका बुँदाहरूलाई ख्याल गर्नु जरुरी छ।

१. प्रेरित २ मा पत्रुसले गरेको सम्बोधनलाई ध्यानपूर्वक हेरिनु जरुरी छ। उनले हजारौं अन्य भाषा एकै चोटी बोलेका थिएनन्। उनले हिब्रू भाषामा नै येशूको बारेमा बोलेका थिए र विभिन्न देशका यहूदीहरू जसले विभिन्न भाषाहरू बोल्दथे तिनीहरूले आआफ्नै भाषामा पत्रुसको सम्बोधन बुझेका थिए। पत्रुसले बोलेको भाषाले अरू भाषाको तगारो तोडेको थियो। सुसमाचार र सत्यलाई अनुमोदन गर्न पत्रुसले बोलेको भाषामा पवित्र आत्माको आशिष थियो र अरूहरूले आआफ्नै भाषामा सुन्दा ती भाषाहरू पत्रुसले बोलेका थिए भनेर मानेका थिए। पत्रुसको निम्ति अरूहरूको भाषा अन्य थियो तर आफूले अन्य भाषा बोलेका थिएनन् (प्रेरित २:४-८)।
२. ग्रीक भाषामा अन्य भाषा बोल्नेलाई ग्लोसालालिया glossalalia भनिन्छ। यसको अर्थ नै अरू भाषाहरू हुन् (प्रकाश १४:६ मा विभिन्न भाषाका मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाउने भनिएको छ)।
३. प्रेरितको पुस्तकमा केवल तीन ठाउँहरूमामात्र अन्य भाषाको बारेमा उल्लेख गरिएको छ (२,१० र १९)। भेलामा सहभागी भएको प्रत्येक क्षणमा अरू भाषाहरू बोल्ने मानिसहरूको उपस्थिति थिए।

- अ. प्रेरित २मा उच्चारण गरिएको भाषा वास्तविक वा सबैले बुझ्ने भाषा थियो (पद ८,११ अर्थात् कुनै बरबराउने वा नबुझ्ने गरेर कसैले बोलेका थिएनन्)।
- आ. प्रेरित १०को घटनामा पत्रुसले ससमाचार सुनाउँदा कर्नेलियस र उनका घरका मानिसहरूले येशूलाई ग्रहण गरेका थिए। जब तिनीहरूमाथि पवित्र आत्मा खनिनुभयो तब तिनीहरूले पनि अन्य भाषा वा पत्रुसको हिब्रू भाषाभन्दा तिनीहरूको आफ्नै भाषामा परमेश्वरको महिमा गरेका थिए। पत्रुस यहूदी थिए भने कर्नेलियस ग्रीक थिए। कर्नेलियसले प्रशंसा गरेको भाषा पत्रुसले बुझ्न सक्ने भएका थिए। यसले गर्दा अरू भाषाका मानिसहरूले पनि परमेश्वरको स्तुति गर्न सक्दो रहेछ र तिनीहरूमा पवित्र आत्मा आउँदो रहेछ भनेर चेलाहरूले बुझे र कर्नेलियस सनातन सृष्टिकर्ता परमेश्वरतिर मन फर्काएका थिए भनेर त्यसले प्रमाणित गरेको पत्रुसको दिमागमा घुसेको थियो। परमेश्वरको स्तुति गर्ने त्यही बरदान प्रेरितहरूले पाएका थिए।
- इ. पावल अन्तराष्ट्रिय प्रेरित वा चेला थिए। एफिससका मानिसहरूले पनि अन्य भाषा वा तिनीहरूकै भाषामा परमेश्वरको प्रशंसा गरेका थिए (प्रेरित १९)। जब प्रेरितको पुस्तकमा अन्य भाषा भन्ने शब्द प्रयोग गरिएको हुन्छ तब त्यसबेला भेला भएका मानिसहरूमा विभिन्न भाषाहरू बोल्ने मानिसहरूको उपस्थिति थिए।
४. कोरन्थीको चर्चले पावलको टाउको दुखाएको थियो। त्यो चर्च समस्या नै समस्याले खाँडिएको चर्च थियो। एक आपसमा झगडा, कचकच, को भन्दा को ठूलो भनेर भाऊ खोज्ने र अरूको मूल्यमा प्रतिस्पर्धा गर्ने र अरूलाई

थिचोमिचो गर्न चर्च लागेको थियो। सक्कली वा सही बरदानलाई दुरुपयोग गर्ने कोरन्थीका इसाईहरू लागेका थिए। पावलले त्यसलाई सम्हाल्न प्रयास गर्न खोजेका थिए। तिनीहरूलाई देहायका आचारसहित चर्चमा लागु गर्न निर्देशन दिए:

- अ. चर्चमा वा विश्वासीहरू सङ्गति गर्ने भेला वा समूहमा सबैले एकै चोटी नबोली पालै पालो बोल्नु पर्छ (१ कोरन्थी १४:२७)।
- आ. भेलामा कसैले अर्कोले नबुझ्ने भाषामा बोल्थो भने त्यसको अनुवाद गर्न मानिस हुनुपर्छ (१ कोरन्थी १४:२८)।
- इ. एउटा सेवाकार्यको प्रोग्राम वा आयोजनामा कमसेकम दुई जना वा तीन जना बोल्नुपर्दछ (१ कोरन्थी १४:२७)।
- ई. बोल्ने मानिसले के बोलिरहेको बुझ्नु पर्छ र आफ्नो बोलीलाई सम्हाल्न सक्नुपर्छ (१ कोरन्थी १४:३२)।
- उ. परमेश्वर गोलमालको परमेश्वर होइन। सबैले बरबराएर बोल्दा चर्चमा भाँडभैलो वा अन्यौलता हुन्छ र कसले के बोलेको सो थाहा हुँदैन (१ कोरन्थी १४:३३)।
५. कसैले वचन बोल्छ वा संवाद गर्छ भने त्यो बोलिएको वचन बौद्धिक स्तरको हुनुपर्छ। जे बोलिन्छ सो सबैले बुझ्ने र सबैलाई फाइदा हुने वा बुद्धिमानीसाथ बोल्नु पर्छ (१ कोरन्थी १४:९, १०)।
६. हामीले हाम्रो भाषामा गरिने प्रार्थनालाई पवित्र आत्माले स्वर्गमा स्वर्गको भाषामा परमेश्वरको सिंहासनमा पुऱ्याउने

भएकोले स्वर्गको भाषा भनेर नबुझ्ने वा अन्य भाषा बोल्नु आवश्यकता देखिन्दैन (रोमी ८:२६)।

७. हाम्रो शरीरको दिमाग वा मगज हाम्रो अत्यन्तै उच्च र उत्कृष्ट तरिकाले सृष्टि गरिएको हो। सारा शरीरलाई यसैले संचालन गर्दछ मानौं यो कुनै विश्वविद्यालयको अध्यापन विभाग हो। हामीले यसलाई सफा, सिद्ध र स्वच्छ राख्न परमेश्वरले दिनुभएको हो। यसलाई अरू कुनै वाह्य शक्तिले बशमा राख्नुदिनु खतरा मान्नुपर्दछ। दिमाग भनेको सबै ज्ञानबुद्धिहरूको थलो हो। यही दिमागले परमेश्वरको उपासना हामी गर्छौं। कुनै पनि आराधना ज्ञानबुद्धि र बौद्धिक क्षमता पुन्याएर गरिन्दैन त्यो केवल भावनात्मक हुन्छ र भावनामा लागेर वा भावुक भएर कुनै क्रियाकलाप गर्नु वा कसैको उपासना गर्नु भनेको येशूले बाहेक अर्कोले हाम्रो दिमागलाई नियन्त्रण गर्न दिएको ठहरिन्छ (फिलिपी २:५)।

८. अन्य भाषा बोल्ने वा अरू भाषा बोल्ने बरदान अरू आत्मिक बरदानहरूमा केवल एउटा मात्र बरदान हो। यसले पवित्र आत्माले भरिएको प्रमाण भएको मानिस भन्न मिल्दैन (किनकि कसैले त सय वटा भाषाहरू पनि जानेका हुन्छन्)। तर येशूको निमित्त गवाही हुनुचाहीं पवित्र आत्माले भरिएको मानिस भन्न सुहाउँछ (प्रेरित १:६-८)। सबैमा यो बरदान वा अरू भाषाहरूमा सुसमाचार सुनाउने बरदान हुन्छ भन्ने छैन। जब परमेश्वरको कामको निमित्त अघि बढ्न आवश्यक भए उहाँले अरू भाषा बोल्ने वा अरूले बुझ्ने भाषा बोल्ने बरदान दिनुहुनेछ (१ कोरन्थी १२:६-११, १८, २९, ३०)।

बाइबलमा उल्लेख गरिएको सबभन्दा लामो अचम्मको भविष्यवाणी

- दानिएल ७,८,९ प्रकाशको पुस्तकमा उल्लेख गरेका रहस्यलाई दानिएलका भविष्यवाणीहरूले खुलाउँदछन्। स्वर्गमा हुने इन्साफको बारेमा विस्तृतरूपमा दानिएलले उल्लेख गर्दछन्।
- दानिएल ७:९,१० इन्साफ वा न्यायको अदालत कहाँ बस्छ?
- दानिएल ८:१४ हामीलाई अब थाहा छ कि न्याय हुन्छ तर कहिले हुन्छ त?
- लेबी १६:२९,३० पवित्र मन्दिर शुद्ध गरिनु भनेको के हो भने लेबीको पुस्तकले हामीलाई बुझाउन मद्दत गर्दछ।
- दानिएल ८:१६,१७,१९ दानिएलको स्वप्नदर्शन वास्तविकरूपमा कार्यान्वयन हुन्छ।
- दानिएल ८:१६ दानिएललाई त्यो दर्शनको बारेमा कसले बुझाउँछ त?
- दानिएल ८:२७ स्वर्गदूत गाब्रिएलको लक्ष्य किन ढिलो भएको?
- दानिएल ९:२१-२३ दानिएललाई दर्शनको अर्थ बुझाउन फर्कन्छन्।
- गन्ती १४:३४ बाइबलमा जब भविष्यवाणी उल्लेख गर्छ तब त्यसमा एक दिनको अर्थ एक वर्ष भनेर बुझ्नुपर्छ। (इजकिएल ४:६)।

दानिएल ९:२५

यो मितिले ४९० वर्ष र २३०० वर्षको सुरु भएको समय बताउँछ।

लूका ३:२१,२२

परमेश्वरले येशू खीष्टलाई आत्मिक जोश र शक्तिले पवित्र आत्माद्वारा अभिषेक गर्नुभयो (प्रेरित १०:३८)।

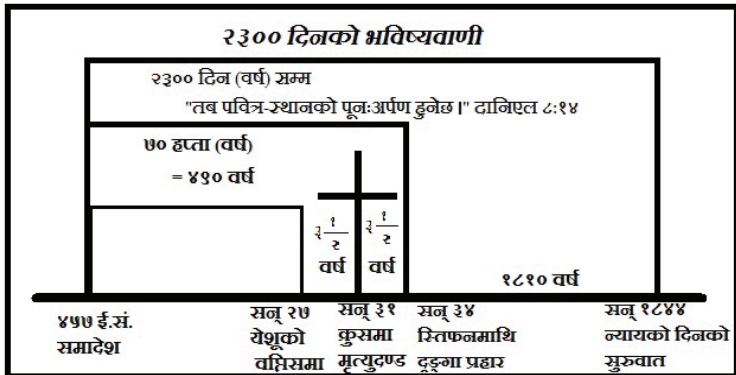
दानिएल ९:२७

यस पदले येशू खीष्ट कहिले कुसमा टाँगिनुहुनेछ भनेर ठ्याक्कै मिति तोकिएको देखाउँछ।

मत्ती २७:५१

जब येशू मर्नुभयो तब यरुशलेमको पवित्र मन्दिरको महापवित्र स्थानको पर्दा माथिदेखि तलसम्म च्यातिएको थियो।

टिप्पणी: याद गर्नुहोस् भविष्यवाणीको पहिलो भाग अर्थात् यहूदी जातिसँग सम्बन्धित ७० हप्ताको भविष्यवाणी सन् ३४सम्म फैलिएको थियो। बाँकि १८१० वर्षहरू सन् १८४४मा समाप्त भएको थियो।

पशुको समयः आजको निम्ति प्रकाशको पुस्तक

- प्रकाश १४:६-१२ युग वा संसारको अन्तमा तयार हुन येशूले आफ्ना जनहरूलाई त विशेष सन्देश दिनुहुन्छ। सारा संसारमा सुसमाचार फैलिन्छ।
- यूहन्ना ३:१६ सुसमाचार असल सन्देश हो। यसले मानिसहरूलाई मुक्ति दिने अनुग्रहको सन्देश प्रत्येक मानवप्राणीको निम्ति हो भनेर बताउँछ।
- प्रेरित ४:१२ पापबाट पाउने मुक्ति केवल येशूबाट मात्र पाइन्छ भनेर सुसमाचारले प्रकट गर्दछ।
- प्रकाश १४:७ मानव जातिको निम्ति परमेश्वरले सुनाउनुभएको मुख्य विषयवस्तु भनेको इन्साफको घडी आएको छ।
- प्रकाश १४:६ यस पृथ्वी ग्रहको निम्ति परमेश्वरको विशेष सन्देश।
- मत्ती १२:३६ न्यायको समयको बारेमा येशू र पावलले के खुलासा गरेका थिए?
- प्रेरित २४:२५ परमेश्वरले सबै मानव जातिलाई गर्ने न्याय भविष्यमा हुने पावलले घोषणा गर्दछन्।
- प्रकाश २२:११ जब येशू आउनुहुन्छ तब त्यसबेला केवल दुई थरिका मानिसहरू मात्र हुन्छन्। त्यहाँ कुनै ततस्थ मानिसहरू वा

- परमेश्वरलाई विश्वास गर्ने वा नगर्ने भनेर सोचाइमा पर्ने मानिसहरू हुने छैन।
- प्रकाश १४:८ दोस्रो स्वर्गदूतले गम्भिर सन्देश घोषणा गर्दछन्।
- प्रकाश १८:४ आफ्ना जनहरूलाई बेबिलोन अर्थात् परमेश्वरको विद्रोह गर्ने समूहबाट निस्कन आह्वान गरिन्छ।
- प्रकाश १४:९-११ कुन चेटावनी दिएर तेस्रो स्वर्गले सन्देश दिन्छ? अर्थात् तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा कुन विषयवस्तु समेतिएको छ?
- प्रकाश १४:१२ येशूका सच्चा भक्तजनहरू को हुन् भनेर व्याख्या गर्दछ।
- प्रकाश १९:११-१६ आफ्ना निष्ठावान भक्तजनहरूलाई उद्धार गर्न येशूको निर्णायक आगमनको बारेमा वर्णन गर्दछ।
- प्रकाश २२:१४ यदि येशू आउनुहुँदा उहाँसँग इनाम वा कसले मुक्ति पाइन्छ वा पाउँदैन भन्ने निर्णयसाथ आउनुहुने भएकोले उहाँ आउनुभन्दा अघि न्याय भइसकेको हुन्छ। अर्थात् यस संसारमा हुने प्रत्येक मानिसको बारेमा निर्णय भइसकेको हुन्छ।
- दानिएल ७:७-१० दानिएलले भविष्यवाणीको स्वप्नदर्शनमा स्वर्गमा अदालत बसेको र धर्मी र अधर्मीको न्याय भइरहेको देखेका थिए।

प्रकाश १४:१७

परमेश्वरले मानव जगतको निम्ति दिनुभएको अन्तिम चेतावनीको सन्देशले यो स्पष्टसँग ठोकुवा गर्दछ कि हामी यस युगको अन्तिम समयमा बाँचिरहेकाछौं।

हिब्रू ४:१४-१६

उहाँको सिंहासनको सामु हामीले क्षमा र दया पाउन परमेश्वरले हामीलाई निम्त्याइरहनुभएको छ ताकि उहाँको अन्तिम न्यायको निम्ति हामी तयार हुनसकौं।

हिब्रू ७:२५

स्वर्गको न्यायको अदालतमा हाम्रो निम्ति पहल गर्न येशूले आफ्नो सहमति देखाउनुभएको छ।

परमेश्वरको शुद्ध वचनलाई बैंग्याएर अगुवा हुने प्रवृत्ति भएका मानिसहरूलाई कसरी पहिचान गर्ने? अर्थात् धर्मको नाउँमा मानिसहरूलाई पासोमा पारेर आफ्नो सम्मान खोज्ने र आफ्नो शिक्षादीक्षालाई मनमोहक बनाएर मानिसहरूलाई फसाउनेदेखि व्यक्तिहरूदेखि कसरी होशियार हुने? यस्ता मानिसहरूलाई अङ्ग्रेजीमा कल्ट अगति भनिन्छ। यस्ता व्यक्तिहरूले मानिसहरूलाई येशूतिर होइन आफुतिर आकर्षित गर्छ वा खिँचदछ।

मत्ती २४:२४

अनेकौं झुठा भविष्यवक्ता र धर्मगुरुहरू आउनेछन् भनेर येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई चेतावनी दिनुभएको थियो।

यूहन्ना ८:३२

येशूमा भएको र येशूकै सत्यले हामीलाई स्वतन्त्र गर्दछ।

धोका दिने धर्मगुरुलाई चिन्ने तरिका १

भजन १४६:३

परमेश्वरको वचनलाई ओझेलोमा पारेर अगुवा हुने मानिस, प्रभावकारी नेता वा धर्मगुरुको रूपमा खडा हुन्छ। उसले मानिसहरूलाई अनेकौं शिक्षाले मनमुग्ध पार्दै आफू मसीह वा यस संसारलाई उद्धार गर्न आएको हुँ भनेर दावी गर्दछ।

यशैया ४५:२२

येशू खीष्टमात्रै मुक्तिको स्रोत हुनुहुन्छ। कुनै पनि मानिस जतिसुकै प्रभावकारी, आकर्षित, चमत्कारी काम गरेर आफू जगतगुरु, ईश्वरको सन्देश बोकेको छु र आफूलाई पछ्याऊ भनेर मानिसहरूलाई फसाउँछ चाहे धेरै जमातको रूपमा नै किन नहोस् उसले येशूको ठाउँ लिन सक्दैन।

धोका दिने धर्मगुरुलाई चिन्ने तरिका २

मर्कूस ७:७

यस खालका धर्मगुरु वा स्वामी भनाउँदाहरूले वचन दिँदा आफ्नो वचनमात्र सिद्ध वा सास्वत भएको दावी गर्छन्। आफूसँगमात्र सत्य भएको दावी गर्दै धेरै अनजान मानिसहरूलाई फसाउँछन्।

धोका दिने धर्मगुरुलाई चिन्ने तरिका ३

यहोशू २४:१५ यस्ता खालका धर्मगुरुहरूले मानिसहरूलाई अनकौं दवाव दिएर आफनो अधिनमा बस्न वाध्य पार्दछन्। यस्ता कठित मसीह वाउद्धारकर्ता भन्नेहरूले अरूको मोलमा आफू धनी बन्छ।

धोका दिने धर्मगुरुलाई चिन्ने तरिका ४

रोमी ६:२३ यस खालको धर्मगुरुहरूले सुसमाचारको केन्द्रिय सत्यलाई अस्वीकार गर्दछन्। तिनीहरूले पाप मोचन गर्ने येशू ख्रीष्ट परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर ठाडो अस्वीकार गर्दछन् र उहाँको आवश्यकता नभएको प्रचार गर्छन् (एफिसी २:८)।

धोका दिने धर्मगुरुलाई चिन्ने तरिका ५

१ कोरन्थी यस्ता खालका धर्मगुरु वा अगुवाहरूले चाहे

७:१३,१४ इसाई भनेर नै किन दावी नगरुन् आफना अनुयायीहरूलाई तिनीहरूको घरपरिवार त्याग्न उक्साउँछन् र दवाव दिन्छन् (मत्ती १०:३८, एफिसी ५:२२,२३)।

२ थेस्सोलिनिकी अवसर भएको समयमा वा समय

२:१०-१२ भएको बेलामा सत्यलाई ग्रहण नगर्ने र परमेश्वरको वचनलाई अध्ययन गरेर सत्यमा हिँड्न अस्वीकार गर्ने धेरै

मानिसहरू चाहे इसाई नै किन नहुन्
त्यस्ता कठित धर्मगुरु वा भ्रममा पार्ने
मसीह भनेर दावी गर्नेहरूको पासोमा
पर्नेछन्।

यूहन्ना १४:६

येशू खीष्ट बाटो, सत्य र जीवन हुनुहुन्छ।
जब हामीले मुक्तिको बाट पत्ता लगाउँछौं
तब उहाँले हामीलाई सत्यको बाटोमा
डोऱ्याउनुहुन्छ र उहाँले चाहेको अर्थमूलक
जीवन बिताउन उहाँले देखाउनु हुनेछ।

यूहन्ना १२:३५

हामीलाई धर्मको नाउँमा धोका दिने,
आफूतिरमात्र खिँच्ने, हामीलाई नाङ्गो
बनाएर आफू धनी वा सम्पन्न हुने, हाम्रो
अज्ञानतालाई धरापमा पारेर आफ्नो अनेकौं
कठित आत्मज्ञानद्वारा मानिसहरूलाई मुग्ध
बनाइ शोषण गर्ने व्यक्तिबाट सुरक्षित हुने
केवल एउटा मात्र उपाय छ त्यो हो
परमेश्वरको वचन अध्ययन गर्नु र त्यस
अनुसार चलन आफूलाई समर्पित हुन प्रण
गर्नुपर्छ। हामीलाई परमेश्वरबाट अलग
राख्ने कसैको आत्मज्ञानको ज्योतिको
आवश्यक छैन। परमेश्वरको वचन नै
हाम्रो निम्ति ज्योति हो (भजन
११९:१०५)।

इसाई जगतमा धेरै सम्प्रदाय वा डिनोमिनेशनहरू किन उम्रन्छन्?
सबैले आफूहरू इसाई हौं र बाइबललाई नै विश्वास गरेकाछौं
भनेर दावी गर्छन्। तैपनि छुट्टाछुट्टै चर्चहरू खडा गरि र चर्चहरूको
बीचमा विभाजन ल्याइ मानिसहरूलाई इसाई भनेर अन्यौलमा पार्ने
वातावरण इसाईहरूकै बीचमा किन देखा परिरहेकाछन्?

१ तिमोथी ३:१६ परमेश्वरको चर्च सत्यको जग र खम्बा हो भनेर प्रेरित पावलले सत्य चर्चको परिभाषा दिन्छन्।

यूहन्ना १७:१७ प्रत्येक युगमा उहाँका जनहरू सत्यले पवित्र वा सफा पार्नेछ भनेर येशूले खुलासा गर्नुहुन्छ।

प्रकाश ६:१-७ येशूको प्रिय चेला यूहन्नाले दर्शन देख्छन्। त्यस दर्शनमा उनले चारवटा घोडाचडिहरू देख्छन्। घोडामा चढ्ने ती मानिसहरू प्रतिक वा शङ्केत हुन्। तिनीहरूले परमेश्वरको सत्य वचनलाई अगाडि बढाउँछन् तर सैतानको शक्ति वा मतियारहरूले नाश पार्न खोज्छन्।

१. सेतो घोडा-प्रेरितको समयमा द्रुतगतिले बढेको शुद्ध तथा खारिएको चर्च (कलस्सी १:१६, प्रकाश १२:१, प्रकाश १९:७ (सन् ३१-सन १००सम्मको चर्चको इतिहास)।
२. रातो घोडा-येशूका विश्वासीहरूले रोमी शासकहरूद्वारा भयङ्कर यातना (सन् १००-सन ३१३)।
३. कालो घोडा-मूर्तीपूजक रोमसँग इसाई धर्मको सम्झौता वा तत्कालिन मूर्तीपूजक सम्राट् कन्सेसटाइनले आफू इसाई

भएको दावी गर्छन् र इसाईहरूलाई आफ्नो धारणामा मिसाउँछन् (सन ३१३-५३८)।

४. पहिलो घोडा-इसाईहरू आत्मिकरूपमा मुर्दा हुन पुग्छन्। अर्थात् रोमको चर्चले आफ्नो सम्झौता गरिएको धर्मलाई लाद्छ र सत्य इसाईहरू आत्मिकरूपमा निरिह वा असहाय भएको हुन्छ (सन ५३८-सन १५००)।

दानिएल ८:१२ परमेश्वरको सत्यलाई वा सत्य वचनलाई भुईँमा फ्याँकिनेछ भनेर भविष्यवाणी गरिन्छ।

२ थेसोलोनिकी २:३-७ बाइबलको सत्य वचनबाट तर्किएर जानेछन् र इसाई धर्मकै नाउँमा वा बाइबलकै नाउँमा सत्यबाट पतन हुने चर्चहरूको उदय हुनेछ भनेर पावबले भविष्यवाणी गर्छन्।

यहूदा ३ सन्तहरूले वा प्रेरितहरूले दिएका वचन र आस्थाको निम्ति अग्रसर भएर बस्न यहूदाले जोर गर्छन्।

प्रकाश १४:६,७ सक्कल वा सही चर्चले अनन्तको सुसमाचार पृथ्वीको कुना काप्चाहरूसम्म पुऱ्याउन अथक प्रयास गर्छन्।

प्रकाश १२:१७ सत्य चर्चका विश्वासीहरूलाई बचेखुचेको वा उन्निएको भनेर सम्बोधन गरिन्छ। ती विश्वासीहरू परमेश्वरप्रतिको निष्ठामा

अडिग हुन्छन्, उहाँका आज्ञाहरू पालन
गरेर अन्तिम दिनहरूसम्म उहाँप्रति
बफादारी हुन्छन्।

प्रकाश १४:१२

ती मानिसहरू परमेश्वरका दश
आज्ञाहरूलाई शिरोपर गर्छन् र येशूमा
भएको विश्वासले भरिएका हुन्छन्।

यशैया ८:२०

परमेश्वरको वचन र व्यवस्थाबाट टाढा
राख्ने जुनसुकै तत्वहरू वा इसाई
सम्प्रदायलाई स्वीकार नगर्न आह्वान।

बाइबलको भविष्यवाणीमा संयुक्त राज्य अमेरिका

परमेश्वरको योजना र लक्ष्यलाई पूरा गर्न विभिन्न देशहरूले भूमिका खेल्छन् भनेर बाइबलको भविष्यवाणीले चर्चा गर्छ। दानिएल र प्रकाशको पुस्तकमा लेखिएका भविष्यवाणीहरू श्रृङ्खलावद्धरूपमा पूरा गर्न केही साम्राज्य वा राष्ट्रहरूले उल्लेखनीय भूमिका खेलेको हुन्छ। तिनीहरूले खेलेका भूमिकाहरू परमेश्वरका लक्ष्यहरूलाई पूरा गर्दछन्।

आमोस ३:७ भविष्यका रहस्यहरू परमेश्वरले उहाँका अगमवक्ताहरूद्वारा प्रकट गर्नुहुन्छ।

प्रकाश १३:१-१० प्रकाश १३ अध्यायमा चितुवा जस्तो पशु यूहन्नाले आफ्नो दर्शनमा देखेका थिए। त्यो पशु रोमको चर्चको प्रतिक हो भनेर पहिचान त्यसको बारेमा थाहा पाउनुपर्छ। यहाँ रोम हो भनेर देखाउन गर्न ६ वटा स्पष्ट कारणहरूले चिनाउँछन्।

१) प्रकाश १३:१ यो समुद्रबाट उदय हुन्छ (प्रकाश १७:१५) मानिसहरूले भरिभराउ भएको ठाउँ।

२) प्रकाश १३:२ मूर्ती पूजा गर्ने रोमले त्यस चर्चलाई सरकारी अधिकार दिएर लालमोहर लगाइदिन्छ। अर्थात् चर्चलाई नागरिकमाथि प्रभुत्व जमाउने अधिकार रोमी साम्राज्यले दिन्छ।

- ३) प्रकाश १३:५ परमेश्वरले पाउने सुविधाहरू र अधिकार आफूले पाएको भनेर दावी गर्छ (लूका ५:२०-२१)।
- ४) प्रकाश १३:७ सन्त वा येशूलाईमाथिमात्र आस्था राख्नेहरूलाई सताउँछ वा यातना दिन्छ।
- ५) प्रकाश १३:५-४२ महिना वा १२६० अक्षरस वर्षसम्म सर्वशक्तिमान भएर राज गर्छवा नागरिक राज्य भन्दा सर्वोच्च भएर शासन गर्छ।
- ६) प्रकाश १३:१८ प्रकाश १८मा उल्लेखित चितुवा जस्तो पशु रहस्यमय ६६६ नम्बरसँग परिचित भएको देखाउँछ।
- प्रकाश १३:१० जब प्रथम पशुलाई नजरबन्दमा राख्छ त्यसै समय दोस्रो पशुको उदय हुन्छ जुन १७९८ तिरको कुरो हो। यो अलग शक्ति हो।
- प्रकाश १३:११ थोरै जनसंख्या भएको देशबाट यसको उदय छिटो हुन्छ।
- प्रकाश १३:११ दोस्रो पशुको दुईवटा सिङ्गहरू हुन्छ तर त्यसको शिरमा मुकुट हुँदैन। त्यस पशुले प्रतिनिधित्व गरेको देशमा राजा हुँदैन। यो प्रजातान्त्रिक गणतन्त्र पद्धतिको सरकार हो।
- प्रकाश १३:११ प्रकाश १३:११ भर्खरको वा युवा पशु हो। यो देशमा पूरा स्वतन्त्रता हुन्छ र राज्यप्रणालीमा नौलो हुन्छ। यो नयाँ

शक्ति राष्ट्र हो (दानिएल ७:१७,२३ले भन्छ कि स्वप्न दर्शनमा देखेको पशुको अर्थ राष्ट्र हो। यहाँ उल्लेख गरेको राष्ट्र १७९८तिर छिटो उदय हुन्छ। यस देशमा राजा हुँदैन तर मानिसहरूले प्रजातन्त्रको उपभोग गरेर नागरिक शासकले राज्य चलाउँछ। यस राज्य येशूको जस्तै पाठोको गुण हुन्छ। यस राज्यले मानिसहरूलाई आत्मनिर्णयको अधिकार दिन्छ। भविष्यवाणीसँग मिल्ने केवल एउटा मात्र राष्ट्र संयुक्त राज्य अमेरिका हो। यस राष्ट्रले प्रकाश १३:११मा लेखिएको पशुको विशेषताहरूसँग मिल्दछ।

प्रकाश १३:११,१२ यस पाठो जस्तो चरित्र भएको राष्ट्र छिटै अजिङ्गरको रूपमा परिवर्तन हुन्छ। धार्मिक स्वतन्त्र दिएको यो देशले धर्मको नाउँमा मानिसहरूलाई दवाउनेछ र सताउनेछ।

प्रकाश १३:१२ दोस्रो पशुले (संयुक्त राज्य अमेरिका) पहिलो पशु वा पोपियतन्त्रको प्रभावमा पर्दछ।

प्रकाश १३:१२ त्यो राष्ट्र र पोप मिलेर परमेश्वरको आराधना गर्ने काममा द्वन्द्व हुन्छ (प्रकाश १४:६,७)। त्यो द्वन्द्वको विषयबस्तु

हप्ताको सातौँ दिन शनिवारलाई कायम राखेर सृष्टिकर्ता परमेश्वरको आराधना गर्ने कि पोपले लादेको आइतबारलाई पालन गरेर आराधना गर्ने। हप्ताको सातौँ दिन साबथ सृष्टिकर्ता को हुनुहुन्छ भनेर चिनाउने दिन हो। सनातन सत्य परमेश्वरको आराधना गर्ने चिन्ह हो (प्रकाश ४:११, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२)।

प्रकाश १३:१३,१४ अन्तराष्ट्रिय सङ्कटमा सैतान चमत्कारीय र अचम्मका कामहरू चर्च र नागरिक राज्यको गठबन्धनमा सक्रिय हुन्छ अनि परमेश्वरका जनहरूलाई निर्ममतापूर्वक दवाउँछ। सत्य साबथलाई पालना गर्नेहरूमाथि हिंस्रक भएर त्यस गठबन्धन राष्ट्रले यातना दिनेछ।

प्रकाश १२:१७ परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई तोड्न परमेश्वरका जनहरूले कुनै पनि दवावलाई आत्मसमर्पण गर्नेछैन। परमेश्वरमाथि तिनीहरूको आस्था र निष्ठा अटल रहनेछ।

येशूभक्तको व्यावहारिक बहुआयामिक जीवन
मानिसको अन्तर्आत्माले खोजेको आवश्यक कुराहरूको जवाफ
सत्यको निम्ति तिर्खा र पत्ता लगाउने तरिका

१. जब बाइबल पढिन्छ तब मनमा पूर्वाग्रह राख्नुहुन्न। बाइबललाई संकुचित हृदयले वा यो अरू जस्तै धर्मशास्त्रको पुस्तक त हो नी भनेर होइन बरु खुला मनले र सिक्न चाहने चाहनाले बाइबल पढ्नुपर्छ (मत्ती ११:२५)।
२. तपाईंले आफ्नो सारा हृदयले बाइबलका ज्ञानहरू खोजिखोजी पढ्नुभयो भने तपाईंलाई चाहिने आत्मज्ञान तपाईंलाई परमेश्वरले प्रकट गर्नुहुन्छ भनेर विश्वास गर्नुहोस् (यूहन्ना ८:३२, यर्मिया २९:१३)।
३. पवित्र आत्माको अगुवाइको निम्ति निरन्तररूपमा प्रार्थना गर्नुहोस्। हामीलाई चाहिने सत्यतिर डो-याउन परमेश्वरले पवित्र आत्मा दिनुहुनेछ भनेर प्रभु येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ (यूहन्ना १६:१३)।
४. कुनै पनि विषयको बारेमा जान्नुपर्दा बाइबलको केवल एउटा पद वा अंशमात्र नपढि त्यसको बारेमा अर्को कहाँ कहाँ छ भनेर खोजेर पढ्नुहोस्। केवल एउटा पदमामात्र आधारित बनाएर बाइबलको शिक्षादीक्षा "यही हो" भन्ने निष्कर्षमा पुग्न प्रयास नगर्नुहोस् (यशैया २८:९,१०,१ कोरन्थी १:१३)।
५. सत्यलाई प्रकट गर्न परमेश्वरले तपाईंलाई उहाँको वचन दिनुभएको हो भन्ने विश्वासलाई स्वीकार्नुहोस्। बाइबल कुनै सिद्ध वा धर्मात्मा मानिसले कुनै तपस्या वा ठूलो अध्ययन गरेर लेखेको होइन तर परमेश्वरकै वचन हो भनेर विश्वास गर्नुहोस् (२ पत्रुस १:२१, यूहन्ना १७:१७)।

६. जब बाइबल अध्ययन गर्दा तपाईंको जीवनमा केही नयाँ परिवर्तन गर्न त्यसबाट आह्वान गर्छ भने सो परिवर्तन गर्न राजी हुनुहोस्। तपाईंको विगत जीवनको परमेश्वरसम्मत नभएको सोचाइ र मनस्थितिलाई परिवर्तन गर्न बाइबलले माग गर्दछ भने त्यसलाई परिवर्तन गर्नुहोस्। बाइबलचाहीं पढ्ने तर त्यसले औँल्याएको सत्य अनुसार चलन चाहेन भने बाइबल पढ्नुको कुनै अर्थ छैन (यूहन्ना ७:१७)।
७. तपाईंमा भएका कुनै पनि तर्क, धारणा वा विद्याहरू परमेश्वरको वचनको सत्यतालाई समर्पण गर्न राजी हुनुहोस् (हितोपदेश १४:१२, यूहन्ना १७:१७)।
८. बाइबलले स्पष्टरूपमा देखाएका नीतिहरूबाट अलग राख्न खोज्ने कुनै पनि मानिसको सरसल्लाह सुन्न आवश्यक नभएको ठान्नुहोस्। कतिपयले बाइबलका कुराहरूलाई आफ्नै तरिकाले व्याख्या गर्दछन् तर बाइबलको सत्यसँग बाझिन्छ भने त्यस्ता मानिसको दवावमा पर्न नखोज्नुहोस्। बाइबलले सिकाएको अनुसार चलन आवश्यक छैन भनेर सिकाउने आवाज वा शिक्षादीक्षाबाट टाढै बस्नुहोस् (हितोपदेश १९:२७)।
९. सबै सत्यले हामीलाई येशूतिर डोऱ्याउँछ जो बाटो, सत्य र जीवन हुनुहुन्छ। तपाईंले पढ्नु हुने कुनै पनि विषयवस्तुले येशूतिर औँल्याउँछ वा उहाँसँग घनिष्टता हुन मद्दत गर्छ की गर्दैन सो सोच्नुहोस्। आफैले आफैलाई सोध्नुहोस् "के यो विषय वा ज्ञानले मलाईतिर नजिक ल्याउँछ कि ल्याउँदैन?" (यूहन्ना १४:६)।

प्रार्थनाका नीतिहरूः

प्रार्थनाका जवाफहरू वास्तविकरूपमै कसरी पाउने

१. हाम्रा प्रिय प्रभुले उहाँलाई खोज्न वा उहाँको चाहना गर्न हामीलाई निम्त्याउनुहुन्छ (लूका ११:१३, मत्ती ७:११, भजन ६५:२, मर्कूस ११:२३, २४)।
२. तपाईंको जीवन परमेश्वरको इच्छामा समर्पित भएको निश्चय गर्नुहोस्। परमेश्वरको इच्छामा तालमेल नभएको तपाईंको जीवनको कुनै पक्ष छ भने त्यसलाई त्याग्न राजी हुनुहोस् (१ यूहन्ना ५:१४, १५, मत्ती २६:३९)।
३. तपाईंलाई चिन्ता वा सुर्ता भएको कुनै पनि विषयबस्तु जसले तपाईंलाई दुःख दिइरहेको छ उहाँकहाँ ल्याउनुहोस् (१ पत्रुस ५:७, भजन ५५:२२)।
४. तपाईंको सबै प्रार्थनामा परमेश्वरको स्तुति, उहाँप्रति आभार र धन्यवाद मिसाउनुहोस् (फिलिप्पी १:४, कलस्सी ३:१५, १७, १ थेस्सोलोनिकी ५:१८)।
५. प्रार्थनाको उद्देश्य भनेको परमेश्वरको दिमागसँग एक हुनु हो र उहाँसँग गहिरो सङ्गति गर्नु हो (प्रकाश ३:२०, एफिसी ३:१६-१९)।
६. कुनै सुनासान वा कसैले वाधा नदिने ठाउँ रोज्नुहोस्। दिनदिनै उहाँलाई खोज्नुहोस् र प्रार्थना गर्नुहोस्। यो उहाँको आह्वान हो (मर्कूस १:३५, यर्मिया २९:१३)।
७. परमेश्वरले मात्र सुन्ने गरेर ठूलो स्वरले प्रार्थना गर्न सिक्नुहोस् (मत्ती २६:३९, लूका ११:१)।
८. तपाईंको प्रार्थना परमेश्वरले जवाफ दिनुभएको छ भने त्यसको लेखा राख्नुहोस् र बेलाबेलामा त्यसलाई सम्झेर परमेश्वरका आशिषहरूको निम्ति धन्यवाद दिनुहोस् (व्यवस्था ८:२, १ इतिहास १६:१२)।

तपाईंमा भएको विश्वास कसरी बढाउने

विश्वास वा आस्था भनेको परमेश्वरमा भरपर्ने तत्व हो। तपाईंले भरोसा राख्न सक्नुभएको मित्रजस्तै उहाँमाथि तपाईं विश्वस्त भएर भर पर्नु हो। विश्वास भनेको उहाँसँग नजिक सम्बन्ध राख्दा बढ्छ। परमेश्वरले मेरो वास्ता गर्नुहुन्छ र मेरो सर्वोच्च हित उहाँमात्र चाहनुहुन्छ भन्ने निर्णयमा तपाईं पर्नुपर्छ। तपाईं जति परमेश्वरको बारेमा आत्मज्ञान बढाउनुहुन्छ त्यति बढि तपाईंले उहाँमाथि भरोसा राख्न सक्नुहुन्छ।

१. विश्वास भनेको त्यो तत्व हो जसले हाम्रो आत्मिक वा धार्मिक अनुभवहरूको आधार हो।
२. हाम्रो प्रिय सनातन परमेश्वर पितामा भरोसा राखिने सम्बन्ध गाँस्न येशूले हामीलाई निम्त्याउनुहुन्छ (मर्कूस ११:२२-२४)।
३. विश्वासबिना परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्न असम्भव छ (हिब्रू ११:६)।
४. प्रत्येक येशूभक्तलाई उसको खुबी वा क्षमता अनुसार परमेश्वरले विश्वास दिनुभएको छल (रोमी १२:३)।
५. विश्वास जतिसुकै थोरै भएतापनि परमेश्वरको अचम्म काम गर्ने शक्तिसँग जोड्न सक्छ (लूका १७:५,६)।
६. जब बाइबलमा वर्णन गरेका पात्रहरूको विश्वासका उदाहरणहरू पढ्छौं तब त्यसले हाम्रो विश्वासलाई पनि बढाउँछ (रोमी १०:१७)।
७. बाइबल अध्ययन गर्दा त्यसको फाइदा उठाउन त्यसमा पाएको ज्ञानलाई विश्वासद्वारा हाम्रो जीवनमा व्यक्तिगतरूपमा लागु गर्नुपर्दछ। प्रत्येक कथामा आफूलाई राख्नुहोस्। परमेश्वरको वचन पढ्दा तपाईंको जीवनमा पनि आश्चर्यतरिकाले परिवर्तन ल्याउन उहाँ सक्नुहुन्छ भनेर विश्वास गर्नुहोस्। जब हामी विश्वासको कारणले

- हाम्रो अनुभव बढ्छ तब हाम्रो विश्वास र परमेश्वरमाथिको आस्था पनि बढ्दछ।
८. परमेश्वरकै वचन पढेर तपाईंको विश्वास बढ्छ भनेर अपेक्षा गर्नुहोस् (२ पत्रुस १:३,४)।
 ९. जति येशूको नजिक हामी आउँछौं त्यति उहाँको विश्वास हामीले पाउँदछौं (हिब्रू १०:२२)।
 १०. विश्वास अनुसार जिउनु भनेको दिनदिनै, निरन्तररूपमा येशूमाथि भरोसा राखेर उहाँमाथि सम्बन्ध गाँस्दै अघि बढ्नु हो (रोमी १०:१७)।
 ११. येशूतिर हेर्दै गर्दा वा उहाँतिर नजर राख्दै गर्दा, उहाँमा भरोसा राख्दै गर्दा येशूबाट विश्वास हामी पाउँछौं र हाम्रो आस्था र विश्वास पनि बढ्दछ (हिब्रू १२:१,२)।
 १२. विश्वास भनेको हामीले जे चाह्यो त्यो परमेश्वरले दिनुहुन्छ भन्ने होइन अर्थात् विश्वासले गर्दा परमेश्वर हाम्रो कठपुतली हुँदैन। येशूले गेतसमनीको बगैँचामा परमेश्वरले जे चाहनुभएको थियो त्यो खोज्न प्रयास गर्नु नै विश्वास हो (मत्ती २६:३९)।
 १३. परमेश्वरमा पूरा भरोसा हामी राख्न सक्छौं जब इमान्दारितापूर्वक विश्वाससाथ परमेश्वरको चाहनालाई खोज्छौं। उहाँले आफ्नै समयमा र आफ्नै तरिकाद्वारा हाम्रा हृदयका चाहनाहरू प्रकट गर्नुहुनेछ (१ यूहन्ना ५:१४)।

येशूभक्तको जीवन निरन्तररूपमा विश्वास, आस्था प्रेमिलो परमेश्वरमा राख्नु हो। उहाँको निष्ठामा रहनु भनेकै उहाँमाथि भरपर्नु हो। परमेश्वरका सन्तानलाई जे उपयुक्त छ र जे उत्तम छ सो उहाँले सधैं सोच्नुहुन्छ भनेर विश्वास गर्नुपर्छ। हामीलाई उहाँले जे गर्नुहुन्छ अन्तमा हाम्रै भलाईको निम्ति गर्नुहुन्छ भन्ने कुरामा हामी विचलित हुनुहुँदैन।

रिस, अरूप्रति भएको तितो अनुभव र रोषलाई कसरी सम्हाले

१. यो स्वीकार्नुहोस् कि तपाईं रिसाउनुभएको छ वा तपाईं कसैसँग क्रुद्ध हुनुभएको छ। अर्थात् कसैले तपाईंलाई रिस उठाएको छ। जब तपाईंमा रिस उठ्छ तब तपाईंले परमेश्वरसँग इमान्दारिसाथ आफ्नो भावनालाई प्रकट गर्नुहोस्। अरूबाट तपाईं लुकाउन खोज्नुभएतापनि परमेश्वरसँग तपाईंको भित्री आवेग वा भावनाहरू नलुकाउनुहोस् (हिब्रू ४:१३, एफिसी ४:६)।
२. तपाईं किन रिसाउनुभयो सो पत्ता लगाउनुहोस्। परमेश्वरले कैयनलाई सोध्नुभयो "तिमी किन रिसाएको? (उत्पत्ति ४:६)।
३. तपाईंको आवेगले तपाईंलाई नियन्त्रण गर्न नदिनुहोस्। तपाईं मानिस हुनुहुन्छ र तपाईंमा अनेकौं भावना वा इमोशनहरू हुन्छन् नै तर तिनीहरूले तपाईंलाई बशमा राख्न नदिनुहोस् (हितोपदेश १६:३२, उपदेशक ७:९, हितोपदेश १४:२९)।
४. तपाईंसँग भएको रिस परमेश्वरलाई नै पोखाउनुहोस् वा समर्पण गर्नुहोस्। यो पनि सोच्नुहोस् तपाईं रिसाएको बेलामा बोल्नुभएको वचनहरूले अरूहरूमा रिस उठाइदिन्छ (हितोपदेश १५:१, भजन ३७:७, यर्मिया २०:७-१३)।
५. तपाईंलाई कसैले बिगार्न खोज्छ वा रिस उठाउने काम गर्छ भने उसलाई क्षमा दिनुहोस्। तपाईंलाई कसैले हानी नै गर्ला वा धोका देला वा गलत व्यवहार गर्ला उसलाई क्षमादिने मनस्थिति तपाईं बनाउनुहोस्। यो याद गर्नु होस्, तपाईंले जे गर्नु नगर्नु भएतापनि परमेश्वरले तपाईंलाई

क्षमा दिनु भएको छ। तपाईंप्रति गलत वा नराम्रो व्यवहार गर्नेलाई क्षमा दिन शक्ति दिनुहोस् भनि परमेश्वरसँग पुकार्नुहोस् (एफिसी ४:३२, लूका ११:४, कलस्सी ३:१३)।

६. तपाईंमा रिस उठेकोले तपाईंले तपाईंलाई नै क्षमा दिनुहोस् (१ यूहन्ना १:९)।
७. रिस उठ्नेबित्तिकै त्यसलाई कसरी सम्हाल्ने भनेर सोच्नुहोस्। तपाईंको दिमागमा कसैप्रतिको रिस थुपारि नराख्नुहोस्। यदि कसैसँग क्षमा माग्नु छ भने पनि क्षमा माग्नुहोस् (एफिसी ४:२६)।

कुनै किसिमको परिक्षा, प्रलोभन वा कसैले फसाउन खोज्छ
भने त्यसलाई कसरी सम्हाल्ने

१. हामीमा आउने सबै खालका दुःख दिने परिक्षा, प्रलोभनमा फसाउने चाला, लोभ र लालचको जन्म सैतानबाटै आएको हो (याकूब १:१२-१५, यूहन्ना ८:४४)।
२. तपाईंले सहननसकिने भन्दा ज्यादा त्यस्तो परिक्षा परमेश्वरले तपाईंलाई आउन दिनुहुन्न। कुनै पनि दुःखकष्ट र परिक्षा तपाईंमा आउँछ भने परमेश्वरको शक्तिले त्यसलाई सहने र पार हुने शक्ति पनि दिनुहुन्छ (१ कोरन्थी १०:१३)।
३. हामी मानव जातले खप्नुपर्ने वा सामना गर्नुपर्ने सबै खालको दुःख, कष्ट, प्रलोभन र परिक्षा केही हदसम्म येशूले पनि सामना गर्नुभएको थियो तर उहाँ त्यसबाट उम्किनुभयो (हिब्रू ४:१५, १६)।
४. येशू खीष्टको शक्तिले सामना गर्नुपर्ने परिक्षा वा प्रलोभनमाथि तपाईं विजयी हुन हुनसक्नुहुन्छ। उहाँको शक्ति तपाईंलाई उपलब्ध गराइएको छ (१ यूहन्ना ५:४, रोमी ८:५-१५, १ कोरन्थी १:२७-३०)।
५. तपाईंमा आउने परिक्षा, प्रलोभन, लोभ, लालच, मोहबाट अलग भएर बस्न वा तिनीहरूमाथि विजयी पाइरहन तपाईं त्यस्तो वातावरणबाट पर रहनुहोस्। जस्तै कुनै ठाउँ, आमोदप्रमोद वा रमझम गर्ने ठाउँ, विगाने बानिव्यहोरा वा अरू कुनै जुन सबै खालका परिक्षाहरूको स्रोत हो (याकूब ४:७, ८, फिलिप्पी ४:७, ८)।

जो आफू निच ठानिएर निराश भएर बस्छन् तिनीहरूलाई कसरी
उकास्ने

१. प्रिय सृष्टिकर्ता परमेश्वरले नै तपाईंलाई यस संसारमा तपाईंको अस्तित्वको निमित्त ल्याउनुभएको हो। जब तपाईंले तपाईंको जीवन उहाँमा समर्पण गर्नुभयो भने तपाईं उहाँको परिवारमा स्वतः समावेश हुनुहुनेछ (एफिसी ३:१०, १९, यूहन्ना १:१२)।
२. यो याद गर्नुहोस्, तपाईं आफै विशेष व्यक्ति हुनुहुन्छ। तपाईंको नक्कल गर्ने यस पृथ्वीमात्र होइन जगतमै अर्को कुनै छैन। परमेश्वरको निमित्त तपाईं विशेष व्यक्तित्व हुनुहुन्छ (यशैया ४३:१, ४, ७, २१, १३:१२, प्रस्थान ३३:१२)।
३. येशू खीष्टले तपाईंको निमित्त आफ्नो ज्यान दिनुभयो। कुनै पनि विनाव्यक्तिलाई उहाँले आफ्नो ज्यान दिनुहुनेथिएन। परमेश्वरको सामु तपाईं धेरै बहुमूल्यको हुनुहुन्छ (गलाती २:२०)।
४. तपाईंको शारीरिक कमजोरी होला, शरीरमा अपाङ्ग होला, तपाईंमा कतिपय घटी कमिकमजोरी होला, अरूको अगाडि तपाईं निच नै होला तर ती तत्वहरूले परमेश्वरको प्रेम तपाईंमा घटिहुँदैन। तपाईं जुन परिस्थितिमा अहिले गुञ्जिरहनुभएतापनि अन्तमा आएर तपाईंके भलोको निमित्त हुनेछ (रोमी ८:२८, ३१-३७)।
५. तपाईं जहाँ भएतापनि वा जो कोही भएतापनि तपाईं यस संसारमा जन्मिनु भनेकै तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको योजना छ (भजन ३७:२३, यर्मिया १:५)।
६. यदि तपाईंले तपाईंको जीवन परमेश्वरको हातमा सुम्पनुभयो भने तपाईंमा भएका सही प्रतिभा, दक्षता बाहिर ल्याउन र प्रयोग गर्न उहाँले सामर्थ्य दिनुहुन्छ (हितोपदेश ३:५, ६, भजन १:१-३)।

जीवनमा भइपरि आउने त्रास वा भयसँग कसरी सामना गर्ने

१. यदि तपाईं परमेश्वरको प्रेममा सुरक्षित भएर बस्नुभयो भने कुनै किसिमको भय, त्रास, डर आदिबाट उहाँले उम्काउनुहुनेछ (१ यूहन्ना ४:१८,१९, भजन ५६:३, हितोपदेश ३:२३-२६)।
२. तपाईंलाई डर ल्याउने सैतान हो र त्यसबाट तपाईंलाई उद्धार गर्न परमेश्वर सक्षम हुनुहुन्छ (२ तिमोथी १:७, भजन २७:१)।
३. जब तपाईंमा भएको कुनै त्रास, भय, डर आदि परमेश्वरमा राखिदिनुभयो भने त्यसलाई सम्हालिराख्न राख्न र त्यसबाट विचलित नभइ शान्त हुन परमेश्वरले तपाईंलाई उपलब्ध गराउनुहुनेछ (भजन ५५:२२, मत्ती ११:२६-२८)।
४. परमेश्वरको उपस्थितिले तपाईंमा भएको सबै डर बिलय हुन्छ (यशैया ४१:१०, भजन ६१:२)।
५. तपाईंले परमेश्वरलाई विश्वास गर्नुभएकोले र उहाँमाथि भरोसा राख्नुभएकोले तपाईंको बारेमा अरूले के भन्छ वा तपाईंलाई अरूले के गर्छ त्यसमा सुर्ता लिन आवश्यक छैन (भजन ५६:११)।
६. तपाईंलाई असर वा प्रभाव पार्ने सबै खालका वातावरणहरूको नियन्त्रण परमेश्वरमा भएकोले उहाँलाई साथ लिएर तिनीहरूसँग तपाईं निडर भएर सामना गर्न सक्नुहुनेछ (भजन ४६:१,२, ९१:१-५)।

एकलोपना वा साथीबिहिन जीवनलाई कसरी सम्हाल्ने

१. जब याकूब आफ्ना आमाबाबुबाट टाढा मामा घरमा एकलै भागिरहेका थिए र आफू एकलोपन महसुस गरेका थिए तब एक रात स्वप्न दर्शनममा परमेश्वरले उनकहाँ प्रकट हुनुभयो र उनी प्रति परमेश्वरको हेरचाह छ भनेर उनलाई विश्वस्त पार्नुभयो (उत्पत्ति २८:१५)।
२. जब एलिया रानी जेजबेलले उनको हत्या गर्छु भनेर खबर उनले पाए तब उनी अत्यन्तै निराश भएर जङ्गलै जङ्गल भागेका थिए। अनि उनी अन्धकारमय गुफामा लुक्न गएका थिए। उनको त्यस्तो कहलिलागदो अवस्थामा परमेश्वर उनीसँग बोल्नुभयो र उनलाई उत्साह दिनुभयो (१ राजा १९:९-१५)।
३. आफ्ना सन्तान वा भक्त जनहरूलाई कहिल्यै पनि नछोड्ने भनेर परमेश्वरले कबुल गर्नुभएको छ (हिब्रू १३:५)।
४. येशू ख्रीष्टलाई धर्मगुरुहरू समेत गरेर सबैले हेपेका थिए र उनलाई तिरस्कार गरेका थिए। उहाँ क्रुसमा एकलै मर्नु भएको थियो। तपाईंको एकलोपना वा एकलै भएको बेलामा हुने नियास्रोपनालाई उहाँले राम्रैसँग बुझ्नुहुन्छ (यशैया ५३:३,४, ६३:३,९)।
५. जब तपाईं येशूकहाँ आउनुहुन्छ तब उहाँले तपाईंको हृदयमा उहाँ तपाईंमा उपस्थित हुनुभएर उहाँ महिमाले तपाईंलाई भरिदिनुहुन्छ। तपाईं उहाँको आफ्नै छोरा वा छोरी बनाएर उहाँको काखमा राख्नुहुन्छ (२ कोरन्थी ६:१६-१८)।

६. तपाईंको कुनै क्रियाकलापले तपाईं लाजमर्दो भएर एक्लिनु होला, पारपाचुकेमा परेर उदासमा पर्नुहोला वा कुनै नजिकको प्रियजनको मृत्युले शोकित भएर नियास्रो मानेर बस्नु होला वा कसैले तपाईंलाई वास्ता गर्दैन भनेर निराश भएर बस्नु होला तर परमेश्वर आफै हाम्रो पति भएर हाम्रो संरक्षकको भूमिका निभाउनुहुन्छ। तपाईं एक्लो महिला होस् वा पुरुष होस् परमेश्वर तपाईंसँग टाँसिने वचन दिनुहुन्छ र तपाईंको आवश्यकतालाई आपूर्ति गर्नुहुन्छ (यशैया ५४:४-८)
७. एकलोपनाबाट बाहिर निस्कन तपाईंले आफ्नो बाँकि जीवन अरूलाई खुशी पार्ने काममा लगानी गर्नु आवश्यक छ। यदि तपाईं कसैको साथी हुन चाहनुहुन्छ भने तपाईं पनि उसको साथी हुन अघि सर्नुपर्छ (हितोपदेश ११:२५, १८:२४)।

उदासिनता, नैराश्यता, खिन्न र हिम्मत हारेको जीवनबाट उम्किने बाटो

उदासिनताले संसारमा हजारौं मानिसहरूलाई विभिन्न तहमा असर पारिरहेको छ। कतिपय उदासिनता अत्यन्तै गम्भिर हुन्छ। अति ग्रस्त उदासिनता भएको कतिपयलाई छुटकारा दिन आत्मिक सरसल्लाहमात्र होइन चिकित्सक र मनोवैज्ञानिकको सहयोग पनि चाहिने हुन्छ। तल दिइएका बाइबलका नीतिहरूले उदासिन व्यक्तिलाई सरसल्लाह दिन तपाईंलाई सहयोग हुनसक्छ।

उदासिनको परिभाषा: आफ्नो जीवनमा हार खाएको अनुभव गर्ने, जीवनको कुनै अर्थ नभएको महसुस गर्ने, कुनै काम बिग्रिए वा बिमार भए खिन्न भएर बस्ने मनिस्थितिमा हुने, हिम्मत हार्ने, जसले गर्दा चेहरामा खुशी, आनन्द र शान्तिको दाग हराउने जस्तो व्यक्तिलाई उदासिन भएको व्यक्ति भनिन्छ। यस्तो मानिसको निमित्त समस्या यस्तो ठूलो पहाड जस्तो उसलाई थिचिरहेको हुन्छ कि उसले आफ्नो भविष्यलाई अन्धकार देख्छ र कुनै आशाको किरण देख्दैन।

याद गर्नुहोस्, यस्तो परिस्थिति तपाईंकोमात्र होइन। बाइबलमा विश्वासको धरोहर मानिएका र महापुरुषहरू पनि निराशको भुमरीमा लतपटिएका थिए।

१. परमेश्वरको आँखाको नानी ठानिएको दाउद पनि निराशको भूमरीमा परेका थिए (भजन ६:६,७, ४०:१२, भजन ८८)। तर उनी उदासिन हुँदा उनको आँखा जमिनमा होइन तर माथि परमेश्वरमा थियो जसले गर्दा जीवनले ल्याउने खिन्न, हार र नैराश्यतासँग कसरी सामना गर्ने भनेर उनले देहायका नीतिहरू निकालेका थिए:

- अ. हामी जतिसुकै उदास, निराश वा खिन्न भएतापनि परमेश्वरले हामीलाई छोड्नुहुन्न (भजन १६:८, १३९:७-१७)।
- आ. परमेश्वरमाथि भरोसा राख्दा र विश्वासको दियो हाम्रो जीवनमा बालिराख्दा कठिन परिस्थितिमा पनि शान्ति र आनन्दको अनुभूति पाउन सक्छौं (भजन ५:११, २८:७,८)।
- इ. कतिपय समयमा दुःख, कष्ट, परिक्षा र बिमारहरू पनि परमेश्वरको नजिकमा हामीलाई ल्याउन आइपर्न सक्छ। प्रत्येक दुःख, कष्टमा परमेश्वरसँग पुकार गर्न हामीलाई आह्वान गरिएको छ (भजन ११९:६७,७१, ६२:८)।
- ई. तपाईंलाई अत्यन्तै अपठ्यारो र कठिन परिस्थितिबाट गुञ्जन नसक्ने देखिनुभयो भने तपाईंको जीवन पूरै परमेश्वरको हातमा छ भनेर विश्वास गर्नु जरुरी छ (भजन ११८:६,८,१४,१७)।
२. उदासिन भएको बेलामा परमेश्वरको स्तुति गाउनु विगतमा परमेश्वरले तपाईंको जीवनमा गर्नुभएको कामलाई सम्झेर धन्यवाद दिँदा केही हृदयसम्म उदासिनताबाट राहत पाउन सकिन्छ (भजन ११८:१, ११३:३, ७१:१-३,८,२४, ५९:१६)।
३. हाम्रो उदासिनतामा हाम्रो हृदय परमेश्वरतिर फर्कियोस् भन्ने उहाँको चाहना छ। हाम्रा प्रार्थनाका जवाफहरू दिन उहाँ रमाइलो मान्नुहुन्छ (भजन ६१:२, भजन ६०:४, ५६:३,८,११)।
४. स्वीकार वा पश्चाताप नगरेका पापहरू र हाम्रा गल्तीहरूलाई स्वीकार नगरि दवाइ राख्दा उदासिनको

बाटोमा घचेटिन सक्छ। यदि तपाईंले गर्नुभएको कुनै पापले गर्दा उदास हुनुभएको छ र दोषी मनस्थितिले लाडिनुभएको छ भने बाइबलमा दिइएका सल्लाहहरू पालन गर्नुहोस् (भजन ३८:१७,१८ (तपाईं दोषी मनस्थिति हुनुभएको छ भने परमेश्वरलाई भन्नुहोस्) १ यूहन्ना १:९ (तपाईंले पाप स्वीकार्नुहोस्)।

५. परमेश्वरले तपाईंलाई क्षमा दिनुहुन्छ भनेर भजन ५१को प्रार्थना गर्नुहोस् र विश्वास गर्नुहोस्। यदि तपाईंको दिमागले तपाईंलाई दोषीमनस्थिति दिएर तपाईंलाई घरबडारहेको छ भने यस सोचाइले भर्नुहोस् "परमेश्वरले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले म जस्तो छु त्यस्तै ग्रहण गर्नुहुन्छ। मलाई उहाँले आफ्नो बालक सम्झेर माया गर्नुहुन्छ (१ तिमोथी २:३-६, १ पत्रुस ३:९, उपदेशक १:३-७)।

६. शारीरिक कष्ट वा असक्तको कारणले पनि तपाईं खिन्न हुन सक्छ। एलियाले कार्मेलको पहाडमा बालदेवताका पुजारीहरूमाथि ठूलो विजय हासिल गरेका थिए। तर रानीले उनलाई मार्ने धम्किएको थाहा पाएपछि उनी आफ्नो घरबाट भागेका थिए र आफू मर्न पाए हुन्थ्यो भनेर कामना गरेका थिए (याद गर्नुहोस्, एलिया परमेश्वरको जन थिए र उनले मृत्यु नै नचाखी स्वर्गमा सिधै लगिएको थियोज!)। भाग्ने क्रममा उनी थाकेका थिए, भोकाएका थिए र दिनभरको चर्तिकलाले उनलाई पेलान भएको थियो। जेजबेलको धम्किले उनी अत्यन्तै निराश र उदास भएका थिए। उनी अत्यन्तै डरलाग्दो सोचमा परेका थिए। १ राजा १९:१-४ पढ्नुहोस्। जब एलिया रातभरि मस्त

निदाए, तातो खाना खाए तब परमेश्वरले उनलाई उत्साहका वचनहरू बोल्नुभएको थियो (१ राजा १९:५-१३)।

७. येशू ख्रीष्टको धरोहर विश्वासी, प्रखर प्रचारक, नयाँ करारका अधिकांस पुस्तकहरू लेख्ने पावल रोमको सम्राट् निरोको आदेश अनुसार उनलाई पाश्चत्यदेश इटालीको राजधानी रोमको इयालखानमा राखिएको थियो। निरोको हातबाट आफू मरिनेछ भनेर उनी निश्चित भएका थिए। यदि कुनै येशूभक्त निराश हुनुपरे उनी महानिराश हुनुपर्थ्यो। तैपनि उनी परमेश्वरमाथिको विश्वासबाट उनी भागेनन्, बरू निराश जीवनको निम्ति उनले यो औषधी दिएर गए:

- अ. जसलाई जुन परिस्थिति आएतापनि परमेश्वरको सार्वभौमिकत्व कायमै छ (फिलिपी १:१२)।
- आ. दुःखकष्टमा होस् खुशीयालीमा होस् ख्रीष्टको महिमा गर्ने र उहाँको नाउँलाई उचाल्ने तथा उहाँको यशलाई अझ बढाउने उनको इच्छा थियो (फिलिप्पी १:२०)।
- इ. दुःखकष्टमा पनि परमेश्वरको प्रार्थना गर्ने र उहाँलाई धन्यवाद चढाउने बानी (फिलिप्पी ४:६)।
- ई. कष्टमा पनि आनन्दित हुनु (फिलिप्पी ४:४)।
- उ. आफ्नो समस्याभन्दा पनि परमेश्वर महान् हुनुहुन्छ भन्ने आभास् पाइनु र उनलाई आवश्यक भएको सबै थोक (कष्टमा सहनसक्ने शक्ति) उहाँले दिनुहुन्छ भन्ने उनको अटल विश्वास (फिलिप्पी ४:१३,१९)।

बचपनमा दुखिएको चित्तलाई कसरी निको पार्ने

बालककालमा कुनै न कुनै किसिमले कष्ट दिने वा दुर्व्यवहार गर्ने व्यक्तिहरूप्रति रुष्टभएर चित्त दुखाइरहने धेरै मानिसहरू छन्। बचपनको समयमा हृदयमा घाऊ वा चोट पार्नेहरूले गर्दा शोकित भएका वा चित्त दुख्नेहरूलाई बाइबलका देहायका पदहरूले पवित्र आत्माको सहयोगले विगतको त्यस तितो धरापबाट उम्किन सहयोग हुनेछ भनेर अपेक्षा गरिएको छ।

१. बालककालको बुद्धि र बालककालमा आफूभन्दा ठूलोको दुर्व्यवहारले गर्दा चित्त दुख्ने बानीलाई छोड्नुपर्छ भन्ने बाइबलको चाहना हो (२ कोरन्थी १३:११)।
२. विगतका कुराहरूलाई बिर्सन पावलले सल्लाह दिन्छन् (फिलिपी ३:१३)।
३. यदि हामी आफैसँग इमान्दारी भयौं र अरूप्रति चोखो मन राख्ने चाहना गर्नुभए भने विगतका कुराहरूलाई बिर्सन सक्दछौं (एफिसी ४:२५)।
४. हाम्रो जीवनमा जे भएतापनि हामी जन्मिनुभन्दा अघि नै परमेश्वरले हामीलाई चिन्नुभएको हुन्छ। हामी प्रत्येकको निम्ति उहाँको योजना छ (यर्मिया १:५)।
५. परमेश्वर सर्वेसर्वा हुनुभएकोले र हामी उहाँका सहकर्मी भएको हुनाले हाम्रो जीवनको निम्ति उहाँले तयार पार्नुभएको योजनालाई कसैले पनि बिथोल्न वा विगान्न सक्दैन (एफिसी २:१०)।
६. हामीलाई जे भएतापनि वा अरूले जस्तोसुकै व्यवहार गरेतापनि त्यो आउन दिन परमेश्वरको लक्ष्य छ। उहाँको

समयमा सबै थोक असल र सुन्दर बनाउनुहुनेछ
(उपदेशक ३:१,११)।

७. हाम्रो फाटेको हृदयलाई उहाँले निको पार्नुहुन्छ। हाम्रो जीवनमा हामीले पाएका खरानीहरूलाई उहाँले सुन्दर थोकमा परिणत गर्नुहुन्छ (यशैया ६१:१-३)।
८. जसरी येशूलाई हामी व्यवहार गर्नुहुँदा त्यसको बाबजुद पनि उहाँले हामीलाई क्षमा दिनुभयो। त्यसरी नै हामीलाई दुर्व्यवहार गर्नेहरूलाई पनि भित्री हृदयदेखि क्षमा दिन सक्नुपर्छ। परमेश्वरको आत्माको शक्तिले अरूलाई क्षमा दिने हामीमा इमान्दारिता पाउन सक्छौं (एफिसी ४:३२)।
९. जब हामीप्रति दुर्व्यवहार गर्नेहरूलाई हामी क्षमा दिन्छौं तब हामीमा भएका तितोपनाहरू बिलाएर जानसक्छ। जसरी येशूलाई क्रुसमा टाँगनेहरूलाई उहाँले क्षमा दिनुभयो त्यसरी नै यदि हामीमा येशूत्व छ भने हामीलाई घाइते पार्नेहरूलाई पनि हामी क्षमा दिनसक्छौं (कलस्सी ३:१३)।

बदला लिने भावनाले आफूले आफैलाई बिगार्दछ। जब खराबहरूलाई असलद्वारा जित्छौं तब हामीभएका चोटहरू पनि निको पारिन्छ (रोमी १२:१९-२१)।

अरूले हामीलाई बिगार्न खोज्छ होला तर त्यसबाट परमेश्वरले हामीलाई राम्रै गर्नुहुनेछ (उत्पत्ति ५०:२०)।

चुरोट वा सुर्तीजन्य अम्मल छोड्न चाहनेलाई त्यो लत छोडाउन

सात कदमहरू

१. चुरोट पिउनुभनेको परमेश्वर र तपाईंको शरीरको विरुद्धमा गरिएको पाप हो भनेर स्वीकार्नु पर्दछ।

"१ यसकारण भाइ हो, परमेश्वरको कृपालाई ध्यानमा राखी म तिमीहरूलाई अनुरोध गर्दछु, कि तिमीहरूको आत्मिक उपासनाको रूपमा आ-आफना शरीरलाई पवित्र र परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य हुने जिउँदो बलिको रूपमा अर्पण गर। २ यस संसारको ढाँचामा नचल, तर आफ्नो मनमा नयाँ भई पूर्ण रूपले परिवर्तित होओ, र परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के हो, त्यो तिमीहरूले जाँचन सक।" (रोमी १२:१-२)। "१९ तिमीहरूको शरीर पवित्र आत्माको मन्दिर हो, जुन पवित्र आत्मा तिमीहरूले परमेश्वरबाट पाएका छौ, र उहाँ तिमीहरूभित्र वास गर्नुहुन्छ भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन? तिमीहरू स्वयम् आफ्नै होइनौ। २० तिमीहरू मोल तिरेर किनिएका हौ। यसकारण तिमीहरूका शरीरमा परमेश्वरको महिमा गर।" (१ कोरिन्थी ६:१८-२०)।

२. तपाईंले आफ्नो कमजोरलाई स्वीकार्नुहोस् र आफ्नै आत्मबलले चुरोट पिउने लत छोड्न सक्नुहुन्न भनेर आफ्नो असमर्थतालाई जनाउनुहोस्। बाइबलमा एक जना बाह्र वर्षसम्म रगत बग्ने व्यथाले च्यापेको स्त्री येशूकहाँ आएकी थिइन्। उनले त्यतिका वर्षसम्म कतिपय मानिसहरूबाट रोग निको पार्न प्रयास गरेकि थिइन् तर सफलता भएन। तर येशूकहाँ आउँदा उनी निको भइन्। बेथसैदाको पोखरीको प्राङ्गनमा एक जना पक्षाघात भएको

मानिस ३८ वर्षसम्म परिरहेको थियो। उसले आफ्नै प्रयासले निको हुन खोजेको थियो (यूहन्ना ५:५-८)। तपाईं पनि आफ्नै प्रयासले चुरोट छोड्न खोज्नुभएको होला। तपाईं कमजोर हुनुभएको छ भनेर स्वीकार गर्नुहोस्। आफ्नै प्रयासले लत छोड्न नसकिने रहेछ भनेर महसुस गर्नुहोस्। येशूले भन्नुभयो, "म बिना तिमी केही पनि गर्न सक्दैनौं" (यूहन्ना १५:५)।

३. तपाईं कमजोर भएतापनि परमेश्वर बलियो हुनुहुन्छ भनेर विश्वासद्वारा विश्वास गर्नुहोस्। तपाईंले आफ्नो लत छोड्न सक्नुहुन्न होला तर उहाँ सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ। जब हामीले हाम्रो कमजोर र ढलमलिएको इच्छालाई शक्तिशाली परमेश्वरको चाहनामा समर्पण गर्नुहुन्छ तब सारा जगतको शक्ति तपाईंको निम्ति उपलब्ध हुनेछ (फिलिप्पी ४:१३, १ यूहन्ना ५:१४,१५) ।

४. तपाईं आफूलाई र तपाईंको सबै सुर्तीजन्य थोकहरूलाई परमेश्वरमा समर्पण गर्नुहोस् (यहोशू २४:१५, २ कोरन्थी ६:२)।

५. बिजयी तपाईंको हो भनेर विश्वास गर्नुहोस् र अहिले नै परमेश्वरले तपाईंलाई चुरोट खाने लतबाट छुटाउन शक्ति दिनुभएको छ भनेर विश्वास गर्नुहोस् (१ कोरन्थी १५:५७, मत्ती ७:७, १ यूहन्ना ५:४)।

चुरोटको विष निकोटिन तपाईंको शरीरमा भइरहेको हुँदा झट्टै चुरोट पिउन लत छोड्दा तपाईंले आफ्नो शरीरलाई कमजोर भइरहेको अनुभव हुनसक्छ। चुरोट खान सक्सक लाग्न सक्छ। तर तपाईंले चुरोट खान आवश्यक छैन। चुरोट पिउने नपिउने तपाईंको निर्णय हो। सक्सक हुनु र

- विजय पाउनुको बीचमा भिन्नता छ। येशूमा तपाईंले विश्वास गर्नुभएकोले तपाईंले विजय पाउनुभएको छ।
६. तपाईंमा भएका चुरोट र सुर्तीका सामानहरू फ्याँक्नुहोस्। आफ्नो घरमा नराख्नुहोस्। परमेश्वरमा तपाईंले आफ्नो जीवन सुम्पिनुहोस् र सैतानसँग भिड्नुहोस् (याकूब ४:७,८)।
७. विजय तपाईंको हो भनेर विश्वास गर्नुहोस्। त्यस विजयलाई कायम गरिराख्न परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुहोस्। तपाईं जित्नुभएको छ भनेर उहाँको स्तुति गाउनुहोस्। तलका शारीरिक बानीहरूलाई सुधार्न परमेश्वरसँग बल माग्नुहोस् किनभने तपाईंको शरीरमा निकोटिन विषले अड्डा जमाइसकेहो छ र त्यसलाई निकाल्न जरूरी छ।
- अ. जब तपाईं चुरोट खान सकसक हुन्छ तब तपाईंले विस्तारै सास फेर्नुहोस्। सास फेर्दै गर्नुहोस् जबसम्म त्यो सकसक हराउँदैन।
- आ. अर्को पाँच दिनसम्म कमसेकम १०-१२ ग्लास पानी पिउनुहोस्।
- इ. सुत्नुभन्दा अघि तातो पानीमा नुहाएर आराम गर्नुहोस्।
- ई. रातमा कमसेकम ८ घन्टा सुत्न खोज्नुहोस्।
- उ. कफी र रक्सी आदि नपिउनुहोस्।
- ऊ. प्रत्येक दिन दुई पल्ट आधा आधा घन्टा हिँड्नुहोस्। चुरोटको शक्ति भन्दा परमेश्वरको शक्ति महान् छ भनेर निरन्तररूपमा परमेश्वरको गुनगान गर्नुहोस् (१ यूहन्ना ४:४)।

साबथमा काम गर्नुपर्ने समस्याहरूलाई सम्हाल्ने

१. बाइबलमा उल्लेख गरिएको साबथको बारेमा संक्षिप्तरूपमा देहायका पदहरू हेर्नुहोस्। परमेश्वर सृष्टिकर्ता परमेश्वर हुनुहुन्छ र उहाँनै सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर पहिचान दिने आदेश केवल साबथमात्र हो भनेर येशूभक्त विश्वस्त हुनुपर्छ र त्यस दिन पालन गर्न प्रतिवद्धता र बफादारी हुनुपर्छ। हेर्नुहोस्, उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२, लूका ४:१६, प्रेरित १३:४२-४६ र यशैया ६६:२२,२३।
२. प्रत्येक व्यक्तिको व्यक्तिगत शारीरिक आवश्यकताप्रति परमेश्वरको चासो छ र उहाँको आज्ञा पालन गर्नेलाई तिनीहरूको आवश्यकता पूरा गरिदिनुहुन्छ भन्ने प्रतिज्ञा उहाँको छ भनेर बुझ्नुपर्दछ (मत्ती ६:३३, फिलिप्पी ४:१९, भजन ३७:२३-२७)।
३. साबथको बारेमा दुईवटा महत्त्वपूर्ण विषयबस्तुहरू समावेश भएको छ।
 - अ. यसले मेरो वास्तविक प्रभु वा स्वामी को हुनुहुन्छ भनेर प्रमाणित गर्छ। यस संसारमा अनेकौं म भगवान हुँ भन्ने आवाजहरूमा कसको आवाज सुन्ने त्यो साबथले पहिल्याउँछ (रोमी ६:१६, प्रेरित ५:२९)।
 - आ. परमेश्वरको वचनमाथि मेरो विश्वास के एथेस्थ छ वा पर्याप्त छ ताकि उहाँले जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको वा भन्नुभएको छ सो उहाँले पूरा गरिदिनुहुन्छ भन्ने कुरामा के मेरो भरोसा छ? भन्ने प्रश्नको जवाफमा यकिन हुनुपर्छ (मर्कूस ११:२३,२४)।
४. यदि आफ्नो कामको हाकिमसँग साबथ दिनमा छुट्टी लिनुपर्ने भने उनीसँग यो धार्मिक आस्थाको कारणले हो भनेर सुनाउनुपर्छ। कतिपयले भर्खर येशूलाई विश्वास गरेर

सातौं दिन साबथ पालना गर्न चाहेको हुनुपर्छ। परमेश्वरको आज्ञाहरूमा साबथ दिन पवित्र राख्नुपर्छ भनेर तिनीहरूले भर्खर सिकेका होलान् र आफ्नो विवेकलाई मिचन नचाहेको जाहेर गर्न सक्दछन्। तिनीहरू आफ्नो काम छुटेको चाहन्नन्। आफ्नो हाकिमप्रति आफू खुशी रहेको व्यक्त गर्नुपर्छ र शुक्रबार बेलुकादेखि शनिबार बेलुकासम्म कामबाट छुट्टी चाहेको हाकिमसँग व्यक्त गर्न सक्छन्। आइतबार होस् वा हप्ताको अरू कुनै दिन वा थप समयमा होस् तिनीहरू काम गर्न इच्छुक छु भनेर बुझाउनु सक्नुपर्छ।

५. आफ्नो हाकिमलाई एडभेन्टिस्ट चर्च पास्टरको लिखित अनुरोध उपलब्ध गराउनुहोस्। त्यसमा बाइबलमा आधारित साबथ पालन गर्नुपर्ने शिक्षाको बारेमा जानकारी लेखिएको हुनुपर्छ। यसले गर्दा साबथ पालन गर्ने सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू कुनै स्थानीय धार्मिक झुण्ड नभएर विश्वव्यापी साबथ पालन गर्ने चर्चको करौडौं विश्वासीहरू हुन् आफ्नो काममा इमान्दारी र मेहनती देखाउनुहरू हुन् भन्ने जानकारी कामको हाकिमले थाहा पाउनेछन्।
६. जब साबथको बारेमा समस्या खडा हुन्छ तब जे कदम चालेतापनि प्रार्थनाले भरिपूर भएर कदम चाल्नुहोस्। साबथ विश्रामको निम्ति अनुरोध गर्ने व्यक्ति आफ्नो हाकिमसँग कुरा गर्ने समय निकाल्नुपर्छ र त्यसमा परमेश्वरले हस्तक्षेप गरुन् भनेर उहाँसँग भित्री हृदयदेखि प्रार्थना गर्नुपर्छ।
७. आफ्नो काम गुमाउनुपर्दा पनि तिनीहरूको हेरचाह परमेश्वरले गर्नुहुनेछ भनेर साबथ पालन गर्न चाहनेले विश्वास गर्नुपर्छ। आफ्नो निर्णयमा परमेश्वरलाई सम्मान गरिएकोले उहाँले पनि त्यस व्यक्तिलाई सम्मान गर्नुहुन्छ र उसको आवश्यकता उहाँले पुऱ्याउनुहुन्छ (यशैया ६६:२, ५८:१३,१४)।

हप्ताको सातौँ दिन शनिबारबाट आइतबारमा किन सारियो भन्ने

ऐतिहासिक वक्तव्यहरू

१. रोमन क्याथोलिक चर्चको धर्मगुरु स्टिफन किनानलाई यो प्रश्न गरिएको थियो "के बाइबलमा उल्लेख नगरिएका चाडपर्वहरू स्थापना गर्न (रोमन क्याथोलिक) चर्चसँग अधिकार छ भन्ने कुनै प्रमाण प्रस्तुत गर्न सक्नुहुन्छ?" त्यसको जवाफमा रेभरेन्ड किनानले यो लेखे "यदि चर्चसँग शक्ति वा अधिकार छैन भने ती चाडहरू स्थापना गर्ने थिएन। कतिपय आधुनिक इसाई धर्मगुरुहरू चर्चसँग सहमत भएका छन्। (रोमन क्याथोलिक) चर्चकै अधिकार प्रयोग गरेर हप्ताको सातौँ दिन शनिबारको सट्टा हप्ताको पहिलो दिन आइतबारलाई साबथ भनेर सारिएको हो। हप्ताको सातौँ दिन शनिबारबाट आइतबारमा सार्न धर्मशास्त्र बाइबलमा कहीं पनि अनुमोदन गरिएको छैन"- *डक्ट्रिनल क्याटकिजम*, पृ. १७४बाट रूपान्तरित। इसाई जगतले आइतबारलाई नै साबथ मानेर रोमन क्याथोलिक चर्चको अधिकार र शक्तिसँग हातेमालो गरेको भनेर रोमन क्याथोलिक चर्चको धर्मगुरुले जिकिर गर्दछन्।
२. जेम्स कार्डिनल गिबोन (सन् १८३४-१९२१) रोमन क्याथोलिक चर्चको बिशप तथा उच्च पदाधिकारी थिए। उनी संयुक्त राज्य अमेरिकाको एक राज्यको बिशप थिए। उनी कार्डिनल वा पोपलाई मनोनित गरिने रोमन क्याथोलिक चर्चको उच्च धर्मगुरुहरूको समूहको सदस्य थिए। उनले आफ्नो पुस्तक *फेथ अभ आवर फादरस्*, पृ. १११,११२मा यसरी लेख्दछन् "तपाईंले उत्पत्तिदेखि

प्रकाशसम्म पढनुहोस्। त्यहाँ एउटा हरफ पनि आइबारलाई पवित्र गरिएको छ भन्ने कुरा लेखिएको छैन। धर्मशास्त्र बाइबलकै अनुसार शनिबारलाई नै मान्नुपर्ने धार्मिक दिन भनेर तोकिएको छ। यो दिनलाई हाम्रो चर्चले कहिल्यै पनि पवित्र बनाएको छैन।"

३. फ्रान्सक रोमन क्याथोलिक चर्चको विशप र लेखक मँस्योर लुइस ग्यास्टन ड् आड्रियन सेगुर (सन १८२०-१८८१)ले यो दावी गरेका थिए "येशू खीष्टले दिनुभएको अधिकार अनुसार उहाँको पुनरुत्थानको सम्झनामा रोमन क्याथोलिक चर्चले विश्रामको दिन शनिबारबाट आइतबारमा सारिएको हो। त्यसकारण प्रोटेस्टेन्ट वा सुधारवादी चर्चहरूले जब आइतबारलाई आराधनाको दिन भनेर मान्दछ, आफू सुधारवादी इसाई भनेर दावी गरेतापनि तिनीहरूले रोमन क्याथोलिक चर्चलाई सश्रद्ध अर्थात सहर्स सम्मान गरिरहेको प्रमाणित गर्दछ।" *प्लेन टक अबाउट द प्रोटेस्टानिजम अभ टुडे*, पृ. २२५ बाट रूपान्तरित।
४. फिलिप शाफ (१८१९-१८९३) जर्मनमा जन्मेका प्रोटेस्टेन्ट धर्मशास्त्री र चर्चको इतिहासको लेखक थिए। उनी आफ्नो समय प्रायजसो अमेरिकामा बिताएका थिए। उनले साबथको बारेमा आफ्नो बनाइ यसरी स्पष्ट राख्दछन् "तिनीहरूले (पोपहरू) दश आज्ञामा निर्देशित साबथलाई प्रभुको दिन वा आइतबारमा परिवर्तन गरिएको भनेर दावी गर्छन्। त्यो गर्नमा तिनीहरूको बोलिले भन्दा बाइबलमा कहीं पनि लिखित उदाहरण छैन जसमा साबथलाई परिवर्तन गरिएको छ भनेर उल्लेख गर्छ। त्यसो गर्नमा

तिनीहरूमा चर्चको ठूलो शक्तिको आवश्यका पर्छ किनभने परमेश्वरले दिनुभएको दश आज्ञालाई परिवर्तन गर्ने साहस तिनीहरूले गरेका थिए।"-द क्रिड अभ क्रिस्टेनडम, पृ. ६४बाट रूपान्तरित।

५. रोमन क्याथोलिक चर्चले लाओडेसियाको परिषदको आवाज आधिकारिक आवाज हो भनेर दावी गर्छ। यसैले हप्ताको सातौँ दिनको गरिमालाई आइतबारलाई सारिएको थियो। चर्चको आधिकारिक शिक्षा र मूखपत्रहरूलाई क्याटकिजम भनिन्छ। तिनीहरूमा एउटामा यसरी स्पष्ट भाषामा लेखिएको छ:

"प्रश्न: कुन दिन साबथ दिन हो?

"जवाफ: शनिबार साबथ दिन हो।

"प्रश्न: त्यसो भए शनिबारको सट्टामा तपाईंहरूले आइतबारलाई साबथ भनेर किन मान्नुहुन्छ?

"जवाफ: हामी आइतबारलाई नै शनिबारको सट्टा साबथ भनेर मान्छौं किनभने रोमन क्याथोलिक चर्चले सन् ३३६मा बसेको लेओडेसियाको परिषदले शनिबारको गरिमामय साबथलाई आइतबारमा सारेको थियो।"-रेभ पिटर जियरमान, सी. ८८. आर, द कन्भर्टस क्याटकिजम अभ क्याथोलिक डक्ट्रिन, पृ. ५०, दोस्रो संस्करण, १९१०बाट रूपान्तरित।

विभिन्न चर्च समूहहरू, डिनोमिनेशन अर्थात् सम्प्रदायहरू र अरू धर्महरूको बारेमा बुझाउन जानकारी

तिनीहरूको सुरुवात, तिनीहरूका केही मूल विश्वा अर्थात् शिक्षादीक्षाहरू, सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग तिनीहरूको मिल्दोजुल्दो शिक्षाहरू, तिनीहरूसँग एडभेन्टिस्टको नमिल्ने शिक्षाहरू, एडभेन्टिस्ट चर्च र तिनीहरूको बीचमा नबुझ्ने शिक्षाहरू र तिनीहरूसँग मित्रता गाँस्ने केही उपायहरू

बप्टिस्ट सम्प्रदाय वा डिनोमिनेशन

बप्टिस्ट चर्च डिनोमिनेशन केवल एउटा मात्र नभएर कमसेकम २५ वटा फरक धारमा बप्टिस्ट सम्प्रदायमा विभाजित भएका छन्। तिनीहरूको संख्या अमेरिकामा मात्र झण्डै तिन करोड छ। सोन्हौं शताब्दीमा इसाईहरू सुधारवादी युगमा प्रवेश गरिरहेको थियो। त्यसबेला बाइबलका विद्यार्थीहरूले पानीमा डुबाएर बप्टिस्मा दिनुपर्छ भन्ने बाइबलको ज्ञान पत्ता लगाएकोले तिनीहरूबाटै बप्टिस्ट सम्प्रदायको उदय भएको थियो भनेर भनिन्छ। त्यस समय विशेष गरेर रोमन क्याथोलिक चर्चको बाहुल्यता विश्वमा भइरहेको थियो। रोमन क्याथोलिक चर्चमा पानी छर्केर इसाई बनाइन्थ्यो र अहिले पनि त्यही चलन छ। बाइबल अनुसार पानी छर्केर होइन डुबाएर बप्टिस्मा दिनुपर्छ र मुक्तिको स्रोत केवल येशूको अनुग्रहले मात्र हो भनेर विश्वास गर्ने समूहले रोमन क्याथोलिकको धर्मलाई अस्वीकार गर्दै बप्टिस्ट चर्च गठन गरेको थियो। बाइबललाई आफ्नो अगुवा मान्दै, आफ्नो विश्वासको केन्द्रविन्दु क्रुसलाई मान्दै र पानीमा डुबेर बप्टिस्मा लिनुभनेको सार्वजनिकरूपमा येशूलाई आफ्नो मुक्तिदाता

हो भनेर भित्री आस्थाको प्रमाण हो भन्दै सत्यको राँको मार्टिन लुथरले भन्दा एक कदम अगाडि ती बप्तिस्टहरू सरेका थिए।

बिलायतका टापुहरूमा जोन स्मिथले प्रथम बप्तिस्ट चर्च सन १६११मा स्थापना गरेका थिए। बेलायत र पछि अमेरिकाका पहिलो बप्तिस्ट चर्चले मुक्ति भनेको सबैलाई उपलब्ध भएको हो भनेर स्वीकार गरेको थियो। त्यसको अर्थ सबैले मुक्ति पाउने सम्भावना छ भनेर मान्नु हो। तिनीहरू एक जना इसाई सुधारवादी अगुवा क्यालभिनको धारणालाई अस्वीकार गरेका थिए। कसले मुक्ति पाउँछ वा पाउँदैन भन्ने कुरा पहिलानै निर्धारण भइसकेको हुन्छ भनेर क्यालभिनले सिकाएका थिए। त्यसले गर्दा मुक्ति केवल सिमित मानिसले मात्र पाउँछ भन्ने शिक्षा मानिसमा फैलिएको थियो। सन १६४४ सम्ममा बेलायतमामात्रै करिब ५० वटा बप्तिस्ट चर्चहरू खडा भएका थिए। अमेरिकी बप्तिस्टहरूले तिनीहरूको बप्तिस्ट पूर्खा रोजर विलियमस थियो भनेर मान्दछन्। रोजर विलियमसले मास्याच्युसेट बे कलनी छोडेर रोड आइलाण्ड भन्ने ठाउँमा नयाँ राज्य स्थापना गरेका थिए। चर्च वा धर्म र राजनिती वा सरकार अलग हुनुपर्छ भन्ने बलियो धारणा रोजरको थियो। कुनै पनि देशको सरकारले मानिसहरूले स्वइच्छाले अपनाएका धर्महरूमा हस्तक्षेप गर्नुहुन्न भन्ने उनको बलियो धारणाले गर्दा आफूले स्थापना गरेको राज्य रोड आइल्याण्डमा विभिन्न चर्चका मानिसहरू थिए र तिनीहरूले आफ्नो आत्मनिर्णय अनुसार स्वतन्त्रतासाथ आफ्नो आस्था अनुसार आराधना गर्दथे। राज्यको हस्तक्षेप बिना मानिसहरूमा बीचमा धार्मिक सहिष्णुता र तालमेल थियो। शताब्दीयौँदेखि बप्तिस्टहरूले धार्मिक स्वतन्त्रताको निम्ति

बलियो आवाज उठाइरहेका छन्। अमेरिकामा अमेरिकाको प्रोभिडेन्स भन्ने ठाउँमा सबभन्दा पहिलो बप्टिस्ट चर्च विलियमसले सन १६३९मा स्थापना गरेका थिए। अनि उनीसँगै रोड आइल्याण्डको न्यु पोर्टमा सन १६४८मा बप्टिस्ट खडा गरेका थिए। ती दुवै: जना धार्मिक स्वतन्त्रताको निम्ति चर्चको आवाजहरू थिए। शताब्दीयौँदेखि बप्टिस्टहरूले दुई वटा विशेष सत्यहरूको चर्चको समर्थक भएर खडा भइरहेको छ: (१) पानीमा डुवेर बप्टिस्मा र (२) धार्मिक स्वतन्त्रता वा आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता जसमा परमेश्वरलाई विश्वास गर्ने वा नगर्नेको स्वतन्त्रता। बप्टिस्टचर्चको सानो झुण्ड सेभेन्थ-डे साबथलाई मानिरहेका छन्। बप्टिस्ट विश्वासी दाजुभाइदिदी बहिनीहरूसँग सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको धेरै मिल्दो जुल्दो शिक्षाहरू छन्।

बप्टिस्टसँग सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको मिल्दोजुल्दो केही शिक्षाहरू

१. विश्वास तथा व्यावहारिकताको आधार केवल बाइबलमात्र हो (हुनत कतिपय बप्टिस्टहरूले बाइबलको प्रत्येक शब्दहरू मौखिक प्रेरणाको हो भनेर विश्वास गर्दछन्)।
२. मुक्ति भनेको परमेश्वरको अनुग्रहबाटमात्र उपलब्ध हुन्छ।
३. त्री-एक परमेश्वर।
४. येशूको दोस्रो आगमनको तथ्यमाथि विश्वास।
५. पानीमा डुवाएर बप्टिस्मा।
६. चर्च वा धर्म र राज्य वा सरकारको बीचमा अलग हुनुपर्छ भन्ने धारणा।

बप्तिस्टहरूले सिकाएका बाइबलका केही शिक्षाहरूसँग सेभेन्थ-डे
एडभेन्टिस्टको असहमत शिक्षाहरू र तिनीहरूसँग अध्ययन गर्न
सकिने बाइबलका केही पदहरू:

१. सिक्रेट राफ्ट्चर वा मानिसहरू कसैलाई थाहा नदिइकन सुरुकक गायबभएर स्वर्गमा जानु: ठूलो महामारी वा कष्ट आउनुभन्दा अघि येशू गोप्यरूपमा यस संसारमा आउनुहुन्छ र उहाँको चर्चलाई गोप्यरूपमा स्वर्ग लानेछ र त्यस महामारीभरि मुक्ति नपाएकाहरू दुःखकष्ट पाइरहनेछन्।

(यस शिक्षासँग सहमत नभएका बाइबलका पदहरू: १ थेस्सोलिनिकी ४:१६,१७, २ थेस्सोलिनिकी १:७,९, मत्ती १३:३०, लूका १७:२६-३७, मत्ती २४:२७, भजन ५०:३ र प्रकाश १:७)।

२. मानिस अमर छ वा आत्मा कहिल्यै मर्दैन र मानिस मरेपनि उसको आत्मा जिइरहन्छ: प्रत्येक व्यक्तिको कहिल्यै नाश नहुने न त नाश गर्न सकिने र अमर आत्मा छ जुन शरीरबाट अलग हुन्छ र जब मानिस मर्दछ ऊ कि त स्वर्ग जान्छ कि त नर्क जान्छ। (उक्त शिक्षासँग असहमत भएका बाइबलका केहीपदहरू: १ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४,६:५,११५:१७ र यूहन्ना ११:११-१४। याद गर्नुहोस् बाइबलमा "आत्मा वा सोल" भन्ने शब्द १६०० पल्ट उल्लेख तगरिएको छ तर एकपटक पनि "आत्मा अमर छ" भनेर उल्लेख गरिएको

छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भने बाइबलले ५३ पटक उल्लेख गरिएको छ।

३. पापीलाई अनन्तसम्म दनदन बलिरहेको नरकको आगोमा यातना: पापी वा मुक्ति पाउन नचाहनेहरू अनन्तसम्म नरकमा जलिरहनेछन् वा यातना भोगिरहनेछन् भन्ने विश्वास। (बाइबलसँग त्यस शिक्षासँग सहमत नभएका केही पदहरू: मलाकी ४:१-३, भजनसंग्रह ३७:१०,११, २०, ३८, यहूदा ७, २ पत्रुस २:६, प्रकाश २०:९ र हिब्रू १२:२९)।
४. येशूलाई एकफेरा विश्वास गरेर मुक्ति पाएपछि त्यो सदाको निमित्त हुनेछ: जब कोही येशूकहाँ आएर एक फेरा मुक्ति पाउँछ भने तिनीहरूले पाएको मुक्तिबाट तिनीहरू कहिल्यै पनि अलग हुनेछैन। (एक फेरा येशूलाई विश्वास गरेर बप्तिस्मा लिइसकेपछि यदि येशूको बाटोमा हिँडिरहेन भने त्यो मानिस फेरि पहिलेकै अवस्थामा फर्किन सक्छ अर्थात् येशूले दिनुहुने मुक्तिलाई उसले त्याग्न सक्छ। १ कोरन्थी १५:१:२, २ पत्रुस २:२०-२२, १ कोरन्थी ९:२७ (एक फेरा येशूलाई विश्वास गरेपछि विश्वासको निरन्तरतामा रहेन भने ऊ विश्वासबाट हटिनेछ र अरूसरह येशूको तेस्रो आगमनमा भस्म गरिनेछ। यर्मिया ६:३०मा विश्वासलाई त्याग्नेलाई त्यागिनेछ वा भस्म गरिनेछ भनिएको छ)। हिब्रू ४:४-७, प्रकाश ३:५, फिलिप्पी ४:३-जब हामी येशूलाई ग्रहण गर्छौं तब हाम्रो नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको हुन्छ। तर त्यसलाई मेटिन

सक्ने भएको हुनाले एकफेरा विश्वास गरेर मुक्ति पाएकाहरूले त्यसलाई अस्वीकार गर्न सकिनेछ।।

५. आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्ने: येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर। (साबथको बारेमा बप्टिस्टसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।
६. येशूको मृत्यु र पुनरुत्थानपछि परमेश्वरको व्यवस्था दश आज्ञासमेत निलम्बन भयो वा त्यसको औचित्य समाप्त भयो वा दश आज्ञाको मौलिक तथा नैतिक निर्देशन पालन गर्नुपर्ने आवश्यकता छैन। (दश आज्ञाको औचित्य समाप्त भयो भनेर बप्टिस्टहरूले सिकाउने धारणासँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: मत्ती ५:१७,१८, यूहन्ना १४:१५, रोमी ६:१३,१४, ३:२८-३१, भजन ४०:८, हिब्रू ८:१०, १ यूहन्ना २:३-६ र याकूब २:१०-१७)।

बप्तिस्टहरूको मनस्थितिसँग कसरी सामना गर्ने

जब तपाईं बप्तिस्टहरूसँग मित्रता गाँस्नुहुन्छ, तब तिनीहरूसँग सहमत भएका विषयबस्तुहरूलाई उठाएर छलफल गर्नुहोस्। बाइबल साबथदेखि लिएर तिनीहरूले सहमत नगरेका विषयबस्तुमा नपस्नुहोस्। येशूमाथिको व्यक्तिगत विश्वास तिनीहरूको भएको कारणले उहाँको बारेमा छलफल गर्नुहोस्। मुक्ति भनेको अनुग्रहबाट नै हो भन्ने कुरामा जोर गर्नुहोस्। येशूले क्रुसमा गर्नुभएको बलिदानले गर्दा हामी पापबाट निर्दोष भएका छौं र त्यस निर्दोष प्राप्त गर्न उहाँमाथिको विश्वास आवश्यक छ भनेर तिनीहरूसँग सहमत हुनुहोस्। उहाँलाई प्रेम गर्दा उहाँका आज्ञाहरू स्वतः पालन गर्ने हुन्छौं भनेर सुनाउनुहोस्।

(हेर्नुहोस्: एफिसी २:८-१०, याकूब १:१०-१७, रोमी ३:१५-३१, रोमी ६:१४,१५ र यूहन्ना १४:१५) तिनीहरूसँग बादबिवादमा नअल्लिनुहोस्। तपाईंले बादबिवादमा सफल होला तर तपाईंले साथी गुमाउनु पर्ने हुन्छ। तिनीहरूसँग हेमचेम गर्ने र मिलनसार हुने कोसिस गर्नुहोस्। येशूमै भएको साझा प्रेमको आधारमा तिनीहरूसँग मित्रता बढाउनुहोस्। तपाईंको बप्तिस्ट साथीको निमित्त उसँग प्रार्थना गर्नुहोस्। तपाईंमा भएको येशूसँगको व्यक्तिगत गवाही बाड्न उसँग समय बिताउनुहोस्। तपाईंको जीवनमा उहाँले गरिरहनुभएको कामको निमित्त सँगसँगै प्रार्थना गर्नुहोस्। जब तपाईंहरूको बिचमा साझा सम्बन्ध स्थापना हुन्छ र येशूसँग भएको पारस्परिक प्रेम व्यक्त गर्ने वातावरण बन्दछ तब पवित्र आत्माको सहयोगले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले अपनाएका विशेष सत्यको बारेमा व्याख्या गर्नुहोस्।

यो कदमहरू चाल्नुहोस्:

१. येशू खीष्टले तपाईंको जीवनमा के गर्नुभयो सो व्यक्तिगत गवाही सुनाउनुहोस्।
२. उपासनाको समयमा येशूसँगको अर्थपूर्ण ज्ञान पाउने विषयमा छलफल गर्नुहोस्। येशूबाट पाइएको आत्मज्ञानहरू एकआपसमा बाँड्नुहोस्।
३. तपाईंसँग भएको येशू केन्द्रित सामग्री जस्तै स्टेपस् टु क्राइस्ट, द डिजाएर अभ एजेज र पत्रिका सामग्रीहरू दिनुहोस्।
४. तपाईंको बप्तिस्ट मित्रलाई घरमा खानाको निम्ति निम्तो दिनुहोस्।
५. जब उचित समय आउँछ तब बाइबलका पाठहरू उसँग बाँड्नुहोस्।

बाइबललाई विश्वास गर्ने तर कुनै पनि डिनोमिनेशनसँग आवद्ध

नभएका चर्चहरू

पछिल्ला ५० वर्षमा अमेरिकामा केही कष्टर इसाईहरूले बाक टु द बाइबल अर्थात् बाइबलतिर फर्किने अभियान चलाएका थिए। त्यसबाट नै बाइबल चर्चहरू वा कुनै पनि स्थापित र मान्यताप्राप्त आधिकारिक डिनोमिनेशन वा सम्प्रदायहरूसँग आवद्ध नभएर स्वतन्त्र चर्चहरू खडा भएका थिए। आधिकारिक वा बहूसदस्य भएका मुख्य चर्चहरू भ्रष्ट भएको हुनाले नयाँ करारको शुद्ध चर्चको फर्किने अभियानमा ती चर्चहरू लागेका थिए। यी समूहहरूमा विश्वासमा बलियो पास्टरहरू हुन्छन्, तिनीहरूमा बाइबलको ज्ञान भएका अगुवाहरू हुन्छन् र तिनीहरूको प्रचार गर्ने जोशिलो शैलीले गर्दा मुख्य चर्चहरूबाट अलग भएर आआफ्नै समूह वा स्वतन्त्र चर्चहरू खडा हुने प्रवृत्ति हुन्छ। तिनीहरू कुनै पनि डिनोमिनेशनको संरचनामा रहन चाहँदैन। तिनीहरूको शिक्षा प्रायजसो एकै खालका हुन्छन् तर सानोतिनो कुरामा तिनीहरू मतभेद भएका हुन्छन्। प्रायजसो मान्यताप्राप्त चर्चसँग आवद्ध हुन नचाहने बाइबल चर्चहरूका स्वभावहरू यी हुन्:

१. बाइबललाई अझरस व्याख्या गर्ने।
२. अनुग्रहबाटमात्र मुक्ति पाउँछ भन्नेमा कडा विश्वास।
३. भविष्यवाणीहरू भविष्यको लागिमात्र हो र सिक्केट राफ्ट्चर अर्थात् अदृष्यरूपमा येशू आउनुहुन्छ र विश्वासीहरूलाई कसैलाई थाहै नदिइकन सुटुक्क स्वर्ग लाने धारणा।
४. मानिस अमर छ। मानिस मरेपनि आत्मा मर्दैन भन्ने विश्वास।

५. येशू ख्रीष्ट आइतबार बौरि उठ्नुभएकोले त्यो दिन पवित्र छ भनेर स्वीकार गर्नु।
६. येशूलाई नै केन्द्रविन्दु बनाएर उहाँको नाउँमा जोशिलो र उत्तेजित भएर भजन गाउँछन् र बाइबललाई नै हातमा लिएर मनमुग्ध तरिकाले प्रचार गर्छन्। तिनीहरू न्यानो आत्मियतासाथ सङ्गति गर्छन्।
७. एक फेरा येशूलाई विश्वास गरेपछि मानिसले जे गरेतापनि सदासदा मुक्ति पाइने रहन्छ। अर्थात् एक फेरा विश्वास गरेपछि पापै गरेपनि उसको निमित्त मुक्ति सुरक्षित भइरहेको हुन्छ।
८. प्रायजसो सबैले दश आज्ञाहरूको औचित्य समाप्त भयो र त्यहाँ लेखिएका नीतिहरू पालन गर्नुपर्ने आवश्यकता भएको ठान्दैनन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको शिक्षासँग मिल्ने यी स्वतन्त्र चर्च
वा मण्डलीहरूका केही शिक्षाहरू

१. बाइबलको ज्ञानमा जोर दिने।
२. त्री-एक परमेश्वर।
३. येशू ख्रीष्टमा केन्द्रित प्रवचन।
४. अनुग्रहद्वारामात्र मुक्ति पाइने विश्वास।
५. येशू ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा विश्वास।
६. कतिपय चर्चहरू भ्रष्ट भएकोले नयाँ करारको चर्चको विश्वासमा फर्किने चाहना।
७. ठूला ठूला वा मुख्य चर्चहरूबाट अलग हुन राजी।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको शिक्षासँग मेल नखाने ती स्वतन्त्र चर्चका
केही शिक्षाहरू र तिनीहरूलाई बुझाउन केही बाइबलका पदहरू

१. सिक्रेट राफ्ट्चर वा मानिसहरू कसैलाई थाहा नदिइकन सुरुक्क गायबभएर स्वर्गमा जानु: ठूलो महामारी वा कष्ट आउनुभन्दा अघि येशू गोप्यरूपमा यस संसारमा आउनुहुन्छ र उहाँको चर्चलाई गोप्यरूपमा स्वर्ग लानेछ र त्यस महामारीभरि मुक्ति नपाएकाहरू दुःखकष्ट पाइरहनेछन्।
(यस शिक्षासँग सहमत नभएका बाइबलका पदहरू: १ थेस्सोलोनिकी ४:१६, १७, २ थेस्सोलोनिकी १:७, ९, मत्ती १३:३०, लूका १७:२६-३७, मत्ती २४:२७, भजन ५०:३ र प्रकाश १:७)।
२. मानिस अमर छ वा आत्मा कहिल्यै मर्दैन र मानिस मरेपनि उसको आत्मा जिइरहन्छ: प्रत्येक व्यक्तिको कहिल्यै नाश नहुने न त नाश गर्न सकिने र अमर आत्मा छ जुन

शरीरबाट अलग हुन्छ र जब मानिस मर्दछ ऊ कि त स्वर्ग जान्छ कि त नर्क जान्छ।

(उक्त शिक्षासँग असहमत भएका बाइबलका केही पदहरू:

१ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४,६:५,११५:१७ र यूहन्ना ११:११-१४। याद गर्नुहोस् बाइबलमा "आत्मा वा सोल" भन्ने शब्द १६०० पल्ट उल्लेख तगरिएको छ तर एकपटक पनि "आत्मा अमर छ" भनेर उल्लेख गरिएको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भने बाइबलले ५३ पटक उल्लेख गरिएको छ)।

३. येशूलाई एकफेरा विश्वास गरेर मुक्ति पाएपछि त्यो सदाको निमित्त हुनेछ: जब कोही येशूकहाँ आएर एक फेरा मुक्ति पाउँछ भने तिनीहरूले पाएको मुक्तिबाट तिनीहरू कहिल्यै पनि अलग हुनेछैन।

(एक फेरा येशूलाई विश्वास गरेर बप्तिस्मा लिइसकेपछि यदि येशूको बाटोमा हिँडिरहेन भने त्यो मानिस फेरि पहिलेकै अवस्थामा फर्किन सक्छ अर्थात् येशूले दिनुहुने मुक्तिलाई उसले त्याग्न सक्छ। १ कोरन्थी १५:१:२, २ पत्रुस २:२०-२२, १ कोरन्थी ९:२७ (एक फेरा येशूलाई विश्वास गरेपछि विश्वासको निरन्तरतामा रहेन भने ऊ विश्वासबाट हटिनेछ र अरूसरह येशूको तेस्रो आगमनमा भस्म गरिनेछ। यर्मिया ६:३०मा विश्वासलाई त्याग्नेलाई त्याग्नेछ वा भस्म गरिनेछ भनिएको छ)। हिब्रू ४:४-७, प्रकाश ३:५, फिलिप्पी ४:३-जब हामी येशूलाई ग्रहण गछौँ तब हाम्रो नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको हुन्छ। तर

त्यसलाई मेटिन सक्ने भएको हुनाले एकफेरा विश्वास गरेर मुक्ति पाएकाहरूले त्यसलाई अस्वीकार गर्न सकिनेछ।)

४. आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्ने: येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर।

(साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।

५. येशूको मृत्यु र पुनरुत्थानपछि परमेश्वरको व्यवस्था दश आज्ञासमेत निलम्बन भयो वा त्यसको औचित्य समाप्त भयो वा दश आज्ञाको मौलिक तथा नैतिक निर्देशन पालन गर्नुपर्ने आवश्यकता छैन।

(दश आज्ञाको औचित्य समाप्त भयो भनेर तिनीहरूले सिकाउने धारणासँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: मत्ती ५:१७,१८, यूहन्ना १४:१५, रोमी ६:१३,१४, ३:२८-३१, भजन ४०:८, हिब्रू ८:१०, १ यूहन्ना २:३-६ र याकूब २:१०-१७)।

बाइबल चर्चका स्वतन्त्र मण्डलीका साथीहरूसँग मित्रता गाँस्ने

उपायहरू

१. इसाई भातृत्वपनालाई स्थापना गर्नुहोस्। येशूको माथिको विश्वासको एकता र बाइबलप्रति तपाईंको विश्वासमा एकवैद्यता जनाउँदै तिनीहरूसँग प्रेमिलो सम्बन्ध राख्नुहोस्।
२. येशू ख्रीष्टको अनुग्रहद्वारा तपाईंले पाउनुभएको मुक्तिको गवाही दिन तिनीहरूसँग समय बिताउन खोज्नुहोस्।
३. हाम्रो विश्वासको जग केवल बाइबलमात्र हो भन्ने कुरामा तिनीहरूसँग प्रतिवद्धता जनाउनुहोस्।
४. येशूको दोस्रो आगमन कसरी हुन्छ भन्ने ज्ञानको बारेमा छलफल गर्नुहोस्। येशूको दोस्रो सबैले देख्नेगरि आउनुहुने भएकोले कोही पनि रहस्यमय तरिकाले स्वर्ग गइन्दैन भन्ने कुराको छलफल गर्नुहोस्। सिक्रेट राप्ट्चर बाइबलसम्मत छैन भनेर बाइबलबाटै देखाउनुहोस्। यसले गर्दा पछि पनि बाइबल अध्ययन गर्न चाहना हुनसक्छ।
५. येशूको आगमन र उहाँ कसरी आउनुहुन्छ भन्ने कुराको जानकारी दिन दानिएल २ र मत्ती २४ तिनीहरूसँग अध्ययन गर्नुहोस्।
६. प्रकाश १४:६-१२, प्रकाश १७ र १८मा आधारित "धेरै डिनोमिनेशन वा सम्प्रदायहरू किन छन्?" भन्ने विषयमा तिनीहरूसँग छलफल गर्नुभयो भने फाइदा हुनसक्छ।

बुद्धधर्म

नेपालको कपिलबस्तुको राजा शुद्धोधनको राजकुमार छोरा सिद्धार्थ गौतमलाई युवा अवस्थामा नै बुद्धको संज्ञा दिइएको थियो। बुद्धधर्मको संस्थापक उनै बुद्ध थिए। उनी ई.पू. छैथौं शताब्दी वा करिब २५०० वर्ष अगाडि जन्मेका थिए। एक समयमा विश्वका एक तिहाइ मानिसहरू बुद्ध धर्मका अनुयायीहरू थिए। श्रीलङ्का, मध्य, पूर्व र दक्षिणपूर्व एशियाका देशहरू बुद्धमार्गी छन्। बुद्धधर्ममा धेरै मानवहितका शिक्षादीक्षाहरू छन्। तिनीहरूमा सबैलाई प्रेम गरेर भाइचारा जीवन बिताउनु नै जीवनको रहस्य हो भनेर सिकाइन्छ। संसारमा भएका पिडा र कष्टहरू मानिसको स्वार्थी हृदयले गर्दा भएका हुन् र अष्टमार्गमा हिँडियो भने ती पिडा र कष्टहरू हट्छन् भनेर बुद्ध धर्मले सिकाउँछ। ती अष्टमार्ग अर्थात् आठवटा मौलिक सिद्धान्तहरू यी हुन्:

१. ठीक वा उचित विश्वास वा आस्थाहरू
२. ठीक वा उचित काम वा क्रियाकलापहरू
३. ठीक वा उचित सोचबिचार
४. ठीक वा उचित आदर्श तथा उच्च नीतिहरू
५. ठीक वा उचित कामहरू
६. ठीक वा उचित परोपकारीय वा असल कामहरू
७. ठीक वा उचित क्रियाकलापद्वारा जीवन निर्वाह गर्न कमाउनु
८. ठीक वा उचित ध्यान

सुप्रेम र करुणा नै जीवनको रहस्य हो भनेर बुद्धले सिकाउँदछ। प्रेमलेमात्र घृणालाई जित्न सकिन्छ वा हटाउन सकिन्छ। आफ्नो शत्रुलाई प्रेम गर्न सक्नु नै जीवनको हिरा हो। जीवनको अन्तिम

लक्ष्य नै निर्वाण हो अर्थात् त्यो स्थितिमा पुग्नु हो जहाँ मानिसको अस्तित्व सदाको निमित्त समाप्त हुन्छ वा कहिल्यै जन्म हुँदैन। त्यो नै परमशान्ति र प्रेम हो। तर प्रेमको स्रोतको बारेमा थाहा नपाउनु नै बुद्ध धर्मले नबुझेको विद्या हो। मानिस स्वभावैले पतित छ र उसले कुनै धर्मकर्म गरेर मुक्ति पाउँदैन तर केवल येशू ख्रीष्टद्वारामात्र मुक्ति पाइन्छ भन्ने धारणा बुद्ध धर्मको निमित्त नौलो हो। परमप्रभु सनातन सृष्टिकर्ता परमेश्वर व्यक्तित्वविहिन छ, उहाँको अस्तित्व छैन, येशू केवल मानिस भगवान हुनुभएको हो, मुक्ति भनेको जगतको त्यो स्थितिमा पुग्नु हो जहाँ शान्ति र प्रेम हुन्छ साथै व्यक्तिगत अस्तित्व बिलय हुन्छ र धर्म भनेको राम्रो काम गरेर कमाउन सकिन्छ भन्ने बुद्ध धर्मका केही मूल सिद्धान्तहरू हुन्।

बुद्धधर्म मान्नेहरूको सोचमा पस्न खोज्नु

१. तपाईंको जीवनमा येशूले ल्याउने आनन्द, शान्ति र प्रेमको बारेमा सुनाउनुहोस्।
२. देहायका केही जिज्ञासाहरू उठाएर तिनीहरूसँग मिल्न खोज्नुहोस्: प्रेमको मूहान के हो वा को हो? हामी ठीक वा असल काम गर्न चाहन्छौं तैपनि खराब काम हामी किन गरिरन्छौं वा खराब सोच किन हामी गरिरहन्छौं? के असल वा धर्मी मानिसले झुटो बोल्छ? (बुद्धधर्ममा झुटो बोल्नु ठूलो पापहरूमा एक पाप हो), के येशू असल व्यक्ति हुनुभएको हैशियतले आफू परमेश्वर हुँ भनेर आफ्नो पहिचान दिँदै दावी गर्दा उहाँले झुटो बोल्नुभएको हो त? असल के हो भनेर थाहा पाउँदा पाउँदै पनि हामी किन असल हुनसक्दैनौं? कतिपय समयमा हामी किन दोषी मनस्थितिमा हुन्छौं?

मानिसको जीवनमा केही न केही अभाव भएको सधैं किन महसुस गरिरन्छ?

३. अरूलाई प्रेम र करुणा देखाउनु सराहनीय छ भनेर सहमत हुनुहोस्। पापको सुरुवात कसरी भयो भनेर सुनाउनुहोस्। मुक्तिको योजना र येशूमामात्र किन मुक्ति छ भन्ने धारणा किन हो भन्ने कुरा सुनाउनुहोस्।
४. बाइबलमा उल्लेख गरिएका भविष्यवाणीहरूलाई देखाउँदै बाइबलप्रति तिनीहरूको चाहना बढाउनुहोस्। दानिएल २, पुरानो करारमा दिएका येशूको परमेश्वरीयत्व, येशूको दोस्रो आगमनका भविष्यवाणीहरू तिनीहरूको निमित्त रोचक छन्।

बुद्धधर्ममा भएका केही शब्दहरूको परिभाषा:

कर्म: असल काम र खराब काम वा मानिसहरूको क्रियाकलाप।

निर्वाण: ८४ लाखको पुनर्जन्मपछि अन्तिम लक्ष्य भनेको जगतमा बिलाएर जाने मानिसको अस्तित्व हो जहाँ उसको अस्तित्व सदाको निमित्त अन्त्य वा शुन्य हुन्छ। यो नै उसको निमित्त मुक्ति वा निर्वाण हो। मानिसको लक्ष्य नै जसरी टायरको हावा फुटिकन्दा बाहिर हावामा मिल्छ र त्यो टायरको हावाको पहिचान वा अस्तित्व हुँदैन त्यसरी नै अनेकौं पुनर्जन्मपछि खराब र असल काम गर्दै अन्तमा जब मानिस जगतमा बिलाउँछ त्यो उसको निमित्त मुक्ति वा उनमुक्ति हो।

पुनर्जन्म: श्रृङ्खलाबद्धरूपमा असल काम गरे नराम्रो जन्म र असल काम गरे राम्रो जन्मको तलमाथि हुँदै अन्तमा कहिल्यै नजन्मिकन शान्ति र दुःखबाट सदाको निमित्त छुटकारा हुनु।

रोमन क्याथोलिक चर्च

क्याथोलिक भन्ने शब्द आफैको अर्थ विश्वव्यापी हो। यो एउटै धर्मसँग सम्बन्धित हुनुपर्छ भन्ने छैन। तैपनि चलन चल्तीको भाषामा क्याथोलिक भन्नाले रोमन क्याथोलिक मान्नुपर्छ। रोमन क्याथोलिक चर्चले आफ्नो सुरुवात नयाँ करारको पत्रसबाट भएको हो भनेर दावी गर्छ र उनलाई नै औँल्याउने प्रयास गर्छ। पत्रस नै पहिलो पोप हो भनेर तिनीहरूले जिकिर गर्दछन्। तिनीहरूले पत्रसलाई येशूले यस्तो सम्बोधन गर्नुभएकोबाट पत्रस नै पहिलो पोप भनेर मान्दछन् "तिमी पत्रस हौ। यस चट्टानमा म मेरो चर्च बसाल्दछु...तिमीलाई मैले स्वर्गको राज्यको साँचोहरू दिन्छु"...(मत्ती १६:१८,१९)। यस सम्बोधनको बुझाइले गर्दा स्वर्गको अधिकार पोपलाई दिइएको छ र रोमन क्याथोलिक चर्चको अधिकार धर्मशास्त्र बाइबलभन्दा माथि छ भनेर दावी गर्दछ। सत्यसँग मिल्न बाइबलको व्याख्या चर्च र चर्चका पुजारीहरूले गरेको अनुसार हुन्छ। बाइबलमा जे सत्य ज्ञान सिकाएतापनि चर्चको परम्परा अनुसार मिल्नुपर्छ भनेर क्याथोलिक चर्चको दावी हो। शताब्दीयौँदेखि चर्चका पदाधिकारीहरू सम्मिलित भएको परिषदहरू र पोपको आदेशनै विश्वासको आधार हुन् भनेर चर्चले सिकाउँदछ।

संसारभरि कमसेकम ९२ करोड ६० लाख रोमन क्याथोलिकहरू छन्। विश्वको जनसंख्याको १८.५ प्रतिशत रोमन क्याथोलिकहरू छन्। समुच्चरूपमा विश्वको इसाई जनसंख्यामा केवल ३२प्रतिशत मानिसहरू इसाई छन्। त्यसकारण विश्वको राजनैतिक र धार्मिक शक्तिमा रोमन क्याथोलिक चर्चको बाहुल्यता छ। अमेरिकामा चार जनामा एक

जनाजति रोमन क्याथोलिक छ अर्थात् अमेरिकामामात्र ५० करोड ३० लाख क्याथोलिकहरू छन्। तिनीहरूमा धेरै जसो उदारवादी छन् र येशूलेमात्र दिनुहुने शान्ति र दोषमुक्त बरदानको निम्ति चाहना गर्छन्। परमेश्वरको वचनबाट नै ल्याउने सत्यतिर हजारौं क्याथोलिकहरू लालयीत छन्। धर्मका सबै समूदायहरूमा सायद क्याथोलिक समूदाय परमेश्वरको सत्यलाई चिनाउने क्षेत्र हुनसक्छ।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग मिल्ने रोमन क्याथोलिक धर्मका केही

शिक्षाहरू

१. त्री-एक परमेश्वर
२. कन्याकुमारी मरियमबाट येशूको जन्म (तर तिनीहरूले मरियमलाई पापरहित सिद्ध भनेर विश्वास गर्छन् जुन सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट सहमत छैन)।
३. परमेश्वरको वचनलाई पालन गर्नु आवश्यकता।
४. परमेश्वरको प्रेरणाबाट आएको बाइबल।
५. येशूको दोस्रो आगमन।
६. प्रार्थनाको उपादेयीता र आवश्यकता।

रोमन क्याथोलिक चर्चसँग सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टका तालमेल नभएको केही शिक्षाहरू र बाइबलका पदहरू सहित तिनीहरूलाई बुझाउने तरिकाहरू:

१. **पोपको स्थापना:** येशूले नै पत्रुसलाई पोप अभिषेक गरिएको र पत्रुसपछि उनको उत्तराधिकारी उनले नै अभिषेक गरेको धर्मगुरु पोप हुने र यो निरन्तरता शताब्दीयौंदेखि एक पोपले

अर्को पोप छान्ने अधिकार पोप। पोप नै चर्चको शिर वा चर्चको जग भन्ने विश्वास।

(एफिसी १:२२, ४:१५, १ कोरन्थी १०:४, व्यवस्था ३२:३,४, भजन ६२:१,३, १ पत्रुस २:७)।

२. विभिन्न पवित्र धार्मिक विधि तथा संस्कारहरू: बप्तिस्मा, चर्चमा हुल्ने वा चर्चको सदस्य बनाउने प्रक्रिया, धर्मगुरुको सामु पापको स्वीकार, प्रभुभोज (खुट्टा धुँदैन), विवाह, पवित्र धार्मिक पदहरू र जतिसुकै पाप गरेपनि ती संस्कारहरू पालन गरे परमेश्वरले अनुग्रह उपलब्ध गराउनुहुन्छ भनेर सिकाउँदछ। अर्थात् चर्चको संस्कार र परम्परा पालन गरे मुक्ति र अनुग्रह पाइने धारणा।

(यस संसारमा केवल येशूमात्र परमेश्वरको अनुग्रह संञ्चार गर्नुहुन्छ-एफिसी २:५, रोमी ६:१४,१५, ३:२५-३१)।

३. स्वर्ग र नरकको बीचमा पाप शुद्धि गर्ने ठाउँ अर्थात् परगेटोरी: कोही मानिस मन्यो भने स्वर्ग जान अयोग्य तर नरकमा जान धेरै खराब नगरेकोलाई त्यस ठाउँमा कष्ट पाएर बस्छ जबसम्म उसको पाप कटिन्दैन। मानिसको आत्मा अमर छ भन्ने गलत धारणा र कोही व्यक्ति कसरी मुक्ति पाइन्छ भन्ने बाइबलले सिकाएको भन्दा पनि गलत धारणामा विश्वास।

(भजन ६:५, ११५:१७, उपदेशक ९:५, यूहन्ना ११:११-१४ साथै हिब्रू ४:१५, एफिसी २:८, रोमी ३:२५-२६)।

४. पापरहित आमाबाट येशूको जन्म: येशू पापरहित हुनुभयो किनभने मरियमलाई पवित्र आत्माद्वारा अचम्म तरिकाले पापबाट सुरक्षित राख्नुभएको थियो भनेर विश्वास गर्छ। (रोमी ३:२३,३:९-१२, यशैया ६४:६, यर्मिया १७:९)

५. पापको स्वीकार: रोमन क्याथोलिकको सांसारिक पुजारी वा फादर, परमेश्वर र मानिसको बीचमा मध्यस्थकर्ता भन्ने विश्वास।

(१ तिमोथी २:५, हिब्रू ४:१४-१६, १ यूहन्ना १:९)

६. आश्चर्यकाम, स्वप्नदर्शनहरू, विविन्न चिन्हहरू र अचम्मका कामहरू: सत्यलाई अनुमोदन गर्न अचम्मका चिन्हहरूले गरिन्छ र ती चिन्हहरू नै आधिकारिक विश्वास हो भन्ने धारणा। बाइबलले स्पष्टसँग यो भन्दछ कि सैतानले पनि अनेकौं चमत्कारपूर्ण कामहरू गर्न सक्छ त्यसकारण जुनसुकै आश्चर्य कामहरूलाई परमेश्वरको वचनबाट जाँचनुपर्छ।

(प्रकाश १६:१३, १४, १९:२०, मत्ती ७:२१-२३, २४:२४, व्यवस्था १३:१-३, यशैया ८:२६, लूका १६:३१)।

७. आत्मा अमर छ: प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन।

(१ तिमोथी ६:१५, १६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।

८. आइतबारलाई पवित्र मान्नु: आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्ने: येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि

उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर।

(साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।

९. मरेकाहरूको निम्ति प्रार्थना: स्वर्ग र नरकको बीचमा भएको परगेटोरी वा पिशाच स्थानमा रहेका मानिसहरूको निम्ति प्रार्थना वा अरू विधिहरू गरियो भने त्यहाँ कष्ट पाइरहेको आत्मा बन्धनबाट परमेश्वरले छुटकारा दिनुहुन्छ भन्ने विश्वास।

(उपदेशक ९:५, भजन ११५:१७,६:५,१४६:३,४, यूहन्ना ११:११-१४, इजकिएल १४:१४,२०, भजन ४९:७,८, १ तिमोथी २:६)

१०. शिशुको बप्तिस्मा: भर्खर जन्मेका शिशुहरू आदमको पापको निम्ति पानी छर्केर बप्तिस्मा दिइन्छन्। अनि त्यो शिशु जिन्दगीभर क्याथोलिक भएको दावी गर्छन्।

रोमन क्याथोलिक चर्चका विश्वासीहरूको दिमागसँग मिल्न जाने

तरिका

जुनसुकै व्यक्तिसँग गाँस्नुपर्ने मित्रता जस्तै क्याथोलिकसँग पनि प्रेमाभाव, मित्रता, इमान्दारिता देखाउनुहोस्। परमेश्वरको वचनको शक्तिशाली प्रभावको बारेमा चर्चा गर्नुहोस्।

देहायका बुँदाहरू मनमा राख्नुहोस्।

१. क्याथोलिकहरू प्रायजसो परमेश्वरको वचनमा ठूलो श्रद्धा राख्छन् तर कतिपयलाई यसले सिकाएका शिक्षादीक्षाको बारेमा थाहा हुँदैन। तिनीहरू आफ्नो धर्मको निम्ति फादरहरूमाथि भर पर्ने भएकोले बाइबल पढ्नुपर्छ भन्ने वाध्यता ठान्दैनन्। तर इभान्जलिकल वा सुसमाचारप्रति चासो राख्ने क्याथोलिकहरूको समूह बढिरहेको छ जो नियमितरूपमा परमेश्वरको वचन पढ्दछन्।
२. काम अर्थात् चर्चको विभिन्न विधिविधानहरू पालन गरेर मुक्ति पाइन्छ भन्ने विषयमा प्रायजसो क्याथोलिकहरू आत्मिक अन्तरद्वन्द्वमा पर्दछन्। मुक्ति भनेको धर्मकर्मले होइन, परम्परा वा संस्कारहरू पालन गरेर तर येशूबाट पाइन्छ भन्ने कुरामा तिनीहरूलाई विश्वस्त गराउनु जरुरी छ। (१ यूहन्ना ५:११-१७)।
३. कतिपय क्याथोलिकहरू बाइबलले सिकाएको अनुसार आत्मिक सत्यको गहिऱ्याइमा जान चाहन्छन्। तिनीहरू भविष्यवाणीप्रति बढि आकर्षित हुन्छन्। दानिएल २, मत्ती २४ र येशूको बारेमा लेखिएको भविष्यवाणी जस्ता विषयहरूमा तिनीहरू रुची देखाउँछन्।

४. बाइबलको आधिकारकतालाई ठम्याउँदै तिनीहरूसँगको छलफल सुरु गर्नुहोस्। भविष्यवाणीलाई औँल्याउँदै तिनीहरूसँग शृङ्खलाबद्ध अध्ययन गर्नुहोस्। अनि हामीले मुक्ति कसरी पाइन्छ भनेर सुनाउनुहोस्। परमेश्वरको व्यवस्था, साबथ र त्यसको परिवर्तनको बारेमा झट्टै नसुनाउनुहोस्। कमेसकम दशवटा अध्ययन गरिसकेपछि मात्र यी विषयहरूमा प्रवेश गर्नुहोस्।
५. जब तपाईंले साबथको बारेमा सुनाउनपर्ने हुन्छ तब यो दश आज्ञाको भाग हो भनेर चिनाउनुहोस्। दश आज्ञाहरूलाई सबै क्याथोलिकहरूले स्वीकार गर्दछन्। साबथ दश आज्ञाहरूको केन्द्रविन्दु हो भन्ने कुरामा जानकारी दिनुहोस्। विस्तारै भद्र भएर तपाईंका क्याथोलिक साथीहरूलाई यो औँल्याउनुहोस् कि हाम्रो सबै शिक्षादीक्षाको मूल र नैतिक आधार बाइबल हो चर्च र परम्परा होइन।
६. तिनीहरूसित न्यानो, जोशिलो र हृदयदेखि गरेको प्रार्थना क्याथोलिकहरूले सराहना गर्दछन्। प्रायजसो क्याथोलिकहरू परमेश्वरको वचन रोचक मानेर अध्ययन गर्न चाहन्छन्। जब सत्यलाई धेरै जान थाल्छ तब तिनीहरूको हृदय बल्दछ। तिनीहरू परमेश्वरको चाहना जान्न इच्छुक हुन्छन्। यदि सत्यलाई प्रेमपूर्वक र तर्कयुक्त तरिकाले प्रस्तुत गरियो भने हजारौं क्याथोलिकहरू मौलिक शिक्षाहरूलाई ग्रहण गर्न चाहने हुन्छन्।

क्रिश्चियन साइन्टिस्ट अर्थात् इसाई वैज्ञानिक सम्प्रदाय

सन १८००को मध्य शताब्दीमा क्रिश्चियन साइन्टिस्टको उदय भएको थियो। अमेरिकाको म्यासाचुसेटस राज्यको बोस्टन भन्ने सहरमा मेरी बेकर एड्जि भन्ने एक स्त्री थिइन्। त्यससमय उनले विभिन्न समयमा दर्शनहरू देखेको दावी गरेकी थिइन्। ती नै दर्शनहरूबाट क्रिश्चियन साइन्टिस्ट भन्ने इसाई सम्प्रदायको खडा भयो। त्यस सम्प्रदायको मुख्य शिक्षा नै आत्मिक दिमागको शक्तिले भौतिक शक्तिहरूलाई बशमा राख्न सकिन्छ भन्ने हो। बाइबल अक्षरस वा वास्तविक नभइ केवल उच्च चिन्ह वा प्रतिकहरूको संगालो हो र त्यहाँ लेखिएका कुराहरू अत्यन्तै आलङ्कारिक वा यथार्थ नभएर अनुमानित चित्रणहरू हुनु भनेर तिनीहरूले सिकाउँछन्। तिनीहरूको विश्वासमा सैतान भन्ने शक्तिको अस्तित्व छैन भनेर दावी गरिएको छ। दुष्ट, खराब, पाप आदि केवल मनको उपज हो र दिमागमा खेलिएको चित्र हो। विरामी, दुःखकष्ट र मृत्यु वास्तविकरूपमा केवल माया वा भ्रममात्र हो। सन १८७५मा मेरी बेकरले आफ्नो किताब साइन्स एण्ड हेल्थ विथ की टु द स्क्रिप्चरस छापिन्। परमेश्वर असल, अनन्त र सर्वशक्तिमान भएको कारणले पाप वा दुष्ट परमेश्वरको चरित्रसँग मेल नभएको उनले तर्क गर्छिन्। उत्पत्ति १मा उल्लेखित सृष्टिको विवरण आत्मिक र सिद्ध छ भनेर उत्पत्ति २को विवरण काल्पनिक कथा हो र झुठो भौतिक सृष्टिको लेखा हो। मानिसको गलत व्याख्यालाई स्वीकारको नतिजाले पाप वा दुष्ट आएको हो भनेर उनले सिकाएकी थिइन्। चर्चमा कुनै पनि अभिषेक गरिएका धर्मगुरुहरू वा अगुवाहरू छैन। यसले विश्वमा प्रचलित दैनिक

अखबार क्रिश्चियन साइन्स मनिटर छाप्ल। यो विश्वको धेरै ठाउँहरूमा वितरण भइरहेको छ। क्रिश्चियन साइन्टिस्ट भन्नाले विज्ञानको विषयसँग सम्बन्धित हुनुपर्छ भन्ने छैन वा वैज्ञानिकहरू क्रिश्चियन साइन्टिस्ट भन्न खोजेको होइन।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग मिल्ने क्रिश्चियन साइन्टिस्टका केही शिक्षाहरू

१. परमेश्वर अनन्तको हुनुहुन्छ। उहाँ प्रेमिलो र मानव प्राणीको बारेमा सर्वज्ञानी भएको पिता हुनुहुन्छ।
२. दिमागले शरीरमाथि शक्तिशाली प्रभाव पार्दछ।
३. भविष्यवाणी बोल्ने बरदानले परमेश्वरले आफ्नो चर्चलाई अझै पनि अगुवाइ गर्नुहुन्छ।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग तालमेल नभएका वा बाझिएका क्रिश्चियन साइन्टिस्टका मूल शिक्षाहरू र तिनीहरूसँग तर्क गर्न उपयोग गर्ने बाइबलका केही पदहरू:

१. बाइबल वास्तविक वा यथार्थ छैन: यो केवल प्रतिक कथाहरूमात्रै हुन्। बाइबलको कुनै पनि भनाइ वा घटनाहरूलाई अझरसरूपमा साँच्चिकै घटिएका थिए भनेर विश्वास गर्नुहुन्न।
(२ तिमोथी ३:१६, २ पत्रुस १:२१, यूहन्ना १७:१७, प्रकाश २१:५, यूहन्ना ५:३९)
२. खराब, पाप र सैतानको कुनै अस्तित्व छैन: सैतान भनेको केवल मनको कल्पनामात्र हो। सैतान काल्पनिक पात्र हो।

(इजकिएल २८:१२-१५, यशैया १४:१२-१४, प्रकाश १२:७-९, मत्ती ४:१-६, १ पत्रुस ५:८, एफिसी ६:१०-१२)

३. आत्मा अमर छः प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन।

(१ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।

क्रिश्चियन साइन्टिस्टहरूसँग मिलनको केही संभावनाहरू

क्रिश्चियन साइन्टिस्टहरूमा भएका सकारात्मक सोच, संतुलित मानसिकता, हँसलोपना, निश्चार्थी भावना र कृतज्ञ हुने गुणहरूले गर्दा धेरै सम्पन्न र शिक्षित मानिसहरूलाई आकर्षित भएका हुन्छन्। तिनीहरूको आराधना गर्ने कार्यक्रममा पढ्छन्, विश्वासीहरूबाट गवाही सुन्छन् र मेरी बेकर एड्डीका लेखहरूबाट प्रवचन दिन्छन्। क्रिश्चियन साइन्टिस्टहरूलाई घरमा बोलाएर खानपिन गराएर हार्दिक मित्रताको विकाश गर्नुहोस्। एलेन जी हाइटले लेखनुभएको येशूको जीवन कहानी *द डिजाएर अप एजेज* जस्तै पुस्तकहरू दिनु होस्। देहायका केही सुझावहरूले क्रिश्चियन साइन्टिस्टहरूसँग मेलमिलाप गर्न सहयोग हुनसक्छः

१. पुरातत्व र भविष्यवाणीहरूद्वारा प्रमाणित गर्दै बाइबलप्रतिको आस्थामा चासो देखाउन सहयोग गर्नुहोस्।
२. पावलले रोमी ६:२३मा भनेको अनुसार पापको ज्याला मृत्यु हो भनेर चर्चा गर्दै परमेश्वर र सैतानको बीचमा भइरहेको अन्तर्द्वन्द्वको बैधानिकताबारे छलफल गर्न समय बिताउनुहोस्।
३. पापको बारेमा बाइबलले गरेको स्पष्ट परिभाषा सुनाउनुहोस् (१ यूहन्ना ३:४)।
४. मुक्तिको योजना र येशू किन मर्नुपऱ्यो भन्ने विषयमा राम्रोसँग बुझाउन खोज्नुहोस्।

क्रिश्चियन साइन्टिस्टहरू मित्रहरू अत्यन्तै मिलनसार, सिष्टाचार र भद्रभलाद्मी भएको तपाईं पाउनुहुनेछ। तिनीहरूसँग समय बिताउँदा रमाइलो नै हुन्छ। मुक्तिको योजना, हाम्रो निम्ति येशूको मृत्युको आवश्यकता, येशू किन मर्नुभयो र व्यक्तिगत परिवेशमा त्यसको अर्थ के हो भनेर तिनीहरूले बुझ्नु पर्ने शिक्षा हो।

चर्चेज अभ क्राइस्ट

चर्चेज अभ क्राइस्ट सन १८४०को मध्य देशकमा अलेक्जान्दर क्याम्पबेलले स्थापना गरेका हुन्। यो चर्च प्रेसबेटरियन चर्चबाट छुटेर चर्चेज अभ क्राइस्ट स्थापना भएको हो। मानिसले बनाएका धार्मिक नीतिहरू र पद्वतिलाई क्याम्पबेलले घोर विरोध गरेका थिए। फेरि सन १९०० तिर क्याम्पबेललाई पछ्याउनेहरूमा पदि विभाजन आएको थियो। एक थरीले चर्चमा चलाउने संगीतको बारेमा र अर्को थरीले क्रिश्चियन मिशिनेरी सोसाइटी गठन गर्ने बिवादले गर्दा त्यो चर्च टुक्रिएको थियो। सन १९०६मा चर्चेज अभ क्राइस्ट भन्ने नाउँलाई आधिकारिकरूपमा ग्रहण गरेको थियो। चर्चेज अभ क्राइस्टका विश्वासीहरूको संख्या कमसेकम २७ लाख जति छन्। तर यो संख्या आधिकारिकरूपमै अनुमोदन गर्न गाह्रो छ किनभने प्रत्येक स्थानीय चर्चेज अभ क्राइस्टको चर्च स्वतन्त्र छ र चर्चका पदाधिकारीहरूले आमा चर्चसँग नमिलेर आफ्नै व्यवस्थाले चलाउँछ। तिनीहरूले विश्वास गरेका मुख्य शिक्षाहरूमा:

१. बाइबल प्रेरणाद्वारा आएको हो तर पुरानो करार नयाँ करारभन्दा तल्लो स्तरको छ भनेर चर्चेज अभ क्राइस्टले सिकाउँदछ। आराधना गर्ने तरिका, चर्च चलाउने संगठन, शिक्षादीक्षा, अर्तीउपदेशहरू, अनुशासित जीवन बिताउन, चर्चको कार्यकार्यपालिका र सबै खालका मौलिक शिक्षाहरू केवल नयाँ करारबाटमात्र आउनुपर्छ भनेर तिनीहरूले सिकाउँदछन्।
२. हामी नयाँ करारमा भएको कारणले पुरानो करारका सबै व्यवस्था वा विधीहरू खारेज भएका हुनाले पुरानो करारमा उल्लेखित कुनै पनि नीतिहरूलाई पालन गर्न आवश्यक छैन जस्तै साबथ, स्वास्थ्यका नियमहरू आदि।

३. आत्मा अमर छ र पापीहरू नरकमा यातनापूर्वक अनन्तसम्म जिइरहन्छन्।
४. प्रत्येक आराधनाको समयमा प्रभुभोज खानुपर्छ (तर खुट्टा धुने चलन छैन)।
५. आइतबारलाई पवित्र दिन मान्नुपर्छ र यो पुरानो करारको साबथ होइन तर नयाँ करारमा प्रभुको दिन भनेर पालन गर्नुपर्छ भन्ने तिनीहरूको जिकिर।
६. "क्राइस्टको चर्च वा चर्च अभ क्राइस्ट"मात्र बाइबल अनुसार चर्चको सत्य नाउँ हो भनेर तिनीहरूले विश्वास गर्छन्। तिनीहरूले यी पदहरू प्रयोग गर्छन्, रोमी १६:१६, कलस्सी १:२४, एफिसी ५:२७।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग मिल्ने चर्चेज अभ क्राइस्टका केही शिक्षाहरू

१. विश्वासको आधार नै बाइबल हो। त्यसकारण विश्वासीको जीवनमा बाइबल महत्त्वपूर्ण छ।
२. मानवको मुक्तिको निमित्त येशूमात्र मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।
३. येशूको दोस्रो आगमन सबैले देख्ने गरेर, सुन्ने गरेर र वास्तविकरूपमा हुनेछ।
४. पानीमा डुवाएर बप्तिस्मा।
५. प्रत्येक विश्वासीले येशूको बारेमा गवाही दिनुपर्छ। यो नै तिनीहरूको जीवन हो।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग बाइबल चर्चेज अभ क्राइस्टका केही शिक्षाहरू र तिनीहरूलाई बुझाउन केही बाइबल पदहरू

१. नयाँ करारको सामु पुरानो करार केही हदमा तल्लो स्तरको छ। इसाई जीवनको निमित्त सबै शिक्षादीक्षा नयाँ करारबाटमात्रै आउनुपर्दछ। (२ तिमोथी ३:१६,१७, २ पत्रुस १:२१, १ पत्रुस १:९-११, लूका २४:२७,४४)

२. आइतबारलाई पवित्र मान्नुः आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्नेः येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर। (साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरूः उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२, २३)।
३. आत्मा अमर छः प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन। (१ तिमोथी ६:१५, १६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।
४. पापीहरू अनन्तको आगोमा यातना भोगिरहनेछ। मुक्ति नपाएकाहरू नरकमा अनन्तसम्म जलिरहेको आगोमा यातना भोगिरहनेछन् भन्ने विश्वास। (मलाकी ४:१-३, भजन ३७:१०, ११, २०, ३८, यहूदा ७, २ पत्रुस २:६, प्रकाश २०:९, हिब्रू १२:२९)
५. नयाँ करारले गर्दा दश आज्ञाहरू खारेज भएको छ। (हिब्रू ८:१०, यूहन्ना १४:१५, याकूब २:१०-१२, १ यूहन्ना २:३, ४, प्रकाश १४:१२)

६. चर्च अभ क्राइस्ट भन्ने नाउँ परमेश्वरकै प्रेरणाबाट भएको र उहाँले नै चुन्नुभएको हो। यो नयाँ करारको चर्च हो। (मत्ती ७:२१-२७, १ यूहन्ना २:३,४, प्रकाश १४:१२, यूहन्ना १४:१५, १५:१४)
७. अहिले हामी नयाँ करारको मुक्तिको युगमा छौं। यो चर्चको युग हो। पावलका पत्रहरूमा दिइएको निर्देशन अनुसार नै परमेश्वरले मानिसहरूलाई कारोबार गर्नुहुन्छ। (यूहन्ना ५:३४, २ तिमोथी ३:१६, १७, यर्मिया १५:१६, यूहन्ना ६:६३, लूका २४:२७, ४४)। येशू र उहाँका वचनहरू नै प्रत्येक येशूभक्तको निम्ति अनुकरणीय उदाहरण हुन् केवल पावलका लेखहरूमात्र होइन (मत्ती ७:२१-२७, यशैया ८:२०, भजन ११९:१०५)

चर्चेज अभ क्राइस्टका विश्वासीहरूसँग सम्पर्क राख्दा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू

१. तिनीहरूसँग मित्रताको जग बसाल्नुहोस्। प्रायजसो तिनीहरू तर्कवितर्क गर्न मनपराउँछन्। चर्च अभ क्राइस्ट र हामी नयाँ करारको मुनिछौं भनेर तिनीहरूको सिद्धान्तलाई लाइन चाहन्छन्।
२. तपाईंको व्यक्तिगत गवाही बाँड्नुभयो भने असल हुन्छ। सकेसम्म तिनीहरूसँग वादविवाद नगर्नुहोस्।
३. तपाईंसँग भएका एडभेन्टिस्ट सामग्रीहरू दिनुहोस्।
४. जब तिनीहरूको दिल तपाईंसँग खुला हुन्छ तब दानिएल र प्रकाशका भविष्यवाणीहरू तिनीहरूसँग अध्ययन गर्नुहोस्। जब तिनीहरूले भविष्यवाणीका सन्देशहरू सुन्छन् तब तिनीहरूको दिमाग अझ जान्न तातिन सक्छ।
५. हप्ते बाइबल अध्ययन कार्यक्रममा र सुसमाचार प्रचार कार्यक्रममा तिनीहरूलाई निम्त्याउनु होस्।

इपिस्कोपेलियनहरू

इपिस्कोपेलियनहरूले आफ्नो चर्चको इतिहास सन १५३४ तिर औँल्याउँछन्। त्यस समय बिलायतमा हेनरी आठौँ राजा थिए। उनी राजनैतिक कारणले गर्दा रोमन क्याथोलिक चर्चबाट अलगिएका थिए र आङ्गलिकन चर्च स्थापना गरेका थिए। त्यही आङ्गलिकनबाट छुटेर इपिस्कोपेलियन सम्प्रदाय स्थापना भएको थियो। इपिस्कोपेलियन चर्चले आफ्नो चर्च प्रणालीमा क्याथोलिककै प्रणाली जारी गरएको छ। तिनीहरूमा आर्कबिशप, विशप, प्रिस्ट वा पुजारी धर्मगुरुहरू हुन्छन्। इपिस्कोपेलियनहरूले बाइबललाई इसाई जीवनलाई चाहिने अर्ती, उपदेशका सन्देशहरूले भरिएका छन् भनेर विश्वास गर्छन् तर धार्मिक दर्शन वा शिक्षादीक्षाको आधिकारिक जग वा स्रोत बाइबललाई मान्दैनन्। इसाई भएपछि यही गर्नुपर्छ भन्ने नीतिहरू तिनीहरूमा छैनन्। बाइबलको व्याख्या परम्परा अनुसार गर्नुपर्छ भनेर तिनीहरूले सिकाउँदछन्। चर्चमा धेरै शहिष्णुता र सहनशीलता छ। आफ्नो मनको अनुसार चलेपनि हुन्छ भनेर मानिसहरूलाई सिकाउँछन्। तिनीहरू सामाजिकरूपमा वा अरूसँग घुलमिलमा धेरै सक्रिय छन्। त्यसले गर्दा त्यस चर्चमा इक्युनुमिकल अभियान चर्को छ अर्थात् बाइबलको शिक्षादीक्षा अनुसार चलनुभन्दा भावानात्मकरूपमा जोशिलो भएर चर्च संचालन गर्दछन्। अमेरिकामामात्रै करिब पच्चिस लाख इपिस्कोपेलियनहरू छन्। तिनीहरूको आधारभूत शिक्षादीक्षाको आधार सन १५४९मा छापेको बुक *अभ कमन प्रेयर* हो। शिशु बप्तिस्मा, आत्मा अमर छ, आइतबारमा आराधना गर्नुपर्ने र बाइबल भनेको स्थानीय संस्कृति वा संस्कार अनुसार चलनुपर्छ भन्ने शिक्षामा तिनीहरूले विश्वास गर्दछन्। बाइबल परमेश्वरको

वचन हो तर इसाई दर्शन वा शिक्षाको निम्ति बाइबल आधिकारिक धर्मशास्त्र हो भनेर तिनीहरूले स्वीकार्दैनन्। कतिपयले येशूको जन्म कन्या केटीबाट भएको, येशूको परमेश्वरीय स्वभाव, आश्चर्य कामहरू, येशूको दोस्रो आगमन वास्तविकरूपमा र स्वर्गदूतहरूको अस्तित्वबारे प्रश्नहरू गर्छन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूसँग मिल्ने इपिस्कोपेलियनहरूका केही शिक्षाहरू

1. त्री-एक परमेश्वर-तिनै जना बराबर हुनुभएको, अनन्त सम्म मिलेर प्रेम गर्नुहुने, सर्वशक्तिमान सर्वज्ञानी त्री-एक परमेश्वर हुन्। तिनीहरूमा पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा हुन् र तिनीहरूको व्यक्तित्व छुट्टै छुट्टै छ।
2. परमेश्वरको स्वभाव-दुवै इपिस्कोपेलियन र सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ भन्ने धारणामा जोर दिन्छन्।
3. सत्यको विजय-दुवै इपिस्कोपेलियन र सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले अन्तमा परमेश्वरको लक्ष्य पूरा हुन्छन् भन्ने कुरामा विश्वास गर्छन्।
4. प्रार्थना-दुवै इपिस्कोपेलियन र सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले त्यस परमेश्वरमा विश्वास गर्छन् जसले प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुन्छ।
5. सामाजिक वा समाजसेवाको चेतना-दुवै इपिस्कोपेलियन र सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले विश्वास गर्छन् कि येशूको प्रेमले गरिब, कष्ट पाएकाहरूको मानव सेवा गर्न सामाजिक संजालमा सरिक हुनुपर्छ।

सेभेन्थ-एडेन्टिस्ट र इपिस्कोपेलियनहरूको बीचमा बाइबलका मुख्य शिक्षाहरू र तिनीहरूलाई बुझाउन बाइबलका केही पदहरू

१. बाइबलको व्याख्या स्थानीय संस्कार, चालचलन र संस्कृति अनुसार गर्नु पर्छ। विश्वासको आधार बाइबललाई लिइनु हुँदैन
(२ तिमोथी ३:१६,१७, यूहन्ना १७:१७, २ पत्रुस १:२१, १ तिमोथी २:१५, यूहन्ना ७:१७)
२. आत्मा अमर छ: प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन।
(१ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।
३. आइतबारलाई पवित्र मान्नु: आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्ने: येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर।
(साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित

१३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।

४. शिशु बप्तिस्मा-आदमको पाप वा सुरूको पापले गर्दा भर्खर जन्मेका शिशुहरूलाई बप्तिस्मा दिन्छन्।

(मत्ती ३:१३-१७, कलस्सी २:१२, मत्ती २८:१९,२०, रोमी ६:१-६, प्रेरित ८:३५-३८, प्रेरित २:३८-४१, मर्कूस १६:१५-१६, यूहन्ना ३:२३)

५. मुक्ति भनेको असल नैतिक जीवन बिताए पाउँछ (रोमी ३:१०, यर्मिया १७:९, यशैया ६४:६, २ कोरन्थी ५:२१, गलाती ३:१३, रोमी ३:२३-२८, ५:१८) येशूको बलिदानको सौन्दर्यतालाई इपिस्कोपल साथीहरूलाई सुनाउनुहोस्।

इपिस्कोपलसँग मिल्न जाने सम्भावनाहरू

इपिस्कोपेलियनहरू प्रायजसो धेरै मिलनसार, स्याहार गर्ने र माया गर्ने हुन्छन्। जब तपाईंले तिनीहरूसँग मित्रता गाँस्नुहुन्छ तब तपाईंको व्यक्तिगत गवाही सुनाउनुहोस्। तपाईंको निम्ति येशू के हुनुभएको छ भनेर सुनाउनुहोस्। केवल सुसमाचारको शिक्षा सुनाएर मन पगाल्न खोज्नुभन्दा येशूको प्रेम देखाउँदा मानिसहरूको हृदय पगिलिन्छ, सो कुरा ख्याल गर्नुहोस्। जब तिनीहरूसँग मित्रता बढ्छ तब बाइबलको प्रेरणाबारे सुनाउनुहोस्। यो धेरै महत्त्व छ किन भने बाइबलसम्बन्धी तिनीहरूको धारणा स्पष्ट छैन। दानिएल २, मत्ती २४ र येशूको दोस्रो आगमन कसरी हुन्छ भनेर बाइबलबाट सिकाउनुहोस्। पवित्र आत्माले तिनीहरूको हृदय छुनेछ। आत्मिकरूपमा निदाएकाहरू परमेश्वरको आत्माले धेरैलाई जगाएर नयाँ जीवन दिनसक्छ यदि तिनीहरूप्रति हाम्रो चासो देखाउन सकियो भने।

हिन्दूहरू

हिन्दूस्थान भन्ने नाउँबाट हिन्दु भन्ने शब्द आएको हो। यो पर्सियाको भाषा अनुसार इन्डस नदीलाई इन्डस भनिन्छ। त्यही नदीकै वरिपरि रहेको सभ्यताका मानिसहरूलाई इन्डस भनिन्छ भने पछि त्यसको अप्रभन्स भएर हिन्दू हुन आएको हो। प्रायजसो सारा भारतको भौगोलिक भूभागलाई (जसमा भारत, पाकिस्तान, बङ्गलादेश, नेपाल आदि पर्छन्) हिन्दुकुश वा हिन्दु भनिन्छ। हिन्दू पुरुषहरूले आआफ्नै ठाउँ अनुसार लुगा लगाउँछन् भने प्रायजसो महिलाहरूले रङ्गीबिरङ्गी सारी लगाउँछन्। परम्परा अनुसार हिन्दूहरू चार जातमा विभाजित भए छन्। तिनीहरूमा ब्राम्हण, क्षेत्री (लडाई गर्ने), वैश्य (व्यापार गर्ने) र शुद्र (परम्परा अनुसार लुगा सिउने, जुत्ता सिउने, फलामको काम गर्ने आदि र ठूलो जातसँग पानी नचल्ने)। विदेशी वा जात नमिल्ने मानिसहरूलाई कुजात अर्थात् परम्परा अनुसार पानी नचल्ने जाति भनेर कहिलाइन्छ। जातभातले गर्दा कतिपयसमयमा स्थानीय तहमा झगडा हुने गर्छन्। ब्राम्हण जात सबभन्दा उच्च जात, धेरै बौद्धिक क्षमता भएको र समाजको उच्च वर्गमा गनिन्छ। तिनीहरू धार्मिक काममा तिनीहरू पुजारीको भूमिका खेल्छन्। परम्परा अनुसार तिनीहरूलाई भगवान भनेर पनि अरू जातका मानिसहरूले ढोग्दछन्। जात जातको बीचमा विवाह वा अन्तर्जातिय विवाह मनाही गरिएको छ। प्रायजसो अरू जातका मानिसहरूसँग बन्दव्यापारको निम्ती साझेदार हुँदैन। तर अहिलेको बदलिन्दो परिस्थितिमा त्यसमा परिवर्तन आइरहेको छ।

प्रायजसो हिन्दूहरूले गर्ने विश्वास

१. परमेश्वर व्यक्तित्वविहिन र सर्वव्यापी अर्थात सबै जीव अजिव सृष्टिमा भगवान हुन्छ भनेर विश्वास गर्छ।
२. असल काम गरेर शुद्ध हुन्छ र धर्मकर्म गरेर मुक्ति पाइन्छ।
३. कर्मचक्रलाई पार गर्न ८४लाख पुनर्जन्म हुन्छ। मानिस जन्मिन्छ र अरू सृष्टिमा पुनर्जन्म लिन्छ, त्यो सृष्टि चाहे प्रकृति होस् वा पशु जनावर होस् वा मानिस नै किन नहोस्। त्यो चक्र समाप्त भएपछि मानिसले मुक्ति पाउँछ (अर्थात् उसको अस्तित्व जगत वा ब्रह्ममा विलय हुन्छ। त्यसैकारण कुनै साधु वा सन्तको मृत्युभयो भने उनी ब्रह्मालिन हुनुभयो भनेर सम्बोधन गर्दछ)।
४. येशू केवल असल मानिस हुनुहुन्छ। उहाँको कामले गर्दा उहाँ सिद्ध हुनुभएको हो र अरू जस्तै भगवान वा पूजनीय हुनुहुन्छ। उहाँ दिव्यज्ञान प्राप्त गर्नुभएको गुरु र भविष्यवक्ता हुनुहुन्छ।
५. वेद र भगवतगीताहरू पौराणीक धर्मग्रन्थहरू हुन् र तिनीहरू बाइबलले सिकाएका नैतिक शिक्षाहरूभन्दा उच्च छन्।
६. मानिसको जीवनको मुख्य लक्ष भनेकै आफूभित्र भगवानको बिकाश गर्नु जुन नैतिकतामा सिद्ध प्राप्त गर्नु हो।

हिन्दूहरूसँग कसरी मिल्न जाने

यथार्थमा भने भने हिन्दू र इसाईहरूको बीचमा कमै समान विश्वासहरू छन्। अर्थात् बाइबलसँग तिनीहरूले सिकाउने धार्मिक शिक्षादीक्षा खास मेल खान्दैन। हिन्दूलाई बाइबलको तर्कद्वारा येशूतिर ल्याउन मुश्किल छ। तिनीहरूले बाइबललाई विश्वास नगरेको कारणले तिनीहरूसँग छलफल गर्ने साझा आधार छैन। तर तिनीहरूसँग मित्रता गाँसेर र तर्कहरू गरेर प्रभुमा ल्याउन सकिन्छ। देहायका केही सुझावहरूले तिनीहरूसँग मिल्ने उपाय खोज्न प्रयास गर्दछ:

१. हिन्दूहरूसँग राम्रो मित्रता गाँस्नुहोस्। घरमा खानपिन गर्न बोलाउनुहोस्। तिनीहरूसँगको साझा कुरामा छलफल गर्नु होस्। प्रायजसो तिनीहरू शाकाहारी खानाका बारेमा चर्चा गर्न र खान रूचाउँछन्।
२. असल र खराब वा पाप र अधर्मको धारणाबाले छलफल गर्नुहोस्। पाप वा खराब कहाँबाट आयो र किन आयो भनेर छलफल गर्नुहोस्।
३. परमेश्वरको सृष्टि व्यक्तिगत हो। सृष्टिमा धेरै ज्ञानहरू पाइन्छ र धेरै तर्कहरू पाइन सक्छ। त्यसले गर्दा सृष्टिकर्ता परमप्रभु परमेश्वर व्यक्तिगत, बौद्धिक क्षमता भएको र मायालु हुनुहुन्छ। कुनै व्यक्तिविहिन वा अस्तित्वमा पहिचान गर्न नसकिनेले कसरी कुनै व्यक्ति वा अरू सृष्टि किन र कसरी गर्नुभयो होला? बौद्धिकता नभएकोले बौद्धिक जीव को कसरी सृष्टि गर्न सकियो होला? माया वा प्रेम नहुनेले कसरी मायालु वा प्रेमिलो व्यक्ति सृष्टि गर्नुभयो होला? यो पनि सोध्नुहोस्, "प्रेमको स्रोत कहाँ हो? जातभातको कुरा गर्नुहोस्। यदि हामी सबै परमेश्वरका छोराछोरीहरू हौं भने जातभातको नाउँमा किन असमानता भयो र त्यसको नाउँमा कतिपय ठाउँमा किन झगडा र मारपिट हुन्छ?"

४. केही समयको भेटघाटपछि बाइबल कसरी परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा उपलब्ध भएको भनेर छलफल गर्नुहोस्।
५. मुक्तिको योजनालाई होशियासाथ सुनाउनुहोस्।
६. देहायको कारणले पुनर्जन्म वा मानिसहरू नयाँ नयाँ अवतार लिन्छ भनेर बाइबलले सिकाउँदैन भनेर सुनाउनुहोस्।
- अ. मुक्ति भनेको येशूबाटमात्रै हो, कुनै धर्मकर्म, असल वा पूण्यकाम वा कर्मको फल होइन (एफिसी २:८-१०, २ कोरन्थी ५:२१)।
- आ. मानिसहरू पतित प्राणी हुन् र मानिसहरू पूजनीय भगवानहरू होइनन् (यर्मिया १७:९, यशैया ५४:६)।
- इ. मरेपछि मुक्तिको निम्ति दोस्रो अवसर हुँदैन (हिब्रू ९:२७, २८, २ कोरन्थी ६:२)।
- ई. आत्मा अमर छैन (उपदेशक ९:५, भजन ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)।

येशूलाई विश्वास गर्छु भनेर येशूसम्मत चलनेहरूसँग हिन्दूहरू सहनशील हुन्छन्। भारतमा बसोबास गर्नेहरूसँग भन्दा अरू पश्चिमी देशमा रहेका हिन्दूहरूसँग हेमचेम गर्न सजिलो हुन्छ र सुसमाचार सुनाउ सजिलो हुन्छ। सुसमाचार कुनै देश वा क्षेत्रको लागि होइन विश्वव्यापी। यसमा भएका नीतिनिर्देशन र शिक्षादीक्षा कुनै संस्कारको निमित्तमात्र होइन। संसारमा रहेका सबै पुरुष र स्त्रीका हृदयहरूमा सुसमाचारलाई हुलिरहेकाछन्। दवावले बोझ लागिएकाहरूलाई यसले राहत दिन्छ, चेतनामा दोषी मनस्थितिले पोल्निरहेकोलाई यसले उद्धार गर्छ र येशूको प्रेमको विश्वसनीयता यसले देखाउँछ। तपाईंको व्यक्तिगत गवाही हिन्दूमित्रहरूसँग बाँड्नुहोस्। तिनीहरूको हृदयमा छोओस् भनेर पवित्र आत्मसँग प्रार्थना गर्नुहोस्।

इस्लाम वा मुसलमान धर्म

यस संसारका धर्महरूमा द्रुतगतिले वढिरहेको धर्ममा इस्लाम वा मुसलमान धर्म पनि एक हो। विश्वमा ८० करोड भन्दा बेसी इस्लाम धर्म मान्नेहरू छन्। सातौँ शताब्दीमा अरबी मूलका मुहम्मदले यो धर्म स्थापना गरेका थिए। एउटै परमेश्वर अल्लाह जुन बाइबलको परमेश्वर पनि भनेर मानिन्छ उहाँप्रति पूरा समर्पित हुन यस धर्मले जोर गर्दछ। इस्लाम भन्ने शब्द नै समर्पण भन्ने शब्दबाट आएको हो। यसले परमेश्वरप्रति पूरै समर्पित हुने र अरू कुनै किसिमको आराधनालाई अस्वीकार गर्न सिकाउँछ। शान्ति भन्ने शब्द अरेबिक वा हिब्रू भाषाको सलोमबाट आएको हो। इस्लाम धर्मको मूल पाँचवटा यी धार्मिक कर्तव्य वा नितिहरू मुसलमानले पालनै गर्नुपर्ने भनिएको छः

१. शाहदा वा गवाही उच्चारण गर्नुपर्ने "अल्लाह भन्दा अरू कुनै ईश्वर छैन, र मुहम्मद परमेश्वरको धर्मदूत हुन्।"
२. नियमित प्रार्थना विधि (सालात) दिनको पाँच पटक गर्नुपर्छ (बिहान, दिउँसो, अपरान्ह, घाम डुवेपछि र बेलुका)। प्रार्थना गर्दा मुहम्मदको जन्मेको ठाउँ मक्कातिर हेरेर गर्नुपर्छ।
३. दान दिने प्रथा जसलाई जाकट मान्नुपर्छ। मुस्लिम सरकारले मुस्लिम भक्तहरूबाट निश्चित तोकिएको कर दिन लगाएको हुन्छ।
४. रामादानको पर्वमा दिनभरी भोकै बस्नुपर्नुपर्छ। इस्लाम वर्षको नवौँ महिनाभरि उपवास, प्रार्थना, आफ्नो र समाजको हृदय छाम्ने र मुहम्मदलाई प्रकट गरिएको दर्शनको सम्झनामा यो पर्व मनाइन्छ।

५. जीवनको कमसेकम एक पल्ट हज वा मक्कामा जानै पर्छ।

मुसलमानहरूले तिनीहरूको धर्मशास्त्र कुरानलाई परमेश्वरले नै प्रत्येक शब्दहरू उच्चारण गरेर दिनुभएको हो भनेर विश्वास गर्छन्। कुरानमा लेखिएको उहाँको बोलिमा कुनै पनि अर्कोको शब्द मिसिएको छैन भनेर तिनीहरूले दावी गर्छन्। अब्राहमले प्रतिज्ञा गरिएको पुत्र इश्माएललाई बलि दियो भनेर तिनीहरूले विश्वास गर्छन्। बाइबलमा लेखिएको इसहाकलाई बलि चढाउन परमेश्वरले अन्हाउनुभएकोमा तिनीहरू विश्वास गर्दैनन्। तिनीहरूको पूर्खा अब्राहम, मोशा, बप्तिस्मा दिने यूहन्ना भनेर विश्वास गर्छन्। येशू केवल अगमवक्तामात्र हुनुहुन्छ भनेर तिनीहरूले विश्वास गर्छन्। इस्लाम धर्म संसारको अरू कुनै महान् धर्महरूभन्दा यहूदी र इसाई धर्मसँग नजिक छ। यहूदी धर्म असफल भयो र इसाई धर्म आत्मिकरूपमा भ्रष्ट भएकोले परमेश्वरले अगमवक्ता मुहम्मदलाई छान्नुभयो ताकि उनले भ्रष्ट भएको धर्मलाई सपारुन् वा सुधार गरुन् भनेर तिनीहरूले सिकाउँदछन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग मिल्ने इस्लाम धर्मका केही शिक्षाहरू

१. इस्लाम धर्मले सर्वशक्तिमान, सर्वज्ञानी र प्रेमिलो परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दछ।
२. अन्तिम इन्साफको बारेमा इस्लाम धर्मले विश्वास गर्छ। मानिसहरूका आआपनै क्रियाकलापद्वारा नैतिक जिम्मेवारी ठहराउँछ भनेर तिनीहरूले विश्वास गर्छन्।

३. मसीहको फर्केर आउनुहुन्छ तब मरेका मानिसहरूको अन्तिम पुनरुत्थान हुन्छ भनेर इस्लाम धर्मले विश्वास गर्छन्।
४. गरिब र विपन्न वर्गहरूलाई सहायता गर्नुपर्छ भनेर तिनीहरूले ठूलो जोर गर्दछन्।
५. जीवनमा प्रार्थनाले प्राथमिकता पाउनुपर्छ भनेर मुसलमानहरूले विश्वास गर्छन्।
६. रक्शी, जुवातास र सुङ्गुरको मासु खाने चलन इस्लाम धर्ममा मनाही गरिएको छ।
७. परमेश्वरप्रति आज्ञाकारी हुनुपर्छ भनेर इस्लाम धर्मले जोर गर्छ।
८. असल र खराबको बीचमा ठूलो अन्तर्द्वन्द्व छ भनेर इस्लाम धर्मले विश्वास गर्छ।

बाइबलले सिकाएका शिक्षाप्रति मुसलमान धर्मसँग बाइबिएका केही शिक्षाहरू र तिनीहरूसँग छलफल गर्नुपर्दा ध्यान दिनुपर्ने बाइबलका पदहरू

१. येशू अगमवक्ता हुनुहुन्छ तर अनन्त परमेश्वरको पुत्र होइन (यूहन्ना ८:५८ प्रस्थान ३:१४सँग तुलना गर्नुहोस्, हिब्रू १:६-८, मीका ५:२, यशैया ९:६)
२. बाइबल भरपर्दो छैन किनकि यसमा मानवीय त्रुतीहरूले भरिएका छन् र ठीकसँग प्रतिलिपि बनाएको छैन। (२ तिमोथी ३:१६, २ पत्रुस १:२१, भजन १२:६,७, मत्ती २४:३५, भजन ११९:१०५)

३. इस्लाम धर्मका पाँचवटा धार्मिक कर्तव्यहरू पालन गर्नु भनेमात्र मुक्ति पाइन्छ। (रोमी ३:२३, यशैया ५९:१,२, रोमी ६:२३, एफिसी २:८, हिब्रू २:८,९, २ कोरन्थी ५:२१, गलाती ३:१३)।
४. मुहम्मदले पाएको दर्शन बाइबलभन्दा माथि छ। यही नै मुक्तिको स्रोत हो। (यूहन्ना १७:१७, १४:६, प्रेरित ४:१२, यशैया ४५:२२)

इस्लाम धर्मका अनुयायीहरूसँग मिल्न जाने तरिकाहरू

१. तिनीहरूले विश्वास गरेका शिक्षाहरूमा आधारित गरेर तिनीहरूसँग साथी बनाउनुहोस्।
२. शाकाहारी खाना खान तपाईंले मुसलमान साथीहरूलाई बोलाउनुहोस्।
३. भित्री हृदयदेखि तपाईंमा चासो भएको येशूको बारेमा सुनाउनुहोस्। यो स्वीकार गर्नहोस् कि इसाई धर्ममा कतिपय भ्रष्ट कुराहरू वा बाइबलसम्मत नभएका कुराहरू घुसेकाछन्।
४. बाइबलको अधिकारकतालाई स्थापना गर्न बाइबलमा भएका भविष्यवाणीहरू कसरी पूरा भएका छन् भनेर तिनीहरूलाई सुनाउनुहोस्।
५. इस्लाम धर्मको परिवारको मूली बाबुको नेतृत्वलाई ठूलो सम्मान तथा आदर गर्दछ। त्यसकारण जब तपाईं कुनै पनि मुसलमानको घरमा जानुहुन्छ त्यस घरको अगुवा बाबुलाई आदर देखाउनुहोस्।

६. एलेन जी हाइटका प्रोफेटस् एण्ड किङ्गस र पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटस जस्ता पुस्तक सामग्री दिनुहोस्।

७. उचित समयमा तपाईंको गवाही खुलारूपमा बाँड्नुहोस्। मुक्तिको योजनालाई विस्तृतरूपमा सुनाउनुहोस्। येशू आफू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर बारम्बार गर्नुभएको दावी सुनाउनुहोस्। उहाँले दावी गर्नुभएको अनुसार कि त उहाँ परमेश्वर कि त उहाँ फताहा र पागल हुनुहुन्छ। कुरानले येशूलाई अगमवक्ता भनेर सम्बोधन गरिएको छ भने धार्मिक अगमवक्ताले कसरी झुटो बोल्छन र र आफ्नो पहिचानको बारेमा संसारलाई कसरी धोखा दिन खोज्छन्?

कट्टर परम्परा, परिवारको बीचमा बलियो सम्बन्ध र सामाजिक तथा पारिवारिक दवावले गर्दा मुसलमानहरू येशूलाई विश्वास गर्न अत्यन्तै कठिन हुन्छ। धैर्य हुनुहोस्। बिस्तारै बिस्तारै तिनीहरूलाई सत्य बाँड्नुहोस्। तपाईंका मुसलमान साथीहरूसँग सकारात्मक मित्रता राख्नुहोस्। अनि अवसर मिलेको बेलामा येशूको बारेमा सुनाउनुहोस।

यहोवा विटनेस वा यहोवाको साछी

यो रोचक प्रसङ्ग हो कि दुवै यहोवाको साछी र सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च विलियम मिलरको अभियानबाट प्रादुर्भाव भएका हुन्। सन १८४०को दशमा विलियम मिलरले येशूको दोस्रो आगमन हुनेछ भन्दै त्यसमा विश्वास गर्न अभियान चलाएका थिए। यहोवाको साछीको अगुवा चार्लस टेज रसेल (१८५२-१९१६) युवा अवस्थामा विलियम मिलरबाट प्रभावित भएका थिए। एउटै परमेश्वर यहोवाप्रति आज्ञाकारी हुनु, घरघर र सहरबजारहरूमा गएर यहोवाको साछीहरूले सुसमाचार सुनाउनुपर्छ भनेर कर गर्नु र आर्मिगेड्डनको नाटकिय युद्धपछि परमेश्वरको राज्य स्थापना हुनेछ भनेर तिनीहरूले विश्वास गर्छन्। सहस्रवर्षमा येशूले यस पृथ्वीमा राज गर्नुहुनेछ र त्यसबेला पुनरुत्थान र न्याय हुनेछ तिनीहरूले सिकाउँदछन्। यहोवाका साक्षीहरू अरू मूल इसाई सम्प्रदाय वा डिनोमिनेशनहरूभन्दा विशेष फरक छन्। तिनीहरूले त्रि-एक परमेश्वरलाई विश्वास गर्दैन। त्रि-एक परमेश्वरको अवधारणा मूर्तिपूजा गर्ने धर्महरूबाट भिन्नाइएको हो भनेर तिनीहरू सिकाउँदछन्। येशू परमेश्वर हो भनेर तिनीहरू विश्वास गर्दैनन्। तर परमेश्वरको सृष्टिको सुरुमा येशूलाई सृष्टि गरिएको हो भनेर तिनीहरू सिकाउँदछन्। पवित्र आत्मा परमेश्वरको शक्ति हो र उनी व्यक्तित्ववीहन शक्ति हो भनेर तिनीहरू विश्वास गर्छन्।

मानिसहरू आफ्ना सामग्रीहरू पढुन् भनेर यहोवाका साक्षीहरूले विश्वास गरेकै आधारमा तिनीहरूले पुस्तक र पत्रिका सामग्रीहरू छाप्दछन् र मानिसहरूलाई जबरजस्ती हातमा तिनीहरूलाई भिडाइ दिन्छन्। तिनीहरूको पत्रिका वाच टावर र

अवेक एक करोड भन्दा वढि छाप्छन्। अमेरिकामा सबभन्दा धेरै छाप्ने धार्मिक पत्रिकाहरू यी नै हुन्। चार्लस टेज रसेलको मृत्युपछि यहोवाका साक्षीहरूका नयाँ अगुवा जोसेफ एफ. रुथरफोर्डले समाचार बाँड्ने नयाँ तरिकाहरू अपनाए। घर घरमा गएर वाच टावर र अवेक पत्रिका सित्तै बाड्ने अभियान चलाए। यहोवाका साक्षीहरूले प्रत्येक हप्ता कमसेकम किङ्गडम हलमा तीन कि चारवटा सङ्गतिहरूमा भाग लिनैपर्ने र महिनामा कमसेकम १० घन्टा घरघरमा गएर ती पत्रिकाहरू पुन्याउनु पर्ने नीति लिएका छन्। बाइबलले सिकाएको सबै विश्वासीहरू परमेश्वरका पुजारीहरू हुन् भनेर सिकाएकोले जो कोही पनि बप्तिस्मा लिन्छ त्यो मानिस स्वत परमेश्वरको सेवाकार्यमा अभिषेक गरिएको भनेर तिनीहरूले मान्दछन्। प्रत्येक पुरुष र स्त्री यहोवाको सेवक हो भनेर तिनीहरूले स्वीकार गर्दछन्। हप्ताको मध्यभागमा किङ्गडम हलमा गरिने सतसङ्गमा प्रायजसो तालिम दिने कार्यक्रम हुन्छ। यहोवाका साक्षीहरूले जन्मदिनको उत्सव वा खुशीयाली, क्रिस्टमास र इस्टर चाडहरू मनाउँदैनन्। ती सबै मूर्तिपूजा गर्ने धर्महरूबाट भिन्नाएको हुन् भनेर तिनीहरूले सिकाउँदछन्। तिनीहरू अरुको निम्ति मरेर पनि रगत दिँदैनन् र लिँदैनन्। झण्डालाई सलाम ठोक्दैनन किनभने यसो गर्दा परमेश्वरलाई दिनुपर्ने बफादारिताबाट बाहिरका हुन् भनेर तिनीहरूले विश्वास गर्छन्। यहोवाका साक्षीहरूमा तलब खाने अगुवाहरू छैन भनेर विश्वास गरेतापनि तिनीहरूको बीचमा रेखदेख गर्ने अगुवाहरू खटिएका हुन्छन् जो आफ्नो क्षेत्रमा कमसेकम २२ विश्वासीहरूको झुण्डमा जानुपर्दछ। यी अगुवाहरूलाई तलब दिएका हुन्छन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षाहरूसँग मिल्ने यहोवाका साक्षीहरूका
केही शिक्षाहरू

१. सबै विश्वासीहरू परमेश्वरका पुजारीहरू हुन्। सबैलाई परमेश्वरको निम्ति साछी हुन बोलाइएको छ।
२. मानिस मरेपछि सुतेको अवस्थामा हुन्छ। मानव प्राणीमा अमर आत्मा छैन।
३. दुष्टहरूको नाश-परमेश्वरले दुष्टहरूलाई लाखौं वर्षसम्म नरकमा जलिरहँदैन। तिनीहरू भष्म नै हुनेछन्।
४. पानीमा चुवाएर बप्तिस्मा।
५. समयको चिन्ह-संसारको अवस्थाले यो बताउँदछ कि संसारको अन्त छिटै हुन्छ।

यहोवाका साक्षीहरूसँग नमिल्ने केही धार्मिक सिद्धान्तहरू र
तिनीहरूलाई सुनाउनुपर्ने बाइबलका केही पदहरू

१. यहोवामात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ: येशू परमेश्वर पिताबाट आउनुभएको कमसल भगवान हुन्। तिनीहरूको यस गलत व्याख्याप्रति देहायका तर्कहरू:
 - क. कि त येशू पूरै परमेश्वर हुनुहुन्छ वा परमेश्वर हुनुहुन्न (यशैया ४३:१०)।
 - ख. यहोवा को हुनुहुन्छ?

यहोवा	येशू
महिमामय (यशैया ४२:८)	महिमामय (मत्ती १६:२७)
सृष्टिकर्ता (यशैया ४०:८)	सृष्टिकर्ता (एफिसी ३:९)
उद्धारकर्ता (यशैया ३२:२२)	उद्धारकर्ता (प्रेरित ४:१२)
न्यायकर्ता (यशैया ३३:२२)	न्यायकर्ता (यूहन्ना ५:२२)
राजा (यशैया ३२,३,४)	राजा (प्रकाश १९:११-१६)
चट्टान (व्यवस्था ३२:३,४)	चट्टान (१ कोरन्थी १०:४)

आदि र अन्त (यशैया ४१:४)	आदि र अन्त (प्रकाश १:८- ११)

ग. नयाँ करारमा येशूलाई जुनरूपमा सम्बोधन गरिएको थियो त्यही सम्बोधन पुरानो करारका यहोवालाई पनि सम्बोधन गरिएको थियो भने माथिका पदहरूले बताउँदछन्। यहोवा भन्ने नाउँ परमेश्वरको पारिवारिक नाउँ हो। कहिलेकाहीं परमेश्वर पितालाई सम्बोधन गरिन्छ भने उहाँको पुत्रसँग मिलेर काम गर्दाखेरि त्यही नाउँले येशूलाई पनि सम्बोधन गरिएको हुन्छ। व्यवस्था ६:४ले घोषणा गर्दछ कि प्रभु (यहोवा Jehovah) हाम्रो परमेश्वर (*इलोहिम* Elohim बहुवचन) एक (इकाद Echad – मिलिएको दुईको समूह जस्तै दिन र रातलाई एक दिन वा श्रीमान र श्रीमती एक जिउ भनेर हामी भन्छौं) हुनुहुन्छ। यसले यहोवा भन्ने शब्दमा दुई एक भएर मिश्रित परमेश्वरलाई जनाउँछ।

घ. येशू को हुनुहुन्छ त?

अ. अगमवक्ता यशैयाको गवाही (यशैया ९:६)।

आ. स्वर्गदूतहरूका गवाही (मत्ती १:२१)।

इ. गाब्रिएल स्वर्गदूतको गवाही (लूका १:२६-२८)।

ई. येशूका चेला थोमासको गवाही (यूहन्ना २०:२६-२८)।

उ. यहूदीहरूकै गवाही (लूका ५:२१, यूहन्ना १०:३३)।

ऊ. सामरीहरूको गवाही (यूहन्ना ४:४२)।

ऋ. येशू खीष्ट आफैको गवाही "म हुँ" (यूहन्ना ८:५८,५९)। आफ्नो स्व-अस्तित्व भएको गुण यहोवालाई प्रयोग गरिएको थियो (प्रस्थान ३:१४)।

- ल. परमेश्वर पिताको गवाही (हिब्रू १:७-९)। परमेश्वर पिताले येशूलाई परमेश्वर पुत्र भनेर सम्बोधन गर्नुहुन्छ।
- ड. येशू सारा सृष्टिका जेष्ठ (कलस्सी १:१५ हिब्रू १:६सँग)।
- अ. येशू ख्रीष्ट मरेकाहरूको जेष्ठ भनिएको छ। तर के पुनरुत्थान भएकोमा येशू पहिलोमात्र पुनरुत्थान हुनुभएको हो त? कदापी होइन (लूका ७:११-१५, ८:४१,४२, ४९-५५, यूहन्ना ११:३८-४४)।
- आ. त्यसकारण मृत्युबाट पुनरुत्थान भएको पहिलो भनेको अर्थ मरेकोबाट पहिलो पुनरुत्थान भएको मिल्दैन। तर उहाँको पुनरुत्थान हुँदा उहाँ मृत्युमाथि विशेष शक्तिको अवसर पाउनुभएको भनेर सम्बोधन गरिएको हो।
- इ. दाउद यिशैको सबभन्दा कान्छो छोरो थियो तैपनि उनलाई जेठो जन्मेको भनेर सम्बोधन गरिएको छ (भजन ८९:२०,२७)।
- ई. ग्रीक भाषामा जेष्ठलाई "प्रोटोटोकोस" Prototokos भनिन्छ। त्यसको अर्थ जन्मको क्रमिकमा नभएर विशेषाधिकार वा अवसरले सम्पन्न भएको हो। सृष्टि वा पुनरुत्थानको जेष्ठ भन्नुको अर्थ उहाँमा जेठो जन्मिएको छोरोको अधिकार, अवसर, विशिष्ट ओहोदा, सम्मान छ भनेर भनेको हो।
- च. येशू सृष्टिको जेष्ठ- यूहन्ना ३:१६-ग्रीक भाषामा प्रयोग गरिएको यो शब्द मोनोजिनस monogenes हो। यसको अर्थ एक खालको वा विशेष खालको भन्ने अर्थ जनाउँछ। सबै सृष्टिका येशू विशेष हुनुहुन्छ। उहाँ अर्कै वा विशेष खालको हुनुहुन्छ-परमेश्वरको ईश्वरीय पुत्र।

उहाँ अनन्तको परमेश्वर मानव चोलामा रहन
आउनुभयो। उहाँ मानिसको बीचमा रहेर पिता
देखाउनुभयो।

छ. येशू परमेश्वरको सृष्टिको सुरु।

अ. परमेश्वरको सृष्टिको सुरु-ग्रीक शब्दमा यो आर्की Arche
हो। यसको अर्थ परमेश्वरको सृष्टिलाई सुरु गर्ने
हुनुहुन्छ (प्रकाश ३:१४)।

आ. सबै थोक उहाँबाटै हुन आएको हो (यूहन्ना १:३)।

इ. उहाँमा नै सबै थोक सृष्टि भएको हो (कलस्सी
१:१६,१७, हिब्रू ११:३)।

२. येशूको मृत्युपछि व्यवस्था वा दश आज्ञाहरू निलम्बन भयो
(मत्ती ५:१७,१८, यूहन्ना १४:१५, रोमी ६:१३-१४, रोमी
३:२८-३१, भजन ४०:८, हिब्रू ८:१०, १ यूहन्ना २:३-
६, याकूब २:१०-१७)

३. सन १९१४मा आत्मिकरूपमा येशूको दोस्रो आगमन
हुनुभएपछि खीष्टको प्रकट व्यक्तिगतरूपमा भएको थियो
यहोवाका साक्षीहरूले विश्वास गर्छन् कि दोस्रो आगमन वा
पारुसिया Parousia को अर्थ येशूको अदृष्यरूपमा उपस्थित
हुनु हो।

टिप्पणी: यहोवाका साक्षीहरूका मुख्य अगुवालाई न्यायधिस
भन्दछ। सन १९१४को छोटो समयपछि राजकुमारहरूको घरमा
हिब्रू ११ अनुसार पुनरुत्थान भएका अगमवक्ताहरू अब्राहम,
इसाहक, र याकूब रहनेछन् भनेर न्यायधिस रुथरफोर्डले
यहोवाका साक्षीहरूलाई सिकाएका थिए। यो दावी रुथरफोर्डले
आफ्नो पुस्तक *मिलयनस लिभिङ्ग नाउ विल नेभर डाइ* (अहिले
बाँचिरहेका लाखौं कहिल्यै मर्ने छैन) भन्ने पुस्तकमा त्यो दावी

सन १९२५मा पूरा हुनेछ भनेका थिए। यहीवाका साक्षीहरूका इतिहासकालभरि नै अन्तिम आर्मगेड्डनको युद्धको बारेमा मिति तोकेका थिए र येशूको महिमित आगमन हुनेछ भनेर सिकाएका थिए। यसमा येशूले अदृष्य उपस्थितिबाट देखने गरेर उपस्थित भएर उहाँको राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ भनेर सिकाइन्छ। सन १९७५सम्ममा वास्तविक आर्मगेड्डनको युद्ध सन १९७५मा हुनेछ भनेर सिकाइएको थियो (सन १९७५मा आर्मगेड्डनको युद्ध हुनेछ भनेर अक्टोबर १९६८को तिनीहरूको पत्रिका *अवेकमा* छापिएको थियो)।

पारोसिया Parousia को अर्थ-ग्रीक भाषामा यसको खास अर्थ कुनै व्यक्तिको देखने गरेर आउने वा उपस्थिति भन्ने जनाउँछ। बाइबलमा यसको अर्थ कहिल्यै पनि अदृष्य भनेर जनाइएको छैन (मत्ती २४:३)।

अ. १ कोरन्थी १६:१७ स्टिफानोसको आगमनलाई पारोसिया भनिएको छ। त्यो उनको व्यक्तिगत उपस्थित र वास्तविक घटना थियो।

आ. २ पत्रुस १:१६ येशूको प्रथम पारोसिया वास्तविक र व्यक्तिगत घटना थियो।

इ. लूका २४:३६-४३, ५१-महिमित पुनरुत्थानको शरीर लिएर येशू आकाशमा जानुभएको थियो। उहाँ त्यही शरीर लिएर सबैले देखने गरेर आउनुहुनेछ।

४. येशूको आगमन कसरी हुन्छ (मत्ती २४:२७, १ थेस्सोलोनिकी ४:१६, १७, भजन ५०:३, प्रकाश १:७, मत्ती २४:३०, १६:२७, २८, १३:२४-३०)

जब येशू आउनुहुन्छ तब अहिले हामीलाई थाहा भएको विश्व ध्वस्त हुनेछ (२ पत्रुस ३:१०, २ थेस्सोलोनिकी

१:७-९। जब येशू दोस्रो पल्ट आउनुहुनेछ तब धर्मीहरूको पुनरुत्थान हुनेछ (१ कोरन्थी १५:५१-५४)।

५. सात दिनको सृष्टि भनेको एक दिनको बराबर ७००० वर्ष हुन्।

अ. हिब्रू भाषामा दिनलाई योम Yom भनिन्छ। प्रत्येक पल्ट प्रथम दिन, दोस्रो दिन, तेस्रो दिन भनेर नम्बरै तोकिएर दिन भन्छ भने हिब्रू भाषामा २४ घन्टाको दिन हुन्छ। यो हिब्रू भाषाको व्याकरण अनुसार उल्लेख गरिएको हुँदा एकको अर्थ २४ घन्टा भनेर तोकिएको भनेर मान्नुपर्छ।

आ. भजन ३३:६,९, र हिब्रू ११:३ले सृष्टि तत्कालिन २४घन्टाको दुरीमा सृष्टि भएको हो भनेर उल्लेख गरिएको छ। एक दिनको अर्थ २४ घन्टा लगाएर यस संसार सृष्टि गरिएको हुँदा यसलाई हजारौं वर्ष लगाएर सृष्टि गरियो भन्दा बाइबलसम्मत छैन।

इ. यदि प्रत्येक दिनको अर्थ ७००० वर्ष भनेर मानिलियो भने ७०००लाई दुई भाग लगाइयो भने ३५०० अन्धकार भएको र ३५०० प्रकाश वा उज्यालो भएको भनेर मानिलिनुपर्छ। जसले गर्दा यदि प्रत्येक दिन ३५०० वर्ष रात हुन्छ भने सबै जीवजन्तु र बिरुवाहरू मर्ने होला किनभने ज्योति वा घामको ताप बिना तिनीहरू बाँच्न सक्दैनन्। सृष्टि हुनुभन्दा तिनीहरू मरिसक्थ्यो।

ई. यहोवा आफैले यस संसार २४ घन्टा लगाएर सृष्टि गरिएको हो भनेर आज्ञामा घोषणा गर्नुहुन्छ (प्रस्थान २०:११)।

यहोवाका साक्षीहरूसँग काम गर्नुपर्दा

- अ. सबै शिक्षादीक्षा बाइबलबाटै आउनुपर्छ भनेर जिकिर गर्नुपर्छ (यूहन्ना १७:१७)।
- आ. जब छलफल गरिन्छ तब एउटै विषयमा गम्भिर भएर छलफल गर्नुपर्छ। एकै चोटी एक विषयबाट अर्को विषयमा जान जरुरी छैन।
- इ. तिनीहरूले के भन्न खोजेको हो आधाघन्टासम्म भन्न दिनुहोस्।
- ई. तिनीहरूका भनाइहरूलाई मध्य नजर राख्दै आधा घन्टासम्म आफ्नो दृष्टिकोण राख्नुहोस् र प्रश्नहरू गर्नुहोस्। एउटै विषयमा स्पष्ट हुने गरि छलफल गर्नुहोस्। तुरन्ता तुरन्तै विषयबस्तुहरू फेर्न नखोज्नुहोस् न त फेर्न दिनुहोस्।
- उ. त्री-एक परमेश्वर जस्तो गहिरो विषयहरूलाई लिएर सुरुमा छलफल नगर्नुहोस्। तर येशू को हुनुहुन्छ, उहाँको दोस्रो आगमन र सृष्टिको विषयबाट छलफल सुरु गर्नुहोस्।
- ऊ. येशूलाई विश्वास गरे र उहाँमाथि आस्था राखे आउने शान्तिको बारेमा जोर गर्नुहोस्। यहोवाका साक्षीहरू तिनीहरूको शिक्षामा कठोर भएर विधिहरू पालन गर्नुपर्ने भएकोले त्यसबाट छुटकारा दिन सुसमाचार नै मूख्य बाटो हो भनेर तिनीहरूले जान्नु जरुरी छ।

यहूदीहरू

परमेश्वरको हृदय यहूदीहरूप्रति असाध्यै माया छ। यरुशलेम सहरको निमित्त येशू धुरुधुरू रुनु भएको थियो (लूका १९:४१)। यहूदी राष्ट्रको निमित्त परमेश्वरका दुवै आशिषका प्रतिज्ञा र श्रापहरूले पुरानो करार भरीएको छ (व्यवस्था २८)। परमेश्वरको कुरा सुन्दा, उहाँका आज्ञा तथा निर्देशनहरू पालन गर्दा इस्राएलीहरूको फलिफाप भएको थियो भने उहाँको विद्रोहमा जाँदा उहाँले तिनीहरूलाई छोड्नुभएको थियो जसको फलस्वरूप तिनीहरूले दुःखकष्ट, यातना, मृत्युको सामना गर्नुपरेको थियो र छरपष्ट हुनुपरेको थियो। दुई हजार वर्ष अघि येशू आफ्ना जन यहूदीहरूकहाँ आउनुभएको थियो तर तिनीहरूले उहाँलाई चिनेनन् र ग्रहण गरेनन् (यूहन्ना १:११)। जब येशूको मसीहत्वलाई अस्वीकार गरे तब यहूदी जाति र राष्ट्रले सदाको निमित्त परमेश्वरको विशेष जाति हुनबाट बंचित भए। परमेश्वरको विशेष जनहरू हुने तिनीहरूको भविष्य सदाको निमित्त शिलबन्दी गरियो। धर्मको नाउँमा नै किन नहोस् पाप, खराब वा दुष्टको कचौरा भरिएको थियो। परमेश्वरले नयाँ इस्राएलको नाउँमा इसाई झुण्ड गठन गर्नुभयो। परमेश्वरका पुजारीहरू बनाइएर प्रेमको सुसमाचार सुनाउन र संसारलाई क्षमाको सन्देश सुनाउन इसाईहरूलाई खताइयो (दानिएल ९:२३-२७, मत्ती २३:३७,३८)। इस्राएली राष्ट्र र समुच्च जातिले परमेश्वरको प्रेमलाई अस्वीकार गरेकोले औपचारिकरूपमा तिनीहरू परमेश्वरका विशेष जन भन्ने अवसर गुमाएतापनि युगको अन्तमा धेरै यहूदीहरूले परमेश्वरको अन्तिम युगको सन्देश एक दिन स्वीकार गर्नेछ भनेर बाइबलले बताउँछ (रोमी ११:२३,२४)।

परमेश्वरको दृष्टिकोणमा उहाँको चर्च आत्मिक इसाएल हो। जो मानिसहरूले येशूलाई ग्रहण गर्छन् र उहाँको सत्यलाई स्वीकार गर्छन् तिनीहरू यहूदीहरू हुन जान्छन् जुन अब्राहमलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार हो (गलाती ३:२७-२९)। धेरै यहूदीहरूले येशूलाई स्वीकार गर्नेछन् र उहाँको सिध आगमना सघाउनेछन् भनेर एलेन जी हाइटले भविष्यवाणी गर्नुभएको छ।

"धेरै यहूदीहरू येशूतिर फर्कनेछन्। जो येशूतिर फर्कन्छन् तिनीहरूले प्रभुको आगमनको निमित्त तयार हुन सघाउने छन्। मरुभूमिरूपी आत्मिक परिस्थितिलाई तिनीहरूले परमेश्वरको निमित्त सिधा राजमार्ग बनाउनेछन्"-एलेन जी हाइट, *इभान्जलिजम*, पृ. ५७४बाट रूपान्तरित।

जब प्रकाश १८को अनुसार स्वर्गदूतले चर्को स्वर गरि चिच्याउनेछ, तब संसारभरि सुसमाचारको प्रचार र त्यस अनुसार जिउने चर्चको रोशनी बल्नेछ र पेन्टिकोस्टको समयमा जस्तै हजारौं यहूदीहरू येशूतिर फर्कनेछन्। अहिले नै हामीले ममतापूर्वक परमेश्वरको आत्माद्वारा हाम्रा यहूदी साथीहरूलाई परमेश्वरको प्रेम बाँड्ने अवसर हो।

पौराणिक यहूदीहरूको इतिहासमा मूल तथ्यहरू

- अ. अब्राहम-परमेश्वरका जनहरूको निमित्त आत्मिक पिता हुन परमेश्वरले बोलाउनुभएको थियो (ई.पू. २०००) उत्पत्ति १२:१-९
- आ. इसाएलीहरू मिश्रदेख अर्थात इजिप्टमा कमसेमकम ४३० वर्षसम्म बन्धक (ई.पू. १८७५-१४४५) प्रस्थान १२:४०, गलाती ३:१७।

- इ. मोशा-इस्राएलीहरूलाई इजिप्टको बन्धकबाट मुक्त गर्दछन् (ई.पू. पन्ध्रौँ शताब्दीतिर)।
- ई. राजा दाउद-इस्राएलको स्वर्ण युग। दाउदको राज्यकालमा परमेश्वरको मन्दिर बनाउन योजना तयार पार्दछ र उनको छोरा राजा सोलोमनले त्यो मन्दिर निर्माण सम्पन्न गर्छन् (ई.पू. १०००)।
- उ. नबुकदनेजार-बेबिलोन अर्थात् आधुनिक इराकको राजाले यरुशलेममा हमला गरेर त्यस सहरलाई कब्जा गर्छन्। वैदिक क्षमता भएको दर्जनौँ युवा यहूदीहरूलाई युद्धबन्दी बनाएर बेबिलोनमा लान्छन्। त्यसमा दानिएल पनि पर्छन् (ई.पू. ६०५)।
- ऊ. मिडपर्सियाका राजा साइरस वा कोरेशले बेबिलोनलाई परास्त्र गर्छन् र युद्धबन्धकमा रहेका इस्राएलीहरूलाई मुक्त गर्छन् (ई.पू. ५३८)।
- ऋ. बेबिलोनमा इस्राएलीहरू युद्धबन्धक भएको मिति ई.पू. ६०५-५३८)। दानिएल ९:१,२, २ इतिहास ३६:२१)।
- ल. रोमको सम्राट् टाइटसले यरुशलेमलाई ध्वस्त गर्दछ (सन ७०)।

वर्तमान समयमा यहूदी धर्म

यहूदी धर्म अहिले कमसेकम चार सम्प्रदायमा विभाजित भएको छः

- अ. धर्मनिरपेक्ष वा परमेश्वरलाई खास नमान्ने यहूदीहरू। तिनीहरू यहूदी परम्परा मानेर छोराछोरीहरूलाई यहूदी जात भनेर प्रत्याभूति दिँदै हुर्काएतापनि प्रायजसो परमेश्वरको अस्तित्वप्रति वेवास्ता गर्छन्।

- आ. उदारवादी वा सुधारवादी यहूदीहरू-साबथ, परम्परागत चाडहरू मनाउँछन् तर ती पर्वहरूप्रति तिनीहरूको धारणा उदार छन् र यहूदी धर्मको खानपिनमा मनाही गरेका थोकहरू खान बाँदैनन्।
- इ. परम्परावादी वा रूढिवादी यहूदीहरू-आधुनिक युगको समाजको वातावरण अनुसार शताब्दीयौँदेखि चलिआएको सनातन यहूदी धर्मको परम्परालाई परिमार्जित गर्दै वा युग सुहाउँदो यहूदी धार्मिक जीवन बिताउन जोर गर्दछन्।
- ई. कठुर यहूदीहरू- अत्यन्तै कठुर, खानपिनमा बाइबलकै अनुसार चलनुपर्छ, लुगा लगाउने र साबथ र यहूदी चाडबाडहरू मात्रै पर्छ भनेर लचिलो नभइ जिद्दी गर्ने यहूदीहरू, जसमा कतिपय अतिवादी जायोनिस्ट वा इस्राएलीहरू हुन्छन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग मिल्ने यहूदीहरूका केही सत्य शिक्षाहरू

- अ. स्वस्थ जीवन वा शरीरलाई हिफाजत गर्न अपनाइनुपर्ने जीवनशैली
- आ. मानिस मरेपछि के हुन्छ भन्ने साझा धारणा
- इ. पुरानो करारप्रति विश्वास र सराहना
- ई. हप्ताको सातौँ दिन शनिबार नै साबथ
- उ. मसीहको आगमन हुनेछ भन्ने विश्वास

यहूदीहरूसँग मिल्ने तरिकाहरू

१. तिनीहरूसँग घुलमिल हुन खोज्नुहोस् र तपाईंको चासो देखाउनुहोस्। यहूदी संस्कृति, संस्कार र इतिहासप्रति सराहना देखाउनुहोस्। पौराणिक हिब्रू अगमवक्ताहरू

- परमेश्वरबाट नै प्रेरणा पाएको हो भनेर आफ्नो विश्वास दिलाउनुहोस्।
२. सबै राष्ट्रका मानिसहरू एउटै रगतबाट सृजिएको हो भनेर यहूदी साथीहरूसँग सहमत जनाउँदै परमेश्वरप्रति आस्था देखाउनुहोस्। दुवै इसाई र यहूदीहरू अब्राहमका सन्तान हुन्।
 ३. सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट आफै पनि आत्मिक यहूदी हुन् भनेर खुलारूपमा सुनाउनुहोस्। पुरानो करारमा उल्लेख गरेका खानपिनको बारेमा र साबथको बारेमा हामी विश्वास गर्छौं।
 ४. जब सुरूमा तिनीहरूसँग भेटघाट हुन्छ तब तिनीहरूसँग मिल्ने कुरामामात्र छलफल गर्नुहोस्। तिनीहरू प्रायजसो पढ्ने सामग्रीहरू मन पराउँछन्। तिनीहरूले मनपर्ने किताबहरूमा जोन विडमारद्वारा लिखित *फ्ली द क्याप्टर*, रोबर्ट ओडमद्वारा लिखित *इसाएलस प्रिडिक्जिस्टनस मसीह र दानिएलस प्रोफेटिक जिगस पज्जल*, सामुएल जेकवसनद्वारा लिखित *क्वेस्ट अभ अ ज्यु*, मार्क फिन्लेद्वारा लिखित *द असमोस्ट फरगटन डे*, एलेन जी हाइटद्वारा लिखित *पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटस् र प्रोफेटस एण्ड किङ्स*।
 ५. विभिन्न कार्यक्रम आयोजनाहरूमा तपाईंको यहूदी साथीहरूलाई बोलाउनुहोस्। जस्तै ब्रिथ फ्री प्लान टु स्टप स्मोकिङ्ग, शाकाहारी खाना परिकार सिकाउने कार्यक्रम, स्वस्थ बन्ने कार्यक्रमहरू आदि। त्यसले गर्दा तिनीहरूमा भएको पूर्वाग्रह हटाउन ठूलो सहयोग गर्दछ।
 ६. जब तपाईं यहूदी साथीहरूसँग छलफलमा फस्नुनै हुन्छ भने देहायका प्रश्नहरू जस्तो सोध्नुहोस्:
 - अ. बाइबलको समयमा यहूदी राष्ट्र सम्पन्न हुन तपाईंको विचारमा के कारणले होला? इजिप्टमा दास हुनु, बेबिलोनमा युद्धबन्दी हुनु र यरुशलेमको नाश हुन

परमेश्वरले किन अनुमति दिनुभयो होला? (व्यवस्था २८, यर्मिया १७)

- आ. यशैया ५३मा अगमवक्ता यशैयाले कसको बारेमा चर्चा गरिरहेका होलान्? यो पढेर नै सुनाउनुहोस्।
- इ. मसीहको बारेमा पुरानो करारमा भएका भविष्यवाणीहरू तिनीहरूसँग पढ्नुहोस् जस्तै दानिएल ९:२३-२७, मीका ५:२, यशैया ९:६, ७:१४, भजन २२ र उत्पत्ति ४९:१०।
- ई. येशूलाई विश्वास गर्दा तपाईंले पाउनु भएको शान्ति, क्षमा, दोषीमनस्थितिबाट स्वतन्त्रता र मुक्तिको निश्चयता तिनीहरूलाई सुनाउनुहोस्।
- उ. दानिएल र अरू भविष्यवाणीहरूको अध्ययनमा तिनीहरूलाई तपाईंले बोलाउनुहोस्।
- यहूदीहरूसँग छलफल गर्न धेरै इसाईहरूलाई कठिन हुन्छ। यदि तपाईंले माथिका नीतिहरू पछ्याउनुभयो भने तपाईंको सम्पर्कमा आएका यहूदी साथीहरूसँग मिल्न धेरै सजिलो हुनेछ।

लुथरनहरू

सोन्हौं शताब्दीमा रोमन क्याथोलिक धर्मबाट नै लुथरन सम्प्रदायका इसाईहरूको उदय भएको हो। रोमन क्याथोलिकको धर्मगुरु वा फादर मार्टिन लुथर पोपको अस्तित्व, अधिकार र शिक्षादीक्षाप्रति असंतुष्टि जनाउँदै क्याथोलिक चर्चबाट बाहिरिएका थिए। उनको प्रभावकारी शिक्षादीक्षा र जर्मनका शक्तिशाली राजकुमारहरूको सहयोगमा पोपको आधिपत्यलाई ठाडै चुनौति दिएका थिए। जसको फलस्वरूप पोपको शासनबाट मार्टिन लुथर अलगिए। रोमन क्याथोलिक चर्चको परम्पराभन्दा परमेश्वरको वचन माथि छ भनेर उनले दावी गरेका थिए। अनुग्रहद्वारामात्र येशूले मुक्ति दिनुहुन्छ, सबै विश्वासीहरू परमेश्वरका पुजारीहरू हुन् र उहाँको सामु कोही पनि फादरहरूको आवश्यक छैन, मानिस स्वतः पापी हुन् र परमेश्वरको सिँतैमा उपलब्ध गराइएको बरदानबिना अनन्त जीवन हराएका वा आशारहित हुन्छ भनेर उनले सिकाएका थिए। येशूको आगमननै मानिसको मुक्ति ल्याउनको लागि हो भनेर लुथरको जिकिर थियो। मानिसको अथक प्रयास, रोमनक्याथोलिक चर्चको विभिन्न विधिहरू अपनाएर मुक्ति पाउँदैन भन्ने लुथरको विश्वास थियो। लुथरले सन् १५२२मा नयाँ करार अनुवाद गरेका थिए भने सन् १५३४मा पुरानो करार अनुवाद गरेका थिए। ती किताबहरू अत्याधिकमात्रामा बिक्रिभएर जर्मनभरि फैलिएको थियो। चर्चको पादरी, पुजारी वा फादरले विवाह गर्नुहुन्न भन्ने आधार लुथरले बाइबलबाट पाएको थिएन। त्यसैकारण रोमन क्याथोलिक चर्चको परम्परा तोडेर उनले भिक्षुणी त्यागेकी इसाईसँग विवाह गरेका थिए। शिक्षादीक्षा र आस्था अर्थात् विश्वासको अन्तिम

आधिकारिक आधार बाइबल नै हो भन्ने सन्देश सुनाउनु उनको हृदय प्रज्वलित भएको थियो। आज लुथरनहरू कमसेकम १०वटा सम्प्रदायमा विभाजित भएको छ र अमेरिकामामात्रै झण्डै एक करोड लुथरनहरू छन्। समय बित्दै जाँदा लुथरनहरू मार्टिन लुथरको शिक्षाबाट परपर सदैँ बाइबलको बारेमा उदारनीति लिन थालेका छन्। विभिन्न लुथरहरूमा विभिन्न बाइबलसम्बन्धी विभिन्न शिक्षाहरू सिकाउँदछन्। कतिले त येशू कन्याकुमारीबाट जन्मिएकी हुन् भनेर पनि अस्वीकार गर्न थालेका छन् भने कतिले सात दिन वास्तविक दिन लगाएर यस संसार सृष्टि भएको हो, विश्वव्यापी जलप्रलयलाई काल्पनिक भनेर सिकाउँदछन्। येशूको दोस्रो आगमनको बारेमा पनि तिनीहरूले शङ्का व्यक्त गरिरहेकाछन्। सुरूका लुथरनहरू जस्तै प्रायजसो आधुनिक लुथरनहरू बाइबलका गम्भिर विद्यार्थीहरू भएका छैनन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट विश्वाससँग मिल्ने लुथरनहरूका केही विश्वासहरू

१. बाइबल परमेश्वरको आधिकारिक धर्मशास्त्र हो।
२. केवल अनुग्रहद्वारामात्र मुक्ति।
३. येशूको दोस्रो आगमन प्रत्यक्षरूपमा हुनेछन्।
४. त्री-एक परमेश्वर।
५. परमेश्वरप्रति आज्ञाकारी हुने।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग बाइबल बाइबलने लुथरनका केही शिक्षाहरू
र तिनीहरूलाई बुझाउनुपर्ने बाइबलका पदहरू

१. पानी छर्केर बप्तिस्मा दिने: (मत्ती २८:१९,२०, मर्कूस १६:१६, मत्ती ३:१३-१७, प्रेरित ८:२६-३८, यूहन्ना ३:२२, रोमी ६:१-८, कलस्सी २:१२)
२. आत्मा अमर छ: प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन। (१ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।
३. आइतबारलाई पवित्र मान्नु: आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्ने: येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरी उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर। (साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।

४. चर्च र राज्यको बीचमा सम्बन्ध: देशको राज्यप्रणाली र चर्च साँगसाँगै मिलेर अघि बढ्नुपर्छ भनेर लुथरनहरूले जिकिर गर्छन्। त्यसको अर्थ चर्चलाई राज्यको संयन्त्रमा हुनुपर्छ भन्नु जस्तै हो। इसाई कानून र नीतिहरू बनाउन परमेश्वरले देशलाई चर्चले प्रभाव पार्दछ भनेर लुथरले विश्वास गरेका थिए। तर एडभेन्टिस्टहरू देशको राज्यप्रणालीबाट चर्च वा कुनै धर्म अलग हुनुपर्छ भन्ने वकालत गर्छन्।
५. प्रभुभोज: प्रभु भोजको रोटीमा येशूको पार्थिव शरीरको उपस्थिति हुन्छ भनेर लुथरनहरूले विश्वास गर्छन् जुन रोमन क्याथोलिक चर्चको पनि धारणा हो। तर बाइबल प्रभुभोज येशूको मृत्युको केवल प्रतिकमात्र हो। प्रभुभोज येशूलाई विश्वास गरेर लिनुपर्छ भनेर बाइबलले सिकाउँछ (१ कोरन्थी ११:२३-२८)। येशूले उच्चारण गर्नुभएको "म हुँ" भन्ने कथनले उहाँको प्रतक्ष्य उपस्थितिलाई जनाउँदैन। "म ज्योति हुँ", म असल गोठालो हुँ" "म बोट हुँ" र "म चट्टान हुँ" भन्दा येशूका काम वा गुणहरूलाई वर्णन गर्ने प्रतिकहरू हुन्।

लुथरनहरूको दिमागसाँग मिलन

१. तिनीहरूसँग साथीको बलियो सम्बन्ध गाँस्नुहोस्। धर्मशास्त्र बाइबलको आधिकारिकतामा जोर दिनुहोस्। मुक्ति केवल येशूबाटमात्रै हो भनेर प्रतिवद्धता जनाउनुहोस्। विश्वासद्वारा उपलब्ध हुने येशूको मुक्ति उहाँको अनुग्रहबाटमात्रै हो भनेर आफ्नो विश्वासलाई स्पष्ट गरि बताउनुहोस्।

२. बाइबलमा स्पष्टरूपमा लेखिएको भविष्यवाणीहरू प्रस्तुत गर्नुहोस् (दानिएल २, मत्ती २४, येशूको परमेश्वरियता)।
३. सकेसम्म छिटै क्रमवद्धरूपमा बाइबल अध्ययन सुरु गर्नुहोस्।
४. मुक्तिको योजनाको बारेमा लुथरनहरूलाई स्पष्ट दृष्टिकोण त छ तर बाइबलमा उल्लेख गरिएको भविष्यवाणीसँग विस्तृतरूपमा तिनीहरूको ज्ञान खासै छैन।
५. आज्ञा पालन गर्नुभनेको प्रेमको नतिजा हो भनेर जोर गर्नुहोस्। उहाँको प्रेमले हामीलाई घचेट्दछ (२ कोरन्थी ५:१४)। यसले गर्दा मुक्तिदाताले भन्नुभएको कुरा पालन गर्न हामी उच्छुक हुन जान्छौं। येशूले भन्नुभएको छ, "यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्छौं भने मेरा आज्ञाहरू पालन गर (यूहन्ना १४:१५)। प्रेमले जहिले पनि आज्ञा पालनगर्न तिर अग्रसर गराउँछ (रोमी १३:१०)। यसले परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई सकारात्मकरूपमा मान्दछ (प्रकाश १४:१२)।
६. लुथरनहरूले ध्यान दिनुपर्ने शिक्षामाचाहीं के तिनीहरू लुथरले पाएको शिक्षामामात्र समातेर बस्ने कि नयाँ सत्यहरूलाई पनि पछ्याउने वा नयाँ पाएको आत्मज्ञानले तिनीहरूमा भएको ज्ञान पनि गुमाउने हो (यूहन्ना १२:३५)। आत्मज्ञान वा परमेश्वरको ज्योति वा सत्य प्रगतिशील हो (हितोपदेश ४:१८)। ज्ञानको ज्योति अगाडि बढिरहन्छ।
७. धेरै सम्प्रदायहरू किन छ भन्ने विषयमा तिनीहरूसँग अध्ययन गर्नु असल छ।

मेथोडिस्टहरू

सत्रौं र अठारौं शताब्दीमा लुथरन र क्यालभेनिस्टहरूका चर्चहरूले केही कष्ट र औपचारिक जीवन अपनाएका थिए। जर्मनका धार्मिक अभियानबाट मेथोडिस्ट चर्चको उदय भएको थियो। तिनीहरूको अभियानमा

१. बाइबलमा केन्द्रित विश्वास अर्थात् आस्था
२. असली वा सक्कली इसाई जीवन यापन
३. भजनद्वारा, गवाहीद्वारा र सुसमाचार प्रचार गर्ने जोशमा स्वतन्त्ररूपमा अभिव्यक्त गर्ने।

मेथोडिस्ट इसाई सम्प्रदायको स्थापक जोन वेसली (१७०३-१७९१) थिए। उनी बाइबलीय सेवा गर्न बिलयातको प्रख्यात अक्सफोर्ड विश्वविद्यालयमा अध्ययन गर्न गएका थिए। जब उनी अक्सफोर्डमा थिए तब उनले अरू साथीहरूसँग मिलेर एउटा "होली वा पवित्र सोसाइटी वा समूह" खडा गरेका थिए। तिनीहरूको व्यवहार अत्यन्तै अनशासित र कष्ट थियो। तिनीहरू तरिकावद्धरूपमा चल्ने भएकोले तिनीहरूले त्यहाँ मेथोडिस्ट भन्ने नाउँ कमाए। मेथडलाई अङ्ग्रेजीमा तरिका भनिन्छ। मे २४, १७३८मा बिलायतको एल्डरसगेट च्यापेलमा जोन वेसलीले एक जना सर्वसाधारण विश्वासीले लुथरले अनुवाद गरेको रोमीहरूको पुस्तक प्रभावकारीरूपमा पढेको सुनेका थिए। त्यसकै प्रभावबाट उनी येशूलाई विश्वास गर्न पुगेका थिए। अनि उनले बिलायतभरि मेथोडिस्ट समाजहरू गठन गरे। पवित्रतामा बढिरहने, अनुग्रहमा बढ्ने र इसाई जीवन दावी गरेकै अनुसार जिउने शिक्षाहरूमा मेथोडिस्टहरूले जोर दिएका थिए। त्यसबेला कतिपय मानिसहरू औपचारिकता पूरा गर्नमात्र चर्च जान्थे र धार्मिक कार्यक्रमहरूमा सम्मिलित हुन्थे। यस्तो वातावरणमा वेसलीका शिक्षाहरू इसाई

क्षेत्रमा ताजा हो जस्तै फैलिन पुगेको थियो। आज अमेरिकामा एक करोडदेखि एक करोड दस लाख मेथोडिस्टहरू छन्। पहिलाका भक्तिभाव वा धर्मपरायणता प्रायजसो तिनीहरूमा सेलाएर गएको पाइन्छ। कतिपय मेथोडिस्टहरूले इसाई मौलिक शिक्षाहरूप्रति शङ्का व्यक्त गर्दछन्। कन्याकुमारीबाट येशूको जन्म, येशूको परमेश्वरीयता, सृष्टि, जलप्रलय, येशूका आश्चर्यकामहरू र येशूको दोस्रो आगमनप्रति तिनीहरूले खासै विश्वास गर्दैनन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग मिल्ने मेथोडिस्टहरूका केही शिक्षाहरू

१. त्री-एक परमेश्वर।
२. अनुग्रहद्वारा मुक्ति।
३. पवित्र, शुद्धता र अनुग्रहमा बढ्न जोर।
४. अनन्तसम्म जलिरहने नर्कको आगोलाई अस्वीकार।
५. प्रभु भोज मनाउनु।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग बाइबलिनै मेथोडिस्टहरूका केही मूल शिक्षा र तिनीहरूलाई बुझाउन बाइबलका पदहरू

१. येशूको वास्तविक र प्रत्यक्ष दोस्रो आगमन (१ थेस्सोलोनिकी ४:१६, १७, प्रकाश १:७, मत्ती १६:१७, मत्ती २४:२७)
२. आत्मा अमर छ: प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन।

(१ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।

३. आइतबारलाई पवित्र मान्नु: आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्ने: येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर। (साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।
४. शिशु बप्तिस्मा र वयस्कको बप्तिस्मा: कहिलेकाहीं उमेर पुगेकोलाई पानीमा डुवाएर बप्तिस्मा दिएपनि प्रायजसो शिशु बप्तिस्माको चलन आधिकारिकरूपमा चर्चले कायम गरिहेको छ। (मत्ती २८:१९,२०, मर्कूस १६:१६, यूहन्ना ३:५, प्रेरित २:३८-४१, प्रेरित ८:२६-३८, कलस्सी २:१२, रोमी ६:१-८)
५. धेरैले बाइबलको आधिकारिकतालाई अस्वीकार गर्छन्: धेरै मेथोडिस्टहरूले पुरानो करार र नयाँ करार परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा आएको हो भन्ने कुरामा विश्वास गर्दैनन्। बाइबल परमेश्वरका वचनहरू समावेश भएका छन् भनेर तिनीहरूले विश्वास गरेतापनि ती वचनहरू परमेश्वरकै हो कि होइन भन्ने कुरामा शङ्का गर्छन्। कतिपयले यो

ऐतिहासिक र सभ्यता वा संस्कारको आधारमा लेखिएको भनेर विश्वास गर्छन्। (यूहन्ना १७:१७, २ तिमोथी ३:१६,१७, २ पत्रुस १:२०,२१)

मैथोडिस्टहरूसँग मिल्न

- १। तिनीहरूको उदय र एडभेन्टिस्टहरूसँग मिल्ने शिक्षाहरूको बारेमा छलफल सगर्नुहोस्। वेसलीले सिकाएका अनुग्रह सबैलाई सित्तैमा दिइन्छ भन्ने धारणाप्रति सराहना व्यक्त गर्नुहोस्। परमेश्वरले केवल थोरैलाईमात्र मुक्ति दिनुहुन्छ भन्ने कुरामा विश्वास छैन। पवित्र जीवन, शुद्ध जीवन र इसाई जीवन बढ्दै जाने जीवन हो भनेर वेसलीले सिकाएको धारणा ठीक भनेर छलफल गर्नुहोस्।
- २। धेरै अरू चर्चहरू जस्तै संस्थापकका शिक्षाहरूबाट मैथोडिस्ट पनि पछि हट्दै गएको कुरामा छलफल गर्नुहोस्।
- ३। बाइबलको आधिकारिकता र प्रेरणाबारे तिनीहरूसँग अध्ययन गर्नुहोस्। दानिएल २ र मत्ती २४ले बाइबलको सत्यतालाई प्रमाणित गर्छ भनेर सुनाउनुहोस्।
- ४। सकेसम्म छिटै क्रमवद्धरूपमा तिनीहरूसँग बाइबल अध्ययन गर्न प्रयास गर्नुहोस्।

टिप्पणी: मैथोडिस्ट चर्चको संगठनको बनावट एडभेन्टिस्टको जस्तै हो। कतिपय सुरूका एडभेन्टिस्टहरू एलेन जी ह्वाइटसमेत गरेर मैथोडिस्ट पृष्ठभूमिकाट आएका हुन्। हामीहरूमा भएका शिक्षादीक्षा र चर्च संगठन गर्ने तरिकाहरूलाई मैथोडिस्टले ठूलो प्रभाव पारेको छ। त्यो अर्को उदाहरण हो कि परमेश्वरको आत्मज्ञानको ज्योति प्रगतिशील छ।

मर्मनहरू (चर्च अभ जिसस क्राइस्ट अभ लाटेर डे सेन्टस

सन १८२०को बसन्त ऋतुमा मर्मन चर्चको संस्थापक योसेफ स्मिथले परमेश्वर र येशूको दर्शन उनलाई भयो भनेर दावी गरे। कुनै पनि चर्चमा संलग्न नभएर आफ्नै खीष्टको पूर्ण चर्च स्थापना गर्न उनलाई अन्हाइएको उनले दावी गरे। सेप्टेम्बर १८२३मा उनलाई अर्को दर्शन भयो रे। स्वर्गदूत मरोनी उनकहाँ देखा परे रे। त्यसबेला त्यस स्वर्गदूतले पौराणिक अमेरिकनहरूको इतिहास कुमराह पहाडमा गाडिएको छ। यो न्यु योर्क राज्यमा रहेको पालमिरा सहरबाट चार माइल परमेश्वर पर्छ। भोलिपल्ट स्मिथले त्यो किताब भेट्टाए रे। त्यो किताब सुनको पातामा लेखिएको रे। सन १८२७सम्म त्यो किताब नहेर्ने उर्दी उनलाई दिइएको थियो रे। तर बिस्तारै त्यो किताब अनुवाद गरियो। त्यस पुस्तकमा दर्शन र विभिन्न प्रकट गरिएका सामग्रीहरू छन्। यस पुस्तकलाई बुक *अभ मर्मन* भनिन्छ। यस पुस्तकमा लेखिएका सामग्रीहरू नै मर्मनहरूको शिक्षादीक्षाको आधार हो। उनले अर्को दुईवटा पुस्तकहरू पनि लेखे। ती किताबहरूमा *डक्ट्रिन एण्ड कभनेन्टर* र *द पर्ल अभ ग्रेट प्राइस* हुन्। मर्मनहरू लगनशील र मेहनती हुन्छन्। नैतिकरूपमा तिनीहरू उच्च छन्। तिनीहरूको खानपिनमा संयता अपनाउँछन्। यद्यपि तिनीहरूको शिक्षादीक्षामा बाइबलसँग कमै मिल्छ।

मर्मनका विश्वासहरू:

१. बाइबल परमेश्वरको वचन त हो तर यसलाई ठीक तरिकाले अनुवाद गरियो भनेमात्र परमेश्वरको वचन भन्न

सुहाउँछ। बुक अभ मर्मन बाइबलभन्दा उच्च छ किनभने यसमा भएका शब्दहरू "शुद्ध" छन्।

२. मानिस सृष्टि गर्नुभन्दा पहिले परमेश्वरसँग अमर आत्माकोरूपमा रहेको थियो। ती आत्माहरूलाई शारीरिकरूप दिन परमेश्वरले यस संसारमा मानिसहरूलाई सृष्टि गर्नुभएको हो। उहाँले मानिस सृष्टि गर्नुभएको धेरै कारणहरू होलान् तर यो एउटा कारण हो।
३. जब आदम र हव्वाले पाप गरे तब परमेश्वर खुशी हुनुभएको थियो किनभने अब यस पृथ्वीलाई मानिसहरूले भरिने सम्भव भयो।
४. आत्मिक वा प्रेत जगतमा अमर आत्माहरू अहिले जीवित छन्। त्यहाँ अहिले येशूले सुसमाचार प्रचार गरिरहनुभएको छ।
५. मर्मनहरूको मन्दिरहरूमा मरेकाहरूको निम्ति बप्तिस्माको कार्यक्रम चलाउनै पर्छ।
६. मेरी, मार्था र अर्को मेरीसँग येशूले विवाह गर्नुभएको थियो। कानामा त्यस विवाहमा विवाह भोज मनाइएको थियो (मर्मको अगुवा ब्रिगहाम योङ्गद्वारा लिखित, जर्नल अब डिस्कोर्सेस, ठेली ४, पृ. २५९)। जहाँ जहाँ देशको कानुनले अनुमति दिन्छ त्यहाँ त्यहाँ बहुविवाह गर्न त्यस मर्मन शिक्षाले छुट दिएको छ।
७. विवाह गर्दा मर्मन मन्दिरमा नै गर्नुपर्छ र त्यो विवाह अहिले र अनन्तसम्म सिलबन्दी भएको हुनैपर्छ।
८. स्वर्ग तीन तहमा छन्: सेलस्टियल वा स्वर्ग जहाँ मर्मन भक्तहरू रहन्छन्, टेरेस्टियल वा लौकिक संसार जहाँ

सत्यवादि मर्मनहरू रहन्छन् र टेलिस्ट्रल तल्लो स्थान जहाँ नोकरहरू रहन्छन्। अन्तमा आएर सबै मानव जातिले अनन्त जीवन पाउँछ तर कोहीचाहीं अर्काको सेवक हुनुपर्नेछ।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग मर्मनको मिल्ने केही शिक्षाहरू

१. मर्मनहरू नियमितरूपमा दशांस दिने विश्वासीहरू हुन्।
२. मर्मनहरू स्वस्थ जीवनशैलीप्रति चासो राख्छन्। तिनीहरू मद्यपान र धुम्रपान गर्दैनन्।
३. आज चर्चमा हुने भविष्यवाणीको वरदानको बारेमा मर्मनहरू विश्वास गर्छन्।
४. मर्मनहरू पानीमा डुवाएर बप्तिस्मा दिन्छन्।
५. आजका धार्मिक समूहहरू "पतित बेबिलोन हुन्" र इसाई धर्म नयाँ करारको शिक्षामा फर्कनुपर्छ भनेर मर्मनहरू विश्वास गर्छन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग सहमत नभएका मर्मनहरूका केही सिद्धान्तहरू र तिनीहरूलाई बुझाउनुपर्ने बाइबलका पदहरू

१. बाइबल ठीक तरिकाले अनुवाद गरिएको छैन। (२ तिमोथी ३:१५, १६, यूहन्ना १७:१७, ५:३९, भजन १२:६, २ पत्रुस १:२१, मत्ती ४:४)।
२. मरेकाहरूको निमित्त बप्तिस्मा: १ कोरन्थी १५:२९लाई गलत व्याख्या गर्दा मरेकाहरूको निमित्त बप्तिस्मा दिनुपर्छ भनेर विश्वास गर्छन्। यसमा लेखिएको छ " नत्रता मृतकहरूका निमित्त बप्तिस्मा लिएको अर्थ के भयो? मृतकहरू जीवित नपारिने भए ता तिनीहरूका निमित्त

मानिसहरूले किन बप्तिस्मा दिन्छन्?" नयाँ करारमा बप्तिस्मा जहिले पनि व्यक्तिगत निर्णय हो। येशूलाई व्यक्तिगतरूपमा विश्वास गरेर, पापको पश्चाताप गरेर र येशूका शिक्षादिकाहरूलाई पालन गरेर बप्तिस्मा लिएको औचित्य हुन्छ। (प्रेरित २:३८-४१, मर्कूस १६:१६, मत्ती १८:१९,२०)। नयाँ करारमा मुक्ति भनेको व्यक्तिगत निर्णयको आधारमा हुन्छ। एकले अर्कोको निमित्त मुक्ति दिन सक्दैन न त कुनै कामक्रिया गरेर मुक्ति उपलब्ध गराउन सक्छ। (प्रकाश २२:१७, भजन ४९:७)। १ कोरन्थी १५:२९मा पावलले पुनरुत्थानको पक्षमा बोलिरहेका थिए। यसबेला उनले यो प्रश्न उठाउँछन्। यदि मरेकाहरू पुनरुत्थान हुँदैन भने तिमीहरू किन बप्तिस्मा लिन्छौ (ग्रीक अनुवादमा तिनीहरूको निमित्त वा तिनीहरूको कारणले)? जब येशू फर्केर आउनुहुन्छ तब येशूमा मरेकाहरू जीवित हुनेछन् र आकाशमा भेट्नेछन् (१ थेसोलोनिकी ४:१६,१७)। मरेकाहरूको निमित्त वा मरेकोले गर्दा बप्तिस्मा लिनुको अर्थ धार्मिक जीवन बिताएर अरूलाई प्रभावित पार्नु हो र इसाईहरू यसरी उचित जीवन बिताउँदा येशू आउनुहुँदा अनन्तसम्म रहन योग्य हुनेछन्। (हिब्रू ११:३९,४०)

(यसको एउटा व्याख्या यस प्रकारको छ: कोरन्थीमा भएका कतिपय मानिसहरू मरेकाहरूको पहिलो पुनरुत्थानमा मिल्न बप्तिस्मा लिँदथे। पावलले यस विधिलाई अनुमोदन गरेका छैन न त सिफारिस नै गर्छन्। पावलले पुनरुत्थानको विषयमा छलफल गरेका हुन्। यदि

अन्तिम पुनरुत्थान भएन भने त्यो बिधिको कुनै औचित्य छैन भनेर पावलले जिकिर गरेर सुनाएको हो-आन्ड्र्युज बाइबल)।

३. आइतबारमा आराधना: मर्मनहरूले हप्ताको पहिलो दिन आइतबारलाई साबथ भनेर मानन्दछन्। सुरुको ग्रीक भाषामा आइतबारलाई साबथ भनेर ढ ठाउँमा उल्लेख गरिएको छ। तर यो गलत व्याख्या हो किनभने साबथ भन्ने शब्दको जरा शब्द साबथबाटै नै आएको हो तर त्यसको अर्थ अर्कै छ। (उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)
४. आइतबारलाई पवित्र मान्नु: आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्ने: येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर। (साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।

मर्मनहरूको मनस्थितिसँग मिल्न

१. तिनीहरूसँग मित्रता बढाउनुहोस्।
२. खाना खान तिनीहरूलाई आफ्नो घरमा बोलाउनुहोस्।
३. मर्मनहरू पारिवारिक जीवनप्रति ठूलो सम्मान गर्छन्। त्यसकारण तिनीहरूलाई परिवारसहित बोलाउनुहोस्। बाइबल अध्ययन गर्दा परिवारका सबै सदस्यहरूलाई समावेश गराउनुहोस्।
४. बाइबलको प्रेरणाको बारेमा अध्ययन गर्नुहोस्।
५. येशूसँगको तपाईंको व्यक्तिगत गवाही सुनाउनुहोस्।
६. केही हप्ता अध्ययन गरेपछि "के मर्मनको सुसमाचार बाइबलको सुसमाचार हो कि?" भनेर छलफल गर्नुहोस्।
७. येशूलाई सत्य बाटोमा हिँड्न प्रेमपूर्वक अनुरोध गर्नुहोस्। अर्को अध्यायमा "के मर्मनको सुसमाचार बाइबलको सुसमाचार हो?" भन्ने अध्याय थपिएको छ। यसमा मर्मनहरूको गलत धारणालाई बाइबलले स्पष्टसँग खुलासा गरिएको छ।

के मर्मनको सुसामाचार बाइबलको सुसमाचार हो?

के येशू पवित्र आत्माद्वारा मरियम गर्वभती भएकी हुन्?

बाइबलको जवाफ: मत्ती १:१८-२१, लूका १:३५।

मर्मनको जवाफ: ब्रिघाम योङ्ग मर्मन चर्चको अध्यक्ष थिए। उनले एक फेरा यसो भनेका थिए "सुरूदेखि अन्तसम्म र सदाको निम्ति येशू पवित्र आत्माको सहयोगले पाउनुभएको थिएन" (जर्नल अभ डिसकोर्सेस, ठेली १, पृ ५१बाट रूपान्तरित)।

अर्को अगुवा जोसेफ फिल्लिडङ्ग स्मिथ जो मर्मनको बान्ह प्रेरितहरूको अध्यक्ष थिए, उनले यो दावी गरेका थिए कि बुक अभ मर्मन र बाइबलले पवित्र आत्माको सक्रियतामा येशू मानव अवतार लिनुभएको होइन। उनले आफ्नो भनाइ यसरी प्रस्तुत गर्छन्, "येशू पवित्र आत्माबाट पाएको हो भनेर बुक अभ मर्मनले भन्छ भनेर कतिपयले दावी गर्छन्। यसको चुनौति म दिन्छु। न त बाइबल न त बुक अभ मर्मनले यस्तो शिक्षा दिन्छ" (डक्ट्रिन अभ सालभेशन, ठेली १, पृ. १९बाट रूपान्तरित)।

के येशू कन्या कुमारीबाट जन्मिनुभएको हो त?

बाइबलको प्रत्युत्तर: यशैया ९:६, यशैया ७:१४।

मर्मनको जवाफ: "जब कन्या मरियमको कोषमा बालक येशू हुनुभयो तब पिताले उहाँकै स्वरूपमा जन्माउनुभएको थियो। उहाँ पवित्र आत्माबाट पाउनुभएको होइन। अनि पिता को हो त? उनी मानव परिवारको पहिलो हुनुहुन्छ। ...यस बारेमा म धेरै भन्न सक्छु तर मैले सबै सत्य खुलाउँ भने ईश्वर निन्दा केही पनि हुनेछैन। मानिसको अन्ध विश्वास र धेरै धार्मिकता देखाउँदा ईश्वरनिन्दा हुन्छ। तैपनि मैले तपाईंहरूलाई सत्य भनेको छु

जुन मैले भन्न सक्ने जति भनेको छु...येशू हाम्रा जेठा दाजु हुनुहुन्छ। येशू मानव शरीरमा जन्माउने त्यही पात्र हुनुहुन्छ जो अदनको बगैँचामा हुनुहुन्थ्यो जो स्वर्गमा हाम्रो पिता हुनुहुन्छ। यो धारणा सुन्नेहरू केही क्षण रोक्नुपर्छ नत्र भने यो धारणालाई हल्कारूपमा लिइन्छ वा पूर्वाग्रहको रूपमा लिइनेछ। तिनीहरूकै सोचले तिनीहरूलाई कि त मुक्ति मिल्छ कि त अनन्त मृत्यु।" (जर्नल अभ डिस्कोर्सेस, ठेली १, पृ. ५०-५१ रूपान्तरित)।

यस्तै खालको तर्क मर्मनको अगुवा आपोस्टल ओर्सन प्राटले व्यक्त गरेका थिए: "येशूको भौतिक शरीरको निम्ति आमा पनि चाहिन्छ र बाबु पनि चाहिन्छ। त्यसकारण येशूका बाबु र आमा भौतिक शरीर अनुसार श्रीमान र श्रीमती भएको हुनुपर्छ। त्यसकारण कन्या मेरी केही समयको निम्ति परमेश्वर पिताको वैध श्रीमती हुनुपर्छ। हामी यसलाई वैध भन्छौं किनकि मरियमलाई छोपेर मुक्तिदाता जन्माइयो भन्ने धारणा उच्चकोटीमा ईश्वरनिन्दा हुनसक्छ। यसले येशूलाई अवैध तरिकाले जन्माइयो भनेर भन्नुपर्ने हुन्छ। उहाँ श्रीमानको हैशियतले कन्या मरियमलाई छोप्न अधिकार छ र श्रीमान भएर पुत्रलाई जन्माउनुभयो। उनी अरूसँग मगनी त भएकै थियो। जुन व्यवस्था मानव जातिलाई परमेश्वरले दिनुभयो त्यो व्यवस्था परमेश्वर आफैले पालन गर्नु वाध्यता छैन वा आफ्नो व्यवहारको निम्ति कुनै पनि निति उहाँले निकाल्नु आवश्यक छैन। मरियमद्वारा बालक जन्मिएपछि उनलाई मगनी गरिएको योसेफको हातमा सुम्पनु उहाँको वैधानिकता हो। परमेश्वर पिताले मरियमलाई येशूको हातमा केवल केही समयको निम्तिमात्र होकि अनन्तसम्मको निम्ति हो त्यो हामीलाई

खुलाएको छैन। जे भएतापनि मरियमको पहिलो श्रीमान परमेश्वर पिता नै हनुहुन्थ्यो। त्यसले गर्दा उहाँले मरियमलाई युशूफको हातमा श्रीमती भनेर ठम्याउनुभएको कारणचाहीं मरणशील समयसम्मको निमित्तमात्र हो। अनि पुनरुत्थानपछि मरियमलाई अनन्तसम्म आफ्नै श्रीमती गर्न फिर्ता लिनुहुनेछ।" (द सिर, पृ. १५८ बाट रूपान्तरित)।

ब्रिघाम योङ्गले येशूको जन्मको बारेमा यस्तो धारणा राख्दछन्: "येशूको जन्म हाम्रा छोराछोरीहरू जन्मेको जस्तै स्वभाविकभएर जन्मिनुभएको हो। प्रकृतिको नियम अनुसार नै उहाँ जन्मिनुभएको हो। जसरी हामी हाम्रा पिताको रगत मासुबाट हामी जन्मिएका हुन्छौं त्यसरी नै येशू पनि उहाँको पिताबाट जन्मिनुभएको हो" (जर्नल अभ डिस्कोर्सेस, ठेली ८, पृ. ११५ बाट रूपान्तरित)।

मर्मन चर्चको प्रथम अध्यक्षको सदस्य हिवर सी. किमबलले यो दावी गरेका थिए, "परमेश्वरको काम उहाँको सृष्टिप्रति उहाँको कारोबारको बारेमा वयान गर्दा जसरी म मेरा बुबाबाट जन्मिएको थिएँ त्यसरी नै मेरो मुक्तिदाताको जन्म भएको हो। बाइबल अनुसार नै उहाँ उहाँको पिताको पहिलो जन्मिएको पुत्र हुनुहुन्छ जुन भौतिक शरीर हो। यसमा कुनै पनि अपाकृतिक मान्नुपर्ने आवश्यक छैन।" (जर्नल अभ डिस्कोर्सेस, ठेली ८, पृ. २११ बाट रूपान्तरित)।

हाम्रो मुक्तिको स्रोत कहाँ छ त?

बाइबलको जवाफ: यूहन्ना १४:६, प्रेरित ४:१२।

मर्मनको जवाफ: "मुक्ति भनेको बिना सर्त वा सामान्य तरिकाले हो, यो सुसमाचारको व्यवस्थालाई पालन गरेर पाउने होइन तर अनुग्रहले पाउने हो। जो भएपनि पुनरुत्थान हुनेभएकोले नै मुक्ति पाइएको भन्ने प्रमाण दिन्छ। यस खालको मुक्ति बिस्तारै सबै मानव प्राणीमा उपलब्ध हुनेछ। यो धर्मी जीवनबाट पाउने मुक्ति होइन। कतिपय सन्तहरूले उचित र असल जीवन जिएर मुक्ति खोज्दछन् तर त्यस्तो मुक्ति होइन। जो मानिस सामान्य तरिकाले होस् वा मुक्तिको निमित्त कुनै शर्त नभएको होस्। सबै मानिसहरूले तिनीहरूको काम अनुसार न्याय गरिनेछ। खराब काम गर्नेहरू सबै अनन्त जीवनमा श्रापित भएर बस्नेछन् र असल वा योग्य मानिसहरूको अभागी नोकर भएर तिनीहरूले सेवा गर्नेछन्।" (मर्मन डक्ट्रिन, पृ. ६६९बाट रूपान्तरित)।

अमर हुनु भनेको अनन्त जीवन पाउने होइन: "सर्तमा होस् वा व्यक्तिको काम अनुसार पाउने मुक्ति होस् जुन सुसमाचारको आज्ञा मान्दै अनुग्रहबाट पाइन्छ त्यस्ता मानिसले स्वर्गको राज्य पाइनेछ। तर जो स्वर्गको आनन्दमा पस्नेछैन तिनीहरूले केवल अमरत्वमात्र पाउनेछन् तर अनन्त जीवनचाहीं होइन। तिनीहरू अलग भएर बस्ने छन् र अविवाहित भएर जिउनेछन्।...

"पूरा मुक्ति आत्मज्ञानको गुण, सत्य, धार्मिकता र सबै सत्य नीतिहरू पालन गर्दा उपलब्ध हुन्छ। पश्चातापबाट पाउने पापको क्षमा, सुसमाचार, पुजारीपनाबिना र शक्तिले सिलबन्दी

नगरेसम्म मुक्ति पाइनेछैन। जोसेफ स्मिथ र उनले ल्याएका पुनर्स्थापना बिना मुक्ति हुँदैन।

"मर्मन वा द चर्च अभ गड अभ जिसस क्राइस्ट अभ लाटर-डे सेन्टभन्दा बाहिर कसैले पनि मुक्ति पाइन्दैन" (मर्मन डक्ट्रिन ६६९-६७०बाट रूपान्तरित)।

के कुनै पाप ठूलो छ जुन येशूको रगतले पखाल्न सकिन्दैन?

बाइबलको जवाफ: १ पत्रुस २:२०-२४।

मर्मनको जवाफ: जोसेफ फिलिडङ्ग स्मिथले डक्ट्रिन अभ सालभेशन पुस्तकमा लेख्छन्, "कुनै यस्ता अत्यन्तै गम्भिर पाप हुन्छ जुन अपराध गर्ने व्यक्तिलाई पापको क्षमा दिन बलि हुनुभएको येशूको शक्ति भन्दा बाहिर गएर उहाँले क्षमा दिनुहुन्न भनेर जोसेफ उल्लेख गर्नुभएको छ। यदि ती अपराधहरू मानिसले गरे भने येशूको रगतको शक्तिले तिनीहरूका पापहरू धुन सक्दैन। तिनीहरूले पश्चाताप गरेपनि त्यसको सुनुवाइ हुँदैन। त्यसकारण तिनीहरूको एकमात्र आशा छ कि तिनीहरूले क्षमा पाउन आफ्नो रगत आफैले दिनुपर्नेछ र वा सकेसम्म तिनीहरूको निम्ति..." र मानिसहरूले कुनै अपराधको निम्ति क्षमाको निम्ति सकेसम्म प्रायश्चित्त गर्नुपर्छ नत्रभने तिनीहरूले येशूको रगतद्वारा पाइने मुक्तिको शक्तिभन्दा बाहिर तिनीहरू आफैलाई राख्न पुगेको हुन्छ" (डक्ट्रिन अभ सालभेशन, ठेली १, पृ. १३५-१३६बाट रूपान्तरित)।

पापको क्षमा कसरी हुन्छ?

बाइबलको जवाफ: यूहन्ना ३:१६, गलाती २:२०, १ यूहन्ना १:७-९, मत्ती १२:३२।

मर्मनको जवाफ: मर्मन चर्चको दोस्रो अध्यक्ष ब्रिघामा योङ्गको भनाइ: मानिसहरूले गर्ने यस्ता पापहरू छन् जुन यस संसारमा तिनीहरूले क्षमा पाउन सक्दैन, न त आउनेवाला संसारमै। यदि तिनीहरूले आफ्नो पापको सत्य अवस्थालाई चिनेको भए तिनीहरूले आफ्नो रगत जमिनमा पोखाउन अत्यन्तै इच्छुक हुने थियो ताकि तिनीहरूको रगतको धुँवा तिनीहरूको पापको निम्ति भेटी चढाएको ठहरिनेथियो र त्यस धुपले तिनीहरूका पापहरू क्षमा हुन्थ्यो। तर त्यस नगर्नाले ती पापहरू तिनीहरूसितै टाँसिएर बस्नेछन् र तिनीहरू पिशाची संसारमा रहिरहनेछन्।

"मेरा भाइहरूले मानिसहरूलाई यस संसारबाट अलगिने कुरा गर्दा यो कठोर शिक्षा हुनसक्छ तर तिनीहरूलाई उद्धार गर्नको निम्ति हो तिनीहरूलाई नाश गर्न होइन।..." र मलाई अझ थाहा छ कि त्यस्ता पापीहरू पनि छन् र तिनीहरूले आफूहरूले गरेका पापलाई चिनेको भए र केवल एउटै सर्तमा तिनीहरूले क्षमा पाउनेछन् भनेर थाहा पाएको भए तिनीहरूले आफ्ना भाइहरूलाई आफ्नो रगत बगाउन बिन्ति गर्दथे ताकि तिनीहरूको धुवाँ भेटीको रूपमा परमेश्वरकहाँ पुग्ने थियो र तिनीहरूको विरोधमा उहाँको क्रोध शान्ति हुनेथियो र परमेश्वरको नीतिले काम गर्न सक्दथ्यो। अझ म अघि बढेर भन्छु, मकहाँ यस्ता मानिसहरू आएका थिए कि तिनीहरूको पापको क्षमाको निम्ति तिनीहरूलाई मारेर परमेश्वरलाई चढाउन्।

"यो सत्य हो कि संसारको सुरूमा भएको पाप र पछिका मानिसहरूले गरेका पापहरूको क्षमाको निम्ति परमेश्वरको पुत्रको रगत बगाइएको थियो, तैपनि मानिसले यस्तो पाप गर्न सक्छ जो कहिल्यै पनि क्षमा हुनसक्दैन। पौराणिक इस्रायलको मन्दिरमा बलिप्रथा थियो जुन सार्वजनिकरूपमा मानिसहरूलाई सिकाइन्थ्यो जुन हामी पनि सिकाइरहेका छौं। तैपनि मानिसहरूले बुझेका छैनन्। जुन व्यवस्था वा विधिहरू पौराणिक समयमा थियो त्यही व्यवस्था अहिले पनि छ। त्यसबेला बेदीमा बलि चढाएर पाप क्षमा हुन्थ्यो। पाठो, बाछा वा ढुकुरलाई बलि दिएर पापको क्षमा नहुने पाप पनि छ जसको लागि मानिसकै रगतले मात्र क्षमा हुन्थ्यो। त्यसैकारण यस मामिलामा तपाईंहरूसँग मानिसले कुरा गर्छन्। तिनीहरूलाई यसको शिक्षा थाहा छ र त्यसको बारेमा केही कुराकानी पनि गर्छन्। यथार्थमा तिमीहरूलाई यो सिद्धान्त सिकाएतापनि तिमीहरूले बुझेका छैनौं।" (ब्रीघाम योङ्गको प्रवचन, जर्नल अभ डिस्कोर्सेस, ठेली ४, पृ. ५३-५४, डिजर्ट न्युज, १८५६, पृ. २३५बाट रूपान्तरित)।

के कोही मानिस आफ्नै प्रयासमा पापको प्रायश्चित र स्वीकार नगरि पापबाट मुक्ति पाउन सक्छ?

बाइबलको जवाफ: प्रेरित १६:३०,३१, प्रेरित ३:१९,२०।

मर्मनको जवाफ: मर्मन चर्चको दोस्रो अध्यक्ष ब्रिघाम योङ्गको वक्तव्य: "एउटा मामिलाको बारेमा यहाँ प्रस्तुत गरौं। मानौं तपाईंको भाइ तपाईंको श्रीमतीसँग सुतिरहनुभएको तपाईंले देखनुभयो रे। यदि तपाईंले ती दुवैलाई भालाले रोपे पनि तपाईंले

ठीक गरेको ठहर्दछ। तिनीहरूले तिनीहरूको पापको निम्ति प्रायश्चित गरेको ठहर्छ र तिनीहरूलाई भगवानको राज्यमा पस्न सक्छ। त्यस्तो अवस्थामा र त्यस्तो परिस्थितिमा म आफै पनि त्यो काम गर्ने थिएँ। मेरो यस्तो श्रीमती हुनेछैन जसलाई यस्तो प्रेम गर्छु कि मेरो भाइसँग सुत्दा उनलाई भालाले रोप्दिन। यो काम गर्दा मेरो हात सफा नै हुनेछ।

यस संसारमा यस्तो कुनै पुरुष वा स्त्री छैन जसले परमेश्वरसँग गरिएको करार भङ्ग गर्दा तिनीहरूले नै त्यसको ऋण तिर्नु नपर्ने हुन्छ। येशूको रगतले त्यो कहिल्यै पनि मेटिँदैन। तिम्रो आफ्नै रगतले त्यो पापको क्षमा पाउनुपर्दछ..." (जर्नल अभ डिस्कोर्सेस, ठेली ३, पृ. २४७बाट रूपान्तरित।

वर्तमान परिस्थितिमा के गर्ने त? मर्मन चर्चको जोसेफ फिलिडङ्ग स्मिथ जो मर्मन चर्चको केही वर्ष यतासम्म इतिहास लेख्ने र धेरै वर्ष सम्म प्रवक्ता भइरहेका थिए, उनले भन्छन्:

"तर कोही मानिस कुनै गम्भिर पाप गर्छ होला तर उसले आफूलाई येशूको क्षमा दिने रगतले पनि नछुने हुनसक्छ। त्यसकारण तिनीहरूको केवल एउटै आशा छ कि तिनीहरूले आफ्नो पापबाट क्षमा पाउन आफ्नै रगत बगाउनु आवश्यक छ.." (जोसेफ फिलिडङ्ग स्मिथको डक्ट्रिन अब सालभेशन, ठेली १, पृ. १३४-१३५बाट रूपान्तरित।

त्यसको अर्थ पाप गर्ने मानिसले आफ्नो व्यक्तिगत रगत बगाउनुपर्छ र?

यस मामिलामा पनि जोसेफ फिलिडङ्ग स्मिथले रगतद्वारा क्षमा हुने सिद्धान्तको बारेमा आफ्नो बनाइ राख्छ:

"आफ्नै रगतबाट क्षमा पाउने कुरामा केही शब्दमात्र अहिले बोलन चाहन्छु। यो सिद्धान्त वा शिक्षा के हो त? कति मानिसहरूले झुठा आरोपहरू लगाएतापनि, चर्चलाई घातक बनाउने विचारहरूलाई पन्छाएर म शुद्धरूपमा यो भन्दछु कि: येशू ख्रीष्टको बलिले सबै मानिसहरूले मुक्ति पाउन सकिनेछन् यदि तिनीहरूले व्यवस्थाहरू पालन गर्नु र सुसमाचारका नीतिहरूलाई मानियो भने...

"तर मानिसहरूले जानाजानी यस्तो गम्भिर पाप गर्न सक्छ जुन कि येशूको रगतको बलिले पनि क्षमा दिन सक्दैन। यदि उसले मुक्ति चाहन्छ भने उसले आफ्नै ज्यानलाई नै बलि दिनुपर्ने हुन्छ। आफूले गरेको पापको निम्ति त्यो भन्दा अरू कुनै उपाय छैन किनकि ख्रीष्टको रगतले उसलाई त्यस परिस्थितिमा क्षमा पाउने अवस्था छैन।" (डक्ट्रिन अभ सालभेशन, पृ. १३३-१३४बाट रूपान्तरित)।

सत्तरी जनाको प्रथम परिषदको सदस्य ब्रुस मेककोन्किले उनको पुस्तक मर्मन डक्ट्रिनमा लेखेका थिए "...यस्तो कुनै परिस्थिति छ जुन केही गम्भिर पापको निम्ति क्षमा पाउन येशूको रगतले काम गर्दैन र भगवानको नीति यही छ कि मानिसहरूले आफ्नो पापको क्षमा पाउन आफ्नै रगत बगाउनुपर्छ..." (पृ. ८७बाट रूपान्तरित)।

मर्मन चर्चको इतिहास लेखक वी. एच. रोबर्टसले आफ्नै रगतद्वारा पाउने क्षमाको सिद्धान्तको बारेमा यसरी लेखेका थिए "मानिसको निम्ति बलि दिनुभएको येशूको रगतले पनि धुन नसक्ने मानिसको पापको मुक्तिको निम्ति पापी आफैले आफ्नो रगत बगाउनुपर्दछ जुन कुरोलाई सम्बोधन गरिसकेको छ" (अ

कम्प्रिहेन्सिफ हिस्टोरी अभ द चर्च, ठेली ४, पृ. १२९बाट
रूपान्तरित।

के यो प्रेम हो त?

बाइबलको जवाफ: १ यूहन्ना ४:८, १९-२१।

मर्मनको जवाफ: यो नै तपाईंको भाइलाई प्रेम गरेको देखाउँछ:
"मानौं कसैले ठूलो गलत कामले उसलाई छोप्यो रे र उसलाई
अब स्वर्ग जान नसक्ने भनेर थाहा छ रे र आफ्नै रगत नबगाइ
आफ्नो पापको क्षमा हुँदैन भनेर उसलाई थाहा छ रे र
भगवानहरू भएको ठाउँमा आफू जान चाहन्छ रे त्यस
परिस्थितिमा "म भगवानहरू भएको ठाउँमा जान चाहन्छु
त्यसकारण मलाई मारुहोस्" नभन्ने पुरुष वा स्त्री को नहोला?"

" के तपाईंले त्यस पुरुष वा स्त्रीलाई तिनीहरूको रगत बगाउन
तपाईंले धेरै प्रेम गर्नुहुन्न र? म तपाईंहरूलाई धेरै घटनाहरू भन्न
सक्छु जहाँ तिनीहरूको पापको क्षमा पाउन धेरै धर्मीहरूलाई
मारेका छन्।... दुष्ट र अज्ञानी राष्ट्रहरूले यो नीतिलाई पूर्णरूपमा
कार्यान्वयन गर्न रोक्दछ। तर समय आउनेछ जब परमेश्वरको
कानूनलाई पूर्णरूपमा कार्यान्वयन हुनेछ।

"यो नै हाम्रो छिमेकीलाई हामी आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नु
हो। यदि उसले सहयोग माग्छ भने सहयोग गर्नुहोस्। यदि
उसले मुक्ति चाहन्छ र आफ्नो रगत बगाउन चाहन्छ भने
त्यसलाई सो गर्न सहायता गर्नुहोस्। उसको रगत बगाएर उसले
मुक्ति पाइन्छ भने बगाउनुहोस्। यो नै मानव जातिलाई प्रेम गर्नु
हो (अगमवक्ता त्रिघाम योङ्गको प्रवचन, फेब्रुअरी ८, १८५७।
डिजर्ट न्युजमा फेब्रुअरी १८, १८५७मा छापिएको। यही प्रवचन
जर्नल अभ डिस्कोर्सेस, ठेली ४, पृ. २१९-२२०मा छापिएको
थियो।

नाजरिन

नाजरिन सम्प्रदाय अमेरिकामा उदय भएको हो। अमेरिकाको पूर्वी राज्य र क्यालिफोर्नियाको होलिनेस आसोशियशन समूहबाट यो चर्चको सुरु भएको हो। यो सन १९०७मा संगठित भएको थियो। अहिले अमेरिकामा यो चर्चको अनुयायीहरू कमसेकम तीन लाख छन्। तिनीहरूमा सुसमाचार सुनाउने लक्ष्यमा बलियो धारणा छ। तिनीहरूले आठ वटा कलेजहरू संचालन गरेका छन् भने एउटा धर्मशास्त्र सिकाउने सेमिनारी छ। तिनीहरू परम्परावादी र तिनीहरूको धारणामा भएका इसाई नीतिहरू अनुसार चलनै पर्छ भनेर जोर दिने इसाईहरू हुन्। तिनीहरूको विश्वासमा:

१. बाइबल परमेश्वरबाट प्रेरणा पाएको धर्मशास्त्र हो।
२. येशूको दोस्रो आमगन अक्षरस वा वास्तविकरूपमा हुनेछ।
३. येशूमामात्र पाइने मुक्ति विश्वासबाट हो।
४. आत्मा अमर छ।
५. अनन्तको आगोमा पापी र दुष्टहरू यातना पाइरहनेछन्।
६. आइतबार पवित्र दिन हो।
७. मद्यपान र धुम्रपान नगर्ने।
८. संसारबाट अलग हुने र आफ्नै खालको परम्परावादी जीवन शैली अपनाउने।
९. पानीमा डुवाएर बप्तिस्मा।

नाजरिनहरू परम्परावादी (फन्डामेन्टल fundamental) इसाईहरू हुन्। तिनीहरू उच्च नैतिकता र आदर्श आचरणमा विश्वास गर्छन्। बाइबल परमेश्वरबाट प्रेरणाद्वारा पाइएको हो भनेर

विश्वास गर्दै यहाँ लेखिएका नैतिक नीतिहरूलाई जीवन शैलीमा ढाल्नैपर्छ भनेर तिनीहरू जिकिर गर्छन्। इसाईहरूमा नैतिक आचरणलाई उचाल्ने अभियानमा लाग्न परमेश्वरले तिनीहरूको चर्च स्थापना भएको हो भनेर दावी गर्छन्। तिनीहरूको उच्च नैतिकता सराहनीय छ तैपनि तिनीहरूले सोचेको अनुसार नैतिकता सबै बाइबल सम्मत छैन। आइतबारलाई पवित्र दिन मान्ने र आत्मा अमर छ भन्ने प्रायजसो अरू इसाईहरूको जुम्ल्याहा धारणाहरूलाई तिनीहरूले पक्रि राखेका छन्। तिनीहरूसँग सम्पर्कमा आएर बाइबल अध्ययन दिनुपरेमा यी कुराहरू सिकाउन तयार हुनुहोस्: दश आज्ञाहरू, सावथ र त्यो कसरी परिवर्तन भयो, बेबिलोनको पतन, धेरै डिनोमिनेशन वा इसाई सम्प्रदायहरू किन खडा भए र भविष्यवाणी अनुसार एडभेन्टिस्ट चर्चको उदय। हामीहरूले बुझेका प्रकाश १०:१२, १४, १७ र १८ अध्यालाई तिनीहरूलाई औँल्याउन सकियो भने तिनीहरूले त्यसको सराहना गर्छन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग मिल्ने नाजरिनका केही शिक्षाहरू

१. बाइबल परमेश्वरको वचन हो।
२. त्री-एक परमेश्वर।
३. येशू ख्रीष्टद्वारामात्र मुक्ति।
४. येशूको दोस्रो आगमन।
५. शुद्ध जीवन।
६. विश्वासीहरूको आत्मिक जीवनमा प्रार्थना र नियमित आराधनाको आवश्यकता।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूसँग नमिल्ने नाजरिन चर्चका केही
शिक्षाहरू

१. आत्मा अमर छः प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन। (१ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।
२. आइतबारलाई पवित्र मान्नुः आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्नेः येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर। (साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरूः उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।
३. पापीहरू अनन्तको आगोमा यातना भोगिरहनेछ। मुक्ति नपाएकाहरू नरकमा अनन्तसम्म जलिरहेको आगोमा यातना भोगिरहनेछन् भन्ने विश्वास। (मलाकी ४:१-३, भजन ३७:१०,११,२०,३८, यहूदा ७, २ पत्रुस २:६, प्रकाश २०:९, हिब्रू १२:२९)

नाजरिनहरूसँग मिल्न

१. खीष्टमा केन्द्रित बलियो मित्रता गाँस्नुहोस्।
२. येशूमामात्रै मुक्ति छ भन्नेमा जोर दिनुहोस्। येशूको आगमन र येशूलाई विश्वास गर्न बाइबलका शिक्षाहरूमात्र आधार बनाइनु आवश्यकता छ भनेर सुनाउनुहोस्।
३. इसाई धर्मको चर्चभित्रै पतन र परमेश्वरको पुनर्स्थापना गर्ने योजनाको बारेमा अध्ययन गर्नुहोस्।
४. दानिएल र प्रकाशको पुस्तकको भविष्यवाणीको अध्ययन नाजरिनहरू रुचाउँछन्।
५. प्रकाश १४ अध्यायमा उल्लेखित सारा संसारमा फैलिने तिनी स्वर्गदूतहरूको आह्वान कदम कदम गरेर तिनीहरूसँग अध्ययन गर्नुहोस्।

पेन्टिकोस्टलहरू

रोमन क्याथोलिक परम्पराको चर्च र ऐतिहासिक सुधारवादी वा प्रोटेस्टेन्ट इसाईहरूको बीचमा पेन्टिकोस्ट चर्च तेस्रो इसाई चर्च शक्ति भनेर प्रायजसो सम्बोधन गरिन्छ। पेन्टिकोस्ट चर्च विश्वभरी द्रुतगतिमा बढिरहेका छन्। तिनीहरूको संख्या कमसेकम १० करोड छन्। तिनीहरू कमसेकम १५ खेमामा विभाजित भएका छन् साथै धेरै स्वतन्त्र मण्डलीहरू छन्। पवित्र आत्माबाट बप्तिस्मा, अन्य भाषा वा ग्लोसालिया *glossalalia* वा कसैले नबुझ्ने भाषामा बराएर उच्च स्वरमा गरिने प्रार्थना, परमेश्वरबाट हुने चङ्गाइ र सुरुको चर्चमा भएको जोशिलो खालका बरदानहरू पेन्टिकोस्ट चर्चको मुख्य शिक्षाहरू हुन्। अमेरिकामा खास गरेर होलिनेस मुभमेन्ट वा अभियानबाट सन १८००को अन्तिम र १९००को सुरुमा यो चर्चको अभियान सुरु भएको थियो। बिसौं शताब्दीमा द्रुतगतिमा फैलिरहेको यो चर्च आधुनिक इसाई जगतमा उल्लेखनीय नै मान्नुपर्छ। पेन्टिकोस्ट चर्च विश्वभरी जताततै छन्। दक्षिण अमेरिका, मध्य अमेरिका, दक्षिण अमेरिका, अफ्रिका र उत्तर अमेरिकामा यो चर्चको सक्रियता केन्द्रित भएको छ। धर्मनिरुपेक्ष युरोपमा पनि यो चर्च बढिरहेको छ। धेरैजसो औपचारिक इसाई सम्प्रदायमा चिसो भइरहेको आत्मिक वातावरणले गर्दा यस चर्चमा हुने खुशियाली, चर्चमा स्फूर्त हुने प्रार्थना वा अन्यभाषा बोलेर उत्तेजित हुने र जोशिलो कार्यक्रमले गर्दा हजारौं मानिसहरूलाई यस चर्चले आकर्षित गरिरहेको छ। परम्परागत चर्चमा हुने विभिन्न लामा लामा विधिहरूलाई अस्वीकार गर्दै नयाँ करारको सुरुको चर्चको सरलतामा तिनीहरू चलेको भनेर दावी गर्छन्। चर्चको कार्यक्रममा विश्वासीहरू जोशिलो भएर बीचबीचमा नै किन नहोस् बोलने र प्रार्थना गर्ने बानी, गवाही सुनाउने, अन्यभाषा बोलने र विरामीहरूलाई निको पार्ने प्रार्थनाहरू समावेश हुन्छ। तिनीहरूको चर्चको कार्यक्रम व्यवस्थित ढङ्गले चल्दैन।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट शिक्षासँग मिल्ने पेन्टिकोस्ट चर्चका केही सिद्धान्तहरू

१. इसाई जीवनमा केवल बाइबलमात्रै विश्वास र व्यवहारिक स्रोत।
२. येशूको रगतलेमात्रै पाइने मुक्ति।
३. येशूको छिट्टै आगमन।
४. पानीमा डुवाएर बप्तिस्मा।
५. प्रभु भोज (कुनै कुनै पेन्टिकोस्ट चर्चमा खुट्टा पनि धुन्छन्)।
६. कन्या मरियमबाट येशूको जन्म।
७. आजको चर्चमा पवित्र आत्माको बरदान जसमा बाबलीय भविष्यवाणी बोलने।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग मेल नखाने पेन्टिकोस्ट चर्चका केही सिद्धान्तहरू र त्यसको जवाफमा बाइबलबाट उत्तर

१. सिक्रेट राफ्ट्चर वा रहस्यमय तरिकाले विश्वासीहरू स्वर्ग जाने: महामारीको कष्टमाभन्दा पहिले कतिपय विश्वासीहरूलाई स्वर्गमा कसैले थाहा नपाउने गरेर स्वात्तै लान येशू गोप्यरूपमा फर्कनुहुन्छ। मुक्ति नपाएकाहरू यस संसारमा महामारीको कष्ट सहन छोडिनेछ।
(१ थेस्सोलिनिकी ४:१६,१७, २ थेस्सोलिनिकी १:७-९, मत्ती १३:३०, लूका १७:२६-३७, प्रकाश १९:१२-२१, मत्ती २४:२७, भजन ५०:३, प्रकाश १:७)
२. आत्मा अमर छ: प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग

जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन।

(१ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।

३. एक फेरा मुक्ति पाएपछि सदाको निमित्त मुक्ति पाइरहन्छ: एक फेरा येशूकहाँ आएपछि उसले कहिल्यै पनि त्यो मुक्ति गुमाउनेछैन भन्ने विश्वास।

(१ कोरन्थी १५:१,२, २ पत्रुस २:२०-२२,१ कोरन्थी ९:२७ (आफैलाई अयोग्य ठान्छु भन्नुको अर्थ यर्मिया ६:३०मा लेखिए जस्तै अस्वीकार गरिने वा पापले गर्दा जलिने), हिब्रू ४:४-७, प्रकाश ३:५ र फिलिप्पी ४:३। (जब हामी येशूलाई विश्वास गर्छौं तब हाम्रो नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको हुन्छ। ती नाउँहरू हटाउन सकिने भएकोले येशूलाई विश्वास गर्नेहरूले फेरि पनि उहाँलाई अस्वीकार गर्न सक्छन्)।

पेन्टिकोस्टका धेरै विश्वासीहरूले एक फेरा मुक्तिपाएपछि कहिल्यै गुमाउने छैन भन्ने शिक्षालाई विश्वास गर्दैनन्। तर कतिपयले यो विश्वास गर्छन् कि एकफेरा कोही अन्य भाषा बोलियो भने त्यो सदाको निमित्त मुक्तिको सिलबन्दी भएको हुन्छ। त्यसै कारणले अन्यभाषा बोल्ने मामिलाको बारेमा विशेष ध्यान यहाँ दिइएको छ।

४. आइतबारलाई पवित्र मान्नुः आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्नेः येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर।

(साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरूः उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२, २३)।

५. अन्य भाषा बोल्नुः कसैलेमात्र होइन बोल्नेले पनि नबुझ्ने भाषा बोलेर उत्तेजित हुनु भनेको पवित्र आत्मा आएको पेन्टिकोस्ट चर्चका विश्वासीहरू दावी गर्छन्। तिनीहरूले उच्चारण गरेको भाषा केवल परमेश्वरलेमात्र बुझ्छन् भनेर तिनीहरूले सिकाउँछन्। अन्य भाषा बोलेन भने येशूलाई विश्वास गरेपनि पवित्र आत्मा उसले पवित्र आत्माको बप्तिस्मा पाएको हुँदैन। त्यसको अर्थ त्यो मानिस अपुरो इसाईमा गनिन्छ।

अ. पेन्टिकोस्ट चर्चका साथीहरूलाई बाइबलले भनेको अनुसार सक्कली र आधिकारिक भाषा बोल्ने बरदानमा तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ। पवित्र आत्मा खनिएको छ भने त्यो आत्मा खनिएको व्यक्ति बाइबलको आदर्श नीति अनुसार चलेको देखाइनु पर्छ केवल चर्चमा आएर उत्तेजित भएर बोल्दामात्र परमेश्वरको महिमा हुँदैन।

आ. परमेश्वरलेनै कसले बरदान पाउँछ वा पाउँदैन भन्ने निर्णय गर्नुहुन्छ। बरदानहरू उहाँको उत्तम कामको अनुसार

- उहाँको महिमाको लागि पवित्र आत्माका बरदानहरू बाँड्नुहुन्छ (१ कोरन्थी १२:११)।
- इ. येशूका प्रत्येक विश्वासीले अन्य भाषा बोल्ने बरदान पाउँदैन भनेर औँल्याउनुहोस्। धेरै बरदानहरूमा अन्य भाषा बोल्ने बरदान पनि एक हुन् तर अरू बरदानहरूको प्राथमिकतामा त्यो पर्दैन (१ कोरन्थी १२:२७-३१)।
- ई. परमेश्वरको सामु भविष्यवाणी बोल्ने वा अन्य भाषा बोल्नुभन्दा प्रेम नै महत्त्वपूर्ण हुन्छ।
- उ. यदि कोही मानिसमा पवित्र आत्मा छ भने उसले अरूलाई प्रेम देखाउँछ र येशूको निमित्त गवाही दिन उत्सुकता हुन्छ (प्रेरित १:६-८)।
- ऊ. अन्य भाषा विश्वासीहरूको समर्थन देखाउन नभइ सुसमाचारमा विश्वास नगर्नेहरूले परमेश्वरको वचन बुझोस् र उहाँलाई विश्वास गरोस् भनेर अन्य भाषा बोल्न लगाइएको हुन्छ (१ कोरन्थी १४:२२)।
- ऋ. मानिसहरूले विभिन्न भाषाहरू बोल्छन् र सिक्छन्। सुसचार सुनाउन कुनै पनि भाषाले बाधा नपरोस् भन्ने परमेश्वरको चाहना छ। त्यसकारण कसैले कुनै भाषा बोल्छ भने त्यो स्पष्ट र सबैले बुझ्न सक्ने हुन्छ। चर्चमा अनुवाद गरिने प्रक्रिया हुन्छ। सबैले प्रवचन गर्ने व्यक्तिको अनुवाद सक्षमतापूर्वक गर्न सक्छ भन्ने छैन तर गरिनुपर्छ (प्रेरित २:४-११)। पत्रुसले बोल्दा सबैले आआफ्नो भाषामा सुसमाचार बुझेका थिए। "हामीले के गर्ने?" भनेर विभिन्न भाषाका यहूदीहरूले सोध्दा पत्रुसले बुझेका थिए। अन्य भाषा कसैले बोल्छ भने तर आआफ्नै कानले बुझ्न सक्छ भने त्यसलाई अन्य

भाषाको बरदान वा पवित्र आत्माको बरदान भन्न सुहाउँछ।

लृ. १ कोरन्थी १४मा पावलले यस मामिलामा आफ्नो स्पष्ट धारणा राख्दछन्। कसैले बोल्दा वा सुनाउनु पर्दा त्यो बौद्धिक वा समझदार स्तरको हुनुपर्छ। जथाभावी बरबराएर के भनेको के नभनेको नबुझ्ने उच्चारणलाई पावलले अनुमोदन गर्दैन (१ कोरन्थी १४:४-११)।

ऐ. यदि चर्चमा अन्य भाषा बोल्छ भने त्यसलाई कसरी सम्हालिनुपर्छ भनेर पावले यो निर्देशिका दिन्छन्।

(१) बोल्ने बेलामा पालै पालो एक जनालेमात्र बोल्नुपर्दछ। हल्ली खल्ली गरेर अन्यौलमा सबै एकै चोटी बोल्न हुँदैन (१ कोरन्थी १४:२६,२७)।

(२) कुनै पनि आराधनाको कार्यक्रममा यदि कसैले अन्य भाषा बोल्छ भने दुई वा तीन जनालेमात्र बोल्नुपर्छ (१ कोरन्थी १४:२६,२७)।

(३) कसैले विदेशी भाषा बोल्थो भने त्यसलाई अनुवाद गर्ने पछि ताकि चर्चको कार्यक्रममा सहभागी हुने सबैले वक्ताले के भनिरहेको छ सो बुझेर फाइदा लिन सकोस् र परमेश्वरको महिमा होस् (१ कोरन्थी १४:२८)

ऐ. जसले परमेश्वरको सत्यलाई प्रेमपूर्वक विश्वास गर्दै उहाँका आज्ञाहरूलाई शिरोपर गरेर चल्छ उसमाथि परमेश्वरको पवित्र आत्मा पूरा गरेर नै खनिएको हुन्छ (प्रेरित ५:३२, यूहन्ना १४:१५,१६)।

पेन्टिकोस्ट चर्चका विश्वासीहरूसँग मिल्न

१. तिनीहरूसँग भेट्दा प्रभुप्रति तपाईंको अगाढ प्रेम छ भनेर खुलारूपमा प्रतिवद्धता देखाउनुहोस्।
२. तपाईंले अनन्त जीवन पाउनुभएको छ भन्ने आधारलाई अनुमोदन गर्न तपाईंको व्यक्तिगत अनुभव वा गवाही सुनाउनुहोस्। सबै विश्वासको आधार परमेश्वरको वचन हुनुपर्छ भनेर विश्वस्त पार्नुहोस्।
३. हामी भावना र जोशमा परेर विश्वास गर्नुहुन्न। तिनीहरू कहिले माथि हुन्छ त कहिले तल हुन्छ। हाम्रा भावनाहरूलाई सैतानले परिचालन गर्न सक्छ। परमेश्वरका जनहरूलाई धोखा दिन र परमेश्वरबाट विश्वास फर्काउन सैतानले अनेकौं चमत्कारीय काम गर्न सक्छ (मत्ती २४:२४, प्रकाश १६:१३,१४)। त्यसकारण क्षणिक उत्तेजित भएर आराधना गर्दा त्यसलाई सक्कली आराधना हो भन्नै जरुरी छैन किनकि केही बेरपछि त्यो सेलाएर जान्छ र घर र काममा त्यो जाँगरको प्रभावमा काम गरिन्दैन।
४. कतिले भन्छ येशू खीष्टले तिनीहरूको जीवनमा शक्तिशालीरूपमा काम गर्नुभएको छ। तिनीहरूले दुष्ट आत्मा पनि धपाउन सक्छन् त्यो पनि येशूकै नाउँमा तर येशूले भन्नुहुनेछन् "मैले तिमीहरूलाई कहिल्यै चिनेको छैन" (मत्ती ७:२१-२३)।
५. यदि कसैको विश्वास अटल भएर बसिन्छ र त्यस अनुसार कोही चल्छ भने त्यो विश्वास परमेश्वरको वचनमा नै आधारित हुनुपर्छ (मत्ती ७:२४)।

६. इसाई जीवनलाई सुरक्षा दिने केवल परमेश्वरको वचनलाई जान्नु र सत्य अनुसार जिउनु हो (यशैया ८:२०)।
७. सत्यले हामीलाई सबै गलत बाटोबाट स्वतन्त्र गर्दछ (यूहन्ना ८:२२)।
८. पवित्र आत्माले नै बाइबल लेखन सघाउनुभएको थियो (२ पत्रुस १:२१)।
९. पवित्र आत्माले भरिनुको अर्थ येशूका वचनहरू मेरै हुन् भनेर स्वीकार गर्न सक्ने खुबी हुनु हो (यूहन्ना ६:३३)।
१०. सबभन्दा ठूलो आश्चर्य वा चकित पार्ने काम भनेकै मानिसको हृदय परिवर्तन हुनु हो (यूहन्ना ३:२-७)।
११. अनेकौं चकित पार्ने, मनमुग्ध पार्ने, सान्दार रमिते हुने खालको आश्चर्य काम त हुन्छ तर सत्य अनुसार कोही चल्दैन भने त्यसलाई बाइबलीय आश्चर्य भनिन्दैन (लूका १६:२७-३१)। (जादुगरले पनि आश्चर्य काम गर्न सक्छ)।
१२. परमेश्वरबाट भडकाउने कुनै पनि क्रियाकलापबाट जोगिन परमेश्वरको वचनमा प्रकट गरिएको सत्यमा अडिग रहनुपर्दछ (२ थेस्सोलिनिकी २:९-१२)।

प्रेसबेटरियन

प्रेसबेटरियनहरूले पन्द्रौं शताब्दीको प्रोटेस्टेन्ट अर्थात सुधारवादी इसाईहरूको आन्दोलन र फ्रान्सको इसाई जोन क्यालभिनबाट सुरू भएको हो भनेर दावी गर्दछन्। जोन क्यालभिनले परमेश्वरको सार्वभौमिसत्तामा विश्वासद्वारा निर्दोष ठहरिएतापनि यस संसारमा जन्मिने प्रत्येक मानिसमा को मानिसले मुक्ति पाइन्छ र को मानिस नर्कमा जान्छ भन्ने कुरा पहिला नै निर्धारण भइसकेको हुन्छ भनेर सिकाएका थिए। यस संसारमा जो जन्मिएतापनि परमेश्वरकै पूर्व-योजना अनुसार कसले मुक्ति पाइनेछ र कसले मुक्ति पाइने छैन भनेर पहिलानै लेखा राखिसकेको हुन्छ। परमेश्वरको सार्वभौमिसत्ताको बारेमा उनले बुझेको अनुसार चर्च र नागरिक सरकारको बीचमा स्पष्ट फाटो हुनुपर्छ भनेर सिकाएका थिए। सबै धर्मको बीचमा धार्मिक सहिष्णुता हुनुपर्छ भनेर क्यालभिनले विश्वास गरेका थिए।

प्रेसबेटरियनहरू अहिले अमेरिकामा कमसेकम ४५ लाख जतिको छ। तिनीहरूको चर्चको शासन प्रणालीमा स्थानीय प्रेसबेटरियन चर्चलाई आफ्नै खालको स्वायत्ता प्रदान गरेको हुन्छ। त्यसको अर्थ यस चर्च चलाउने अगुवाले आफ्नै पाराले चर्च चलाउन स्वतन्त्र छ। प्रेसबिटियर भन्ने विश्वासी समूहले चर्चको संचालक वा पादरी-परिषद चुनिन्छ। त्यस संचालकले सबै पास्टरहरूलाई अभिषेक गर्दछ र तिनीहरूले गर्ने कामकाजमा तिनीहरूलाई नै जिम्मा लगाइदिएको हुन्छ। त्यस परिषदले सबै प्रेसबेटरियनहरूमाथि रेखदेख गर्दछ। प्रेसबेटरियन चर्चको सबभन्दा उच्च संचालक निकाय भनेको जनरल आसेम्बली हो।

यो पास्टर र गैर कर्मचारीहरूका प्रतिनिधिहरूलाई प्रेसबेटरियनहरूले चुन्दछन्।

सन १६४९मा बिलायतको वेस्टमिनिस्टरको दस्तावेजमा सत्यलाई तिनीहरूको बुझाइ अनुसार लेखिएको थियो र चर्चलाई त्यसकै निर्देशन अनुसार चलाउँदछ। सन १९६७मा चर्चले बढि उदारवादी नीति प्रस्ताव गरेको थियो। त्यसमा प्रेम, शान्ति, र खीष्टद्वारा संसारसँग मेलमिलाप हुन परमेश्वरले के गर्नुभएको थियो सो समावेश भएको थियो। यो चर्च अरू मुख्य सम्प्रदाय वा डिनोमिनेशनहरूले जस्तै सुरुमा आफ्ना शिक्षादीक्षामा बढि अडिग देखाइएका थिए तर पछि बाइबलप्रति कम जोर दिने वा बाइबलमा आधारित नीति अनुसार चलनुपर्छ भन्ने कुरामा बलियो अडान लिन छोडेको छ।

प्रेसबेटरियन चर्चका विश्वासीहरूले मात्रै केही शिक्षाहरू

१. बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा आएको हो (तर कतिपय यस चर्चका पास्टरहरू उदारवादी भएको कारणले बाइबलको गरिमाप्रति शङ्का उठाउँदछन्)।
२. त्री-एक परमेश्वर।
३. येशू खीष्टद्वारा अनन्त जीवन।
४. कन्या मरियमद्वारा येशूको जन्म।
५. स्वर्ग।
६. येशू खीष्टको दोस्रो आगमन वास्तविकै हुने (तर भविष्यको बारेमा जान्न चाहने प्रेसबेटरियनहरूले उहाँको आगमनको बारेमा अन्यौलता भएको पाइन्छ)।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग मेल खाने प्रेसबेटेरियन चर्चका केही
शिक्षाहरू र तिनीहरूलाई बुझाउन बाइबलका पदहरू

१. मानिसको भविष्य पहिले नै निर्धारण भइसकेको हुन्छ-को मानिसले मुक्ति पाइन्छ र को मानिसले मुक्ति पाइनेछैन भनेर परमेश्वरले पहिलानै निर्धारण गरिसकेको हुन्छ भन्न विश्वास। यस शिक्षाले परमेश्वरको इन्साफ, उहाँको प्रेम र मानिसको आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रतालाई ठाडै त्यागदछ (१ तिमोथी २:३-५, २ पत्रुस ३:९, प्रकाश २२:१७)। यो सत्य हो कि प्रत्येक मानिसले मुक्ति पाउन् भनेर परमेश्वरले पहिले नै योजना बनाइ सक्नुभएको थियो। यो योजनाले सबै मानिसलाई मुक्ति दिन खोज्दछ। तर त्यो योजनालाई स्वीकार्ने र नगर्ने आत्मनिर्णयको अधिकार प्रत्येक व्यक्तिलाई परमेश्वरले सुम्पिनुभएको छ।
२. आत्मा अमर छ: प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन। (१ तिमोथी ६:१५,१६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।

३. आइतबारलाई पवित्र मान्नु: आइतबारलाई पवित्र साबथ भनेर विश्वास गर्ने: येशू हप्ताको पहिलो दिन आइतबारमा बोरि उठ्नुभएकोले सबै इसाईहरूले यही दिन मान्नुपर्छ भन्ने जिकिर। (साबथको बारेमा तिनीहरूसँग असहमत भएका बाइबलका पदहरू: उत्पत्ति २:१-३, प्रस्थान २०:८-११, इजकिएल २०:१२-२०, लूका ४:१६, मत्ती २४:२०, प्रेरित १३:४२-४४, प्रकाश १:१०, मत्ती १२:८, लूका ६:५ र यशैया ६६:२२,२३)।

४. बाइबलको प्रेरणा: यस चर्चका कतिपय विश्वासीहरूमा बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा प्राप्त भएको हो भन्ने शिक्षामा अलमल हुने गरेको पाइएको छ। बाइबलको आधिकारिकतालाई स्थापना गर्न देहायका केही पदहरू सुनाउनु आवश्यक छ। (२ तिमोथी ३:१६, २ पत्रुस १:२१, यशैया ३४:१६, भजन ११९:१०५, यूहन्ना १७:१७, २ शमूएल ७:२८, हितोपदेश १२:६,७)

५. येशूको मृत्युभएपछि कुनै पनि इसाईले दश आज्ञा पालन गर्नुपर्दैन किनभने ती आज्ञाहरूलाई उहाँले क्रुसमा मर्नुहुँदा खारेज गर्नुभएको थियो।

(मत्ती ५:१७,१८, यूहन्ना १३:१४, रोमी ६:१३,१४, ३:२८-३१, भजन ४०:८, हिब्रू ८:१०, १ यूहन्ना २:३-६, याकूब २:१०-१७) इसाईहरू अनुग्रहको मुनि भएकोले दश आज्ञाका आदेश वा नीतिहरू पालन गर्नु आवश्यकता छैन। यदि दश आज्ञा वा परमेश्वरका अनन्तको आज्ञाहरूलाई पालन गर्नु आवश्यक छैन भने पापको परिभाषा के हो? र मानिस पापी हो

भन्ने केले ठम्याउने? येशूलाई विश्वास गरेपछि परमेश्वर र मानिसको बीचमा कस्तो सम्बन्ध राखेर चलने? आदम र हव्वाको पाप के थियो? परमेश्वरलाई भन्दा सर्पलाई मान्नु पहिलो आज्ञाको उलङ्घन भएन र? सर्पलाई मान्नु मूर्ती पूजा गरेको होइन र? आदम र हव्वा आफै भगवान हुन खोज्नु परमेश्वरको गरिमाप्रति हमला होइन र? फलको लोभ गर्दा पाप भएको होइन र? काम नगारि खान चाहना गर्नु चौथौ आज्ञाको भङ्ग भएको होइन र? परमेश्वरको कुरा नमान्नु आफ्ना परमेश्वर पिताको आज्ञा भङ्ग गर्नु होइन र? परमेश्वरलाई छोडेर सर्पको कुरा सुन्न जानु व्यविचारी होइन र (होशेको पुस्तकमा परमेश्वरलाई त्याग्नेहरूलाई व्यभिचारी भनेर ठहर्‍याइएको छ)? परमेश्वरले नखानु भन्ने फल खाएपछि आत्महत्या गर्न सरिक हुन खोजिएको होइन र? वा कैयनले हावलको हत्या गर्न कुन आज्ञा उसले तोडेको थियो? फलको लोभ गर्नु अरूको लालच गर्नु होइन र? परमेश्वरको वचनलाई वेवास्ता गर्नु के उहाँलाई झुठ ठहर्‍याउनु होइन र? यो याद गर्नुपर्छ कि परमेश्वरले आफ्नै हातले लेखेर दिनुभएको दश आज्ञाहरू केवल इस्राएलीहरूलाईमात्र होइन आदमदेखि समस्त मानव प्राणीको निमित्त हो। आदमको समयदेखि येशूलाई औँल्याउने पशुबली र अन्य धार्मिक विधिहरू येशूको मृत्युमा खारेज भएको थियो। तर परमेश्वरको नैतिक सिल वा आदर्श नीतिहरू युगौंयुगदेखि स्थापित भइरहेको छ। कुनै पनि इसाईले दश आज्ञा खारिज भयो सिकाउने आँट गर्नु नै मानिसप्रति परमेश्वरको हुनुपर्ने चरित्रलाई हवाला दिएको ठहर्नुपर्छ। भजन ११९:१३६मा त्यसबेलाका इस्राएलीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था तोडेकोले दाउद धुरू धुरू रोएको उल्लेख

गरिएको छ। दश आज्ञाको गरिमालाई नहटाउन येशू, पावल र याकूबले चेतावनी दिनुभएको छ। दश आज्ञा पालन गरेर पाप मेटिने होइन तर पाप के हो भनेर औँल्याउने ऐना हो। पाप औँल्याउने ऐनानै नभएपछि हामी फोहर छौं भन्ने ज्ञानमा कमसल हुनु स्वभाविकै छ। सबै मानिसलाई यही आज्ञाको नीति अनुसार न्याय गरिनेछ- अनुवादकको थप तर्क)।

प्रेसबेटेरियनहरूसँग सम्पर्क गरिँदा

१. येशूको भक्त भएको हैशियतले तिनीहरूलाई पनि प्रेमपूर्वक व्यवहार गर्नुहोस्। कुशलतापूर्वक तिनीहरूप्रति कोमलता, सहिष्णुता र दया देखाउनुहोस्। तिनीहरूप्रति तपाईंको वास्ता छ भनेर देखाउनुहोस्।
२. बर्तमान युगको सम्बन्धित युगको अन्तको बारेमा लेखिएका लेखहरू दिनुहोस्।
३. देहायका केही जिज्ञासाहरू तिनीहरू सामु राख्नुहोस्:
 - अ. मध्यपूर्वमा भएका विभिन्न घटनाहरूको बारेमा तपाईं के भन्नुहुन्छ?
 - आ. आज संसारमा के भइरहेको छ त्यसको केही अर्थ छ त? यस संसारमा फैलिएको वा फैलिने महामारीहरूको बारेमा तपाईंको धारणा के छ?
 - इ. यदि परमेश्वर प्रेमिलो हुनुहुन्छ भने कतिपय अजान मानिसहरूको दुःख कष्ट र मृत्यु भइरहेको छ?
 - ई. यस संसारको भविष्यको बारेमा तपाईंले कहिल्यै सोच्नुभएको छ?

- उ. तपाईंले अनन्त जीवन पाउनुहुन्छ भन्ने कुरामा व्यक्तिगत रूपमा के तपाईं ढुक्क हुनुहुन्छ? यदि तपाईं आज राति मर्नुभयो भने येशूको दोस्रो आगमनपछि तपाईं उहाँसँग रहनुहुनेछ भन्ने कुरामा के तपाईं विश्वस्त हुनुहुन्छ?
४. मानिसको हृदयको गहिरो आवश्यकताहरूको गहिरा प्रश्नहरूका जवाफहरू बाइबलले उपलब्ध गराउँछ भन्ने कुरा सुनाउनुहोस्।
५. तपाईंको प्रेसबेटरियन साथीलाई नियमित बाइबल अध्ययनको निम्ति बोलाउनुहोस्। बाइबलमा लेखिएको भविष्यवाणी सम्बन्धी सिकाउनुहोस्। तिनीहरूसँग केही प्रश्नहरू छ भने त्यसको छलफल गर्नुहोस्।

रेडियो चर्च अभ गड (हर्बर्ट डब्ल्यु. आरमस्ट्रङ्गको समूह)

अमेरिकामा चर्च अभ गड भन्ने विभिन्न अलग धार्मिक डिनोमिनेशन वा सम्प्रदायहरू छन्। अमेरिकामामात्र २०० भन्दा बढि अलग अलग रेडियो चर्च अभ गडहरू छन्। मौलिकरूपमा हेर्ने हो भने यी चर्चहरू परमेश्वरकै शक्तिले जम्मा भएका हुन् भनेर विश्वास गर्छन्। रोमन क्याथोलिक चर्चबाट छुटेर आएका सुधारवादीहरूका कतिपय गलत शिक्षाहरूलाई तिनीहरूले मान्दैनन्। नयाँ करारको चर्च संगठनलाई तिनीहरूले जोर दिन्छन्। आश्चर्य कामहरू, अन्यभाषा बोल्ने र पवित्र आत्माबाट पाउने बप्तिस्माको बारेमा तिनीहरूले सिकाउँदछन्। १८०० शताब्दीमा चर्च अभ गड सेभेन्थ-डे पनि स्थापना भएको थियो। यो १८००रौँ शताब्दीको मध्यतिर उदय भएको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चबाट छुट्टै चर्च स्थापना भएको हो। जब सन १८६०-६३तिर सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च संस्थागतरूपमा संगठित भएको थियो तब रेडियो चर्च अभ गड सेभेन्थ-डे मुख्य सेभेन्थ-चर्चसँग असहमती भएकोले छुटिएको थियो। सानो झुण्डले रेडियो चर्च अभ गड भनेरमात्रै नाउँ राख्ने चाहेको थियो। सन १९३०मा हर्बर्ट आरमस्ट्रङ्ग चर्च अभ गड सेभेन्थ-डेबाट अलग भएका थिए। उनले रेडियो चर्च अभ गड स्थापना गरे र अहिले वर्ल्ड वाइड चर्च अभ गडको नाउँले चल्दछ। यसले प्लेन ट्रुथ *Plain truth* भन्ने प्रतिका छापदछ र यो लाखौँको संख्यामा बितरण हुन्छ। यस चर्चले आम्बासडर कलेज र आम्बासडर कलेज बाइबल करेस्पन्डेन्स कोर्सहरू संचालन गर्न आर्थिक सहायता गर्छ।

सेभेन्थ-डे एडेन्टिस्ट शिक्षासँग मिल्ने रेडियो चर्च अभ गडका केही शिक्षाहरू

१. बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा पाइएको हो।
२. येशूको दोस्रो आगमन।
३. मानिस मरेपछि त्यसको अवस्था र पापीहरू सदाको निम्ति नाश हुने।
४. बाइबलले सिकाएका स्वास्थ्य र खानाका नियमहरू पालन।
५. हप्ताको सातौँ दिनलाई साबथ पालन गर्ने।
६. दशांशको नीतिलाई स्वीकार्ने।

सेभेन्थ-डे एडेन्टिस्ट चर्चको शिक्षासँग नमिल्ने रेडियो चर्च अभ गडका केही सिद्धान्तहरू र तिनीहरूलाई सुनाउने बाइबलका केही पदहरू

१. सहस्र वर्षसम्म येशू यस संसारमा राज गर्नुहुनेछ र त्यसबेला पापीहरूलाई सजायँ दिन अनेकौँ महामारीहरू तिनीहरूमाथि खन्याइनेछ। येशूमा समर्पित हुन त्यसरी तिनीहरूलाई बल प्रयोग गरिनेछ। (प्रकाश १९:११-२१, २०:१-१०, यूहन्ना ५:२८-२९, यर्मिया ४:२३-२६, २५:३३) अतल कुण्ड वा खाडललाई ग्रीक भाषामा आबुसोस abusos भनिन्छ जसलाई उत्पत्ति १:१,२मा उल्लेख गरिएको "आकारविनाको र शून्य" भनेर अनुवाद गरिएको छ। यही अनुवाद यर्मिया ४:२३को पनि हो। यसको अर्थ उजाड स्थान हो। महामारी आउने समयको बारेमा प्रकाश १५:१,८,१६:१२-२१)।

२. रेडियो चर्च अभ गडले यहूदी चाडपर्वहरू निरन्तररूपमा मनाउँछन्। निस्तार चाड, अखमेरी रोटी खाने चाड, पहिलो अगौटे फल आदि। यहूदीहरूको क्यालेन्डर अनुसा निसान महिनाको १४औँ दिनमा निस्तार चाड मनाउँछन् र तिनीहरूले एक आपसको गोडा धुन्छन्।

(ती चाडहरू मनाउन आवश्यक छैन भनेर किनभने येशूले पूरा गर्नुभयो। हेर्नुहोस् कलस्सी २:१४-१७, १ कोरन्थी ५:७,८, गलाती ४:१-११, ३:२६-२९)।

३. रेडियो चर्च अभ गडले विश्वास गर्छ कि येशू बुधबारको दिनमा क्रुसमा टाँगिनुभएको थियो किनभने येशूले भन्नुभएको थियो जसरी योना तीन दिन तीन रात ठूलो माछाको पेटमा थिए त्यसै गरि मानिसको पुत्र पनि पृथ्वीमा तीन दिन तीन रातहरू हुनेछन्" (यूहन्ना १:१७, मत्ती १२:४०)।

अ. आफ्नो पुनरुत्थानलाई प्रष्ट पार्न येशूले विभिन्न कथनहरूले व्यक्त गर्नुभएको थियव। उहाँले "तीनदिनमा म बौरि उठ्नेछु (मत्ती २६:६१, २७:४०, मर्कूस १४:५८) र "तीन दिनपछि" (मत्ती २७:६३, १२:४०) र तेस्रो दिनमा (मत्ती १६:२१, १७:२३, २०:१९, २७:६४, मर्कूस ९:३१, १०:३४, लूका ९:२२, १८:३३, २४:७,२१,४६)। "तीन दिनमा" र तीनदिनपछि" भन्ने व्यक्तगरिएको कथनलाई "तेस्रो दिन" भनेकोसँग तालमेल हुनुपर्छ। येशू खीष्टको पुनरुत्थान तीन २४

घन्टाको समय नभएर उहाँले घोषणा गर्नुभएकै अनुसार "तेस्रो दिन" भनेर मानिलिनुपर्छ।

आ. पौराणिक समयमा गन्ने तरिकाको अर्थ समयलाई विशेष गरेर देखाउन हो। यसमा कुनै विशेष समय सुरु भएको छ भने त्यसलाई दिन भनिन्छ भने त्यो समयको अन्तलाई पनि दिनै भनिन्छ। त्यो दिन २४ घन्टाको कुनै सानो वा लामो समय हो त्यसको ख्याल राखिन्दैन। बाइबलमा धेरै तीन दिनहरूको बारेमा लेखिएको छ। जुन तीन दिनपछि होइन तीन दिनभित्र सकिएको थियो।

इ. (उत्पत्ति ४२:१७-१९, १ राजा १२:५, १२ र २ इतिहास १०:५, १२)।

ई. बाइबलमा स्पष्टसँग उल्लेख गरिएको छ कि येशू शुक्रवारको दिनमा क्रुसमा टाँगिनुभएको थियो र हप्ताको पहिलो दिन वा आइतबार बौरि उठ्नुभएको थियो। (मर्कूस १६:९, लूका २४:१, १३, २१, ४६, २३:५४देखि २४:१)।

उ. (यसको बारेमा विस्तृत जानकारी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कमेन्टरी ठेली ९को सेभेन्थ-डे एडेन्टिस्ट सोर्स बुक, पृ.२४८-२५१मा उल्लेख गरिएको छ)।

रेडियो चर्च अभ गडका अनुयायीहरूसँग मित्रता गाँस्न

१. तिनीहरूसँग बलियो र न्यानो मित्रता गाँस्नुहोस्।
२. प्रभु येशूले तपाईंको जीवनमा गर्नुभएको कामको बारेमा गवाही तिनीहरूलाई सुनाउनुहोस्। आर्मस्ट्रङ्गका धेरै अनुयायीहरूले यहूदी धर्मको विधिविधानहरू पालन गर्न कर भइरहेका हुन्छन्। तर येशूलाई विश्वास गर्दा के गर्नुपर्ने हो त्यसको बारेमा सुनाउनुहोस्। कुनै परम्परा वा विधिहरू पालन गरेर होइन येशूमामात्रै मुक्ति पाइन्छ भन्ने तिनीहरूलाई विश्वस्त गराउनुपर्दछ। (१ यूहन्ना ५:११,१२, यूहन्ना १:१२, रोमी ३:२५-३१, ६:१४,१५, एफिसी २:८)।
३. तीन स्वर्गदूतका सन्देशहरूको महत्त्वको बारेमा सुनाउनुहोस्। प्रायजसो तिनीहरू बाइबलका असल विद्यार्थीहरू हुन् र प्रकाशको पुस्तकको गहिऱ्याइमा जान तिनीहरू रूचाउँछन्।
४. जब सहस्रवर्ष, यहूदी चाडबाड वा येशूलाई बुधवार क्रुमा टाँगनुभएको बारेमा सुनाउँदा परमेश्वरको प्रेमले सुसज्जित भएर कौशलतापूर्वक सुनाउनुहोस्।
५. एडभेन्टिस्टले के विश्वास गर्छन् भन्ने पुस्तक हामीले विश्वास गरेका २८ वटा सिद्धान्तहरू लेखिएको पुस्तक तिनीहरूलाई उपलब्ध गराउनु धेरै असल हुन्छ।

धर्मनिरपेक्षक वा कुनै धर्म वा आस्थामा लाग्नेपछि भन्ने नीतिमा
लचक हुनेहरू

धर्मनिरपेक्षक व्यक्ति भनेको कि त सक्रियरूपमा भौतिकवादी जो धनसम्पत्तिलाईको मूल्यलाईमात्र प्रार्थमिकता दिएर त्यसलाई सर्वमान्य भएर चल्छ वा कुनै तर्क, दर्शन वा ज्ञानलाई अङ्गाल्छ तर परमेश्वरको अस्तित्वलाई वास्ता गर्दैन। (जुन सुकै जसले जे धर्म मानेतापनि त्यसमा आफूले हस्तक्षेप पनि नगर्ने चाहे आफूले कुनै धर्म मानोस वा नमानोस्। यस्तो व्यक्ति पनि धर्मनिरपेक्षक भन्न सकिन्छ। अगमवक्ता दानिएल आफू परमप्रभु परमेश्वरको अगाढ भक्त भएतापनि बेबिलोनका मूर्तिपूजक धर्म, ज्योतिषी, तन्त्रमन्त्र गर्ने मानिसहरू, बेबिलोन सभ्यताको गुरुहरू वा धर्मका पुजारीहरू र सर्वसाधारण मानिसहरूलाई जनमानसमा आफ्नो धर्मलाई लाडेका थिएनन् बरू जब राजा नेबुक्दनेजारले तिनीहरूलाई मार्न झ्यालखानामा राख्दा तिनीहरूको पक्षमा बोलेर तिनीहरूलाई छुटाएका थिए। बेबिलोन साम्राज्यको प्रधानमन्त्री भएतापनि आफ्नो आस्थालाई उनले राज्यको कामकाज र नीतिनियमबाट अलगै राखे। उनले आफ्नो ज्यान बचाउन बेबिलोनको धर्मसँग सम्झौता गरेन न त अरूको धर्मप्रति वितृष्णा देखाए। यथार्थमा उनी धर्मनिरपेक्षकको ज्वलन्त अनुकरणीय उदाहरण भने पनि हुन्छ। (अनुवादकको थप)।

वर्तमान परिप्रेक्षमा धर्मनिरपेक्ष भन्नाले परमेश्वर, बाइबल, कुनै धर्म वा आत्मिक मूल्यमान्यताप्रति खुलारूपमा चासो नदेखाउने प्रवृत्तिलाई भन्न सकिन्छ। बाइबल अध्ययन, प्रार्थना, चर्च वा मन्दिरमा जानु, धार्मिक क्रियाकलाप महत्त्वछैन भनेर धर्मनिरपेक्षका मानिसहरूले ठान्दछन्। साथै सबै धर्मका

मानिसहरूलाई खुशी पार्न सबै धर्मका कार्यक्रमहरूमा सरिक पनि हुनसक्छन्। आत्मिक जीवनप्रति चासो नराखी लौकिक वा सांसारिक जीवनमामात्र लिप्ट वा डुब्ने चाहना ती कुनै पनि धर्मलाई नमान्ने धर्मनिरपेक्षका मानिसहरूको प्रवृत्ति हुनसक्छ। पैसा, फेशन, भौतिक सुविधाहरूमात्र थुपार्ने र तिनीहरूमामात्र ध्यान दिने, रक्सी, जाँड, खैनी, लागुपदार्थ लिने, आफ्नो आँखाको र शरीरको अभिलाषा पुन्याउन यौनसम्पर्कमा लाग्ने र खेलकुदलाई भगवानसरहमान्ने कतिपय मानिसहरूले माथिका कुराहरूलाई परमेश्वरको स्थानमा राखेका हुन्छन्। यस्ता मानिसहरूको लक्ष्य वा मुखमा झुण्डिने वाक्य नै "आज हामी यहाँ छौं। भोलि हामी मरिहाल्छौं। त्यसकारण मोजमज्जा गरौं। अध्यात्मिक जीवनको औचित्यमा लाग्नु बेकार छ।"

धर्मनिरपेक्षका मानिसहरूलाई चारवटा समूहमा विभाजन गर्न सकिन्छ।

१. धर्मनिरपेक्षक बौद्धिक समूदाय-यी मानिसहरूले बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा आएको हो भन्ने कुरामा र परमेश्वरको अस्तित्वको बारेमा शङ्का गर्दछन् र कुनै पनि संस्थागत धर्मप्रति शङ्का वा आलोचनात्मक दृष्टिले हेर्दछन्।
२. धर्मनिरपेक्ष प्रतिक्रियावादी-यसमा प्रायजसो मजदुर वर्गहरू पर्छन्। दिनभरी वा हप्ताभरि पसिना बगाएर काम गरेपछि आराम लिन चाहन्छन्। तिनीहरू त्यस आरामको नाउँमा जाँडरक्सी खाने, चुरोट खाने, जुवातास खेल्ने, टेलिभिजनमात्र हेर्ने वा रमाइलोमात्र गर्न चाहने हुन्छन्।

काम गरे भइ हाल्छ नि धर्म किन चाहियो भनेर धार्मिक क्रियाकलापप्रति चासो देखाउँदैनन् वा देखाएतापनि केवल औपचारिक, परम्परा आदि पूरा गर्नमात्र लाग्छन्।

३. धार्मिक जीवनबाट वाक्क भएर धर्मको मामिला छोड्ने धर्मनिरपेक्ष मानिसहरू-यस्ता मानिसहरूका बाबुआमाहरू कुनै धार्मिक संगठन वा संगठित चर्चका सदस्यहरू हुन्छन्। तर ती बाबुआमाहरू पनि धर्मको केवल औपचारिकतामात्र पुन्याउँछन् तर धर्मप्रति गम्भिर हुँदैनन्। अहिलेको परिस्थितिमा धर्मप्रति झुकाव हुनु त्यस्तो आवश्यक नभएको तिनीहरूले ठान्दछन्। धर्मका अतिवादी बाबुआमा वा समूहदेखि विरक्त भएर धर्मप्रति चासो मार्ने पनि यस वर्गमा पर्छन्। तिनीहरू इसाई धर्मले सिकाएको नैतिकप्रति चासो राखेतापनि इसाई धर्मको येशूलाई वास्ता गर्न चाहन्दैनन्।

४. भौतिकवादी धर्मनिरपेक्षक-सहरमा हुर्केका जवान मानिसहरू। यिनीहरू सुन्दर ठूलो घर, धेरै तलब दिने काम, निजी सवारी साधनहरू, आफ्नो प्रतिष्ठाको निमित्त प्रतस्पर्धा गर्ने, रमाइलो रमझम गर्ने र छुट्टी मनाउन ठाउँठाउँ घुम्ने रहर गर्छन्। भौतिक जीवन नै तिनीहरूको जीवनको ठूलो लक्ष्य हुन्छ र धनसम्पत्ति आदि थुपारेर अरूलाई शान देखाउनुनै तिनीहरूको मुख्य अनुराग वा पाशन हो।

धर्मनिरपेक्षक मानिसहरू वा विशेष गरेर एक फेरा येशूलाई विश्वास गर्ने वा विश्वास गर्ने घरानाबाट आएका तर अहिले येशूलाई विश्वास नगर्नेहरसँग मिल्नु। सबै मानिसहरू दया,

करुणा, मायाको भोको हुन्छन्। यदि भित्री हृदयदेखि कसैसँग मित्रता राख्छ भने त्यसमा भएका पूर्वाग्रहहरू तोडिन्छन्। धर्मनिरपेक्षक मानिसहरूलाई तर्कवितर्क वा वादविवाद गरेर येशूमा ल्याउन सकिन्दैन। यो कुरा बुझ्नु आवश्यक छ। तर प्रत्येक मानवको जीवनमा केही न केही आवश्यकता भएको महसुस भइरहन्छ। यसता आवश्यकता महसुस भएको क्षेत्रमा अरू मानिसबाट सहयोगको अपेक्षा गर्दछ। तिनीहरू स्वस्थ रहन चाहन्छन होला। चुरोट छोड्न चाहने, खानपिनमा सुधार गर्न चाहने, तनाव घटाउन चाहने, सुखी दाम्पत्य जीवन, अझ चित्तबुझ्दो काम, मित्रता वा साथीभाइ, आफूमा केही दोषी मनस्थिति छ भने त्यसबाट मुक्त हुने वा क्षमा पाउने चाहना र भित्री शान्ति आदि भित्री चाहना तिनीहरूको हुनसक्छन्। तपाईंको धर्मनिरपेक्षक साथीहरूको ती क्षेत्रहरू पहिल्याउन खोज्नुहोस् र त्यसको आपूर्ति गर्न खोज्नुहोस्। पूर्वाग्रहका पर्खालहरू भत्काउने सम्भावनाहरू खोज्नुहोस्। तपाईंलाई येशूले के गर्नभयो र तपाईंको जीवनमा उहाँ को हुनुभएको छ सो त्यो सुनाउने अवसर खोज्नुहोस्।

धर्मनिरपेक्षक मानिसहरूतिर मिल्न तीन ठोस कदमहरू

१. तिनीहरूलाई माया ममता देखाएर मुक्तिको योजना सुनाउनुहोस्:
 - अ. परमेश्वरले यस संसार सिद्ध र पापरहित सृष्टि गर्नुभएको थियो (उत्पत्ति १:२८)।
 - आ. पापले गर्दा आदम र हव्वाले सुन्दर अदनको बगैँचा छोड्नुपऱ्यो (उत्पत्ति ३:१-५)।
 - इ. पापले गर्दा परमेश्वर र मानिस अलग भएका छन् (यशैया ५९:१,२)।
 - ई. पापको ज्याला मृत्यु हो (रोमी ६:२३)।
 - उ. हामी सबैले पाप गरेको कारणले हामी सबै जना अनन्त मृत्युमा सहभागी हुनेछौं र यस जीवनमा पनि बाँच्ने सार्थकता छैन (रोमी ३:२३,५:१८)।
 - ऊ. येशू ख्रीष्टद्वारा अहिलेको जीवन अर्थमूलक बनाउन सकिन्छ र अनन्त जीवन वा मुक्ति पाइन्छ (यूहन्ना ३:१६, एफिसी २:८, २ कोरन्थी ५:२१)।
२. बाइबलमा केही अचम्मका भविष्यवाणीहरू छन् जुन सत्य सावित भएका छन् जसले गर्दा बाइबलको सत्यतालाई सावित गर्दछ सो सुनाउनुहोस्:
 - अ. दानिएल २-बेबिलोन, मिडपर्सिया, ग्रीस, रोम, रोमको विभाजित र संसारको विभाजित राष्ट्रहरू, येशूको दोस्रो आगमन आदि।
 - आ. येशूको जन्म भएको ठाउँ-बेथलेहेम (मीका ५:२)।
 - इ. १५० वर्ष पछि जन्मिने राजा साइरस वा कोरेसको बारेमा भविष्यवाणी (यशैया ४४:२८, ४५:१,२)।

ई. टायर राष्ट्रको नाशको बारेमा भविष्यवाणी। यो राष्ट्र धनले सम्पन्न भएको थियो जुन लेबनान र इजराएलको बीचमा थियो। (इजिकएल २६:१-४, १९-२१)।

उ. इजिप्ट वा मीश्रदेखको सर्वनाश (इजिकिएल २९:१-९)

३. कतिपय धर्मनिरपेक्षका मानिसहरूले विकासवाद सिद्धान्तलाई विश्वास गर्छन्। यहाँका जीव शुक्ष्म प्राणीबाट विकसित हुँदै बनमानव भएर त्यहाँबाट मानिस विकसित भएको हो र परमेश्वरको अस्तित्वको मतलब छैन भन्छन्। विकासवाद सिद्धान्त सिद्धान्त वा अनुमानित तर्क हो। तीव्र वैज्ञानिक नीतिहरू छन् जसले यो सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्छन्:

अ. जीवनद्वारा नै जीवनको उत्पादन हुन्छ भनेर विज्ञानले समर्थन गर्दछ। यदि कुनै अजिव वस्तु छ भने ठीक वातावरणमा त्यसलाई राखियो भने आफ्नो समयमा जिवको प्रादुर्भाव हुन्छ भनेर विकासवाद सिद्धान्तले सिकाउँदछन्।

आ. जस्तो जिव छ त्यसले आफ्नै खालको जिव जन्माउँछ भनेर विज्ञानले भन्दछ। विकासवाद सिद्धान्तले विभिन्न जनावरहरूको बीचमा खालि वा ग्याप हुन्छ। त्यस खालिमा जनावरहरूलाई जोड्छ। यस धारणालाई पुष्टि गर्न विज्ञानले प्रमाण दिएको छैन।

इ. कुनै पति तत्व त्यसै छोडियो भने त्यो बिग्रिन्छ भनेर विज्ञानले भन्छ। तर विकासवाद सिद्धान्तले कुनै थोक त्यसै छोडियो भने त्यसमा केही न केही आफै थपिएर ठूलो हुन्छ।

जीवनका महान् प्रश्नहरूको जवाफ र त्यसको अर्थ केवल बाइबललेमात्र दिन्छ। म यस संसारमा किन छु? म कहाँबाट आएँ? मेरो भविष्य के हो? आदि। प्रेमिलो येशूले हामीलाई सृष्टि गर्नुभएको हो भनेर बाइबलले बताउँछ। उहाँले हाम्रो जीवनलाई व्यक्तिगतरूपमा अगुवाई गर्नुहुन्छ। उहाँमा हामी सुरक्षित हुन सक्छौं। हाम्रो अनन्तको भविष्य उहाँमा छ। येशूबिनाको जीवन कस्तो आशारहित र अनर्थको जीवन भनेर तपाईंका धर्मनिरपेक्षक साथीहरूलाई सुनाउनुहोस्। परमेश्वरको हातमा हामीले सुम्पिएनौं भने हाम्रो जीवनमा हुने आनन्द सेलाउँछ भनेर सुनाउनुहोस्।

भूतपूर्व सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू

चर्चको शिक्षादीक्षा वा सिद्धान्तहरूसँग असहमत भएर एडेन्टिस्टहरू एडभेन्टिस्ट चर्च छोड्दैनन भनेर खोज अनुसन्धानले बताएको छ। कोही छोड्छन् तर अधिकांश सिद्धान्तसँग बाझिएर चर्च छोड्दैनन्। देहायका चार कारणहरूले चर्च छोड्छन्:

१. चर्चको पास्टर वा चर्चको कुनै सदस्यसँग झगडा वा वेमेल भयो भने।
२. तिनीहरूको जीवनमा चर्चको भूमिका उल्लेखनीय छैन। चर्चले तिनीहरूको आवश्यकता पूरा गर्दैन।
३. चर्चले निर्धारण गरेको नीति अनुसार चलन आफू असफल भएकोले निराश भएर चर्च छोड्छन्।
४. प्रायजसो आत्मिक प्रगतिमा चासो नदेखाउँदा, बाइबल अध्ययन र व्यक्तिगत आराधना गर्ने समय बिताउनुमा कमी भएकोले पनि चर्च छोड्छन्। (अझ नियमितरूपमा साबथ स्कूल पाठ अध्ययन नगर्दा आत्मिक जीवन प्रगतिमा नहास आउनेभएकोले पन चर्च छोड्छन्-थप अनुसन्धान)।

जब कोही बिनाकारण बारम्बार चर्च जान कोही छोड्छ भने उसको जीवनमा आत्मिक समस्या भएको देखाउँछ। यदि चर्चको पास्टर वा अगुवा वा सरोकारवालाले त्यस सदस्यकहाँ तुरन्तै भेटघाट गर्न गएन भने त्यो मानिस चर्च छोड्न सक्छ र अन्तै लाग्न पनि सक्छ। न्यानो मित्रता र मायालु चासोले तिनीहरू चर्च छोड्नबाट रोक्न सकिन्छ। चर्च नआउने मानिसलाई परमेश्वरले चर्चको पास्टर, अगुवा वा अर्को सदस्यलाई नै उसलाई भित्राउन प्रयोग गर्नुहुन्छ।

चर्चका कोही सदस्य निराश भएको छ र चर्चप्रति चासो चिसो हुँदै गएको छ भनेर कसरी थाहा पाउने?

१. आकलझुकल वा कहिलेकाहींमात्र चर्चमा आउने बानी र प्रार्थना र घरेलु सङ्गतिमा चासो नदेखाउने।
२. चर्चप्रति नकारात्मक सोच, आलोचना गर्ने बानी, आफूलाई सम्मान नगर्दा चर्चप्रति रुष्ट हुने।
३. आत्मिक जीवनप्रति चासो हराउने।
४. पुरानो जीवनमा फर्किने बानी (धुम्रपानमद्यपान र सांसारिक रमझममा पर्ने बानी)।
५. साबथको गरिमालाई वास्ता नगर्ने वा साबथमा आत्मिक जागरण दिने खालको क्रियाकलापलाई छोड्ने (जस्तै साबथमा पनि टेलिभिजनमा फिल्म हेर्ने र सिनेमाहरूमा चासो देखाउने, साबथमा पनि किनमेल गर्ने, साबथमा पनि पैसा बढि आउँछ भनेर काम गर्ने वा पसल हुनेले पसल खोल्ने आदि)।
६. चर्चका पास्टर वा अरू सदस्यहरूसँग कचकच र टाडै बस्ने बानी र चर्चको कार्यक्रमहरूमा भाग नलिले प्रवृत्ति।

भूतपूर्व एडभेन्टिस्टहरूलाई चर्चमा कसरी भित्राउने

१. भूतपूर्व एडभेन्टिस्टहरूलाई एडभेन्टिस्ट शिक्षाको बारेमा सुनाइरहनु आवश्यक हुँदैन। तिनीहरूको वर्तमान तालमेल नभएको जीवनशैलीलाई औँल्याएर आलोचना गर्नु पनि आवश्यक हुँदैन। तिनीहरूको सांसारिक जीवनशैली देखेर चकित नहुनुहोस्। आफूमा घटी कमजोरी र दोषी मनिस्थितले प्रायजसो तिनीहरूलाई सताइरहेको हुन्छ। तिनीहरूलाई आलोचना गर्नु भने तिनीहरूको मन झन कठोर हुनसक्छ।

२. तिनीहरू जो भएतापनि जे गरेतापनि तपाईंले तिनीहरूलाई माया र चासो देखाउनुहोस्। तिनीहरू जस्तो छ त्यस्तै स्वीकारेको देखाउनुहोस्।
३. साधारणतया चासोको विषय भएका विषयहरूको बारेमा प्रश्न गरेर तिनीहरूलाई जगाउन खोज्नुहोस् जस्तै:
- अ. यस अवस्था वा समाजमा तपाईं कति वर्षसम्म रहिरनुभएको छ?
- आ. तपाईं विवाहित हुनुहुन्छ कि अविवाहित? तपाईंका कतिजना छोराछोरीहरू छन्?
- इ. तपाईं घर नजिकै काम गर्नुहुन्छ कि? तपाईंले के काम गर्नुहुन्छ?
- यी साधारण प्रश्नहरूले तिनीहरूसँग मिलन सहयोग गर्दछ। ती प्रश्नहरूले तिनीहरूको मनमा आघात हुँदैन। मायालु तरिकाले तिनीहरूसँग कुरा गर्नुहोस् र तिनीहरूप्रति तपाईंको चासो छ भनेर भित्री मनैदेखि देखाउनुहोस्।
४. आत्मिक चासोलाई उठाउन देहायका प्रश्नहरू गर्नुहोस्,
- अ. तपाईं एडेभन्टिस्ट चर्चमा नियमितरूपमा आउनुहुन्थ्यो रे, अहिले रोक्नुभयो, कतिभयो?
- आ. के तपाईं धेरै वर्षसम्म चर्चको सदस्य हुनुभएको थियो?
- इ. धेरै कारणहरूले विश्वासीहरू चर्च छोड्छन्। कोही आफ्नै जीवनको निराशाताको कारणले, कोही चर्चका अरू सदस्य वा पास्टरसँग चित्त दुखाएको कारणले अझ कसैले त चर्चले तिनीहरूको आवश्यकता पूरा नगरेकोले वा वास्ता नगरेकोले। तपाईं कुन कारणले चर्च जान छोड्नुभएको छ त्यसको के कारण मलाई

सुनाउन सक्नुहुन्छ? तपाईंको कारणप्रति मेरो गहिरो चासो छ।

- ई. तिनीहरूको गुनासो ध्यान दिएर सुन्नुहोस्। जिज्ञासाहरू राख्नुहोस्। तिनीहरू र चर्चमाथि इन्साफ वा आलोचना नगर्नुहोस्। "मलाई थाहा छ तपाईंलाई यस्तो भावना किन भयो?" भन्ने जस्ता टिप्पणी गर्नुहोस्।
- उ. तिनीहरूको गुनासो सुनेपछि तपाईंको जीवनमा येशूले के गर्नुभयो र उहाँ तपाईंको निम्ति के हुनुभएको छ सो सुनाउनुहोस्। उहाँको क्षमा दिने अचम्मको अनुग्रह र मानिसलाई परिवर्तन गर्न सक्ने उहाँको शक्तिलाई सुनाउनुहोस्। मीका ७:१८, १९, हिब्रू ८:१२, १ यूहन्ना १:९ जस्तो पदहरू सुनाउनुहोस्। यो पनि सुनाउनुहोस् कि येशूको छोटो आगमन हुनेभएकोले चित्त दुखेका उहाँका पहिलाका धेरै विश्वासीहरूलाई फर्काउन उहाँ चाहनुहुन्छ। तिनीहरूसँग प्रार्थना गर्नुहोस् र अर्को हप्ता पनि भेट्ने इच्छा व्यक्त गर्नुहोस्। पहिलो भेटघाटमा चर्चमा आउन निम्तो दिनु ठीक हुँदैन। प्रत्येक पल्ट कसैले नाई भन्छ भने अर्को पल्ट नाई भन्न पनि उसलाई सजिलो हुन्छ।
- ऊ. फेरि फर्केर जान नभूलनुहोस्। टुसा पल्लाइरहेको तपाईंको साथीको आत्मिक चासोलाई दबाउन नखोज्नुहोस्। दोस्रो पल्ट भेट्न जाँदा पनि उसको कुरा सुनिरहनुहोस्। बाइबलका केही उत्साहप्रद र आशा दिने पदहरू सुनाउनुहोस्। जस्तै: भजन ३२:८, भजन ४०:१, २ र भजन ३२:१, २। त्यस साथीलाई घरमा खान बोलाउनुहोस्। स्टेप्स टु क्राइस्ट दिनुहोस्

र परमेश्वरको अचम्मको प्रेम र उहाँले प्रार्थनाको जवाफ दिनु हुन चाहने अध्याय औल्याउनुहोस्।

ॠ. तेस्रो भेटघाटमा चर्चले गर्ने कुनै कार्यक्रममा बोलाउनु होस्। चर्चले गरिने कुनै सुसमाचार कार्यक्रम वा भेटघाट र रमाइलो कार्यक्रममा बोलाउनुहोस्। अनिमात्र साबथमा हुने चर्चको आराधना कार्यक्रममा बोलाउनुहोस्। तिनीहरूसँग जान तपाईं तपाईंले इच्छा व्यक्त गर्नुहोस्। साथी भयो भने तिनीहरू जान सजिलो भएको महसुस गर्न सक्छन्।

५. तपाईंको चौथो भेटघाटमा तिनीहरू चर्चमा आएकोले चर्चका अरू सदस्यहरू कति खुशी भए भनेर सुनाउनुहोस्। तिनीहरूका पहिलाका साथीहरू तिनीहरू फर्केर आएकोले कति खुशी छन् भनेर थाहा दिनुहोस्। व्यक्तिगतरूपमा तिनीहरूलाई चिन्ने विश्वासीहरूलाई फोनबाट तिनीहरूलाई देखेकोमा खुशी छ भनेर भन्न सल्लाह दिनुहोस्। चर्चमा तिनीहरूलाई बोलाउनुहोस्। चर्चबाट भडकिएर गएका सदस्यहरू फेरि फर्केर आएमा तिनीहरू चर्चको निम्ति अत्यन्तै फलदायी हुन आउँछन्। तिनीहरूलाई सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको बाइबल सन्देश थाहा नै भएको हुन्छ। चर्चमा तिनीहरूको साथी बाँकि भइरहेको हुन्छ। नैराश्रयता, कचकच, द्वन्द्व र व्यक्तिगत कारणले चर्च छोडेको हुन्छ। तर तिनीहरू मायालु, चासो देखाउने र चर्चमा फर्केर आएको मानिसहरू चाहन्छन् भन्ने सन्देशको निम्ति पर्खिरहेका हुन्छन्।

सेभेन्थ-डे बप्टिस्ट

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूको सेभेन्थ-डे बप्टिस्टसँग ऐतिहासिकरूपमा नजिक सम्बन्ध छ। रेचेल ओक प्रेस्टन भन्ने एक जना सेभेन्थ-डे बप्टिस्टले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको पूर्खा जोसेफ बेटसलाई साबथको बारेमा बाइबलबाट देखाइदिएको थियो। राम्रोसँग बाइबल अध्ययन गरेपछि जोसेफ बेटसले साबथको शिक्षालाई ग्रहण गरे। विलियम मिलरका सुरूका एडभेन्टिस्टहरूले आइतबार पालन गर्थे। जब सेभेन्थ-डे बप्टिस्टले साबथ बाइबलसम्मत हो भनेर औल्याइ दिए तब सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट विश्वासीहरूले साबथलाई आफ्नो शिक्षामा हुलेका थिए। सुधारवादी आन्दोलनभरि सेभेन्थ-डे बप्टिस्टले बाइबलले औल्याएको साबथको सत्यलाई युरोपमा जगाइराखेको थियो। तिनीहरूले अमेरिकाको रोड आइल्याण्डको न्यु पोर्ट भन्ने ठाउँमा पहिलो चर्च सत्रौँ शताब्दीतिर स्थापना गरेका थिए। आज अमेरिकामा तिनीहरूको संख्या ५,००० जति छन् र संसारभरि करिब ५०,००० छन्। तिनीहरूको प्रशासनिक अधिकार जनरल कन्फरेन्समा निहित गरिएको छ तर प्रत्येक स्थानीय चर्च स्वतन्त्ररूपमा चल्दछ। तिनीहरूले सिकाउने शिक्षा र व्यवहारमा के गर्ने भन्ने निर्णय गर्ने अधिकार स्थानीय चर्चलाई नै सुम्पेको हुन्छ। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चसँग सेभेन्थ-डे बप्टिस्टको तालमेल नभएको एउटा मुख्य विषय हो भविष्यवाणीको सन्देश र त्यसलाई सुनाउनुपर्ने हतार। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू आफैलाई प्रकाश १२:१७ अनुसार युगको अन्तको अन्तिम बचेखुचेको चर्च हो भनेर विश्वास गर्छन् र प्रकाश १४:६-१२मा उल्लेखित युगको अन्तको सन्देश सबैलाई सुनाउनुपर्छ भनेर पनि विश्वास

गर्छन्। यो अन्तिम युगको सन्देशले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चलाई तताएको थियो। जसले गर्दा तिनीहरूको सुसमाचारीय कार्यक्रमको कारण विश्वमा कमसेकम २ करोड मानिसहरू सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट छन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टसँग मिल्ने सेभेन्थ-डे बप्तिस्टका केही सिद्धान्तहरू

१. बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा पाएको वचन हो।
२. त्री-एक परमेश्वर।
३. कन्या मरियमबाट येशूको जन्म।
४. येशू ख्रीष्टद्वारामात्रै मुक्ति।
५. हप्ताको सातौँ दिन शनिवार नै सावथ हो।
६. पानीमा डुवाएर बप्तिस्मा।
७. येशूको प्रत्यक्ष आगमन (कति सेभेन्थ-डे बप्तिस्टले येशूको गोप्य आगमन वा सिक्रेट राप्ट्चरमा विश्वास गर्छन्)।
८. धार्मिक स्वतन्त्रता र आत्मनिर्णयको अधिकारप्रति अडान।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चसँग सेभेन्थ-डे बप्तिस्टको तालमेल नभएका केही शिक्षाहरू: (तर कतिले त यिनीहरूमा सहमत भएका छन् भनेर स्वीकार गर्दैनन्)।

१. एक फेरा मुक्ति पाएपछि सदाको निम्ति मुक्ति पाइरहन्छ: एक फेरा येशूकहाँ आएपछि उसले कहिल्यै पनि त्यो मुक्ति गुमाउनेछैन भन्ने विश्वास। (१ कोरन्थी १५:१,२, २ पत्रुस २:२०-२२,१ कोरन्थी ९:२७ (आफैलाई अयोग्य ठान्छु भन्नुको अर्थ यर्मिया ६:३०मा लेखिए जस्तै अस्वीकार गरिने वा पापले गर्दा जलिने), हिब्रू ४:४-७,

प्रकाश ३:५ र फिलिप्पी ४:३। (जब हामी येशूलाई विश्वास गर्छौं तब हाम्रो नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको हुन्छ। ती नाउँहरू हटाउन सकिने भएकोले येशूलाई विश्वास गर्नेहरूले फेरि पनि उहाँलाई अस्वीकार गर्न सक्छन्)।

२. आत्मा अमर छ: प्रत्येक मानिसको आत्मा हुन्छ जुन शरीरबाट फरक छ। यो अमर छ र कहिल्यै पनि नाश हुँदैन। जब मानिस मर्छ तब उसको आत्मा कित ऊ स्वर्ग जान्छ कि त नरकमा जलिरहेको आगोमा कहिल्यै नमर्ने गरेर जली रहन्छ वा नाश हुँदैन। (१ तिमोथी ६:१५, १६, उत्पत्ति २:७, उपदेशक १२:७, अय्यूब २७:३, भजन १४६:४, भजन ६:५, ११५:१७, यूहन्ना ११:११-१४)। याद गर्नुहोस् बाइबलले आत्मा भनेर १६०० पल्ट प्रयोग गरिएको छ तर एक पल्ट पनि आत्मा अमर छ भनेको छैन। मृत्यु भनेको निन्द्रा हो भनेर बाइबलमा ५३ पटक भनिएको छ।
३. पापीहरू अनन्तको आगोमा यातना भोगिरहनेछ। मुक्ति नपाएकाहरू नरकमा अनन्तसम्म जलिरहेको आगोमा यातना भोगिरहनेछन् भन्ने विश्वास। (मलाकी ४:१-३, भजन ३७:१०, ११, २०, ३८, यहूदा ७, २ पत्रुस २:६, प्रकाश २०:९, हिब्रू १२:२९)
४. सिक्केट राफ्ट्चर वा रहस्यमय तरिकाले विश्वासीहरू स्वर्ग जाने: महामारीको कष्टमाभन्दा पहिले कतिपय विश्वासीहरूलाई स्वर्गमा कसैले थाहा नपाउने गरेर स्वात्तै लान येशू गोप्यरूपमा फर्कनुहुन्छ। मुक्ति नपाएकाहरू यस

संसारमा महामारीको कष्ट सहन छोडिनेछ। (१
थेस्सोलिनिकी ४:१६,१७, २ थेस्सोलिनिकी १:७-९, मत्ती
१३:३०, लूका १७:२६-३७, प्रकाश १९:१२-२१, मत्ती
२४:२७, भजन ५०:३, प्रकाश १:७)

सेभेन्थ-डे बप्टिस्टसँग मिल्न

१. सहमत भएका विषयहरूमा छलफल गर्नुहोस्। येशूप्रति तपाईंको विश्वासको प्रतिबद्धता जनाउनुहोस्।
२. प्रकाश १४:६-१२मा उल्लेख गरिएको परमेश्वरको सन्देश आज सान्दर्भिक छ कि छैन भनेर सोध्नुहोस्। जसरी नोहाको समयमा प्रकाश १४को सन्देश महत्वपूर्ण थियो आज पनि छ भनेर सुनाउनुहोस्। सँगसँगै मिलेर यस विषयमा गहिरो अध्ययन गर्न चासो देखाउनुहोस्।
३. सेभेन्थ-डे बप्टिस्टले भविष्यवाणीको बरदान पाएकी एलेन जी हाइटका लेखहरूलाई स्वीकार गर्दैनन्। विस्तारै विस्तारै अन्तिम युगमा परमेश्वरले दिनुहुने अगमवाणी बोल्ने बरदानको बारेमा देहायका पदहरू सुनाउनुहोस्, एफिसी ४:८, ११-१५, १ कोरन्थी १:६-८, प्रकाश १२:१७, १९:१० र सत्य अगमवक्तालाई जाँच्ने बाइबलका पदहरू-व्यवस्था १३:१-४, यशैया ८:२०, दानिएल १०:१७, यर्मिया २८:९ र मत्ती ७:१५ सुनाउनुहोस्। तिनीहरूसँग संवेदनशील विषयहरूमा छलफल नगर्न सल्लाह दिन्छु। दानिएल र प्रकाशको भविष्यवाणी अध्ययन गर्न धेरै सेभेन्थ-डे बप्टिस्टहरू आकर्षित हुन्छन्। दानिएल २लाई सिधै तिनीहरूको सामु प्रस्तुत गरियो भने तिनीहरू मनमुग्ध हुनसक्छन्।

परमेश्वरसँग अरूको निम्ति बिन्तिभाउ वा प्रार्थना गर्नुमा शक्ति

येशूतिर मानिसहरूको मन अझ प्रभावकारिरूपमा तपाईंले फर्काउन सकोस् भनेर यस पुस्तक लेखनको मुख्य उद्देश्य हो। हामीले के भन्ने वा सुनाउनेमात्र होइन हाम्रो सन्देश सुन्नेको जीवनमा पवित्र आत्माले कस्तो काम गरिरहनुभएको छ त्यसमा पनि तिनीहरूको मन येशूको निम्ति जित्न सकिन्छ। साँच्चिकै भन्ने हो भने पवित्र आत्माको सक्रियता वा संलग्नताबिना हामी जतिसुकै सुसमाचार सुनाउन प्रयास गरेतापनि त्यसको प्रभाव हुँदैन।

मानिसहरूलाई परमेश्वरतिर फर्काउने येशूको अविश्वनीय शक्तिको बारेमा मर्कूसको सुसमाचारमा उल्लेख गरिएको छ। उहाँको वचनद्वारा सारा भिड अचम्म मानेका थिए। तिनीहरूले घोषणा गरे "उहाँको शिक्षात अधिकारवालाको जस्तो छ कुनै धर्मगुरुवा शास्त्रीहरूको जस्तो छैन" (मर्कूस १:२२ रूपान्तरित)। मानिसहरूको हृदय परमेश्वरतिर फर्काउने येशूको रहस्य पद ३५मा उल्लेख गरिएको छ, " बिहान उज्यालो हुनभन्दा धेरै अघि उठेर उहाँ बाहिर एकान्त ठाउँमा जानुभयो, र त्यहाँ प्रार्थना गर्नुभयो। "

येशूको प्रार्थनाको शक्तिको रहस्य नै उहाँले अरूको निम्ति प्रार्थना गर्ने रहस्यमा थियो। यदि तपाईंले कसैलाई येशूतिर डोऱ्याउन चाहनुहुन्छ भने त्यसको निम्ति घुँडा टेकेर प्रार्थना गर्दा स्वर्गको शक्ति तपाईंमा आउनेछ। जब हामी अरूको निम्ति प्रार्थना गर्छौं तब तिनीहरूकाँ जान परमेश्वरले हामीलाई बुद्धि ज्ञान दिनुहुन्छ (याकूब १:५)। तिनीहरूको हृदयका साँचोहरू उहाले हामीलाई दिनुहुन्छ। जब पवित्र आत्माको

प्रभावले हामी तिनीहरूको निमित्त प्रार्थना गर्छौं तब तिनीहरूका हृदयहरूमा परमेश्वरले काम गर्नुहुन्छ, यदि हामीले तिनीहरूको निमित्त प्रार्थना गरेनौं भने उहाँले तिनीहरूको हृदयमा काम गर्नुहुन्न।

यस संसारमा भइरहेको असल र खराबको अन्तर्द्वन्द्वमा परमेश्वरले मानिसको आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रतालाई कदर गर्नुहुन्छ। प्रत्येक मानिसलाई चेतना वा विवेकको स्वतन्त्रता परमेश्वरले दिनुभएकोले त्यस मानिसलाई आत्मनिर्णयको अधिकार अनुसार उहाँलाई विश्वास गर्ने अवसर उहाँले दिनुहुन्छ। स्वर्गदूतहरू, पवित्र आत्माको प्रभाव र विभिन्न संयोगहरूद्वारा मानिसलाई आफूतिर खिँचन परमेश्वरले काम गरिरहनुभएको छ। तर आफूतिर खिँच्ने काममा परमेश्वरले मानिसको व्यक्तिगत आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रतालाई उल्लङ्घन गर्न चाहनुहुन्न।

जब हामी कुनै विशेष व्यक्तिको निमित्त प्रार्थना गरेर परमेश्वरकहाँ उसलाई उचाल्छौं तब हाम्रो स्वतन्त्रतालाई कदर गरेर उहाँले हामीद्वारा तिनीहरूमा पवित्र आत्मा खन्याउनुहुनेछ। हामी उहाँको प्रभावको प्रवाह गर्ने माध्यम हुन्छौं। हामी उहाँको शक्ति प्रवाह गर्ने कुलो हुनेछौं। परमेश्वरको सिंहासनबाट बग्ने जीवनको पानी तिर्खा लाग्नेहरूको निमित्त उहाँले हामीबाट दिनुहुन्छ। असल र खराबको महान् युद्धमा "परमेश्वरले विश्वासको प्रार्थनाको जवाफ जुन दिनुहुन्छ यदि हामीले मागेनौं भने हामी पाउँदैनौं" (ग्रेट कन्त्रोभर्सी, पृ. ५२५बाट रूपान्तरित)।

तल दिएको भागमा तपाईं अरूको निमित्त प्रार्थना गर्ने अवसर दिन लेखिएको छ। बायाँ पङ्क्तिमा तपाईं कसको निमित्त

प्रार्थना गर्नुभएको छ वा कुनै विशेष अनुरोध लेख्नुहोस्। दायीं पङ्क्तिमा परमेश्वरको जवाफ लेख्नुहोस्। तपाईंको विश्वास बलियो बनाउन यी पदहरू नियमितरूपमा पढ्नुहोस्: मत्ती ७:७, मर्कूस ११:२४, १ यूहन्ना ५:१६।

प्रार्थना डायरी

प्रार्थना अनुरोध

परमेश्वरको जवाफ

